

له ژیر چاوه د پیری به پیر

نیچیرشان بارزانی

سه روکی حکومه تی هه ریمی کوردستان و

به سه ره رشتیی وه زاره تی روشنییری

فیستیقالی شاعیری گه وره ی کورد

به هوی

له شاری هه ولییری پایه ته ختی هه ریمی کوردستان

له رۆژانی ۲۸-۳۰ ئاب ۱۵۲۰۰۱ سازدرا

**بەجەق ھەر جەق، بەناھەق ناھەقەم وتووۋە لە رۆژى بووم
و دگومەنصور ئەگەر بيشمكوزن، ناكەم لە جەق لادەم
مەھوى**

وتەى بەرپىز نىچىرقان بارزانى سەرۆكى حكومەتى ھەرىمى كوردستان
لە رۆژى دەست پىكردى فېستىقالى مەھوى لە ھەولپىر
رۆژى ۲۸ ئاب ۲۰۰۱

بەناوى ھوا

بەپىزان نووسەران و پروناكبيران و مامۆستايانى كورد
بەپىزان مېوانانى كە لە دوورەو تەشريفیان ھېتاو ھەولپىر بەخېر بېن.
سلاوتان لى بى و بەخېرھانتان دەكەم، بۆ ئامادەبوونتان لەم فېستىقالە رۆشنىرىيەدا كە
يادى كەلە شاعىرىكى ناسراوى كوردە. ئەو شاعىرەى كە يەكپىكە لە لوتكە ديار و ناودارەكانى
شىعەرى كلاسكى كوردى و، ئەوېش (مەھوى) يە.

مايەى خۆشھالىيەكى گەورەيە بۆمان، ئەمىرۆ شارەكانى كوردستان بەتايىبەتى ھەولپىرى
پايەتەخت ئەم جۆرە چالاكىيە رۆشنىرىيەنە بەخۆو دەگرن و لە ئامىزبان دەگرن. نووسەر و
مامۆستا و شارەزايانى كورد لە دوور و نزىكەو، لە دەروو و ناوھەى كوردستانەو ھاتوون و
بەشدارى لەم چالاكىيەدا دەكەن، ئەمىرۆ وا خەونى گەورەى خانى و نالى و حاجى قادر و مەھوى
دېتە دى و، زمان و ئەدەب و ھونەرى كوردى لەسەر خاكى ولاتى خۆياندا پىزان لى دەگىرى و بە
ئازادى گەشەيان پى دەدرى.

لەم دەرفەتە بچووكەدا، ھەز دەكەم وتەيەكى كورت ئاراستەى پروناكبير و پىسپۆر و شارەزايانى
كوردستان بكەم: ئەو ئەركەى ئەمىرۆ لە ئەستۆى ئىتوودايە ئەركىكى يەكجار گەورەيە و لە ئەركى
سەرشانى ئىمە كەمتر نىبە، دۆزى كورد تەنبا دۆزىكى سىياسى نىبە كە ئەركى سەرشانى حزب و
سەركردە سىياسىيەكان بېت. بەلكو دۆزىكى كۆلتوورى و زمانەوانى و پروناكبيرىشە. ئەوھى
ئەمىرۆ لە بوارى رۆشنىرى و ھونەرىيەو لە كوردستان پروودەات، ئىسپاتى دەكات كە مىللەتى
ئىمە خاوەنى فەرھەنگ و ئەدەبىيات و زمانى سەرىخۆى خۆبەتى و ھىچى لە گەلانى تر كەمتر
نىبە.

بەشپىك لە مەملانەى كورد و نەيارانى، برىتىيە لە مەملانەى فەرھەنگى و رۆشنىرى.
ئەگەرىبۆ ئىمە پەرە بە بارى كۆلتوورى و فەرھەنگىمان بەدەين ئەوا دەتوانىن زباتر و زووتر لە
رىزى گەلان نىزىك بىيەنەو. دەبى لە بىرمان بى كە داىلۆگى كۆلتوورى يەكپىكە لە كەنالەكانى
ناساندنى كورد بەمىللەتانى دوور و نىزىك. ئىمە زۆر پىوستىمان بەپىشخستنى ئەم بوارە ھەيە

و ئەمەش ئەركىتكە لە ئەستۆى ئىبەدى بەرپۆزدايە .

ئىمە دەتوانىن لەناو گەلانى دراوسېدا شانازى بەزۆر پەمزی كۆلتووريمان بگەين كه به كىتك لەم پەمزانە (مەحوى) يە . وەك چۆن شانازى بەرپەمزه كانى تری وەك : فەقى تەيران و بابە تاهير و مەلای جزيرى و ئەحمەدى خانى و نالى و حاجى و ئەسىرى و گۆران و پيرەميرديش دەكەين . مەحوى ، شاعير و مەتەسەوف و عارفى سەردەمى خۆى بوو ، بە چەكى بېر و قەلەم بەرەو پرووى زۆرداران و چەوسىنەران بوو تەو . ئەمەش لەسەرتاپای ديوانى مەحويدا هەستى پى دەكرى .

زۆر جىگەى شانازىيە كه شيعر و ئەدەبىياتى كوردى لە هەموو سەردەمىكدا لە سەنگەرى مەزلووم و بەشخوراواندا بوو . زانايانى كورد بەرەوروى زالم و داگيركەران بوونەتەو و پىزى گەلى خۆيان بەرنەداو . ئەمە يەكىتكە لە پوو گەشەكانى ميللەتى ئىمە و شانازى پى دەكەين .

نەوى ئەمۆى كوردستان ، زۆرى پىتويست بەناسىنى مېژوو و ئەدەبىيات و شارەزابوون لە داب و نەرىت و پابردووى خۆبەتى . پىويستە لە كوردستاندا نەو بەهەكى وشيار بەبىرى نەتەو بەى و پۆشنىبىرى نەتەو بەى پى بگەين . ئەم ئەركە تەنيا بەداوودەزگاكانى حكومەت هەلناسوورپ و ، دەبى لەم بارەيەو پووناكبير و زانايانى كورد هاوكارىيەكى تەواو بگەن . پىويستە هەنگاوه كاتمان فراوانتر و خىراتر بى و كۆر و كۆنگرە و فيستىقالەكان زياتر و فراوانترين .

ئىمە وەكو حكومەتى هەرىمى كوردستان ، پشتىوانيمان بۆ بزوتنەو بەى پۆشنىبىرى و بەستنى ئەم جۆرە يادانە و هەر جموجۆلىكى هونەرى ، پشتىوانىيەكى بى سنوورە . دەبى لە ساىيە ئازادى دەسەلاتى حكومەتى هەرىمى كوردستاندا هەموو خەونەكانى پووناكبيرانى كورد بىنەدى .

دوو بارە بەخىرەتەنى هەموو لايەكتان دەكەم . بەتايبە تيش ئەوانەى ئەركيان كىشاه و لە شۆينى دوورەو هاتوون . هيوادارم فيستىقالەكەتان سەركەوتووبى . زۆر سوپاس .

مهلا محهمهدي مهلا عوسمانی بالخی

مهجوی

۱۹۰۶-۱۸۳۰

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوه‌نی شیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د شه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

دیارم دهیری عیشقه

دیارم دهیری عیشقه، جی به سووتن بی لهوی ده گرم
که من مشتتی چل و چیتوم، به چی بم، که لکی کی ده گرم
نه گه بییه دامه نی دهستی دوعا، جا ده به خاکی ری
طه ریه ی گوشه گیری به رده دم، نه مجاره ری ده گرم
که دادی به ئسی خوم برده لا، نه عارفه توند بوو
وتی ئاخر سبه یینی جه ژنه، خوینی توله پی ده گرم
له روو سووری عیبادهت لام و روو زردی خه جالتهت مام
به ناوی سیوی ناوم باغه وان و، من به هی ده گرم
له سه رخو چوونه، شه یدا بوونه، قور پیوانه، سووتانه
هه تا مردن، مه به بهت ئیشی زوره، ریزی لی ده گرم
چ شوخه ئاگرم تی به رده دات و پیتم ده لی: یا شیخ!
به خاشاکی دهوت شوعله، عه صامه دهستی پی ده گرم
که سینه ی ریشمی به و تیغی نازه نه نجن نه نجن کرد
وتی: په ژه سورده یه نه لاله زاره، ناوی تی ده گرم
له پاداشتی قسه ی سه ردا هه مه ئاه و هه ناسه ی گه رم
که سی شیتانه به ردم تیگری، من به رقی تی ده گرم
شوکر هوشیاره «مه حوی»، تیده گا دنیا خه راباته
که به دمه سستی بکا نه هلی، خراپه ی بوچی لی ده گرم!

به هوی

ناوی کتیب: مه حوی - به شیک له بابه ته کانی فیستیقالی مه حوی - ههولیر ۲۸-۳۰ ئاب
۲۰۰۱
دانانی: ژماره یهک لیکۆله وه و نووسهران
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۸۸
دهرهینانی هونهری: به دران ئه حمده حه بیب
به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی
نووسینی سه ر به رگ: خو شنووس محه مده زاده
پیت لیدان و سه ر به رشتی: نه میر داوود
هه له گری: نه میر داوود + شپرزاد فه قتی ئیسماعیل
سه ر به رشتی چاپ: ئاورد حمان مه حمود
چاپی یه که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، ههولیر- ۲۰۰۱
له کتیبخانه ی به رتیه به رایه تی گشتی رو شنیری و هونه ر له ههولیر ژماره (۳۸۵) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراوه تی

مه حوی

به شیک له بابه ته کانی فیستیقالی مه حوی

هه ولیر ۲۸-۳۰ ئاب ۲۰۰۱

بەسەرچووم

بەپپىر ئەو ماھەو چووم و بەسەر چووم
پەرى بوو، ئەو نەبوو، شەو بوو، بەسەرچووم
تەلئى نىرگىسم و باغى حىرەتم پى...
بەفەر ھات و ھەكو گول زوو بەسەرچووم
گلەى پىشم لەسەر سەر ھەم بوو بار
كە دىيى من دولبەرم بەرەم ھات و بەسەرچووم
دەزانم بادىيەى عىشقى خەطرناك
كەچى ھەر چووم، ئەگەر مام و ئەگەر چووم
لە حىنى نەزەى رۆحا، رۆحى عاشق
وتى: ئۆخەى لە مېحنەتخانى دەرچووم
بە ئۆغرىكردنى، من بوومە قەقنەس
كە ئەو چوو بۆسەفەر، من بۆسەقەر چووم
وتى: قەت وا مەيە، من واو ھەر دىم
نەھات ئەو وا قەت و، من واو ھەر چووم
شوكور موورم بوو پامالى مېرى
بەبى نامى ژيام و نامەو ھەر چووم
غەمى قاتلمە «مەھوى»! مونفەعيل ما
لە ھەشرا كفى خوتناوى بەبەر چووم

مەھوى

نهم دەستپېشخه رېښه پېرۆزه پېتوښته بهرز رابگيريت

دکتور عهبدوللا ناگيرين

دېمېنى پرووداوه تراژيډياييښه کاني کوردستاني خاپوور و کاولکراوى بهر له راپه رېښي جه ماوه رېښي به هاري ئاداري ۱۹۹۱ و چه وساندنه وهى کورد و دهر به ده رکردنى له سهر مال و زېدى خوځى و تهنانهت به مېه به ستي «ته رحيل و ته بعيس و ته عرب» سامناکترين شتيوازي فه وتاندى ميلله تېک به کارهيترا و، کوشنده ترين نامير و چه کى کوکوژي قه دهغه کراوى سهرده مى به راميه ر به کارهيترا، ئا ئه و حاله؛ وای له خه لکانى وره ته پيسو و پرووخوا کرد؛ بلېن: تازه کورد چوکى داداوه و ناتوانيت، خوځى له بهردهم چه رخی که چ رفتار راپسکيتنى و دهستى لى بشون!.. که چى راستى و واقيعى ناينده پېچه وانهى سه لماند و نه ته وهى کورد بهر له راپه رېښ به گشتى و دواى راپه رېښ به تا بيه تى؟ له ساي هوشيارى و بيرفراوانى و تواناى که م وېنهى دل سوزانيه وه؟ توانى خوځى له بهردهم ته وژمى په لامارى له ناوېردن و ره شه باى مه رگدا بگريت و له ناوه وه و دهره وهى کوردستاندا پيشکه و تنى ئه و تو به خوځيه وه ببينى؛ مايهى دل خوځى بى.

راسته تازه ترين شوځى زانستى سهردهم؛ شوځى ئال و گوځى زانبارى و داهيتانى ئه و بهرهمه نوځى و زانستانه ن؛ که م که س به عه قلېدا ئه هات وهک سه ته لايهت و فاکس و ته له فونى جيهانى و ئه نته رنيت و کو مپيوته ر.

به لام به کارهيتانى ئه و ناميره داهيتراوانه پتوښتيايان به زه مينه خوځکردن و توانا و عه قلى کراوهى مروث هه يه، دنا به تهنيا له ژووریکدا دابنرېن هېچ رولېک نابيين و که لکيان لى وه رناگيريت و ناميرېکى ساردوسر دهر ئه چن.. توانا و عه قلى به کارهيتان و جوځى که لک وه رگرتن مه رجىکى سهره کييه، بو سهرخستنى ئه و ناميره نوځيه داهيتراوانه له هه مان کاتيشدا، ئه و ديارده به نيشانهى به رده وامى شوځيه زانستيه که ئه گه پينيت.

وه زاره تى روښن بىرى حکومته تى هه ريمى کوردستان بربارى دا روځى سن شه ممه ۲۰۰۱/۸/۲۸ فيستيقالېک بو مه حوبى شاعير له شارى هه ولير ساز بکات... روځى ۲۰۰۱/۸/۲۱ واته هه فته يه ک بهر له سازدانى فيستيقالېکه، سهردانى ده زگاي ناراسى خوځه ويست و براى دل سوزمان کاکه «به دران ئه حمه د» م کرد... له جوځ و چوځيه تيبى سازدانى فيستيقالېکه و کوځپ و ته گه ريه به ردهم چاپکردنى با به ته کان وهک «ملزمه» نهک کتېب دواين، چونکه دهره فته له به رده مدا نه ماوه و تهنيا هه فته يه که... کاکه به دران به پروويه کى گه ش و وره يه کى بهرز و پروا به خوځکردنه وه، پيشوازي له سهرخستنى فيستيقالېکه کرد و گفتى چاپکردنى تېکراى با به ته کاني فيستيقالېکه ي له کتېبىکى سهر به خوځدا دا... ئه مه ش

دهستپيشخه ريبه كى نوٲى سه رده مانه يه له بو ار و دنباى چاپ و چاپه مه نيدا به تا يبه ت به نسبه ت بارودخى ئيس تهى كورد و هه ژارى و دوور ده ستهى له مه لبه ندى زانسته پيشكه و تووه كانى دنيا . به راستى ئه م ديارده كه م و ٲنه يه ، سه لماندى رۆل هى كورد يش هوشيار و به توانا و ، خاوه نى عه قله تى كى پيشكه و تووى سه رده مانه يه و نه ته وهى كورد يش وهك هه موو ميلله تانى سه ربه خۆى سه ر رووى ئه م زه مينه شباوى ئه وه يه ؛ مافى ره واى خۆى هه بٲت و گيانى سه ربه خۆى خۆى به رٲوه به رٲت .

ده سته خۆشى له هه موو كار و دا هٲنانى كى به كه ئك و نوٲى و ئافه رين بو ئه و عه قله كراوانه ي به هيوايه كى گه ش وره و متمانه به خۆ كرده وه با وه ش به ئاينده دا ئه كه ن .

شيعری مه هوی له نيوان سوڤيزم و دهرويشيزمدا

دوکتور مارف خهزنهدار

کۆليجی ئەدههبيات - زانستگای سهلاحهدين

بهشی يهگهه

سوڤيزم

بیرکردنه وهی ئادهمیزاد له دروست بوونی خوئی و سروشت ږایکیشاوه بۆ بیرکردنه وه له کردگار. ئەمه له رۆژگارێکدا بووه که مهلبهندی ژيان (المجال الحیوی) پهیدا بووه. واته له کاتهی که ئادهمیزاد له سروشت پچراوه و ههولئی داوه بۆ چاکهی خوئی بهکاری بێنێ.

بیرکردنه وه له کردگار و گهړان بهشوتینیدا فهلسهفه و سوڤيزمی دروست کردووه. پێش کهوتنه ناوههیان وهکو زاراوهی بێتی ئهکادیمی. بهلام بیرکردنه وه و گهړانه که ساکار بووه تا رۆژگاری فهیله سووفهکانی بهراییی گریکی، ئینجا سهردهمی نهوهی دووهم له فهیله سووفهکان، سوکرات و ئەفلاتوون و ئەرستۆ. له م ماوهیه دا بیرورا له بنج و بناوانی. «ئادهمیزاد- سروشت- کردگار» شیوهیهکی جهدهلی وەرگرت و بهدرتێزاییی رۆژگار ماوهی بیرکردنه وه قوولتر و فراوانتر بوو و گهلی تیۆری و تاقیکردنه وه کهوته ناوهه.

جهوهههری ئایینه ئاسمانی و زهمینهی کان له سهه بنجی ناسینی کردگار دامهزراوه، ههست کردن بهبوونی کردگار و جۆری ناسینی و وینه گرتنی له ناو ئاینهکاندا و هک یهک نییه و جیاوازه، بهلام زۆریه ئایینهکان له «بوون» (کهون) دا که «ئادهمیزاد و سروشت» ه، «کردگار» دهبین.

تاقیکردنه وه له م بابه تهوه گهلی فراوان بوو، سامانیکی بیرورای فهلسهفی گهوره و دهستووری ئایینه کۆنهکانی و کتیبی پیرۆزی ئایینه ئاسمانی و زهمینهی کان کهوتنه ناوهه تا داهاونی ئایینی ئیسلام. ئەم ئایینه شۆرشێکی گهوره بوو له تازهکردنه وهی ئایینه ئاسمانیهکانی پێش خوئی به تاییهتی ئایینی مهسیحی که راسته وخۆ پێش کهوتبوو. ههه له سههه تاوه بههۆی له ناوهه بوونی سامانیکی گهوره له بیروباوهری فهلسهفی و سوڤيزمی گریکی و رۆمانی و ئایینه ئاسمانی و زهمینهی کان بیروباوهری «زوهه» له کۆمهلی ئیسلامی تازه دا پهیدا بوو. نویشکی ئەمه له فهلسهفه ئایینی ئیسلامه وه وەرگیرابوو بهوهی که گیتیبی ئیستا له ناو دهچی، گیتیبی

دوارژژ نهمر و ههمیشه ییبه . بۆ وه دهست خستنی گیتی داهاتوو پیتوسته بایهخ بهم گیتیبه و ژبانی نهم سهرزه وییبه نه درئ .

«زوهد» ی ئیسلامی سهراوهی دۆزینه وهی سۆفیزم بوو له کۆمهلی ئیسلامی تازه دا ، لهو کاته که «زوهد» له چوارچێوهی شه ریه تدا نه چوو بووه دهره وه سۆفیزم خه ریکی لیکدانه وهی دهستوره کانی ئایین بوو به شتیه یه کی تازه . تاقیکردنه وه بیک بوو بینراو و نه بینراو (الظاهر والباطن) ی بابه ت و کهس (الموضوع والذات) ناده میزاد و کردگار (الإنسان والخالق) ی به یه ک شت ده زانی . له بهر ئه وه سۆفیزم له سروشتی ده کۆلییه وه له بهر پۆشنایی «دهرچوون له دهستور» که خۆی له خۆیدا دۆزینه وهی سه ره به ستی بوو . سۆفیزم له چوارچێوهی میژووی نووسراو ره ت ده بی خۆی ده کوتیته وه ناو جه رگه ی گیتییه وه خه ریکی مانای شاراره ده بی و له مه نتیق و دهستوره کانی ده چیته دهره وه .

ئیدی لۆجی سۆفیزم له سه ره ئه وه دامه زراوه که «بوون» دیار و نادیاره ، بوونی راسته قینه نادیاریه له ئایین و شه ریه ت ده بی بۆ حه قیه ت و به ره و دۆزینه وهی کردگار ده که ویتته ری . کردگار جه وه ره ی گیتییه ، سۆفیزم له ناویدا ده تویتته وه ، بهم پیتییه پرته وهی دیاره بۆ نادیار . دلسۆزی لقه بۆ بنج (الفرع للاصل) ، وه گه رانه وهی وینه بۆ ناوه رۆک .

پراستی (حه قیه ت) له سۆفیزمدا دیارده ییکی عه قلی (مه نتیقی) نییه هه ره ها نه قلی (شه رعی) یش نییه به لکو ئیلهامی و زه وقیه یه . دیاره ده بی «اداة» (ئامراز، ده ستاویژ) گه یشتن به حه قیه ت شتیکی تری غه یری هه ست (الحس) و بییر (العقل) و ده ستور (شه ریه ت) بی دڵ دیارده ی کردگاره که به که سۆفی به هۆی ئه وه وه هه ست به خودا و نه ییتییه کانی بوون ده کا ، دڵ مه لبه ندی زانین و دلدارییه .

له کۆمهلی ئیسلامی تازه دا بۆ یه که مجار له نیوه ی یه که می سه ده ی دووه می هیجری (نیوه ی دووه می سه ده ی هه شته می مه سیحی) زا راوه ی «سۆفی» په یدا بوو . له ناوه پراستی سه ده ی دووه می هیجری (نیوه ی دووه می سه ده ی نۆیه می مه سیحی) شاری به غدا بوو به مه لبه ندی بزوتنه وهی سۆفیزم و کۆبوونه وه و گفتوگۆ و ئالوگۆری بیروباوه ری ئایین و شه ریه تی تیدا ده کرا .

به لای ئیمه وه قۆناغی یه که می بزوتنه وهی سۆفیزم که له سه ده ی دووه می هیجرییه وه ده ست پی ده کاو ماوه ی جموجۆلی سۆفیزمه له رووی تیورییه وه . سۆفیزم بزوتنه وه (حرکه) بووه له دژ وه ستان (ده ستوری هه میشه یی نه گۆران) ، بیگومان شۆرشیک بوو دژی ده ستوری هه میشه یی له بهر ئه وه له لایه ن ده سه لاته وه به ره له ستی ده کرا ، هیشتا رهنگیکی ته واوی له داهینانی شیعریدا نه دا بووه . ئهم قۆناغه تا ده ورویه ری دوا سالانی سه ده ی شه شه می هیجری (دوا سالانی سه ده ی دوا زده می مه سیحی) خایاند . ئهم قۆناغه دوور و درێژه ناوی گه لی له سۆفییه کانی سۆفییه ئیسلامی ده ور ده کاته وه به شیکیان گه یشتنه پله ی فه یله سوفی به هۆی

لیکدانهوه ورد و ژیره‌کانیان که له دواییدا بوون به‌تیۆزی له بزووتنه‌وهی سۆفیزمدا. به‌شیکێ تریان خوورپه‌وشت و ژیانی پۆژانه‌یان یاغی بوون و به‌ره‌هه‌لستی ده‌سه‌لاتی خوێنخوار بوو.

به‌شی سێیه‌م تیۆرییه‌کانی سۆفیزمیان له‌گه‌ڵ شه‌ریعه‌تدا گونجان و بزووتنه‌وهی ده‌رویشی که‌وته ناوه‌وه. هه‌ندی له‌ سۆفییه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی سۆفیزمی ئیسلامی ئه‌مانه‌ بوون: حه‌سه‌ن ئه‌لبه‌سری (٥٢١-٦٤٢م، ١١٠-٧٢٨م) ئیبراهیمی کوری ئه‌ده‌م له (١٦١-٧٧٨م) مردووه، بالوولی دانا له (١٩١-٨٠٦م مردووه)، شیخ مه‌عرووفی که‌رخێ له (٢٤٥-٨٥٩م) مردووه، زونونی میسری له (٢٤٥-٨٥٩م) مردووه ته‌یفووری بایه‌زیدی به‌ستامی له (٢٦١-٨٧٥م مردووه) جونه‌یدی کوری محه‌مه‌دی به‌غدایی له (٢٩٧-٩١٠م) مردووه، مه‌نسووری هه‌لاج له (٣٠٩-٩٢٢م) مردووه، ئه‌بولقاسم عه‌بدوکه‌رمی قوشه‌بری له (٤٦٥-١٠٧٢م) مردووه، ئه‌بوحمیدی غه‌زالی له (٥٠٥-١١١١م) مردووه، شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی له (٥٦١-١١٦٦م) مردووه، سه‌ید ئه‌حمه‌دی رفاعی له (٥٧٨-١١٨٢م) مردووه، شه‌هابه‌دین سه‌هه‌ره‌وه‌ردی کوژرا و (٥٨٧-١١٩١م) مردووه و هه‌ی تریش.

قۆناغی دووه‌می بزووتنه‌وهی سۆفیزم له‌ سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌می مه‌سیحیه‌وه ده‌ست پێ ده‌کا، به‌دلتیاییه‌وه ده‌توانین ناوی بنه‌ین قۆناغی داهینانی ئه‌ده‌بی له‌ چوارچێوه‌ی سۆفیزمی کۆزمۆسی و سۆفیزمی ئیسلامی. له‌م قۆناغه‌دا شاعیره‌ سۆفییه‌کان یا سۆفییه‌ شاعیره‌کان ره‌مزی سۆفیزم و زاواهی فه‌لسه‌فییه‌کان تیکه‌ڵ به‌سروشت و هه‌ستی ناوه‌وه‌ی خوێان کردووه و ئه‌ده‌بیه‌کی مرۆفایه‌تییه‌کان هه‌ناوه‌ته‌ ناوه‌وه. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌تی که‌ لیکنه‌یه‌وه له‌ ئییدیۆلۆجیه‌تی سۆفیزم په‌کی که‌وت بوو یاخود ته‌ریقه‌ته‌کانی ده‌رویشیزم کپ بووبوون، به‌پێچه‌وانه‌وه ئه‌م هه‌موو دیاردانه له‌ گۆران و په‌ره‌سه‌ندنیدا بوون، هه‌ندی جارێش تیکه‌ڵه‌کێش بووبوون. بۆ به‌لگه‌ ئه‌م قۆناغه کۆمه‌لیک له‌ سۆفی و شاعیر و شیخی سۆفی و ده‌رویش ده‌ور ده‌کاته‌وه هه‌ی و هه‌کو: فه‌ریده‌دین عه‌تاری نیشابوری له (١٢٣٠م) مردووه، ئیبنولفاریز له (١٢٣٥م) مردووه، شیخ محیه‌دین عه‌ره‌بی له (١٢٤٩م) مردووه، ئه‌بولخه‌سه‌نی شازلی له (١٢٥٨م) مردووه، جه‌لاله‌دین رۆمی له (١٢٧٣) مردووه، حاجی به‌کته‌اش له (١٣٣٧م) مردووه، عیماده‌دین نه‌سیمی له (١٤١٧م) مردووه، نووره‌دین جامی له (١٤٩٢م) مردووه و هه‌ی تریش.

ده‌رویشیزم

ده‌رویشیزم هه‌ندی ده‌ستوور و خوونه‌ریت و بیروباوه‌ری سۆفیزم له‌ رووی پراکتیکیه‌وه ده‌ور ده‌کاته‌وه، په‌نگه‌ له‌ سه‌ره‌تادا له‌ دژی ده‌سه‌لات بووبی، به‌لام له‌ پاشانا له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لات یه‌کی گرت و به‌ناوی «ته‌ریقه‌ت» هه‌ که‌وته ناوه‌وه و بوو به‌پالپه‌ستی ده‌سه‌لات و هه‌کو له‌ میژووی سۆفیزمی ئیسلامیدا ده‌رده‌که‌وی، تیۆری هه‌موو فه‌یله‌سوفه‌کانی سۆفیزم نه‌بووه به‌ته‌ریقه‌ت به‌لکه‌ به‌شیکیان، هه‌ر ئه‌و به‌شه‌ بووه به‌ریکخراو و به‌ناوی شیخی خاوه‌ن تیۆرییه‌کانی سۆفیزم

ناوبانگی دەرکردوو، له سهرانسه‌ری بزوتنه‌وهی سۆفیزمی ئیسلامیدا، نموونه‌ی تهریقه‌ته گرنه‌گان ئه‌مانه‌ن:

ته‌ریقه‌ی ته‌یفوووری یا به‌ستامی، ته‌ریقه‌ی جونه‌یدی، ته‌ریقه‌ی قادری، ته‌ریقه‌ی ریفاعی، ته‌ریقه‌ی شازلی، ته‌ریقه‌ی مه‌وله‌وی (جه‌لاله‌دین رۆمی)، ته‌ریقه‌ی به‌کتاشی، ته‌ریقه‌ی نه‌قشبه‌ندی، ته‌ریقه‌ی حرووفی و هی تریش.

ئه‌وه‌ی سه‌نج راده‌کیشی ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر به‌وردی ته‌ماشای ئه‌م ته‌ریقه‌ته ده‌رویشیانه بکه‌بین ده‌بینین رێبه‌ر و شیخه‌کانیان وه‌کو خاوه‌ن تیۆری سۆفیزم بیرورا و بۆ چوون و زانیاری ئه‌وتۆیان نه‌خستۆته ناو بزوتنه‌وه‌ی سۆفیزمییه‌وه زیاتریش ناویان هه‌ر به‌«ده‌رویش» رۆیشتوو وه‌کو له‌عه‌ره‌بیشدا ده‌بینین زاراوه‌ی «الدروشه» بۆ ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه به‌کاردی، هه‌روه‌ها ئه‌م ته‌ریقه‌تانه به‌گشتی نه‌بوونه هۆی داهینانیککی ئه‌ده‌بی، بێگومان لێره‌دا ده‌بی حسیی‌تیکی تایبه‌تی له‌گه‌ڵ جه‌لاله‌دین رۆمی بکری.

ئه‌مه‌وه له‌لایه‌کی تروه‌ه‌ کردوه پراکتیکییه‌کانی ریکخراوی ته‌ریقه‌ی ده‌رویشی بۆته هۆی ئه‌وه‌ی «دژی ده‌رویشیزم» له‌ به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه موسلمانه‌کاندا په‌یدا بن.

ئه‌وه‌ی زۆر دیار و ئاشکراشه له‌ بابه‌ت میژووی ده‌رویشیزم له‌ کوردستانا وه‌کو ریکخراویک به‌شێوه‌یێکی ره‌سمی له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مدا په‌یدا بووه به‌ ناوی دوو ته‌ریقه‌ی به‌ناوبانگ قادری و نه‌قشبه‌ندی، ده‌سه‌لاتی عوسمانی ریزی لێ گرتوون و یارمه‌تی داون.

له‌م رۆژگارهدا سۆفیزم وه‌کو رێباز و فه‌لسه‌فه و ئیدیۆلۆجی و داهینانی ئه‌ده‌بی له‌ گیتی موسلمانیدا به‌سه‌رچوو بوو.

شیعری سۆفیزم و ده‌رویشیزم

له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا تا سه‌رده‌می مه‌هوی

کورد وه‌کو کۆمه‌ڵێکی ئیسلامی پێوه‌ندیکی به‌هه‌بزی بووه له‌گه‌ڵ هه‌موو بزوتنه‌وه‌ی بی‌رییه‌کانی نه‌ته‌وه‌ موسلمانه‌کان، شاعیرانی کورد له‌ قۆناغه‌ جیاوازه‌کانی گۆرانی شیعری کوردیدا به‌شیدارییان له‌ ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئه‌ده‌بی سۆفیزم کردوو.

به‌گشتی کارکردنی سۆفیزمی ئیسلامی له‌ شیعری کوردیدا له‌ سێ شێوه‌دا ده‌بینین ئه‌م سێ شێوه‌یه ئه‌گه‌رچی له‌ ئه‌جمامی بلابوونه‌وه‌ی ئیدیۆلۆجیی سۆفیزمه‌وه داهاتوو به‌لام جیاوازییکی ته‌واو له‌ رووی هونه‌رییه‌وه له‌ نێوانیاندا هه‌یه هه‌روه‌ها نرخی ئیستیتیکیشیان له‌یه‌ک په‌له‌دا نییه. به‌لای ئیمه‌وه ئه‌م شێوانه له‌ رووی روخسار و ناوه‌رۆکه‌وه ئه‌مانه‌ی لای خواره‌وه‌ن.

۱- شیعری سۆفیزم (عیرفانی).

۲- شیعری وه‌سفی سۆفیزم.

۳- شیعری دژی دەرۆتشیبزم.

۱- شیعری سۆفیزم (عیرفانی)

شیعری سۆفیزم داھیتانیکیکە ئیلھامی لە ناوەرۆکی فەلسەفەى سۆفیزم وەرگرتوووە واتە داھیتانی ویتەى فەلسەفەى سۆفیزم ئامیژ زۆرتەر پەنا بۆ ڕەمز و ڕۆمانتیزم دەبا. تا ئیستا سنوورێک بۆ شیعری سۆفیزم لە ئەدەبى کوردیدا نەکیشراوە، بەرھەمی ھەندى شاعیر بەشیعری سۆفیزم لە قەلەم دراو بەلام راستییەکە ئەوە نییە، شاعیری تریش ھەن دەوری بالایان بوو لە شیعری سۆفیزم بەلام گوم ناو.

لە پاش لیکۆلینەووە و وردبوونەووە گەبشتینە ئەوێ کە بتوانین شاعیرانى پەسپۆزى شیعری سۆفیزم (عیرفانى) دەستنیشان بکەین لەمانە:

بابا تاھیر (۹۳۵ - ۱۰۱۰م)، مەلا پەرتشان (سەدەى چوارەم)، مەلای جزیری (۱۵۶۰ - ۱۶۴۰م)، سەید سالحى نبعمەتوللاھى (۱۸۳۴ - ۱۹۰۵م)، مەحوی (۱۸۳۱ - ۱۹۰۶م)، ھەرەھا تاکە تاکە لە شیعری شاعیرانى وەکو کوردی (۱۸۱۲ - ۱۸۵۰)، پرتەوی ھەکاری (سەدەى نۆزدەم)، ھەریق (۱۸۶۵ - ۱۹۰۹)، وەفایى (۱۸۴۴ - ۱۹۱۴)، و ھى تریش دەببیرى.

۲- شیعری وەسفیی سۆفیزم

شیعری وەسفیی سۆفیزم وەسفیکى ڕووکەشى خوورەوشت و کردەووە پراکتیکییەکانى دەستوورى سۆفیزمە، ھەندى جار خەریکی لیکدانەووە و شیکردنەووە ى راستى و زانیارییەکانى سۆفیزمە و تیۆزى و دەستوورەکانى دەخاتە ڕوو. ھەندى جاریش دەم لە میترووی سۆفیزم دەدا، بۆ ئەم ئامانجە پەنا دەباتە بەر زاراو و تەعبیر و لیکسیکۆنى سۆفیزم، و بەشیتووی شیعری تەعلیمی (دیداکتى) بیروراکانى دەگەیبینیتە خۆتندەواران.

شیعری ئایینی لای یارسانان «ئەھلى حق» کە بەشیتووی گۆرانىبى زمانى کوردییە دەچیتە ناو ئەم جۆرە شیعردەووە^(۱) چونکە ریباز و دەستوور و میترووی مەزھەبى یارسان و گەورە پیاوانیان ھەموو بەشیعەر ھۆنراو تەووە، ئەوێ شایەنى باسە لەم ڕووەو ئەوێ کە بەشیتک لە گیتیبى پیرۆزبان سەرەنجام شیعەر و بەشەکەى تری پەخشانە.

ئەم جۆرە شیعەر لە بەرھەمی ھەموو ئەو شاعیرانەدا دەببیرى کە شیعری بابەتى عیرفانیان ھەبە جگە لەمانە لە بەرھەمی ئەم شاعیرانەشدا دەببیرى:

عەلى ھەربى (۱۵۳۰ - ۱۶۰۰م)، فەقنى تەیران (۱۵۶۴ - ۱۶۴۳م)، مەلای باتەبى (۱۶۳۰ - ۱۷۰۰م)، ئەحمەدى خانى (۱۶۵۰ - ۱۷۰۶م)، خانای قوبادى (۱۷۰۰ - ۱۷۵۹)، شېخ نوورەدینى بریفکانى (۱۷۹۱ - ۱۸۵۱)، مەولەوى (۱۸۰۹ - ۱۸۸۳)، مەلا

عوسمانی فایه ق (۱۸۰۶ - ۱۸۸۱)، تاهیر بهگ (۱۸۷۸ - ۱۹۱۸) و هی تریش.

۳- شیعری دژی ددرویشیزم

ددرویشیزم لایه نی پراکتیکی ره شیینیی سه لیبی سؤفیزمه، خه ربکی لاپه ره تاریکه کانیه تی، ددرویشیزم بوو به دیارده بیئکی کۆمه لایه تی ده سولات (به تاییه تی عوسمانی) به کاری هیناوه به وهی کردوویه تی به دارده ست بۆ راووووت و به نجکردنی خه لکی ناو کۆمه ل. شیعری دژی ددرویشیزم دوو شیوازی وه رگرتووه، یه که میان په نجه درپژکردن بۆ هندی کار و کرده وهی خراپی ددرویشیزم و به راورد کردنی له گه ل که موکوری و ناگزووری کۆمه لایه تی به شتوویه کی هونه ری، وه کو له هندی له شیعره کانی نالیدا دهرده که وی، دووهمیان هیتش بردنه بۆ سه ر خووره وشت و دیارده پراکتیکیه کانی ددرویشیزم وه کو رووداویکی دوکه وتوو و کۆنه په رست له ناو کۆمه لی کورده واریدا.

ئه م بابه ته شیعره به تیکرایی له به ره می گه ل له شاعیرانی قوناغه کۆنه کانی کوردیدا ده بینرئ به تاییه تی له شیعری نالی (۱۸۰۰ - ۱۸۵۶) حاجی (۱۸۱۵ - ۱۸۷۹) شیخ رهزا (۱۸۳۸ - ۱۹۱۰)، له سه ره تای سه دهی بیسته میشه وه نه گه رچی شیعری عیرفانی و وه سفیی سؤفیزم به مانا کلاسیکیه که ی کزیوو بوو، به لام شیعری دژی ددرویشیزم له په ره سه ندن و گۆران و پیشکه وتندا بوو (۲) و تا ئیستاش شاعیرانی کورد ده می لیده ده ن چونکه پتوهندیی به ژییانی کۆمه لایه تی و سیاسیییه وه هیه.

به شی دووه م

مه هوی (۱۸۳۱ - ۱۹۰۶)

مه هوی یه کیتکه لهو شاعیرانه ی له نیوهی دووه می سه دهی نۆزده مدا له کوردستانا ده وری شاعیرانی سؤفیزمی نه ته وه موسلمانه کانی نوواندوه که له سه دهی سیزده مه وه دهستی پی کردبوو. دیاره مه هوی یه که مین شاعیری ئه م بابه ته ی کورد نییه له وانه یه دوامین بی (۳).

گه لی جار لیکۆلینه وه له شیعره کانی مه هوی و ره وشت و بیروباوه ری تاییه تی خۆی نه گه ر له ژیر رووناک و شیوازی و فه لسه فه ی سروشتیییه کان (ناتورالیزم: الطبیعیون) بی تووشی ته نگوچه له مه و سه ر لی شیوان و تیک ترنجانی بیرورایتیکی وا ده بین که ریکه مان ناب بۆ گه یشتن به هیچ نه جمایتیک. چونکه ته نگوچه له مه و پیچه وانه و ناوه کییه کی له شیعری مه هوی دا وه کو شاعیرانی تریش ئه وه نده زۆره پتووسته له لیکۆلینه وه دا که خه ربکی «مه به ستیک» ده بین مه به سته کانی ترمان له به رچاو نه بی.

هندی راستی له بابه ت به هوییه وه

۱- مه هوی وه کو رتیه ربکی ئایینی باوه ری ته وای به ئیسلام هه بووه، ئایینه ئاسمانی و

زه‌ویبه‌کانی کۆنی بێش ئیسلامی ره‌تکردۆته‌وه به‌هاتنی ئیسلام نه‌و ئایینانه هه‌موویان به‌تال بوون.

۲- مه‌حوی وه‌کو شیخیکی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی باوه‌ری به‌تیکه‌لکردنی ته‌ریقه‌ت به‌شهریعت بووه ئه‌مه‌ش به‌مانای ته‌ریقه‌ت له‌ پیناوی شه‌ریعه‌تدا نه‌ک پیچه‌وانه (۴).

۳- شیعی دژی ده‌رویشیزم له‌ پیناوی چاک کردنی باری کۆمه‌لایه‌تی بووه.

۴- وه‌کو شاعیریکی چاک سوودی له‌ سوڤیزم یاخود شیعی سوڤیزمی ئیسلامی پینش خۆی وه‌رگرتوه، هه‌ندێ شیعی ده‌چیتته ناو بیروباوه‌ری سوڤیزمی کۆزمۆسی له‌ رووی تیۆرییه‌وه له‌گه‌ل سوڤیزمی ئیسلامیش ده‌گونجی.

۵- له‌ زاراوه و ته‌عبیر و لیکسیکۆندا ته‌ئسییری شیعی سوڤیزمی ئیسلامی دیاره به‌تایبه‌تی شاعیره‌گه‌وره‌کانی عه‌ره‌ب و فارسی و تورک که‌ خه‌ریکی سوڤیزم بوون.

له‌مه‌وه ده‌توانین بلین له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی مه‌حوی ته‌ریقه‌تی بو‌شهریعت به‌کاره‌یناوه، هه‌موو ئایینه‌ کۆنه‌کانی ره‌ت کردوه و ره‌فی کردوونه‌ته‌وه، به‌لام له‌ به‌شه‌ شیعه‌ سوڤیزمییه‌کانیدا توانیوه‌تی به‌ره‌میکی ئه‌وتۆ دابینی له‌ رووی ره‌مزی سوڤیزمی و ئیستیتیکی رۆمانتیزمییه‌وه به‌رامبه‌ر به‌ره‌مه‌گه‌وره‌کانی سوڤیزمی ئیسلامی بووه‌ست و بپن به‌«مطلق» وه‌ له‌ لایه‌ن هه‌موو که‌سێکیشه‌وه چپژی لی وه‌رگری و به‌چاویکی به‌رز ته‌ماشای بکری.

شیعی سوڤیزمی مه‌حوی

۱

مه‌حوی شیرتیک (۵) به‌م دپره‌ ده‌ست پنی ده‌کا:

به‌ نووری باده‌ که‌شفی زولمه‌تی ته‌قوا نه‌که‌م چبکه‌م

به‌شه‌معیک و هه‌ چاری شه‌ویکی وا نه‌که‌م چبکه‌م (۶)

مه‌به‌ستی له‌ زولمه‌تی ته‌قوا ئیماندار و کۆلکه‌ مه‌لای ناوه‌شیاره ئه‌وه‌ی «عیباده‌ت» له‌لای بووه به‌«عاده‌ت»، نووری باده «پرته‌و» و «ئیشراق»، دیاره ئیماندارێ ناوه‌شیار له‌ کردگاره‌وه نزیک نبیه، سوڤی که‌ باوه‌ری به‌پرته‌و هه‌به‌ له‌ پینشانا خۆشی ناوه‌شیار بووه به‌لام له‌ دواییدا به‌و نوور و چرایه‌ تاریکی عیباده‌تی ناوه‌شیارێ رووناک بوته‌وه له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه سوڤی له‌ کردگاره‌وه نزیکه‌ نه‌ک ئیماندارێ ناوه‌شیار.

له‌ خه‌زنه‌ی دلمدا هه‌رچی هه‌یه و هه‌ر داغی سه‌ودایه

ده‌سا ئه‌م نه‌قده‌ ده‌ردی عیشقی پنی سه‌ودا نه‌که‌م چبکه‌م

دلێ سۆفی له دەردی دلدارای زیاتر هیچی تری تێدا نییه، جیبی هیچ شتیکی دیکهی تێدا نابیتهوه، ئەو دەردە گەران بەشوین کردگاره برینهکانی پارەبە دەبی دەردی عیشقی پین بکری واتە ئەم دەردە دەبی هەر بمینیتەوه دەردەکه پارەبە و خۆی پین دەکریتەوه واتە ساپتێژ نابێ.

له گەل دەستی مه لا پیک ناکهوی زونناری زولفی یار

وهکو شیخ ئیختیاری مه زههه بێ ته رسا نه کهم چیکه م

لای مه حوی مه لا به لگهی ئایین و شەرعه ته، شیخ په مزى سۆفیزم و ته ربه ته ئەم دوو شته له گەل په کتريدا ناگونجین به لام شاعیر له سه ر پتی ته ربه ته له بهر ئەوه لاسایی شیخی سه نعان ده کاته وه چونکه ئەم شیخه کرده وه و جوانیی کردگاری له کچیتکی گا ور دیوه، ئەمه بیروپرای سۆفیزی کۆمۆسییه.

له پتی ئەو شوخه دا خۆم کرد به خاک و پتی پیا نه نام جارێ

ده سا خاکی هه موو عالم به سه ر خۆما نه کهم چیکه م

بۆ گه یشتنی به و شوخه (مه حبوب) مه حوی خۆی ده کا به خاک به لام مه حبوب گویتی ناداتی ده بی گویتی نه داتی، جا ئەگەر هه موو خاکی زه ی به سه ر خۆی دابکا واته ببیته هه موو خاکه که ئایا لیتی نزیك ده بیته وه؟ ئەم پرسیا ره ش هه ر بی و هرامه.

ده میکه شاری پر شوژی مه حبهت مات و خاموشه

به قانوونی ته جه نون شوژی ئینشا نه کهم چیکه م

شاری دلدارای (شاری سۆفییان) پر له جموجۆلی و بیرکردنه وه و داهینان به پیچه وانهی ئەو کۆمه له ی که «ده ستووری سنوور کیشراوی نه گۆراو» به پتیه ی ده با، له م کۆمه له دا هه موو داهینانیک قه دهغه یه، هه موو ده رچوونیک له ده ستوور نااساییه، ئەمه شاری خاموشانه له بهر ئەوه یه ئەگەر قانوونی سنوور کیشراو «عاقلی» بێ ده بی ئەو قانوونه به قانوونی «شیتی» به ره له ستی بکری (بالوولی دانا و مه نسووری هه لاج).

۲

مه حوی ده لی:

به بی به زمی حوزووری تو حه رامم کاردوه باده

نه وه ک بشکی به نه شه ی مه ی خوماری ده ردی بی تو بی

دووری شاعیر له مه حبوب (کردگار) بۆته هۆی سه رخۆشبی شاعیر به بی مه ی، ئەمه جوژه سه رخۆشبی سۆفییانه یه، به لام که یه کیستی دروست ده بی به کۆبوونه وه له و کاته دا باده ی حه قیقی هه میشه یی ده خوړتیه وه.

هه ر له بابته یه کیتییه وه مه حوی ده لی:

ئەرى دَل بى شەرابى لى غول پەنگت لى غول چىكا
 كە جىلوھى غول لى غولشەندا نەبى بىلبل لى چل چىكا
 لىرەدا ھىواى گەشىتنى دوو شتە بەيەكتى، مەھوى بەكردگار، دَل ھى مەھويبە، شەرابى لىو
 ھى مەھويبە، بىلبل مەھويبە، گولنى گولشەن مەھويبە، بەلام ئەم دوو شتە نەگەشىتونەتە
 بەكتى و بەكىتى دروست نەبوو، ھەر بۆ دروستبونى بەكىتتەبەكە دەلى:
 كە ھەلگىرسا لى نوورى پادە شەمەى حوسنى جانانە
 نەچىستە سەر تەرىقەى ھەزەتە پەروانە دَل چىكا
 پرتە ھى كردگار، دلى شاعىر دەبى لى ناو ئەو پرتەو دەا بتوتتەو و بەكىتى دروست بى، بۆ
 ئەمە پىويستە بەپەروانە چۆن پەروانە وازناھىنى تا بەرووناكى چرا دەسووتى، شاعىرىش واز
 ناھىنى تا لى ناوپرتەوى كردگار دەتوتتەو و دەبن بەيەك.

۳

مەھوى بۆ ھەيە وىنەى كردگار لى ھەموو شتىكدا بىنى:
 ئىعجازى عىشقى مەنشەئى ھەر موعجىزىكى حوسن
 مەھموودە بەندە بۆيە بوو بەپادشا ئەياز
 مەھموود سولتانە، ھەياسى غولام و پىاويەتى، بەلام مەھموود وىنەى كردگارى لى ھەياسى
 خاس دىو، لەبەر ئەو مەھموود بەپىچەوانەيە، خۆى بوو بەندە و ھەياسى خاس بوو بەرەمىزى
 بوون و، ھەول دەدا بەكىتى لى گەلا دروست بىكا.

۴

شاعىر «بوونى» نىبە بەبى مەھويوب:
 كە تۆ غايىب لەبەر چاوم دەبى چم بى لى تۆ غايىب
 قىيامەت حازرى بەر چاومە خۆم لى خۆ غايىب
 «تۆ» مەھويوب كە نىزىك دەبى لى شاعىر دوورە، چونكە بەنىكى مەھويوب شاعىر لى ناويدا
 تىووتەو و نەماو لەبەر ئەو بە شاعىر لى خۆى دووركەوتتەو.
 ھەر لەبابەت تىوانەو دەلى:

كە دَل دەتوتتەو بۆ تۆ دەكەى ئەو پۆژە تۆ پروا
 كە خۆ دەرخەى وەكو دَل وەكو شەونم لى خۆ پروا
 دلى شاعىر دەبى لى ناو مەھويوبدا بتوتتەو، ئەمە بەنىكبونەو دەبى، كە نىزىك دەبىتەو
 تىوانەو بەك دروست دەبى وەكو چۆن شەونم لى ناو خۆزدا دەتوتتەو. خۆز كردگارە و دلىش

شاعیره. به لّام مهسه له که ده بی هه له نیتوان «ده بی» و «نابی» بن و کوتایی پی نه به. شاعیر ده لی:

که رۆحم تیگه بی تو حه ز به ده رچوونی ده که ی ده رچوو
ده بی عاشق که دی بی زاره یاری بی برۆ پروا
روحي شاعیر له ناو مه حبو و بیدایه هه ر کاتیک ئه گه ر خوشه و یست به م یه کیتیبیه رازی نه بوو
ده بی له خو به وه دوور بکه و یتنه وه.

•

«مه عریفهت» و «عاریف» له زار او ده کانی فه لسه فه ی سو فیزی می مه حوی، به کوردی «تی گه یشتن» و «تیگه بیو» ی به کاره یتناوه، تیگه یشتن له ئه نجامی هه ستردن به پرتنه وه که نه یتنی رووناک ده کاته وه:

گه ر تیگه ن له گه وه هری دلدا چ مه و ج ده دا
ئه م شه و چراغه له م شه وه دا که س ده دا به که س
ئه وه ی له ناو دلّی عاریفدا مه و ج ده دا دلداریه، ئه مه که س پیتی نازانی خو ی و مه حبووب نه بی
چونکه پرتنه وی کردگار نه یتنی بکه له نیتوان عاریف و مه حبووب نابی بیدا به که س واته نه یتنی بکه
ئا شکر ا بکا.

حه ق بیژی بیک گونا هیه مه نسوور و حه قمه من
ئه م قه تعه گه ر نیشانی نه ده م (مه حویا) به که س
به لّام ئه و راستیه ی که مه نسووری هه لاج وتی کاریکی راست نه بوو و گونا ه بوو چونکه
شتیک بوو نه یتنی له نیتوان عاریف و کردگار و نه ده بوو که س بیزانی بو به شاعیر ئاماده نه بوو
ئا شکرای بکا (۷).

دیسان له بابته عاریفه وه شاعیر ده لی:

تیگه بیو شیوه نیبه ئه ورۆدا سه ی شایی بکا
پیگه بیو ده رویشه دا سه حه ی شه هنشاهی بکا
ئه وه ی له نه یتنی گه یشتوه ئه مرۆ له ناخوشیدایه بو ئه وه ی سه ی نی بکه و یتنه خوشیه وه ژیا نی
ئیتستا به بی مه حبووب و ده ختیبه ژیا نی سه ی له گه ل مه حبووب هه می شه بیه .
ئینجا ده لی:

نووری عومری سه رف ئه کا بو که شفی تاریکی له خه لّق
وه ک چرا هه ر که س به شوخی مه جلیس ئارایی ده کا

عاريف به پښنايي ټو پرتو هې كه تنيا خوې ههستي پې دهكا خه لكي رووناك دهكاتو ه
واته پتي راستيان پيشان ددها تا بگه نه پله ي ټو و ټوانيش پرتو ي كردگار له ناو دلپاندا
هه لبي. ټو پرتو ه پهرده له سهر كردگار لادهدا وه كو چوڼ چرا مه جليسي رهندان رووناك
دهكاتو ه.

٦

له ورده كاربيه كاني شاعير هه ندي وپنه ي پښمانيكبي داهيتراو له رهمزي سوڤيزم وهرده گرڼ:
گهردي پتي هه سستاوه جي داوا دهكا
به خسته مالي چاوي كي ناوا دهكا
توږي پتي پتي مه محبوب كه هه لده ستي دياره جاريكي تريس دهنشيتته وه جا چاوي ټو
سوڤيبه به ختيار دهبي ټه گهر تييدا بنشيتته وه، بينگومان توږ و گرده كه له با تي كل دهبي.
ته نگوچه له مه يتيك له نيوان عاريف و مه محبوب خوې دهنويتني بو ټه مه دهلي:
وهرده گيږي روو كه سوږده ي بو ده به م
هه ي دهلي: كه ي نوږي روږاوا دهكا
مه لا دهبي روږي پينج جار نوږي بكا به لام نوږي سوږي كات و وهختي بو نييه له بهر ټو ه هه
كه پتيوست بي «عبيادهت» دهكا و «سوږده» دهبا.
مه محبوب سهري سوورده ميتني له وه ي كه مه لا بووه به سوږي و هاتوته سهرده ستوري «سوږده»
نهك نوږي كردن.
له ورده كاربيه كاني تري مه حوي:

له كي پرسم دلي پر له خوييني هه سرته ياقووت
عهزا پوشي چيبه و كييه جلي پيروزه بو شينه
ههستي شاعير وپنه ي ټم دوو بهرده جوانه ي دوزيه وه ته وه ياقووت و پيروزه يه كه ميان دلي
بريندار و دووه ميان بهرگي تازه ي پوشيوه بو يه كيكيان سوور و ټو وپتريان شينه؟ وهرام دانه وه ي
ټم پرسياره ټه ونده دريژه ماوه ي نيوان عارف و كردگار!

٧

مه حوي دهلي:

له پاداشي قسه ي سهردا هه مه ټاه و هه ناسه ي گهرم
كه سي شيتانه به دم تي بگري من بهرقي تيده گرم

لای مهحوی شاری سۆفیزم مهلبهندی جموجۆلی و داهینان و گهپان بهشوین راستی و دروستکردنه، بهرامبهر ئهو شاری دهستوور و دهسهلات و فهزمانهوابی و زۆر و ستهم ههیه. قسهی سارد و تانهلیدان و شیت و بهرد تی گرتن له ئه دگاری دهستوور و دهسهلاته بهلام مهحوی باوهپی بهمه نیبه بهلکو باوهپی بهشاری سۆفیزم ههیه که هه ناسه ی گهرمی تیدایه. ئه مه وهکو بروسک و ههوره تریشقه وایه بۆ وهرام دانهوهی قسهی سارد و بهردی دهستی شیتان. ئه وهی مهحوی زۆر و ستهمی تیدا نیبه ئه وهی ئه وان دروشمی زۆر و ستهم و خراپه یه. بهرقی مهحوی هه ناسه یه تی ئه مه ناشتی خوازانه یه، هیمنی و نه رم و نیانی تیدایه، به پیتجه وانوه بهردی دهستی شیت شه ر خوازانه یه و شهق و ئیش و نازاری تیدایه. بۆ زیاتر روون کردنه وه مهحوی دهلی:

شوکور هوشیاره (مهحوی) تی دهگا دنیا خه راباته

که بهد مهستی بکا ئه هلی خراپه ی بۆچی لی دهگرم

دنیا شاری دهستوور و دهسهلاته، مه یخانه یه خه لکه که ی بهد مه ساتن نووستون، بی ناگان بهلام مهحوی شاری سۆفیزم مهستی باده ی کردگاره، هوشیاره ئاگاداره نانوی ئیتر چون ده بی یه کیکی هوشیار نا هوشیار تیک تا وانبار بکا!

مهحوی له م به شه شیعره بیدا خۆی وهکو سۆفییکه ی سۆفیزم (ئیسلامی و کۆزمۆسی) پیشان ده دا، داهینان و وینه شیعییه کانی دهچنه ناو ره مزی رۆمانتیکی ئه ده بی گیتی و شیوه ییکی مرۆفایه تی وهرده گرن.

شعری وه سفی سۆفیزی مه هوی

۱

مهحوی ئه گهر له به شی «شعری سۆفیزی» دا نوینه ری داهینانی سۆفیزم بی. له شعری سۆفیزمدا ته ربیقه ت و شه ربیقه ت تی که له به یه کتری دهکا بۆ چاکه ی شه ربیقه ت، وهکو له م شیعه ردا ده رده که وئ:

رێگه ی هو دا ته ربیقه تی عیشقه ده مه حویا

وه رن پیسا برۆن و (صلوا علی الرسول)

لیره دا مهحوی خۆی وهکو واعیز تیک پیشان ده دا نهک وهکو سۆفی، کاره که ی ئاسان کردوه رێگه ی راست خۆشویستنی پیتجه مبه ره دهبا سه له وات له دیداری پیتجه مبه ره بده بین و بهو رێگه یه بۆی برۆین.

۲

مه نسووری هه لاج جیگه ییکی دیاری داگیر کردوه له شیعی مه حویدا و به لگه ی

خۆبەختکردنە لە پیناوی بیروباوەر و ئیدیۆلۆجی، مەحوی لێره دا وەکو سۆفیپکی راست مەنسووری هەلاجی کردوو بەرەمز بۆ خۆی بەپێچە انە هەندێ مەلا و پیاوی ئایینی موسلمان کە مەنسووری هەلاجیان بە «بەدخوو» لەقەڵەم داو. لەم بابەتەوه دەلێ:

موحەققەق هەر کەسێ مەسلەکیە حەقق و حەققییە مەنزور

سولووکی چوونە سەردارە تەریقە ی پیرییه مەنسور

گەران بەشوتن راستیدا کردنەوهی سۆفییه، کۆمەڵی قانون و دەستور راستیی ساغ کردۆتەوه و باوەری بەداهێنان نییه لەبەرئەوهیه مەنسووری هەلاج لە سێدارە ددا چونکە دان بەداهێنان و راستییەکی ئەو ناهیتێ. بۆ زیاتر روونکردنەوه مەحوی دەلێ:

لە ئۆلکە ی عیشقدا هەر کەسێ سەردارییه مەنزور

عولووی مەرتەبە ی سەردارە بۆتە پەیرهوی مەنسور

لە ولاتی عیشقدا کە سۆفی لە مەحبوب دەگەرێ ئەنجامی سێداریه، بەمە لە رووی ماددی و مەعنهوییهوه پلە ی بەرز دەبێ. لەکاتی هەلواسیندا لەشی دەکەوتیتە سەررووی ئادەمیزاد و وەکو مەعناش لەشی لەناو دەچێ لە پیناوی بیروباوەردا، دیارە ئەمە دەبیتە ئیدیۆلۆجی و تەریقەت کە بەناوی مەنسووری هەلاجەوه خۆی دەنوێتێ.

«حەق» ی مەنسور هەلاج بووه بەرەمز و بەلگە و پێرەو و قوتابخانە بۆ مەحوی:

بەحەق هەر حەق بەناحەق ناحەقم وتوو لە رۆژی بووم

وەکو مەنسور ئەگەر بیشمکوژن ناکەم لە حەق لادەم

شاعیر لە حەق لانا ئامادیه بۆ ئەوهی ئەنجامی ئەویش وەکو ئەنجامی مەنسور بێ.

لە حەق بیژی بووه بەحری (انا الحق) هەر قەسیدیکم

لەباتی جائیزه واجیب گەرا قەتلم بکەن واجیب

دیارە شاعیر ئەوهش دەزانێ کە ئەوهی حەق بلێ دەبێ پاداش بکری بەلام نەک پاداش ناکری و لیبی دەگەرێن بەلکو لەناویشی دەبەن، ئەمەیه زۆرانبازی و چوونە مەیدان لە نیوان دەستووری خاوەن دەسلالات و راستی و داهێنان و دۆزینەوهی سۆفیزم.

۳

لەم ماوهیه دا تەنیا مەنسووری هەلاج یاری مەحوی نییه بەلکو یاری دیکەش دەدۆزیتەوه، ئەمانە رەمز و بەلگە ی تری سۆفی و دەرویشانن بەشیکیان پێوهندیان بە دەرویشیزمەوه هەیه، لەبەر ئەوهیه لە چوارچێوهی شیعی وەسف ناچنە دەرەوه و ئەو وێنە داهێنراو و رەمزبانیان نییه. شاعیر دەلێ:

قاتی پیاوه له سهر ئەم ئەرزە دەبینی مەنسوور
 بەسەری دارهوه زەننونه له بن زیندانا
 لێره دا شاعیر ئەو راستییە دەخاتە روو که چۆن له سهر بیرورا و ئیدیۆلۆجی تاییه تی دژ
 بە دەسهلات مەنسووری هەلاج له سێداره درا و زەننونی میسری (۸) خرایه زیندانه وه.
 نەگەیمه ئەو جوانه و گەیمه پییری
 مەهدد یا پییری پیرانی بوخارا
 واته له سهردهمی ئەلاوه (مەنسووری هەلاج) نەژیام بە لکو که وتن پاش سهردهمی پییری پیرانی
 بوخارا که به هائەدینی نەقشبهندی شیخی تەریقه تی نەقشبهندییه که مەحوی خۆشی ئەندامیکی
 ریکخراوی ئەو تەریقه تەیه. له شیعی تریدا دەلی:
 خۆشی فەرموو چ مەجنوون و چ مەنسوور
 بەشی عاشق درا هەر بەرد و هەر دار
 «له یلا» ی مەجنوون و «حەق» ی مەنسووری هەلاج یەک شتە له پیناوی نزیک بوونه وه له
 شتە و تووانه وه له ناویدا، مەجنوون بەردە باران کرا و مەنسووری هەلاجیش له سێداره درا.

٤

هەموو تازە کەرەوه و داھینەر و شوێرشگێرێک که دەیهوێ گۆمی مەند بشلەقینی تاوانی
 گێره شوێنی و تیکدانی شیرازە ی کۆمەڵ و شتی دەدریتە پال. ئەوهی له شاری دەستوورا له
 قانون بچیتە دەرەوه بە شیت دادەنری. بالوولی دانا شیت بوو مەحوی باس له شیتیکی سلیمانی
 دەکا:

رەحە بەو شیتیبە ئەلحەق قسێکی عاقلانە ی وت
 منم عاقل له بەرگی عاریبە خۆم که عاری کرد
 ئادەمیزاد بەرووتی خولقاوه، جلوبەرگ جەوهەری ئادەمیزاد دادەپۆشی که چی ئەوهی بگەریتەوه
 سەر ئەسلە که و وهکو رەحە بەرووتی بگەرێ بە شیت له قەلەم دەدرێ بەلام دیاره هەر رەحەش
 راست دەکا چونکه خۆی له شتیکی سه پینرا و بەسەریدا (که جلوبەرگه) رزگار کرد. دیسانه وه له
 بابەت شیتیبەوه دەلی:

جونوونی ئەو زوهوره (مەحوبا) دێوانگی مەنسوور
 که دێوانەن هەموو مائیل بەبەرد ئەو مەیلی داری کرد
 شیتیی مەنسووری هەلاج له بەر ئەوه بوو بەر هەلستی کۆمەلێ قانون و دەستووری کرد
 ئەنجامی گەیانده سەر قەنارە که چی شیتیی تر بەرد کۆ دەکه نه وه و دهیگر نه بهکتری.

مهحوی له و دیرانهیدا نهگه رچی له رووی ئیستیتیکیبه وه نهگه یشتوته پلهی شیعرهکانی تری له بابته سوڤیزمه وه بهلام گیانیتکی فیکردن (تعلیمی) ی داوه تی و هه ندی لایه نی میژووی سوڤیزم و نه ریتی ته ریه تی روون کردۆته وه.

شیری دزی دهرویشیزی مهحوی

مهحوی له م جوړه شیعرهیدا زیاتر وه کو دادپهروه ریکی کومه لایه تی و دلسوژ، مرؤقایه تی و لایه نگیری مافی ئاده میزاد خوئی پیشان ده دا. بیگومان ئه م جوړه شیعرانه شپوهی شیری فیکردن (تعلیمی) یان وه رگرتووه، لیره دا شاعیر ته ماشای لایه نی ره شبینی بزوتنه وهی دهرویشیزی کردووه به تاییه تی له سه رده می ئه ودا دهو ریکی گه وری بووه له دواکه وتی کومه ل له بهر ئه وه هیرشی بردۆته سه ر ره وشتیان و ره خنه ی له کرده و بیان گرتووه له م جوړه شیعرانه پیدا زاواوهکانی شیخ سوڤی (۹) دهرویش و اعیز زاهید... به کاردینتی. له شیعرتکیدا ده لتی:

که شیخ و واعیز و سوڤی به جه ننه ت به ن گه د و گیپال

ده بی ئه مسالی ئیمه بو جه هه ننه م به ن سروسپیالی

شیخ و واعیز و سوڤی راست گه د و گیپالی نابی به پیچه وانه وه له رولاواز سروسپیالی له به را ده بی که وای ئه مانه راست نین و درۆ ده که ن، ئیتر که ئه مانه جیگه یان به هه شت بی پیوسته هی وه کو مهحوی جیگه یان دۆزه خ بی، به لام مهحوی به هه موو جوړی ئه نجام به پیچه وانه ی ئه مه ده زانی.

ریش و پرچ هیشتنه وه که ره مزی دهروهی سیمای دهرویشانه ده بیته هوئی ئه وهی مهحوی په یکه ری دهرویش له گه ل په یکه ری جووله که به راورد بکا:

ریشیکی پان و تووکی بناگویی دریز و لوول

سوڤی له دینی لاده به دیمه ن له جوو ده کا

ئیمه ده زانین نه وه کو ته نیا جووله که به لکو هه موو موسولمانیک نرخیان لای مهحوی وه کو مه لا و شیخیک چه نده!

له بابته واعیز و زاهیده وه مهحوی ده لتی:

لالغاوهی واعیزا ئه مریۆ مه وچ ئه دا دم پر له که ف

ریشی قیروسیا کتیبی وه عزه که ی بوو به ته ره ف

مهحوی گالته به واعیز ده کا به وهی ئه وهی ده یلی هه ر ده یلیته وه، ده می که فی کردووه و به ریشیدا هاتۆته خواره وه، کتیبی وه عزه که شی هه ر ئه وه یه نه گۆراوه، به دریزایی رۆژگار نه که می کردووه نه زیاد، دووره له داهیتان و گۆران.

ئینجا دیته سه ر زاهید و سوڤی وه کو دوزمنی به کتری و ده لتی:

زاهید و سۆفی به شه پها تن له سه ر ته زویر و شهید
خیری رهندانه خودا کا به تهرهف بی هه ر تهرهف
ئهمانه له سه ر کاری قه لب و چرووکی خۆبان به شه پها تن دپاره ژیرکه وتنی هه ر لایبکی ئهم بی
بارانه قازانجی پیاوچاکانی تیدا ده بی، ئه گه ر هیچ کامیکیشیان سه ر نه که وئ با شتر.
له بابته زاهیده وه دیسانه وه ده لی:

زاهید خودا له ناوی به ری ناوی عاشقان
بوچی ده با ئه وه نده خـودایا به بی ئه ده ب
زاهید به لگه ی درۆیه عاشق به لگه ی راستیه له به ر ئه وه زاهید ناوی عاشقان به خراپه ده با،
ئنجا شاعیر روو ده کاته واعیز:

واعیـز له من بلتی به نه زه ر ته عننه به س بدا
دینی بتـانـه دینی من ئه و مه زه به بی زه ه ب
واعیزیش دیسانه وه له عاشق ده دا به لام ده بی ئه وه بزانی که عاشق مه حبووب (کردگار، بت،
جوانی) ده په رستی به لام واعیز زێر و سامان ده په رستی.
شاعیر دیتته سه ر واعیز و ده لی:

به ده فعی سیخنی کردن له زاهید راغیبی مه ی بوو
که چی ساقی وتی: نادم به که م فام ئه زمه بی گوڵ فام
ئه گه ر زاهید بیه وئ بیتته سه ر رتی راست و داوای مه ی بکا ساقی ده وران باده ی ناداتی
چونکه به فیلبازی داناوه و باوه ری پین ناکا.
ئهم بابه ته شیعری مه حوی ده چیتته ناو شیعری چاککردنی باری ژبانی کۆمه لایه تی و زیاتریش
بو فیکردن و ری پیشاندانی خه لکی به کارده هینری له رووی ئیستیتیکیشه وه له پله ی
شیعره کانی تری نییه .

ئه نجام ئه وه یه که مه حوی شاعیریکی گه وره یه ، شاعیره تی زاله به سه ر بیروباوه ر و
ئیدیۆلۆجیه تی، له به ر ئه وه یه وه کو شاعیریکی که وتۆته ناو ته نگوچه له مه ی بیربه وه، له روخساردا
هونه ره وه، ریکوپیته که بۆیه ئه گه ر دوو رای پیچه وانه ی به کتریشی بووین وه کو ناوه رۆک له
ده برینی هه ر دووکیاندا سه رکه وتوووه .

په راویزه کان

(۱) یارسانه کان (ئه هلی حق) له سه ر ئه و باوه رین که له ده وری ئیسلامدا له سه ده ی دووه می هیجری بالوولی
دانا یه که مین که س بووه که بیروباوه ری یارسانی له هه ورامان تازه کردۆته وه. هه ندئ شیعری کوردیشیان
به ناوی ئه وه له بلاوکراره ی «ده وری بالوول» دا نووسیوه ته وه پروانه: (صدیق صفی زاده، بزگان یارسان،

تهران، ۱۳۶۱، ص ۷ - ۱۶).

(۲) هندی له شاعیرانی سدهدی بیسته می کورد که شیعی دژی سؤفیزمیان ههیه ئەمانەن: شیخ محەمەدی خالیسی (۱۹۲۵)، مەلا محەمەدی کۆبی (۱۹۴۳)، بیکەس (۱۹۴۳)، دلدەر (۱۹۴۸)، شیخ سەلام (۱۹۵۹)، مارف بەرزنجی (۱۹۶۳) قانێع (۱۹۶۵) جگەر خوتین (۱۹۸۴)، هێمن (۱۹۸۶).

(۳) مەبەستی ئەم باسە دەربەربینی بیرورایە لە بابەت کارکردنی سؤفیزم بۆ سەر ئەدەبی کوردی بەگشتی و شیعی مەحوی بەتایبەتی لەبەر ئەوەی باسیکی مەیدانی پراکتیکییە لە دیوانی شاعیر بەولایە هێچ کەرەستەییکی تر نەبوو بەسەرچاوە بۆ ئەم باسە. بەلام ئەگەر بەتیرۆتەسەلی لەسەر مەحوی بنووسرێتەوه پێویستە ئەو راستییە بزانی که بەزمانی کوردی نزیکە سەد سەرچاوەمان لەبەردەستدایە لە وتار و باس و لیکۆلینەوه لە بابەت و مەحویبەوه لە رۆژنامە و گۆزارە کوردییەکان بۆ کرانەتەوه ئەگەرچی بەشیکی ئەم نووسینانە سەربەبەیی و رۆژنامەگەریانە، بەلام بەشەکی تری نرخی خۆیان هەیه. ئەوەی شایەنی باسە ئەوەیە لەسەر داوی ئێمە دۆستی بەرێز عەبدوڵلا عەزیز ناگرین بیبلۆگرافیای مەحوی پێشکەش کردین.

(۴) یەکن لە رێبەر و شیخە گەورەکانی سەرەمی ئێستای تەریقەتی نەقشەبەندی شیخ مستەفای نەقشەبەندی هەولێرییە. بیرورای ئەم شیخە تەریقەتی نەقشەبەندی دەورەکاتەوه لە شیخ بەهائەدینی بوخارییەوه (دامەزرێنەری تەریقەتەکە) تا ئێستا ئەم بیرورایە تەریقەتی لە پێناوی شەریعەتی ئیسلام دانایە بڕوانە: (الشیخ مصطفى النقشبندی، الطريقة النقشبندية طريقة محمدية، الطبعة الأولى، بغداد، ۱۹۷۳ رسالة جوابية عن الطريقة النقشبندية (المحمدية) من حضرة الشيخ مصطفى النقشبندی في اربيل الى احد احابه في مكة المكرمة).

(۵) بەلگەکانی ئەم باسە هەموو بابەتەکانی سؤفیزم لە دیوانی مەحوی نەگرتۆتەوه، بەلکو بەشیکی و بۆ نمونە هەلێزاون، ئەگینا بابەتی سؤفیزم لە دیوانی مەحویدا گەلی لەمە زیاترە.

(۶) سەرچاوەی شیعرە هەلێزاردەکانی ئەم باسە ئەمانەن:

۱- دیوانی (اشعار محوی) سلیمانی ۱۹۲۲.

۲- سۆزی نیشتمان شیعی چەند شاعیریکی کوردستان دەسنوسی نەجمەدین مەلا سلیمانی ۱۹۴۵ (ل ۵۷۴).

۳- دیوانی مەحوی لیکدانەوه و لیکۆلینەوهی مەلا عبدالکریمی مودەریس و مەحمەدی مەلا کەریم بەغدا ۱۹۷۷. بۆ سەغ کردنەوهی بەلگەکانی ئەم باسە بەراورد لە نێوان تیکستی ئەم سەرچاوانە کراوه و ئەوەی بەراست زانراوه ئەویان بۆ کراوه تەوه.

(۷) ئەم شیعرەدی مەحوی شیعیکی شاعیری میسری سەلاح عەبدوڵەبوور (۱۹۳۱ - ۱۹۸۱)مان دیتیتەوه یاد که بەداهینانیککی بەرز بۆی لە قەلەم دراوه. شاعیری میسری لە شانۆگەری «تراجیدیای هەلاجه» کە دا لە گفتوگۆییک لەگەڵ کردگار، کردار بە مەنسور دەلی:

کورم تۆ هیتشتا هەرزە ئو پێوەندی و کۆبوونەوانە لە نێوان من و تۆدا هەبوون شتی نەیتنی بوون بۆ ئاشکرات کردن!

(۸) زونوونی میسری سؤفییککی گەورە میسرییە بەکەمین کەس بوو زاراوهی (الوجد والحب)ی هیناوه تە ناو

سۆفیزمی ئىسلامىيەتتە. لەبەغدا بەزىندىق تاوانبار كرا و خرايە بەندىخانەو لە پاشانا موتەوەكىل ئازادى
 كرد و لە سالى (۲۴۵ھ- ۸۵۹م) لە جىزەى مىسر كۆچى دوايى كرد.
 (۹) ئىمە لەم باسەدا «سۆفیزم» و «دەرويشزم» مان لەيەكتىرى جياكردۆتەو و بۆ مەبەستى لىكۆلىنەو. بەلام لەناو
 كوردەوارى خۆماندا كە ھەردوو تەرىقەتە دەرويشىيەكەى «قادىرى» و «نەقشبنەدى» باو، زاراوھى
 «دەرويش» بۆ ئەندامى رىكخراوى تەرىقەتەى قادىرى بەكار دەھيترى ھەر ھەھا «تەكىيە» ش بۆ جىگەى
 كۆپوونەو ھەيان كەچى لای نەقشبنەدىيان «سۆفى» بۆ ئەندامى رىكخراو كە و «خانەقا» بۆ جىيى كۆپوونەو ھەيان
 بەكار دەھيترىن.

كە دل دەتۆتتەو

كە دل دەتۆتتەو بۆ تۆ، دەكەى ئەو پۆژە تۆ پروا
 كە خۆ دەرخەى وەكو خۆر دل وەكو شەونم لەخۆ پروا
 كە رۆحم تىگەيى تۆ ھەز بەدەرچوونى دەكەى، دەرچوو
 دەبى عاشق كە دىيى بىزارە يارى، بى پۆ پروا
 وتم: با لەم دەر و لەم كۆيەدا ئانى سوكونەت كەم
 وتى: عاشق دەبى ھەر دەربەدەرىي، كۆ بەكۆ پروا
 رەقىبەت دەركا، ئەم بەردەركا پاكە پىس ئەكا، فەرمووى:
 كە بەم بەرقايبىيە لازم سەگىكى وايە، بۆ پروا!
 وتى: «مەھوى» من و تۆ ئاقتاب و سايە تىمئالين
 جەنابى من كە دەركەوتم، دەبى تەشريفى تۆ پروا

مەھوى

مه حوی له خویدنه و دهیبه کی به کاوه خوئی دیوانه کی و چهند دیریکي به رچا و که ونووی کتیبی ژبانی

نووسینی: مه مه دی مه له که ریم

پیشه کیسه کی پیوست

چوار کۆله کهی گه وری تائیستا ناسراوی ته لاری شیعی کوردی له سه شتوای بابان و تراو، واته به دیالیکتی کرمانجی خواروو و له سه سه ننگ و ناواز و به ترازووی شیعی عه ره بی و شیعی فارسی پاش هاتنی ئیسلام دانراو، به رۆژگار و، به بۆچوونی زۆری له لیکۆله ره وان و تویره ره وان به پلهش، کوردی و نالی و سالم و مه حوین. هه رچه نده به له پیشترینی ئه مانهش، کهم و بیشیک، شیعی بهم دیالیکته و، بهم به سه ننگ و ناواز و ترازووه - و تراو، لیره و له وئی، دۆزراوه ته وه، به لام هیشتا ئه وه نده و له و چه شنه نیسه قیزی پی به هیج کام له خاوه نه تاکوته راکانی هیج یه کئی له و پارچه شیعه تاکوته رایانه ی له م جوړه - بدری تابیته ریزه وه و، نالیم ململانی له گه ل ئایه ختری، چ جایه له پیشتری، یه کئی له و چوارپایه به بکا، به لکو ته نها بی ترس و بی په روا، ته نانه ت ئه گهر له دوایشیانه وه بووه، بوهستی. هیشتا میژووی لیکۆلینه وهی شیعی کۆنی کوردی و تاوتوی کردنی لاپه ره زهرد و پرتووکا و توژاوییه کانی، ده رفه تی ئه م حه ق و ئیددیعا یه یان بۆ هیج پارچه شیعی کی تری کوردی به شتوای بابان و تراو، نه ره خساندووه.

له م چواره، تائیستا، نالی و مه حوی و، به تاییه تی نالی، چه رده یی هه قی خو بان دراوه تی و، پاش له چاپدانی تیرو ته سه لی دیوانی ساغکراوه و لیکۆلراوه یان به ده ست پیشخه ربی جه نابی باو کم و یارمه تی فاتیحی ره حمه تی برام و به نده ی له خزمه تتانا ئاماده و وه ستاو و، نووسینی ژماره یه کی باشی لیکۆلینه وهی هه مه جوړه و فره باهت له شیعی و له که سایه تییان له لایه ن هه ندی له رۆشنییران و قوتاییانی ماجستیر و دوکتۆرای کورده وه و، به ستنی گه لی کۆر و کۆمه ل و فیستیقال و سیمینار له باره یانه وه، پیتم وا به باشتر و له جیتر ئه وه بوو که وا بهش به حالی ئه م دوو که له شاعیره، نالی و مه حوی، جارئ له م ئاسته دا راوه ستاباین و، لایه کمان به لای براکانیانه وه، کوردی و سالم و، به تاییه تی به لای یه که میانا بکر دایه ته وه. به لام وا دیاره زیاتر به هوی له بهر ده ستدا نه بوونی هیشتا ی نوسخه یه کی ساغکراوه ی دیوانی هیج یه کئی له م دوو پایه ی سیته م و چواره مه ی شیعی به شتوای بابان، کهس پرکیشیی ئه وه ناکا بیته ئه و مه یدانه وه. ئه م ئه لیم بی ئه وه ی تو سقالی قه دری ئه و چهند با به ته م کهم کرد بیته وه تا ئیستا،

زیاتر له باره‌ی سالمه‌وه، نووسراون و بلاو کراونه‌ته‌وه (*).

ئهمجاره بابچینه کورۆکی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیمانه‌وه که دوانه له باره‌ی مه‌حوییه‌وه.

من که له‌کاتی خۆیا ماوه‌یه‌کی باشی ته‌مه‌نم به‌خه‌ریکیبون به‌شبعری مه‌حوییه‌وه به‌سه‌ر بردووه و شه‌ره‌فی به‌شداری کردنم له‌ ساغ‌کردنه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی دیوانه‌که‌دا، پتی پراوه، ئه‌مه‌وی ده‌بارده‌ی بۆچوونیتکی خۆم سه‌بارته‌ به‌ مه‌حوی بدویم که له‌ پیتشه‌کی دیوانه‌که‌یشیا ورده هیمایه‌کم بۆ کردووه. بۆچوونه‌که‌یشم ئه‌وه‌یه که به‌پیتچه‌وانه‌ی زۆر که‌سه‌وه له‌وانه‌ی که‌م و زۆر له‌ مه‌حوی دوان و له‌ باره‌یه‌وه نووسیویانه، ئه‌م شاعیره‌گه‌وره و جیگا دیاره‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مان به‌سۆفی و شاعیری سۆفیه‌تی نازانم و، له‌م باسه‌دا ئه‌مه‌وی بۆچوونی خۆم تا راده‌یه‌ک روون که‌مه‌وه.

په‌نگی به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی مه‌حوی به‌شاعیری سۆفیه‌تی ئه‌زانن، ئه‌وه‌بێ که هه‌م باوکی مه‌حوی خه‌لیفه‌ی شیخ عوسمان سیراجه‌ددینی ته‌وتله‌ بووه و هه‌م خۆیشی خه‌لیفه‌ی شیخ محمه‌د به‌هانه‌ددینی کوری بووه. له‌ شیعره‌کانیشیان له‌ دژی شیخ و سۆفی و زاهد و واعیز دوان، خۆی له‌ جیهانی سۆفیان ئالاندووه و له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه بکری به‌لگه‌ که‌وا لای وا بووه سۆفیه‌تی راسته‌قینه و نابێ که ئه‌وانه ئه‌یکه‌ن و، پشت به‌پتوه‌ندی خۆی و باوکی به‌شیتخانی نه‌قشبه‌ندی ته‌وتله‌وه، ئه‌وه به‌نیشانه‌ی سۆفیه‌تی به‌راستی خۆی دا‌بیری. له‌ دیوانه‌که‌یشیا قسه‌ی سۆفیه‌یه‌ و به‌کاره‌یتانی ئیستیلاحتی ئه‌هلی و ته‌سه‌ووف لیته‌ و له‌وی به‌دی ئه‌کری و، ئه‌مه‌یش بۆچوونه‌که‌ی ئه‌و براده‌رانه به‌هه‌تر ته‌کا.

من له‌ ئه‌نجامی خۆیندنه‌وه‌یه‌کی وردی نوێی دیوانی مه‌حوی و چاوگه‌پرانیتکی توێژه‌ره‌وانه‌دا به‌ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی ناو شاری سلیمانی و ده‌وره‌ریدا و، به‌هه‌لسوورانی رۆژانه‌ی مه‌حوی خۆیا، ئه‌وه‌نده‌ی چه‌رده‌یه‌کیمان ئاگا لێ بێ، هاتوومه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و باوهره‌ و، ئه‌مه‌یشم، با زۆر به‌کورتیش بێ، له‌ پیتشه‌کی دیوانی مه‌حوی خۆیدا درکاندووه. باوهره‌که‌یشم ئه‌وه‌یه که مه‌حوی خه‌باتکه‌رتکی سیاسی راسته‌ ریتگا ده‌رنه‌کردووه، له‌ دژی ئه‌و توێژاله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی به‌واقیعه‌یکه‌ ده‌ره‌به‌گانه و له‌ژێر په‌رده‌یه‌کی ئایینیدا به‌سه‌ر سلیمانیدا زال بووه. من ئه‌مه‌وی بێ پیتچوپه‌نا قسه‌ بکه‌م و باکه‌شیش له‌ خۆپایی له‌مه‌ زویر نه‌بێ و نه‌یه‌یتیه‌ سه‌ر خۆی و، که‌شیش ناچیته‌ گۆری که‌س و تاوانی که‌سێکی تر له‌ ئه‌ستۆ ناگری و، مێژووی میلیه‌تیش نابێ له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی که‌س گلمژ بکری و بشیتوێری. خه‌باتی کۆمه‌لایه‌تی سیاسی مه‌حوی له‌ پله‌ی یه‌که‌ما له‌ دژی که‌سانیتکی ده‌س رۆیشتوو له‌ بنه‌ماله‌ی شیتخانی سلیمانی و داروده‌سته‌یان بووه، که‌ له‌ دیه‌اتا ده‌ره‌به‌گ و له‌ناو شارا پیاوماقوولێ به‌رگی ئایینی له‌به‌ریبون و به‌سه‌ر شارا زال بوون و چیمان ئاره‌زوو لێ بووبێ توانیویانه بیکه‌ن. سه‌رانسه‌ری ژبانی تیووری و کرداری مه‌حوی، پاش بوونی به‌جینشینی باوکی، به‌م راستیه‌وه به‌نده.

سۆفیه‌تی به‌واتا گشتیه‌که‌ی، که‌ ده‌رویشان و سۆفیه‌تیه‌ ئه‌گرته‌وه که له‌ کوردستانی

ئېمەدا لە دېر زەمانەو بە قادری و نەقشەندی ئەناسرین، لە ولاتی ئیمەیش وەک لە ھەر لایەکی تری جیھانی ئیسلام، لەمیتە، ئەگەر ھەر لە دووھەم کەسی بنەمالە شیخەکەیشەو نەبووبی، پاش دوو سە وەچە لە پێی خۆی لایداو و لەگەڵ چینی حوکمرانی ناوخوا و بیانی و دەورووبەریان لیک ئالاون. چینی حوکمران لەسەرانسەری جیھانا، ھەزاران سالە لەسەر خۆئیمزینی جەماوەری رەشوروت پەرورەدە کراو و ئەکرێ و، ھەموو ئایین و مەزەب و پێتازتیکی بۆ خزمەتی ئەم مەبەستە تەسکە چینایەتیبە خۆی دەسەمۆ کردوو و بەش بەحالی ئەو سۆفیانیە ی رێتازەکیان نەکردوو بەمیراتی بنەمالە ی خۆیان، کە بۆ خۆی جۆری بوو لە ئایدیۆلۆژیی بەرەبەرەکانی کردنی جەوروستەمی حوکمرانان و، میترووی خۆتوایی چەوساندنەو شایەتیکی دەنگ ھەلبەرپووە کە زۆریان لەسەر حەقبیتزی لیکراو بەدارا وەک ھەمووان باسی مەنسووری حەللاج و سەدای (انا الحق) ھەکیان بیستوو، یا لەژێر ئازار و جەزەبەدا بەسزا کوژراون وەک عیقاددەینی نەسیمی و شیخ بەدرەددینی کوری قازبی سیماونە و دەیان ناسراو و نەناسراوی تر، بەداخەو لەبەر ناھوسەنگیی تەرازووی ھیتز، لە بەشی زۆری حالەتەکانیا، تیکۆشانەکی تیکۆشانیتی سەلبی و دوورە پەرتزانە بوو و ویستوو بەپەرەوانی خۆی نەک ھەر لەدەورەری حوکمرانی، بەلکۆ لە سەرانسەری مایەکانی خۆشیی دنیایش دوورخاتەو و، ئەمە ی بەشێوەیەک لە دەربینی بیتاری لە دەستگرتنی حوکمرانان بەسەر ھۆیەکانی ھیتانە بەرھەمدا داناو، لەکاتیئەدا کە ئەبوو، لە جیاتی ئەو جۆرە تیکۆشانە، بۆ دامالینی دەستی حوکمرانان لە ھۆیەکانی ھیتانە بەرھەم و خستتە دەستی جەماوەری رەشوروت ھەول بەدا و تیبکۆشی... لەگەڵ ئەمەیشا سەرەنجام حوکمرانان زەفریان یەک لە دوا یەک بەبەشی زۆری ئەلقەکانی بردوو و دەستی خۆیان تیکۆشیاو و کردوویانە بەلقیتی ئایینی رێتیمە خۆئیمزەکانیان... سەرانسەری میترووی بەشی ھەرەزۆری بنەمالە سۆفیەکان -بەواتا گشتییەکی زاراوہی سۆفیەتی، واتە دەرویش و سۆفی-، وەک وتمان، پاش وەچەیی دوانیان، بەم رێچکەیدە رۆشتوون، تەنھا ئەوانەیان لیدەرکە ی کە لەبەر بارودۆخی شوئینیان رێتیمە و نەرویشتوو و بەخاوتینی ماونەتەو، لەبەرئەو ی بەخاوتینی ماونەتەو و لەگەڵ جەماوەرەکیان پیتک شیلراون، ریتگای تیکۆشان بۆ میللەتیان گرتوو تە بەر و توخنی چینی حوکمران نەکەوتوون.

لێرەدا ئەبێ ئەویش بلێین کە دیارە ھی وایشیان بوو پاش ئالان لە دنیا و لە حوکمرانانەو، ئەوئەندە جی پیتیان پتەو بوو بەکەلک وەرگرتن لەو وەزعی بۆیان لواو و لەو بارودۆخی گەلەکیانی تیا ژیاو، بەشێوەیەکی راستەوخۆ سەرەخۆ ھاتوونەتە میدانی دنیا و سیاسەتەو و بوون بەسەرکردە ی نیشتمانی و شورشگێری میلی. میترووی نووی کورد نمونە ی ھەردوو جۆرەکی تیا یە کە بۆ جۆری یەکەمیان بنەمالە ی شیخانی بارزان و بۆ دووھەم راپەڕینی شیخ مەحمودی نەمر ئەکەین بەنمۆنە.

عوسمانییە بەدرۆ موسوڵمانەکان لە کوردستانیشا، وەک لە ھەر لایەکی ئەمپەرآتۆریەتە پان و

بهرینه‌کەیان، بە تاییه‌تی له‌و سەرده‌مه‌وه که گۆڵه‌یان که‌وتبووه لیبژی و گەلان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه لیبیان راست بوو بوونه‌وه و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تیبیان شەق و شڕ بوو بوو، سیاسه‌تی خانەقا و ته‌کیه‌ کردنه‌وه و دیهات و جۆگا و زه‌ویوزار ته‌رخان کردن بۆیان و بۆ شێخه‌کانی سه‌ریه‌رشتی که‌ریانیان به‌ناوی درۆزناهی وه‌قفه‌وه، به‌به‌رفراوانیسه‌کی بی‌ ئەندازه‌وه گرتبووه‌به‌ر. خه‌باتی مه‌حوی له‌ به‌شیکێ زۆری شیعه‌کانیا له‌ دژی ئەم توێژاله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ دژ به‌به‌رژه‌وه‌ندی جه‌ماوه‌ری گه‌له‌ بووه‌.

بیتینه‌وه سه‌ر کۆلینه‌وه له‌ مه‌حوی:

مامۆستا شێخ موچه‌مه‌دی خاڵ له‌ کتیبی (مفتی زه‌هاوی)دا ئەیگێریتته‌وه که مه‌حوی له‌ ساڵی ۱۸۷۴ له‌ گه‌ڵ چەند مه‌لایه‌ک له‌ سلیمانی دوورخراوه‌ته‌وه و نه‌فی کراوه‌ بۆ به‌غدا. شێخی خاڵ هیسچی تری له‌ باره‌ی ئەم نه‌فی کردنه‌ و هۆیه‌که‌ی و چۆنیسه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی له‌وه‌پاشیه‌وه بۆ سلیمانی نه‌نووسیوه. مامۆستا سه‌ججادیسه‌ ئەیگێریتته‌وه که‌وا مه‌حوی له‌ ۱۸۸۳دا سه‌فه‌ری حه‌جی کردووه و له‌ ڕێگای (هه‌ندی) له‌ پیاو ماقولانی کوردووه‌ له‌ ئەسته‌موول چاوی به‌ سوڵتان عه‌بدولحه‌مید که‌وتوووه و سوڵتان زۆری حورمه‌ت گرتوووه و فه‌رمانی داوه‌ خانه‌قایه‌کیان له‌ سلیمانی بۆ کردووه‌ته‌وه که‌ ئەوه‌یه‌ ئیستا به‌ خانه‌قای مه‌حوی به‌ناویانگه‌ و، مه‌عاشیکیشی به‌ناوی خزمه‌تکردنی هه‌ژاران‌وه‌ بۆ پرپوه‌ته‌وه و، که‌ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سلیمانی، تا کۆچی دوا‌یی کردنی له‌ ۱۹۰۶ به‌ده‌رز و تنه‌وه‌ی فه‌قییان و خزمه‌تکردنی موسوڵمانانه‌وه‌ خه‌ریک بووه‌.

من، پشت به‌و خه‌باته‌ سه‌خته‌ی مه‌حوی له‌ دژی ئەو به‌شه‌ شێخانه‌ی سلیمانی که‌ شێخایه‌تیبیان بۆ مه‌به‌ستی دوور له‌ سۆفییه‌تی راسته‌قینه‌ خستوووه‌ته‌ کار و، له‌ دیوانی مه‌حوشیا نیشانه‌ و به‌لگه‌ی به‌زه‌قی له‌به‌ر چاوه‌ و، ئەو ئەندازه‌ پێوه‌ندییه‌ی پاش سه‌فه‌ری ئەسته‌موولی به‌ده‌ربار و باره‌گای خه‌لیفه‌ی عوسمانییه‌وه‌ بوویه‌تی و، ئەو ئەندازه‌ زانیارییه‌ی له‌ باره‌ی وه‌زعی ناو شاری سلیمانی و ده‌وروبه‌ری و کیشه‌ی کۆمه‌لایه‌تی نیوان دانیشتوانی شار هه‌مانه‌، ڕێگه‌ به‌خۆمان ئەده‌ین نه‌خشه‌ی ره‌وت و گه‌شه‌کردنی چالاکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی مه‌حوی به‌م جۆره‌ بکیشین.

مه‌حوی له‌ سه‌ره‌تای هاتنه‌ مه‌یدانی مه‌لایه‌تی و خه‌لیفه‌یه‌تی شێخ به‌هائهددینا، وه‌ک مه‌لایه‌کی به‌رحه‌سته‌ و خه‌لیفه‌ی شێخیکی به‌رحه‌سته‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، به‌ره‌و رووی چه‌ندین کیشه‌ی گه‌وره‌ بووه‌ته‌وه. له‌لایه‌که‌وه‌ کیشه‌یه‌کی میژوویی له‌ نیوان به‌شیکێ زۆری مه‌لایانی شه‌ریعه‌ت ڕاگر و شێخانی قادری تیکرا له‌م باره‌وه‌ سارددا بووه‌ و گه‌رم بووه‌ و، هه‌روا له‌و سه‌ره‌مه‌دا هیشتا کیشه‌ی نیوان شێخ ماری نۆدی باپیره‌ گه‌وره‌ی شێخانی سلیمانی و مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی پیری شێخ عوثمان باوکی شێخ به‌هائهددینی پیری مه‌حویدا، که‌ یه‌که‌م واته‌ شێخ ماری نامیلکه‌یه‌کی له‌به‌ر کافر ده‌رکردنی دووه‌م واته‌ مه‌ولانادا نووسیوه‌ و، مه‌سه‌له‌که‌ بووه‌ به‌ هه‌را و کیشه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ نیوان مه‌لایانی کوردستان و به‌غدا و مووسل و

ته نانهت حه له ب و شام و ئهسته مووليشا و ، به شى زۆرى مه لايان ، ئه وان هيان نه بچ له ديدگاي ميريبه وه مه ترسييه كيان له مه ولانا دا هه ست پچ ئه كرد ، كه ئه و يش بۆ خۆى با به تيكه بۆ كۆلينه وه له و بيره ي مه ولانا له ميتشكيا په روه رده ي كر دوه و ، من به كه م جار له ۱۹۶۷دا كورته و تاريكم له ته ئاخيدا له سه رى بلا و كر دوه و تووشى گيره و كيشه يش هاتم له سه رى و ، ئيس تاش با سچى قوولم له باره يه وه هه يه چا وه پروانى ده رفه تيكم له بارم تا بلاوى كه مه وه ، هيش تا ئه و كيشه يه ش له ئارادا بووه . دياره ئه بوو مه حوى ، چ وه ك مه لايه ك و چ وه ك خه ليفه يه كى نه قشبه ندى ، جىي خۆى له و كيشه يه دا له به ره ي مه ولانا دا بدۆزى ته وه .

ئه مه ي وتمان ، تيكرا ، زه مينه يه كى له باره بۆ سه ره له داني كيشه له نيوان مه لايانى سه ر به شى خاني نه قشبه ندى و شى خاني قادي دا ، به تاييه تى دواى ئه وى سه رده مى ته ريقه تدرابى شى خاني قادي له سليمانى پرايه وه و شى خان روويان كر ده دنبا داري و ده وري نه قشبه ندييه كان كه و تبه وه گه شه كر دنيكى زۆره وه .

ئاشكرايه مه حوى كه مه لايه كى گه و ره و پايه بلن د بووه و ئيجازه ي مه لايه تىي له سه ر ده ستى زاناي كوردي به نا و بانگ مفتى زه ها ويدا وه رگرتوه ، له سۆنگه ي نه قشبه ندييه ته كه ي خۆيه وه و به كونه قيني نيوان شىخ ماف و مه ولانا ي پيرى شىخ عوسمانى مور شيدى با و كيبه وه له به رانه رى ئه و به شه شى خزا دانه ي سليمانيدا شيرى ره خنه ي به شيعرى هه لئه بري وه ، نه خوازه لا كه ته نانهت شىخ مافى نودى خۆيشى پاش هه لاتنى مه ولانا له سليمانى و نه مانى ئه و مه ترسييه ي كه وه ك خاوه ن ته ريقه تى نوئ بۆ قادي ريبانى بووه و له بارچوونى ئه و هيو و ئاواتانه ي له دلبابون له كور دستانا خه ريكى هيتانه دييان بچ ، له و تا و انبار كردن و به كافردانه ي مه ولانا په شيمان بووه ته وه و مه عزه رت نامه ي بۆ نووسيو وه و داني به هه له ي خۆيانا وه . تا قانه هۆى ئه و نا ره زايبه ي مه حوى له دل و ده روونى خۆيا به رانه ر به و جو ره كه سانه ي هه ست پيكر دوه و راستگۆيى و پاكيى خۆى بووه به رانه ر به خوا وه ند و ئه و ئايينه ي با وه رى پچ بووه و دل سۆزى بووه بۆ ئه و خه لكه چه وسا وه و ره شو رووته ي شار و ده ور به رى . مه حوى ره وشتنى دوور له شى خايه تىي راسته قينه ي ئه و هه نده كه سه به ده سه لاتانه ي ديوه و له نزى كشه وه وه ك رۆله يه كى ره سه نى شارى سليمانى و خاوه ن پيتوه ندييه كى قوول له گه ل جووتياران و ره زه وانانى لادى خۆى له به ره ي ئه و جه ما وه ره دا ديوه ته وه و كه و تووه ته په رده هه لمالين له رووى ئه و ئايين بۆ سوودى خۆخستوه كارانه و كوتانيان به كوته كى شيعره توند و تون و تيژه كانى .

به لگه يه كى تر يشمان بۆ ئه م راستييه كه ئه وه ته مه حوى هه رگيز له سه نغه رى نه قشبه نديگه ريبه وه نا به لكو له سه نغه رى مه لايه تى و موسولمانه تيبه وه ي ئه م ئه ركه ي له ئه ستۆ گرتوه ، ئه وه ته له دژى هه موو توپزاله چه وسينه وه و مفته خۆره كانى لاي وايه ئه وى حه ق په رسته و له حه ق ئه گه رچى له بنه وه يه و ناكه س و ماستاو سار دكه ره وه كاروبارى دنيا ئه گيترى ... ته نانهت سل له به دوتنى كار به ده ستان و حوكم پرايش ناكاته وه و شانازى به هه لوئىستى مه نسوورى

هه لاجهوه ئەکا که له پیناوی حەق بێژیدا چووه ته سەردار و خۆی به پێرهوی رێگای ئەو ئەزانێ. به لام ئەوهی لێم مهیدانهدا سەرنج رانه کێشی ئەوه ته له ناو ئەو هه موو شاعیرانهدا، به مه لا و نامه لایانهوه، به ده گه من که سێکی وه ک حاجی قادری کۆبی ده سگیر ئەبی هه ست به پێوه ندی ئۆرگانیی نیتوان ئەم توتیاله خه لک خه له تین و چه وسپینه وه و مفته خۆر و ناحه ق په رستانه و رژی می حوکم رانیدا بکا و تیبگا که وا ئا و له سه رچا وه وه لیله و هیللی لار له هینی گای پیرایه .

ئەبی ئەو نه فی کردنه ی مه حوی له سلیمانی له گه ل کۆمه لێ له مه لایانی شاردا بۆ به غدا که مامۆستا خال به داخه وه به کورتییه کی ئیجگار کورته وه باسی لێ ئەکا، ئەنجامی کی ئەو تیکۆشانه ی مه حوی و هاوده نگه کانی بووبی و، میری له بهر راگرتنی پێوه ندی خۆی له گه ل ئەو ده سه لاتدارانه ی شار له لایه که وه و، له بهر مه ترسیشی له کارایی شیعر و چه ندین جار زۆتر و زیاتر قسه ی مه حوی له ناو کۆمه لدا له دژی ئەوانه له لایه کی تره وه، خۆی به ناچار زانیبی مه لایه کی گه وه ی وه کو مه حوی و کۆمه له مه لایه کی هاوده نگه ی به زۆر له شار دوور بخاته وه و له به غدا نیشته جێیان بکا، ئەو مه حوی به ی که ئەوه نده پایه بهرز بووه خه لیفه خۆی پاش چه ند سالی ک پێشوازی لیکردوه و هینا وه ته حوزووری خۆی و مانگانه ی بۆ پرپوه ته وه و خانه قای له سلیمانی به لێ نه فی کرا وه که یا بۆ کردوه ته وه .

ئاشکرا نییه سه فه ری حه جی مه حوی پاش گه رانه وه ی بووه بۆ سلیمانی له نه فی به غدا وه، یا له به غدا ما وه ته وه تا سه فه ره که ی حه جی کردوه . به هه رحال، له هه ر کۆیه چووبی بۆ حه ج، پاش لیبونه وه ی له حه ج که ی له مه ککه وه رێگه ی ئەسته موولی گرتوه ته بهر و، زۆر تریش له وانیه که سانی ک هانیان دابی بۆ ئەم سه فه ره و هه ر ئەوانیش له ئەسته موول دیداری کی سولتانیان بۆ ریکه خسته بی و، له وه بیش ئەچی ئەم کاره به لیکۆلینه وه و پرپاردانی کی پێشتر ریکه خرابی و، به هۆی ئەوه ی شه وه بوو بی که ئالۆزی وه زعی ناوشاری سلیمانی به هۆی له جله و گرتن ده رچوونی ئەوانه وه بووبی که بالی ده سه لاتی راستییان به سه ر ناو شارا کیشابوو و به رپوه به ریتی میرییان ئیفلیج کردبوو . بۆیه ئەسته موول پێوستی به دژه هیرشیک بووه بۆ سه ر ئەوانه و، یه کی له وانیش که بۆ ئەم کاره په نجه یان خرا وه ته سه ر مه حوی بووبی و هه ر به م مه به سته ییش بووبی خه لیفه چاوی پێ که وتوه و پێشوازی لیکردوه و وه ک و تمان فه رمانی دا وه خانه قایان بۆ کردوه ته وه و مانگانه یان بۆ پرپوه ته وه و پشتیوانی لیکردنی مه عنه ویشیان پێ به خشیوه .

ئەمجاره ئیتر مه حوی به گورێکی نوێه و به دید و بۆچوونێکی نوێه ئەگه رپته وه بۆ شار و په ره به خه باتی قوناغی یه که می ئەدا و له جارێ تر ستریش پێیه وه خه ریک ئەبی . لێم باره وه به دووری نازانم مه حوی پارچه شیعی:

خه لاصی بوونی قه ت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت
له بهر تیرت، مه له ک بی، هه لفرینی نه بووه نه خچیرت

وتبئ، که له دوا بهیتیا ئەلئ:

فهضیلهی ئەصل و فصل ئینسانی پئی نابئ بهصاحب فضل

که تۆ کۆسهی، بهتۆ چی، مامه، ریشی باب و باپیرت!

ئەگبێر نهوه گوايه يه کئی له شیخه کانی شار که بۆ خۆی کۆسه بووه، که ئەم شیعره ئەبیسئ، هه ره شه ئەنیرتته سهر مه حوی که وا وای لئ ئەکه م. ئەویش له وهلاما هه ره نه وهنده ئەلئ: من بهرگدوورم، جبه ئەپریم هه ره کهس جبهه بهشایانی قهه و بالایی خۆی ئەزانئ با له بهری کا! بهلگه هیتانه وه که بشم بهم شیعره له وه وه به بی پئیچوو په نا توانجی تیا گبراوته ئەو که سه ی بۆی و تراوه و ئەمه زۆری جیایه له وه گالته به به ناو خواناسیکی درۆزن بکری بئ ئەوهی کهس به زهقی بزانی مه بهست له و خواناسه درۆزنه کتیبه. ئەمهیش دیاره به ره مه می قۆناغیکه شاعیر له و قۆناغه دا به ته واوی پشتی قایم بووه.

به م جوړه مه حوی درێژه به م خه باته ی خۆی ئەدا و ته نه ا به به ناو شیخانی ئایین فرۆشه وه ناوه ستئ، به شتیکی زۆری تریش له توێژاله مفته خوړه کانی شار له بازرگانانی سوود و سه له م خوړ و له کهسانی ساخته چی و ماستاو کهر و خو له حوکمرانان هه لئسو، هه روا له ناته واوییه کانی ناو کۆمه ل و له توێژاله ده سه لات به ده سه سته سته مکاره له خو باییه کان و، به لکو له هه ره کهس بهشایانی ره خنه لیگرتنی بزانی، هه موویان ئەگریتته وه و په رده یان له روو هه لئه مالتئ...

به داخه وه من لیردها له بهر ته سکی مه ودا ده رفه تم نییه، ئەگینا هه ندئ له شیعره تالا و به گه روودا کهر و گورچی ناپاکان بره کانیم بۆ ئەخویندنه وه. ئەوه زۆر خو شتر و به جیتر ته بوو تا ئەوهی یه کئی بچیتته وه بۆ ماله وه ده ست بهرئ دیوانه که ی مه حوی، ئەگه ره هه ییئ، له تا قی کتیبخانه که ی به ییتته وه خواره وه و بگه ری پارچه شیعری هه لبرتری و بۆ خو بی بخوینیتته وه.

شتیکی ئاشکرایه بۆ ره وایی هه ره خه نیئ له هه ره که سئ یا له هه ره لایئ ئەبئ ئەو ره خه نیه به گویره ی سه نگ و ترازووی باوی ئەو سه رده مه ره وایئ که ئەو که سه یا ئەو لایه نه ئەو کاره ی تیا کردوه که ئەو بیستری ره خه ی لئ بگیری، ئەگینا کهس بۆی نییه که سئ له سه ره هه لئ یئ تا وانبار بکا که له سه رده می ژبانی ئەو که سه دا هه لئ یه تیبی هه لئ که، مه گه ره بۆ کهسانی دوور بینی پیش سه رده می خو بان که وتوو، له وانه نه بووی به بییر و خه یالی تیکرای خه لکه که دا هاتبئ. جا ئاخۆ ئیمه به م پیودانه دروسته و بۆمان هه یه ئەمڕۆ، له گه ل هه موو قه در لیگرتن و شانازییه کمان به هه لئ یستی ره خه گرانه و په رده له روو هه لئ ماله نه ی مه حوی له ئاستی گشت ئەو توێژالانه ی کۆمه لدا بوویه تی که له گه ل بهرزه وه ندی جه ماوهر و ریبازی ئینسانی و ئیسلامی ناجۆر بوون، ره خه ی لئ بگرین?... ئاخۆ له ژبانی مه حوییا مایه یه ک ئەدۆزینه وه بۆ ئەوه ی په نجه ی ره خه و گله یی له رووی خو شیا هه لبرین؟

مه‌حوی، مه‌لای گه‌وره و خه‌لیفه‌ی شیخی به‌هائه‌ددین که خاوه‌نی ده‌یان پارچه شیعی شاکاره له دژی زۆر له نار‌ه‌واییه‌کانی ناو کۆمه‌ل... که ناگاداری ده‌نگوباسی دنیا‌بووه و، هه‌والی شه‌ری رووس و ژاپۆنی زانیوه و، خه‌به‌ری کۆژرانی ناسره‌ددین شای قاچار ییستوووه و، به‌چاوی خۆی ئەسته‌موولی بینه‌وه و ماوه‌یی له‌وئ ماوه‌ته‌وه و زۆر له کۆچکردووانی سلیمانی له‌وئ دیوه و گه‌لئ جۆره قسه و باسی له‌وئ به‌رگۆی که‌وتوووه، عه‌قل نایه‌رئ ناگای له ده‌نگوباسی خه‌باتی نازادیه‌خووانی هه‌ر هه‌یج نه‌بێن ولاتانی ئیسلام نه‌بووبێن له پیتاوی سنور دانانا بۆ حوکمی خودسه‌رانه و تاکه که‌سه‌یی سولتان و دانانی بنه‌مای حوکمیکی نامه‌رکه‌زی له ولاته ئیسلامه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانیدا، که‌چی له‌م بابه‌ته‌وه تاقه به‌یتیک چیه له دیوانه‌که‌یا به‌دی ناکرئ. بابلیین ئەو باوه‌ری به‌و نامه‌رکه‌زیه‌ته نه‌بووه که ئەو نازادیه‌خووانی ولاتانی ئیسلامی ژێر ده‌ستی عوسمانی بۆ ولاته‌کانی خۆیانیان ویستوووه و، به‌پیلانیکی ولاته ئیمپریالییه‌کانی ئەوروپای داناوه بۆ شه‌قوه‌ق کردنی خه‌لافه‌تی عوسمانی... ئەگه‌ر وایه ئە‌ی بۆ تاقه وشه‌یه‌کی له دژیان و بۆ په‌رده هه‌لمالین له روویان نه‌وتوووه؟ ئەمه‌یش هه‌موو، وه‌ک ئە‌لین، به‌ر ته‌ره‌ف. ئەوئ که بیگومان ناگای له‌وه بووه تورکان چیه‌یان پاش رووخاندنی میرایه‌تیی بابان به‌خه‌لکی سلیمانی و ده‌وره‌ری کردوووه و هه‌ر به‌رده‌وامیش بوون، له جیاتی ئە‌وه‌ی وه‌ک نالی که ده‌ریش نه‌کراوو، بۆ خۆی چاوی به‌راییه‌ی نه‌دا له سلیمانی بیتیته‌وه و ئە‌و جه‌ور و سته‌مه‌ی عوسمانیان به‌چاوی خۆی بینه‌ی و هه‌یچی له به‌رامبه‌ریان پێ نه‌کرئ. له سه‌فه‌ری جه‌که‌که‌یا، وه‌ک ئە‌و، چه‌کامه‌یه‌ک له دژی ئە‌وانه‌ بلتی له سلیمانیان دوورخستبووه‌وه، وه‌ک نالی له شامه‌وه بۆ سالمی نووسی له سلیمانی. ریی ئە‌سته‌موولی گرتبه‌ر و سولتانی گه‌وره‌ی سته‌مکارانی سلیمانی بینه‌ی و به‌فه‌رمانی خانه‌قا بۆ کردنه‌وه و مانگانه بۆ بینه‌وه و به‌خه‌لات و به‌راته‌وه گه‌راپه‌وه! که‌چی نالی، تامردیش، له ئە‌سته‌موول مایه‌وه و قایل نه‌بوو تا رۆژی هه‌شر پێ بنیته‌وه خاکی پۆستالی جه‌ندرمه‌ی تورکان پیتیشیلی کردبوو. که‌سه‌یش نه‌یگێراوه‌ته‌وه بلتی هه‌ولتی داوه، نه‌ک سولتانی تورکان، کار به‌ده‌سته‌تیککی تورک چیه‌ی، بینه‌ی، به‌لکو، به‌په‌یچه‌وانه‌وه، پته‌ه‌ندی به‌رۆشبنیرانی بیگانه‌وه کردوووه و، ئە‌وه‌ی ئیمه، له‌م باره‌وه، زانیومان، ئە‌وه‌یه باسی زمان و ئە‌ده‌بی کوردی بۆ کردوون و، له‌مانه‌یشه شتی زۆری تریشی له‌بابه‌تی جه‌ور و سته‌می عوسمانیان و ژبانی گه‌له‌که‌ی له‌ژێر زه‌بری جه‌ندرمه‌کانیان بۆ کردبن.

دییه‌نیککی تری هه‌لسوکه‌وتی مه‌حوی له‌گه‌ل ئە‌م جۆره بابه‌تانه‌دا ئە‌وه‌یه له دیوانه شیعه‌ره‌که‌ی به‌ولاوه نیشانه‌یه‌کی کوردایه‌تی، به‌واتا نه‌ته‌وه‌یه‌یه رووته‌که‌ی، له‌پاش خۆی به‌جێ نه‌هیشتوووه. بیگومان ئیمه به‌هه‌یج جۆرێ مه‌به‌ستمان که‌م کردنه‌وه‌ی قه‌دری مه‌حوی و دیوانه به‌رز و بالا‌که‌ی نییه، به‌لام که مه‌سه‌له‌هاته سه‌ر هه‌لسه‌نگاندنی مه‌وزووعی، ئە‌بێ چی راسته ئە‌وه بوترئ و بنوسرئ.

که‌ دینه‌ سه‌ر دیوانه‌که‌یشی تاقه پارچه‌ی چیه‌ی شیعی نه‌ته‌وه‌یه‌ی تیا نییه و، ئە‌و

چوارینه‌بشی که کردومانه به‌کللی ده‌رگای دیوانه‌که‌ی و ئەلێ:

بنووسه، پیری دلم ئەمری کرد، ئیطاعه‌م کرد
له ئیبتیداوه که به‌یتێ مونسایی دیوان
گه‌دایه‌کی وه‌کو (مه‌حوی)، قه‌له‌نده‌ریکی کورد
میسانی پادشه‌هی فوره‌سه‌ ساحتی دیوان

ئهم چوارینه، له‌گه‌ڵ جوانیه‌ی بێ هاوتاکه‌بشی، که‌ خاوه‌که‌ی به‌دیوانه‌ شیعری به‌هاوتای شای
ئیران و، دیوانه‌ شیعره‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌دیوه‌خانی شای ئیران دانه‌نی که‌ پادشاهان و گه‌وره
پیاوانی ولات و ده‌ره‌ی تیا کۆ نه‌بنه‌وه و، به‌لای ئیمه‌وه‌ خۆی گه‌لی له‌ هه‌موو شاهانی جیهان و
دیوانه‌ شیعره‌که‌ی له‌ هه‌رچی دیوه‌خانی شاهانه‌ مه‌زنتره، له‌م بواره‌دا که‌لینتیکی گه‌وره‌مان بۆ پر
ناکاته‌وه. ئیمه‌ له‌م مه‌یدانه‌دا هه‌ر ئەوه‌نده‌مان ئەوئ بلێین ئەگه‌ر له‌ بابه‌تی شیعری نه‌ته‌وه‌بی و
هه‌لوێستی نه‌ته‌وه‌بیه‌وه‌ به‌راوردی مه‌حوی له‌گه‌ڵ حاجی قادری هاوچه‌رخێ نا، له‌گه‌ڵ نالیی
ماموستا و پیشینه‌بشی بکه‌ین، ئیجگار زۆر کورتی دینێ.

مه‌حوی، بێگومان، هه‌والی خه‌باتی گه‌لانی ولاتانی بالقانی بۆ رزگاربه‌ون له‌ داوی
عوسمانیه‌یان به‌ر گوئ که‌وتوو. بۆیه، ئەبوو ئەگه‌ر نه‌شیتوانی پشتیوانی خۆی بۆ ئەوان
ده‌ربهری، چونکه‌ ئهم مه‌لایه‌کی موسولمان و ئەوان مه‌سیحین و له‌ دژی خه‌لیفه‌ی موسولمانان
راپه‌ریون، ئەلیم ئەبوو ئاواتی راپه‌ربینیکی وا بۆ گه‌له‌که‌ی خۆی بخوازی که‌ ئەمانیش چا و له‌وان
بکه‌ن، که‌چی له‌ جیهانی ئەسته‌موولی ده‌لاقه‌ی ولاتانی ئیسلامدا که‌ به‌سه‌ر هه‌موو کیشوره‌ی
ئهوروپادا ئەروانی، له‌ باره‌ی ئەو هه‌مووه‌ ده‌نه‌ سه‌رسام که‌رانه‌ی جیهانی شۆرشێ پیشه‌سازی و
دیوکراتی بۆرژوازییه‌وه‌ که‌ حاجی قادری هاوچه‌رخێ ئەسته‌موول نشینی ده‌یان چامه‌ و چه‌کامه‌ی
تیاوتوون و هانی کوردانی داوه‌ چاویان لێ بکه‌ن، ئەم هه‌ر ئەوه‌نده‌ دیته‌ گۆ شادمانی له‌ زالبوونی
له‌شکری سولتان به‌سه‌ر خه‌لکی راپه‌ریوی یۆنانا ده‌ربهری و، سه‌رکه‌وتنی ژاپۆن به‌سه‌ر روسیادا
نه‌گه‌یژته‌وه‌ بۆ نوێکاری و پیشه‌سازی و شارستانه‌تی له‌ به‌رانبه‌ری ده‌ره‌به‌گی و زه‌ه‌روه‌نگ و
حوکمی خودسه‌ری و پاشکه‌وتویی روسیادا، به‌لکه‌ به‌نیشانه‌ی گه‌وره‌یه‌ی ئیسلامی بزانی گوايه
خواوه‌ند به‌ده‌ستی ژاپۆن تۆله‌ی عوسمانیه‌ی له‌ روس سه‌ندووته‌وه، له‌ کاتی‌کدا که‌ روسیا
چه‌ندین موسسته‌عمه‌ره‌ی ده‌یان ملیۆن موسولمان نشینی له‌ژێر ده‌ستا بووه‌ و به‌شێ له‌ له‌شکری
به‌زیوه‌که‌ی له‌ رۆله‌کانی ئەو موسسته‌عمه‌رانه‌ بوون، وه‌ک بلێتی ئەگه‌ر خوا بیه‌وی تۆله‌ی
عوسمانی له‌ روس بکاته‌وه، نه‌توانی خۆی راسته‌وخۆ له‌شکری خه‌لیفه‌ له‌یه‌کێ له‌ و چه‌ندین
شه‌ره‌ی نیاوانیا به‌سه‌ریانا زال بکا!

تازیران!

قسه‌ زۆره‌ و کات ته‌سک و که‌م. هه‌یچیشمان له‌ باره‌ی هونه‌ری شیعری مه‌حویه‌وه‌ نه‌وت.

به لām نه چوهه بچي! با بميني بز کۆرپکي تر نه گهر ماين و، جاري خوا حافيز.

په راويز

(*) بهش به حالي سالم، باوكم، نهوندهي پتي كرابي، كاري خوځي له سهر ديوانه وهكهي كردهوه، و، فاتحي رحمتي برايشم پييدا چوهه تهوه و دهسكاري تا نزيكه ديواني دوايي ديوانه كهي كردهوه، و، ماوه تهوه سهر من. نه گهر عومري نه مانهت باقي بي، سالاني (۲۰۰۲ و ۲۰۰۳) نه كهم به سالي (كهشكۆلي مه محمود پاشاي جاف) و (ديواني سالم) و لهو دوو ساله دا ناته واوييه كاني ههردوو كييان ته واو نه كهم و نه يانگه ييتمه ناو مه كينه ي چاپخانه.

نه ميتيتمه وه سهر ديواني كوردي كه بنووسي ناسراو كاك هه مه بۆر، پشت به چه ند ده سنووس، كاريكي زۆري تبارك دوهه و بز خوځي لتي كۆلپه وه تهوه و له سهر نووسيهوه و پاشان كاره كهي خوځي خستوه ته به ردهستي دهسته ي كوردي كۆري زانياري عيراق به هيواي له چاپداني، كۆرپش پرپاري داوه ليژنه ي نه ده بيياتي كوردي پيا بچيتمه وه به مه رجته هه مه بۆر خوځيشي بي به نه ندامي نهو ليژنه يه. ليژنه ي ناوبراو كه هه شت نو نه ندامي هه بوو و گه ليكي شيان مرۆي شايان و ليتهاتوو بوون، دوو سال به پياچوونه وه دي ده سنووسه كهي هه مه بۆر دهه خهريك بوون و هه موو هه فته يي له سهر كۆ نه بوونه وه. سه ره نجاميش كه ليه وه وه لتي. نهك هه ره له چاپ نه درا، كه سيش نه يزاني نوسخه كهي ليژنه خستبوويه دوا قاليبيه وه چي لتي هات و له گوڤه ي كتتيبخانه ي كيدا گيرسا يه وه. ئيستاش هه مه بۆر عه ودالي دواي وه لامي نه م پرسيا ربه و ته نانهت پاش ناوميده بوون مه سه له كهي گه يانده شكات و شكاتكاري لاي كۆري زانياري. له خواليخوشبووان دوكتور كاميل به سير و ماموستا مه لا جه ميلي رۆژبه ياني و نه وانيش هيج گوڤيان نه دا يه و گالته يان به قسه كاني نه هات و، به رپوه بهر و نه نداماني تري ليژنه ي نه ده بييات و دهسته ي كوردي كۆري زانياري له مه سه له كدا نه هاتنه دهنگ و بيريشيان له وه نه كرده وه له وه بكوڤنه وه نهو كتتيبه كه وته لاي كچ و، بز له چاپ نه درا و، كه ي له چاپ نه دري؟

لتم ببورن له باسي شتوازي شيعري بابان و ديواني شيعري مسته فا به گي كورديه وه، هاتمه سه رياسي نه م ريس و گوريسه، به لām لاي خوځمه وه به پيوستم زاني نه م هه له ره خساوه به كاريتم و نه م رازه بدركيتم تا خوځنده وارانتي كورد پتي بزاني، تا نه گهر رۆژي له رۆژان نهو ديوانه له كونيكه وه سهر هه لدا، بزاني سهر گوڤه شته كهي چۆن بووه.

مه هوی

میرانگری په پیام و هه لویستی جوامیرانه ی مه ولانا خالید

مه هه هه هه باقی

سه رنج: ئەم نووسینه دوو به شه و ئەم چەند لاپه ریه به شی یه که میانه .

ئەگەر داگیرکردنی میرنشینگه له نیمچه سه ریه خۆکانی کورد-ی قه له مپه وی عوسمانی، له کۆتایی نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده دا، شه قلێکی بیزاری و تووره بوونی به شیعی نالی و سالم به خشیب، ئەوا ئەم بیزاری و تووره بوونه، له سه ره تای نیوه ی دووهم و دواتری هه مان سه ده دا، به شیوه یه کی جیاواز و هه لکشوتر و تا ناستی یاخیبون، به میراتی بی شاعیرانی وه ک: مه هوی (۱۸۳۲-۱۹۰۶)، حاجی قادری کۆبی (۱۸۳۵-۱۸۹۷) و شیخ ره زای تاله بانی (۱۸۳۷-۱۸۱۰)، به جیده هیلتی.. که ئەگەر ئەم هۆیه (هۆی داگیرکردن و له ناو بردنی میرنشینه کانی کورد)، شیوازیکی نیمچه یه کسان و له یه کچووی به که ش و هه وای شیعی نالی و سالم دابن؛ به لام شه قلێکی سه رومر جیاواز و له یه ک نه چووی به شیعی مه هوی و حاجی قادر و شیخ ره زا به خشیوه؛ که هه ر ته نیا و ته نیا هۆیه کانی داگیرکردنه که، رایه لی هاوبه ش و ناوکۆبی ئەم سی شاعیره ی دواییه و له م بواره شدا هه ریه که یان له چەندان بۆنه دا، شیعی حه سه ره تانمیزیان بۆ له ده ستدانی ئەو میرنشینه به گشتی و میرنشینی بابان به تایبه تی هه یه (که تیایدا چاویان هه له تیاوه).. ئەگینا جگه له وه ی بناوان و داروپه ردوو، واته: ستراکچه ری شیعی هه ریه که له م سی شاعیره، تایبه ته ندیی و بۆن و به رامه و ده نگ و په نگ جیاواز و روانگه ی سه ریه خۆیان هه یه. له هه مان کاتیشدا میراتی بی و هه وینی تووره یی و یاخیبوونی شیعی مه هوی، ده گه رپته وه بۆ هۆی تر و بۆ سه رده می تری پیش داگیرکردنی میرنشینه کانی کورد، که سه رده می سه ره له دان و بلاو بوونه وه ی بانگه واز و په یامی مه ولانا خالیدی شاره زووریه، له دوو تویی ته ریه تی نه قشبه ندیدا و میژووی ئەم ته ریه ته ش ده گه رپته وه بۆ چەند سه ده یه کی زۆر دیرینه تری پیش سه ره له دانی مه ولانا خالید و وه ک به لگه گه لی میژووی، پیمان ده لێن له پیش پیکه تانی ده ولته تی سه فه و بیه وه (۱۵۰۱)، په لپوۆی له کوردستاندا زۆر بلاو بوو بپته وه و له هه ندی قوناغیشدا، روونا کبیرانی کورد له رابه ره دره وشاوه کانی ئەم ته ریه ته بوون، وه ک نمونه ی (شیخ عه لی کوردی - نامیدی)، که له سه ره تای پیکه اتنی ده ولته تی سه فه ویدا له ده رو به ری قه زوین، وه ک مریدیکی چالاکی عوبه یدوللای ئەحرار (؟- ۱۴۹۰ ز) رایه رایه تی ئەم ته ریه ته ی کردوو و نه یاریکی نه ترسی دژی سه فه و بیه کان بووه و هه ر ئەوانیش له کاتی هیرشی ره شه کۆژیانه یاندا، بۆ

سەر سوننی و نەبارەکانیان، گرتوویانە و کوشتوویانە و ئەم کاری ڕەشەکوژییە سوننیش، زەنگی قەلاچۆ کردنی مەزەهەبی سوننی بوو لە باکوور و خۆرئاوای ئێراندا؟ کە لەم شالاوەدا، تەریقەتی نەقشبەندی، هاوھەلۆتستییکی دڵسۆز و پتەوی مەزەهەبی سوننی بوو لە دژی سەفەویەکان و ھەر ئەم ھۆیەش، خودی تەریقەتی نەقشبەندی خستە بەر شالای ڕاستەوخۆی سەفەویەکان و جیگە لە مەلەبەندە دێربەندەکاندا پێ لێژکردن و ناچاری کردن مەلەبەندەکانیان بەرودوا بۆ تەوریز و ورمی بگۆژنەو و لەورمیشەو بە ھەموو ناوچەکانی کوردستاندا بلابیتتەو و لە ئاکامدا بەو ھۆیەو کە سولتانەکانی عوسمانی، سوننی مەزەھب بوون و شەری بەردەوامی سەفەوییان کردوو، شاری ئەستەموول و ھەندێ قەلەمپەوی عوسمانی بکەنە دالەد و مەلەبەندی چالاک و دواتریش لە زۆر جیگە ئاسیای ناوەراست و ھیندستاندا بلابیتتەو و چالاکسیان تێدا بنۆین، کە دوای چەند قسۆناغ و ئالوگۆرێکی فیکری بەردەوام بەسەر ئەم تەریقەتەدا، یەکیک لە شیتاوە سەرەکییەکانی ئەم گۆرانکاریانە، لە ھیندستان، لەسەر دەستی شیخ ئەحمەدی سەرھیندی (؟- ۱۶۲۴ز)، ناسراو بە (المجدد)دا، شەقل بگری و پەلویۆی تری بۆ (مەککە) و شوتانی تر، لێ بیتتەو.

ئەم شەقلە (مجدد)ە لەسەر دەستی ئەم رابەرەدا گەلە بوو، ئایدیۆلۆژیایەکی جیاواز و خۆتێکی تازە بەبەر ئەم تەریقەدا کردوو و ئەو تییۆری (وحدة الوجود)ەش، کە پێشتر ئەم تەریقەتە پێدەناسرا، کردییە (وحدة الشهود) و بەمەش پێچەوانەی بیروباوەرەکانی محیدینی عەرەبی (۱۱۶۵ - ۱۲۴۰ ز) بوو، کە لە دەمیگەو ئەم رێبازە بە چەقەستوویی ھێشتبوو و لە ھەمان کاتدا بەرەنگاری ئەو تەقەللایانەش بوو، کە دەیانویست لە رێگە تەریقەتی نەقشبەندییەو، سەرۆکی سوننی ئیسلام، لەگەڵ ئایینەکانی تر دا گری بەدەن.

ھەر ئەم رابەرە پیتی وابوو بۆ کارکردنە سەر بیروباوەری دەسلەتداران و فەرمانرەوایان رینۆینی و ئامۆژگاری و رازیکردنیان، بۆ چاکە و خزمەتی خەلک، پرد و دیالۆگیک لەگەڵیاندا داھەزینی و لەم پیناوەشدا نامەیکەکی زۆری بۆ ئەو فەرمانرەوای مەعۆلانە ناردوو کە لە ھەو کاتەدا حوکمی ھیندستانیان کردوو و لە ئاکامدا بە باری سەرنجی خۆی، قایلی کردوون و بەم ھۆیەو لەسەردەمی ئەمدا، ئەم تەریقەتە، رۆلێکی گەرم و بەرچاوی بەخۆیەو دیو و بەرەو گەشەو و کاملبوون و رەگ داکوتان و خۆرژگارکردن لە سێبەر و جیپەنجە رێبازەکانی تر، ھەنگاوی ھەلگرتوو و بەردەوام جەماوەری زۆرتری لێ ئالاو، کە دواتر لەسەردەمی (شاغولام عەلی)، ناسراو بە شیخ عەبدوڵلای دەھلەوی (؟- ۱۸۲۴ز)دا، خانەقاکی لە ھیندستان بۆتە مەلەبەندیکی درەوشاوە و بەھزاران ئەویندار، لە ولاتانی ئاسیا و ئەفەریقاوە زیارەتیان کردوو، کە مەولانا خالیدی شارەزووری، یەکیک بوو لەو ئەویندارانە لە سالی (۱۸۰۸)دا، بۆ ماوەی دوو سال بۆتە شاگردی و ئیجازە تەریقەتی تازە نەقشبەندی (المجدد)ی لێ وەرگرتوو و سالی (۱۸۱۱) بۆ کوردستان گەراوەتەو.

به لّام مه ولانا خالید بهر له وهی له کوردستانه وه بجیته هیندستان و دوای نه وهش بۆی گهراوه توهه، کوردستان به گشتی و قهله مپهوی بابان و پیته خسته که بیان (سلیمانی) به تایبه تی، له وه پیری پشیتی و داپژان و دوکه وتوویدا بو، چونکه شه پری شیعه و سوننی نیوان ههردوو دهوله تی قاجاری و عوسمانی و شه پری ئەم دووانهش له گهله دهوله تی روس له لایهک و شه پری خویناوی و بهردهوامی میرنشینه کانی بابان، سۆران و ئهردهلان و ناژاوه و ناکوکی نه پساوی نیوان ئەندامانی بنه ماله ی فرمانه رایبی بابان له سهه دهسه لات، له لایهکی تره وه، ببوه مایه ی تیکدانی باری ژبانی کۆمه لایه تی و داته بیینی ئابووری و باریکی گران به سهه ئه ستۆی جه ماوه ره وه، خه لکه که ی به جوژیک وه رس و بیتزار و شپرزه کردبو، که به دوای دهره تان و چاره سه ریکدا ده گه ران... بۆیه هه ر که مه ولانا خالید گه رایه وه و بانگه وازی بۆ ریبازه تازه که ی به ناو خه لکدا بلاو کرده وه، خه لکه که وهک بانگه وازیکی رزگار که به پیری به وه چون و پیشوازییان لی کرد؛ به تایبه تیش چینی جووتیاران و توژی بازاری، که شه ر و شوپی خویناوی و بهردهوامی ناوچه که، ژبانی لی شتواندبوون و زبانی له بهرزه وهندی به کانیان ددها.

له بهر ئه وه له ماوه یه کی زۆر کورت و چاوه روانه کراودا، به هه زاران که س، شه پۆل شه پۆل له هه موو لایه کی کوردستانه وه، له دهوری ریبازه که ی مه ولانا خالید ئالان.

به لّام سه رباری ئه وه هه موو شه ر و مملانی و ناکوکی به ی پیشتر باسمان کردن و له ناوچه که دا بوون، میملاتی سه سه خت و به ره به ستیتی تری پته وی بهردهم ته ریه تی نه قشبه ندی، که پیشتر له ناوچه که دا بوو، ته ریه تی (قادی) بوو. ئەم ته ریه ته ش زانی گه وه و ناودار: شیخ ماری نویدی (۱۷۵۳-۱۸۳۸) رابه رایه تی ده کرد و به وه هۆیه شه وه که ئەم ته ریه ته له دیر زه مانه وه، ره گوریشه ی له هه ریمه که دا بووه و له گه له سه ران و کاربه ده ستانی بابانی و عوسمانیدا، سه رو پیته ونیدی به هیزی هه بووه و هاوکاتیش گه رانه وه ی مه ولانا خالید و بلاو بوونه وه ی خیرا و به رفراوانی ته ریه تی نه قشبه ندی، به مه ترسی به کی گه وه و راسته وخۆ، بۆ سه رخۆی زانیوه، بۆیه هه ر زوو که وتوته دوژمنایه تی و زمان لیدان و راپۆرت نووسین لای میرانی بابان و سه رانی عوسمانی و ته نگ پیته له چینی مه ولانا خالید و هه ره شه و ته قه لالی تا راده ی تیرۆر کردی... هه موو ئەمانه ش بوونه ته هۆی ئه وه ی ته ریه ی نه قشبه ندی له لایه ن جه ماوه ری دژ به و سیسته مه وه، وهک تا قانه ئەله رناتیف و هه لویتستیکی دژ به زولم و زۆرداری وه ربگیری... به تایبه تیش که مه ولانا خالید هه ر له سه ره تای بلاو کرده وه ی په یامه که به وه، له ریگه ی (نووسین) وه بۆ سه رانی بابانی و عوسمانی و قاجاری و ته نانه ت بۆ خودی شیخ ماریش، که وتوته سه رکۆنه و ره خنه لیگرتنی سیسته مه سه پاوه که و هوشیار کرده وه ی سه ره له به ری خه لک... که به م کاره ی مه ولانا خالید، بۆیه که مجار له میژوی گوتاری روونا کبیری کوریدا، جوولانه وه یه کی شاری و شارستانیه، دیالۆگ و مشتومریکی فره نگی و نیشتمانیه، له ناو روونا کبیرانی ئه و رۆژگاره دا، دیتیه تاره وه و زه مینه یه کی به پیت و به پرشت، بۆ هیانه

کایه قوناغیکی نوئی پروناکبیری ده پخسی، که هەر له و سهرده مه دا گه وره ترین بزوتنه وهی شیعی، له سهر دهستی نالی و سالم و هاو پیکانیان و گه شان وهی دیالیکتی (سلیمانی) سهره لده دا که تا ئیستا بهرده وامه و سهره تاکانی ده گه پیتته وه بۆ ئه و رۆژگاره ی مه ولانا خالید، که له پیکه ی ته ریه ته نه قشبه ندیه وه، باس و خواستی تازه ی فهره نگی ده ورووژینی و ره خنه ی توند و تیژ له رابه رانی له ری لاده ری ئایینی ئیسلام و فهرمانه وایانی ملهور و سیسته می گهنده لیه و سیاسی ده گری... که نه گه ره له میژوی بزوتنه وه گه لی ئایینی ئیسلامدا، نمونه ی وهک (ئاته ئیزم- ئیلحاد)، (سۆفیزم) و (ته ئویلی) و رابه رانی تری وهک (سهره وهردی) و (ئیبین راهندی- ۸۲۵-۸۶۴)، له ناو گوتاری پروناکبیری عهره بی و ئیرانیدا هه بووین، نه و بزوتنه وهی نه قشبه ندی (المجدد)، که مه ولانا خالید له کوردستاندا پیاده ی کردوه، نمونه یه کی به رجه سته ی نه و بزوتنه وانه یه، که به گیانی ره خنه ی ئایینی و ریفورمخوازی و واقیع بینانه کۆمه لگه ی کوردستانه وه، بۆ چاره سه ری کیشه کانی نه و کۆمه لگایه وه، هه نگاوی هه لگرتوه و هه ره له م روانگه یه شه وه بووه، که نه و کاته ی مه ولانا خالید بۆ خویندن له هیندستان بووه، شیعی حه سه ره ته ی دیدار و دیتنه وهی کوردستانی نووسیه و دواتریش هه ره نه م روانگه نیشتمانیه، بۆ شاعیرانی وهک نالی و سالم و هاو پیکانیان بۆ ته سهرمه شق و چا ولیکه ری.

نه گه رچی مه ولانا خالید هه ره ته نیا (۹) سالی پر له مملاتی و روویه پروبوونه وه و ده سته ویه خه بوونی نه و واقیعه گهنده له ی پچ مه ودا دراو له و (۹) ساله شدا، بهک دوو جار ره نجاندیان و گوشاریان بۆ هینا، تا پیتته ختی بابان (سلیمانی) به جی بهیلتی، به لام له ماوه ی نه و (۹) ساله دا، نه و واقیعه ی به جۆریک هینایه جووله و جۆش و خرۆش، که په یام و بانگه واز و لایه نگره کانی مه ولانا خالید، وهک ناگروپوشو، به ئاقاری مه ولانا خالیددا، به رین و به رینتر ده ته نیتته وه. به راده یه ک که ته نیا له تازه شاریکی وهک (سلیمانی) دا و وهک کلۆدیوس جیمس ریچ (۱۷۸۷-۱۸۲۱)، خۆی له و رۆژانه دا له ناو واقیعه که دا بووه و ده یگه پیتته وه، ناماری مرید و لایه نگرانی گه یشتونه ته (۱۲) هه زار و له ده ره وهی کوردستانیشدا گه یشتونه ته (۲۰) هه زار مرید و (۳۴) خه لیفه ی کورد و (۳۳) خه لیفه ی سه ره به نه ته وه کانی تر که نه م ناماره زۆر و جوگرافیا به رینه، بۆ نه و ماوه کورته ی مه ولانا خالید بۆ کوردستان هاتۆته وه (۱۸۱۱) و تا کوردستانی جیه پیتته وه له (۱۸۲۰)، جیتی سه رنج و لی رامان و به لگه ی نه وهن، چهند له و سیسته مه ی نه و رۆژگاره بیتزارن و له سه روو نه مه شه وه توانای نه م رابه ره پروناکبیره ده رده خه ن، که چۆن له ناو نه و واقیعه گه مارۆ دراوه ی به مملاتی و به گه ژدا چوونه وهی سه رانی بابانی و عوسمانی و ته ریه ته ی بالاده سته ی (قادری) دا، توانیوتی نه و واقیعه سه رکوت و بیده نگ کراوه، به پیتته ده نگ و جووله و راپه رین و نه و بزوتنه وه فیکری و پروناکبیریه شاریه هه لایستی و له ناو گوشار و ته نگ پیه له چینیکی بهرده وامدا، مشتومر و مملاتییه که به خرۆشای بۆ دوا ی

خۆی به جێ بهیلتی و به یه کجاری کوردستان به جێ بهیلتی؛ که خودی بریار و سه ره له گرتن و جیهتیشته که ی کوردستانی، هه لۆتستیکی تری خۆتنده واران و شاربیانه ی مه ولانا یه و کاتی ده بیانی ناستی مملانی و رو به رو بوونه وه که خه ریکه بگاته به کارهینانی زمانیتی تری جیا له نووسین و مشتومی، که زمانی باوی چه ک و یه کتر کوشتنه، نه وسا به و بریاری سه ره له گرتن و جیهتیشته ی کوردستانی، ده یسه لمینی که نه و پروای به دیالۆگی شاری و شارستانیانه هه بووه.

مه ولانا خالید له دوا ی کۆچی کتوپری بو به غدا (۱۸۲۰) و دوا ییتر له وێه بو شام و مه رگی ناکاوی هه ر له ئاواره ییدا (۱۸۲۷)، دوو کهس له خه لیفه کانی، له هه موو نه وانیت چالا کتر و به نفووزتر بوون و خانه قا کانیان بوو به ناوه ندی گرنگی ئیرشاد و رابه رایه تی بلا و کورده وه ی ته ریه قه ت، که یه که میان: شیخ عوسمانی سیراجو ددینی بیاره (۱۷۸۰-۱۸۶۰) و نه ویتریان شیخ ته های شه مزینی (؟-۱۸۳۵) بوون، که نه گه رچی ناوه ندی هه ردوو خانه قا که له ده ره وه ی قه له مه وه ی بابان، واته: له ده ره وه ی مشتومی و مملانی به رده وامه که ی مه ولانا خالید دا بوون، به لام نه می دوا ییان به هه مان گه رمایی و جو شی ریفۆرمخوازانه ی مه ولانا خالیده وه، درێزه ی به زیندوو را گرتنی بیرو را کانی ته ریه قه تی (مجدد) دا و که وته سه رکۆنه ی هه ردوو سیسته می حو کمی عوسمانی و قا جاری و له ئا کامی شدا له رۆژگاری شیخ عوبه یدوللای نه هری (۱۸۳۰-۱۸۸۳) دا، بو چاکتر کردنی باری ژیا نی خه لک، راپه رپین و شو رشی به ربلاوی سالی (۱۸۸۰) ی له دژی رژی می قا جاری لی که وته وه و دواتریش هه مان پیره و، له شو رشه کانی شیخ عه بدولسه لامی بارزانی و شیخ سه عیدی پیران و دواتری به رزاندای به رده وام بوون و با لی دو وه میشیان، با لی خانه قای بیاره و شیخانی هه ورامان بوو، که هه ر نه وه ندی له مه له بند و جه رگی مملانی و مشتومی که دو ورکه وته وه و له نیوان سنووری هه ردوو ده وه تی قا جاری و عوسمانی جیگه ر بوو، ئیتر مۆرکه (روونا کبیری و ریفۆرمخوازی) یه که ی له ده ست دا وه و مۆرکی فیتر کردنی رۆتینی نو قسان جیتی گرت وه (۱). .. که نه م هه لۆتسته ی نه م خانه قایه، جیتی سه رنج و ورد بوونه وه یه، چونکه هه مان با لی (مجدد) ی نه قشی، له سه رتاسه ری ناو چه که دا، به هه مان گیانی ریفۆرمخوازانه ی راپه رپو، له گه ل خه م و خۆزگی خه لکی سته مدیده دا بووه و له دژی زولم و زۆرداری راپه رپوه، که شو رشه کانی شیخ شامیلی داغستانی (۱۷۹۷-۱۸۷۱) و (سو فی ئیسلام) ی هیندی و (خوا جه یوسفی قه شغه ری) و (عه بدولقادی جه زائیری)، نمو نه ی به رجه سته ی په ریه وانی نه م با له (مجدد) ی ته ریه قه تی نه قشه ندین.

به لگه شمان له سه ر خو نه بان کردنی خانه قای بیاره، له به رامبه ر په یامی ریفۆرمخوازانه ی ته ریه قه تی نه قشیدا، سه رخوا رکردنه وه یه کی خیرا و را گوزارییه، له جیهانی شیعی بی لوتکه یه کی شیعی نا و کهش و هه و و ته متومانی فیکری خانه قای بیاره، که شیعی مه وله وی تا وه گۆزییه (۱۸۸۰-۱۸۸۲).

شیعی مه وله وی تا وه گۆزی له گه ل نه وه شدا که بو ن و به رامه ی نیشتمان به هه موو که ژ و

کوستان و گهرمیان و رووبار و قهلبهز و سروه و درهخت و مرۆقبيیهوه، بانگمان دهکهن و پیمان دهلین که هه موو جوانییهکانی کردگار، وهک (کچه کوردیکی نازدار، به بهرگ و پۆیلانهی تهواوهوه) (۲) له کوردستانان؛ کهچی له گهله ئه مانه شدا سه رجه می شیعیری مهولهوی، یادیک له میرنشینی بابان، یادیک بۆ له دهستدانی میرنشینی بابان، یادیک له رووناکبیران و شاعیرانی پیتتهختی بابان ناکات، که لهو رۆژگارهدا درهوشاوهترین شاری فه رههنگیی کوردستان بووه. ته نانهت مهولهوی، که چندان جار له هه ورمانهوه، نامه ی شیعیری بۆ به غدا بۆ (مهحمود پاشای جاف) دهنووسی، یان که مهولهوی خۆی له به غدا بووه و له وپوه نامه ی شیعیری بۆ (ئهحمه د پرسی) ی بۆ بناری هه ورمان دهنووسی، به سهر (سلیمانی) مهلبهندی مهولانا خالیدی نه قشبه ندیدا باز دهدا و له ناوهینانی ئه و شار و شارۆچکه و جیگایانه شدا، که له دووتوی شیعهکانیدا به لیشاوهه، ناوی تاقه چیا و گوند و شارتیکیش ناهیتنی، که له جوگرافیای میرنشینی بابان، واته له مهلبهندی مهولانا خالیدان! له مانه ش سه یرتر، له سهرتاسهری شیعیری مهولهویدا، تاقه شیعیریک و تاقه بهیتیک، به لکو تاقه حه رفیکیش به دی ناکهین، که یادی له مهولانا خالیدی کردبیت!!

خۆ ئه گهر ئه م ریتباز گۆرینهی خانهقای بیاره و هاوته ریب نه بوونی له گهله پهیامی (مجددی) نه قشبه ندیدا، ئاوردانهوه و لیکۆلینهوهی تایبهتی بویت؛ که ئیره جیتی نییه، به لام خۆ جیاکردنهوه و جیاوازی بوونی روانگه و کهش و هه وای شیعیری مهولهوی، له گهله ریتبازی مهولانا خالید و شیعیری قهله مرهوی بابان، هۆی ئه وهیه که جیهان بینی مهولهوی و داروپهردووی شیعهکانی له سه رچاوه قوولهکانی عیرفانی ئیرانی پارا و دهبتی و ئه م سه رچاوهیه ش، تیکه له به کی فره روانگه یی ئایینه کۆنهکانی ئیرانه، هه ر له بودایی و میترا بییهوه، تا زه رتوشت و ئیسلام؛ که سه ریاشقه به رجه ستهکانی ئه م شیعه، جه لاله ددینی رۆمی، واته: مهولهوی رۆمییه و پیتش مهولهوی تاوه گۆزیش هه موو شاعیرانی دیالیکتی گۆران و مه لای جزیری و دواتریش وه فایی مه هابادییه و که میتیکیش (بیخود)، هه ر له م سه رچاوهیه وه پارا و بوون.

ئه مه له کاتیکدا که شاعیرانی هاو رۆژگاری مهولهوی تاوه گۆزی، وهک نالی و سالم و هاو رۆژگانیان، که له ناوجه رگه ی مملانی بییه که ی و سه ره له گرتن و کۆچی مهولانا خالید، له سلیمانییدا، سه ریان هه لدا، بچ ئه وهش که هیچیان سه ر به ریتبازگه که ی مهولانا خالید بن، کهچی هه موویان میراتی و هه وینی بزوتنه وه و مملانی بییه که ی مهولانا خالید گرتییه وه و تاراده یه کیش تیوه ی گلان و بچ سلنه مینه وه، شیعیریان له و کهش و هه وای جه نجال و خرۆشاوه دا چاوی هه له پینا و ناسنامه و مۆرکی سه رده مه که یان له شیعهکانیادا هه لگرت.

خۆ ئه گهر نه بوونی سه ر و پتیه ندیی مهولهوی له گهله نالی و سالم و هاو رۆژگانیا، به گریمان و هۆی ئه وه دابنیتین، که نالی و سالم، سه ر به ته ریه تی نه قشبه ندی نین، ئه ی خۆ شاعیریکه ی وهک (مهحوی)، که خۆی و باوکیشی، نهک هه ر سه ر به ته ریه تی نه قشبه ندین، به لکو هه ردووکیان

به رودوا، خه لیفه‌ی شیخ عوسمانی بیاره، واته: خه لیفه‌ی هه مان (پیری) مهوله‌وی-ن!، که چی مهوله‌وی تاقه شیعر و تاقه هه رفیتیکی بۆ (مه‌حوی) ش نیبیه!! (۳) به لام (مه‌حوی)، که مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ئەم نووسینه‌ی ئیمه‌یه و سه‌ر به‌شه‌پۆله شیعریه‌که‌ی دوا‌ی نالی و سالم و دوا‌ی رووخان و له‌ناو‌چوونی میرنشینی بابان و دوا‌ی ماوه‌یه‌کی دره‌نگتری کۆچی مه‌ولانا خالید، له‌گه‌ل شاعیرانی هاوته‌مه‌نی خۆی، وه‌ک: (حاجی قادری کۆبی) و (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) و... هتد دا سه‌ره‌له‌ده‌دات؛ ئەگه‌ر چه‌ندان ره‌گه‌زی شیعریه‌ی، له‌ شیعره‌کانی‌اندا جیتی ئاوردانه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه بن، ئەوا به‌رجه‌سته‌ترین ره‌گه‌زی شیعره‌ی مه‌حوی، ره‌گه‌زی هه‌لو‌تسته، که سه‌روم‌ری سیماکانی سه‌رده‌می مه‌ولانا خالید له‌ خۆیاندا کۆده‌که‌نه‌وه و به‌هه‌موویان بنچینه‌ی شیعره‌کانی مه‌حوی پیکدی‌ن.

شیعره‌ی مه‌حوی به‌رجه‌سته‌کردنی جوامیرانه و راست‌گۆیانه‌ی ئەو واقیعه‌یه، که مه‌ولانا خالید خرۆشاندی و به‌خرۆشایی بۆ دوا‌ی خۆی جیه‌ت‌شت و به‌دوا‌یشیدا داگیرکردنی دل‌ره‌قانه‌ی له‌شکری عوسمانی بۆ سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی بابان به‌سه‌رداها‌ت و جگه‌ له‌ مه‌حوی، که‌سی تر نه‌یتوانی وه‌ک مه‌حوی، له‌ناو‌جهره‌گی رووداوه‌کان و رووبه‌رووبونه‌وه‌دا بمینیتته‌وه و به‌رگه‌ی ئەو هه‌موو ته‌نگ پیه‌له‌چین و هه‌ره‌شه و زه‌بر و زه‌نگ و گوشار و گه‌مارۆ ره‌حیه‌ بگری، که مه‌حوی له‌ به‌رامبه‌ریاندا سه‌نگه‌ری شیعره‌ی لی‌گرتن و له‌گه‌لیاندا ده‌سته‌ویه‌خه بووه‌وه... به‌را‌ده‌یه‌ک که له‌ تیکرای شیعره‌ی مه‌حوی و ته‌نانه‌ت له‌ زۆرینه‌ی به‌یته شیعره‌کانیشیدا، هه‌ست ده‌که‌ین: ها ئیستا نا، تاویکی تر، چه‌ند جه‌ندرمه‌یه‌کی داگیرکه‌ری عوسمانی، هه‌له‌ده‌کوتنه سه‌ر مه‌حوی و لی‌ی ده‌نه‌ون و به‌ده‌ست به‌ستراوی بۆ به‌ر سیداره‌ی ده‌به‌ن و مه‌حویش له‌ ده‌میکه‌وه خۆی بۆ ئەم به‌رسیداره بردنه ئاماده‌کردوه...

چونکه سه‌ره‌له‌به‌ری شیعره‌ی مه‌حوی، شیعره‌ی ره‌خه‌ی توندوتیژ و یلار و توانج و لاقرتی و ده‌مامک هه‌لمالینه، له‌سه‌ر ئەو واقیعه‌ی، به‌درۆ و ده‌له‌سه و فرت و فیل و چاو و راو، جه‌ماوه‌ر ده‌چه‌وسیتنه‌وه و ئایینی ئیسلامیش ده‌که‌نه سوپه‌ر و چه‌تر! ئەو واقیعه‌ی مه‌حوی سه‌رکه‌شانه دژی وه‌ستاوه‌ته‌وه، ئەوه‌نده سه‌خت و دژوار بووه، که مه‌حوی به‌ته‌نیا تیایدا ماوه‌ته‌وه و به‌رگری کردوه و وه‌ک (نالی) پیناسه‌ی ده‌کات: ئەگه‌ر شاعیریک دل‌ی له‌به‌رد نه‌بیت، ناتوانی تیایدا بژی... بۆیه که نالی (دوا‌ی جیه‌ت‌شتنی یه‌ک‌جاره‌کی ئەو واقیعه، کاتج له‌ شامه‌وه، نامه بۆ سالم) ی به‌جیمای ناو ئەو واقیعه‌ پر ترس و بیمه‌ ده‌نووسی، پیتی ده‌لی: ئەگه‌ر دل‌ت له‌به‌رد نه‌بوایه، چۆن ده‌توانی به‌رگه‌ی ئەو هه‌موو دژواریه‌ بگریته؟:

حالی بکه به‌خوفییه، که ئەی یاری (سه‌نگ دل)

نالی له‌شه‌وقی تو‌یه ده‌نی‌ری سه‌لامی دوور

که هه‌ر نالی خۆی، له‌ جیه‌گه‌یه‌کی تری هه‌مان به‌یتدا، ئاماژه‌یه‌کی سه‌یر، به‌که‌ش و هه‌وا و زه‌بروزه‌نگ و درن‌دایه‌تی سه‌رده‌مه‌که ده‌کات و به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک باسی مه‌ترسی و بالی ره‌شی

داگیرکه رانی عوسمانی دهکات، وهک ئه وهی سیخوریان له سه ره ناسه دانی خه لکیش دانا بیت: (حالی بکه به خوفیه!)...

به دوای نالی-شدا، شاعیرانی تری هاو رۆژگاری مه حوی و هاوته مه نه کانی، وهک: حاجی قادری کوی و شیخ رهزای تاله بانی و کهیفی جوانرۆیی و... به رودا له دوری مه حوی نه ماون و کوردستانیان جیهیشتهوه، که حاجی قادر و کهیفی جوانرۆیی، هه زو سه ری خۆیان هه لگرت و له ئهسته موڵدا گیرسانه وه و هه ره له ناواریه بشدا سه ریان نایه وه. شیخ رهزاش له نیوان سلیمانی و کهرکووک و کۆیه و ئهسته موڵدا، که ریده یه کی نه گیرسا وهی بی لانه و بی دالده بو.

که چی مه حوی، به هه مان گیانی ره خه گرانه ی مه ولانا خالیده وه، به ته نیا و بی پشتیوان، له مه یدانیککی پر ترس و بی می روو به رو بو نه وه که دهسه لاتداران به زه بیان به هه یج زینده وه ریکی کوردستاندا نایه ته وه و (سالم) واته نی: دهست له دار و دره خستی پیرو زه ی سه رگۆری پیاوچا کانیسه ده وه شین و (ئه وهنده شوومن، له شه خیسش ده دن زه ره) و... ئا له و دارو یاره دا، مه حوی به تین و تاوی به رزی شیعه وه، بیتاکانه و نه ترسانه، به بی ئه وه ی بو ساتیکیش له هه ق بیژی بکه ویت، گیانی خۆی ناماده ی مه رگ کردوه و ته شه ری گرتۆته ناهه ق و داکوکی له هه ق کردوه و له خه م و خه ونی مرۆف دو وه... له کیشه ی رۆژانه ی مرۆف دو وه... هه لۆیستی شیعی جوامیرانه ی بو دهسته به رکردنی به خته وه ری مرۆف نواندوه و ره خه ی توندوتیژی له دهسه لاتداران و ئه وانیش گرتوه، که هاوکاری دهسه لاتدارانی بیگانه یان کردوه و به گژ زو لم و زۆردا چوه. هه میشه له به ری هه ق بیژی دا بو وه و هه رگیز سازشی له گه ل دهسه لاتداران و فه رمانه روه ایانی رۆژگارا نه کردوه. ته نانه ت ئه و شیعه ره که به یۆنه ی سه رکه و ننی سولتان عه بدولحه میدی دو وه م (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹ ز)، به سه ره خه لکی یۆناندا نووسیویتی و پیخۆشحالی خۆی پی ده رپوه، ده بی به چاوی ئه و رۆژگاره سه یر بکری و لیک بدریته وه، که به رای ئیمه، بو دو هو ده گه ریته وه:

۱- له ماوه ی (۴۰۰) سالی رابردو دا و به سو نگی شه ره کانی نیوان سوننی و شیعه وه، دیدی ئایینی به جو ریک تیکه ل دیدی سیاسی بیو، هه لۆیستی سیاسی له سه ره داده ریژرا و له مه شدا مه زه به بی سوننی، لایه نگری له ده وه له تی عوسمانی و مه زه به بی شیعه ش لایه نگری له ده وه له تی قاجاری ده کرد. به تایبه تیش وه ک پیشتر و تمان: له کاتی شالا و بردنه سه ره رابه رانی ته ریه تی نه قشی و لایه نگره کانیاندا، له لایه ن شاهه کانی سه فه وییه وه، رابه ران و لایه نگرانی نه قشبه ندی، ناچار ده بوون ها وه لۆیستی له گه ل سونینییه کاندایه کهن و به و هو به شه وه سولتانه کانی عوسمانی، سوننی بوون، بو یه به هه لیان ده زانی ئه م شالا وه ی سه فه وی بقۆز نه وه و پشتیوانی له سوننی مه زه به ب و مه زه به به به ر شالا و که وتوه کانی سه فه وی بکه ن.

۲- سالی (۱۸۷۸)، له گه رمه ی خو ناماده کردنی گه لی کورد، به رابه رایه تی شیخ عوبه ی دلای نه هری و هاوته ریه تی مه حوی، بو رابه رین و شو ریش، دژی رژیمی عوسمانی، که

تازە لەدوا جەنگی دۆراوی لەگەڵ روس بپووه و بەو بۆنە یەشەوه کە گەلی ئەرمەن، لەو جەنگەدا، بەنهیینی و بەناشکرا، پشتیوانییان لە سوپای روس کردبوو؛ سوپای روسییش بۆ پاداشتدانەوهی چاکە ی ئەرمەن؛ لە کۆنگرە ی ئاشتی: سان ستیئانۆ (۳ مارتی ۱۸۷۸) و دواتر لە پەیمانامە ی بەرلین (۱۳ تەموزی ۱۸۷۸)دا، مەرجی بەسەر دەوڵەتی عوسمانیدا سەپاند، کە دەبی یاسای ئۆتۆنۆمی، بۆ ناوچە ئەرمەن نشینەکان پیادە بکات و لەمەشدا بەشیکی زۆری خاکی کوردستان، بەر ئەو یاسایە دەکەوت و دەوڵەتانی ئەوروپاش هەمان پشتیوانییان لە کیشە ی ئەرمەن دەکرد، کە ئەگەر هۆشیاری شیخ عوبەیدوللا و بەتەنگەوه هاتنی گیانی دۆستایەتی کورد و ئەرمەنی نەپاراستبایە، ئەم بریارە ی روسیا و دەوڵەتانی ئەوروپا، گەلی کورد و ئەرمەنی دەگلانده شەرتیکی لایەلا و خۆیناویبەوه؛ بۆیە مەحوی ئەم رووداوانە ی بەوردی سەرنج داوه و هەموو ژێرکەوتنیکێ دەوڵەتانی ئەوروپا و سەرکەوتنی سولتان عەبدوڵحەمیدی عوسمانی، بەسەریاندا پێ خۆش بووه... کە رووناکبیر و شاعیریکی هەمان رۆژگاری وەک حاجی قادری کۆبی، کە لەو کاتەدا خۆی لە ئەستەموول بووه و لە نزیکەوه رووداوەکانی سەرنج داوه، لەمەدا هەمان هەلۆتستی مەحوی هەبووه لەبەر ئەوه ئەم شیعەرە ی مەحوی، بۆ ئەم سەرکەوتنە ی سولتانی عوسمانی، نابیتە مایە ی داکۆکی لە دەسەلداران و فەرمانرەوایان، بەلکو شیعری ئەو رۆژگار و رووداوانە یه، کە مەحوی بەلای خۆیەوه، هەلۆتستی سیاسی لەسەر دارشتوون.

بۆیە شیعری مەحوی، شیعری هەلۆتستی سیاسی و پەخنی رووناکبیرانە ی شاعیریکی شارە و لەو رۆژگار و سەردەمە بەزۆر داسەپاوانەدا، کە هەموو ئازادییەکی مرۆقی تیدا پینشیل دەکری و لە هەموو زەمان و لە هەموو جێگە یه کیشدا، خەمی مرۆف دەلاوتینی؛ کە ئەم پەيامە ی مەحوی، جگە لەوه ی درێژە ی پەيامی بەپیتترین سەردەمی رووناکبیری کوردییە، کە بانگەوازه ریفۆرمخوازە کە ی مەولانا خالید هەژاندی، لەهەمان کاتیشدا ئەزمونیکی دەگمەن و نموونە یهکی ناوازه یه لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا، کە ئەگەر (حافزی شیرازی) و (خاقانی) و (عوبیدی زاکانی) لە ئەدەبی فارسی و (ئەبونەواس) و (ئەبوعەلای مەعەری) یش لە ئەدەبی عەرەبیدا، هەمان پەيام و هەلۆتستیان بۆ ئازادی مرۆف هەبووی، ئەوا پەيام و هەلۆتستی شیعری مەحوی، لە هەلۆتست و پەيامی ئەوان کە مەتر نەبووه.

۲۰- ۲۷/۸/۲۰۰۱

پەراویز

- (۱) هەلکەوت حکیم: ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية في كردستان - في اوائل القرن التاسع عشر - مجلة دراسات كردية - العدد (۱) كانون الثاني ۱۹۸۴ - ص ۵۵-۷۶ .
- (۲) ئەوانە ی ناو کەوانە کە قسە ی شاعیری گەوره (گۆزان)ن،
- (۳) بەلام مەحوی شیعری بۆ مەرگی مەولەوی هەیه .

سەر که جۆشیکى نه بى

سەر که جۆشیکى نه بى، من زرکه تالم بۆ چیه!
دل که هۆشیکى نه بى، شیشه به تالم بۆ چیه!
دهرد و داغیکى دهروونی گهر بى، با رنگ و روو
سیس و موغبه ر بى، که مالم بو جه مالم بۆ چیه!
تهجره به عاشق به سووتانى دهکرد ئه و ظالمه
سهیری که ن ئیستا دهلی: مشتى زوو خالم بۆ چیه!
پتی به سهرما نا که بوومه خاکی رتی، گهردم شوکر
گه ییه داوتی، دهلالی بای شه مالم بۆ چیه!
داغی سینه و پیچ و تابى دوودی ئاهم خو هیه
مور و طوریه ئینپه راطور و قه رالم بۆ چیه!
خهلق ئه و مه جبووری دوو خو خستنی خهلقن به جان
من به دل مه نفورمه، روتبه ی جه جالم بۆ چیه!
ماله پیتکیتیه مال و، گه یینه حالی خو یه حال
من که و حالی بم، ئیتر مال و حالم بۆ چیه!
پر به پی زنجیره ی شیتیبی، داغی سه ودا پر به سهر
سهیری حالی خو مه، سهیری زولف و خالم بۆ چیه!
دهرده دار نه لبهت زویانی دهرد و هسه رت تی دهگا
چاوی بیماری ده زانی، ناله نالم بۆ چیه!
دل گله و شه کوهی له شه که نجه ی عه ذابی زولفی یار
کرد و، ئه و فه رموی: ئه دی زنجیری زالم بۆ چیه!
حاله بهد حالی له شوین و، ماله ویرانی له دوو
«مه حویا»! گهر ئه هلی حالی، حال و مالم بۆ چیه!

به هوی

له نیوان دوو غه‌زله‌لی شه‌و و رۆژی هه‌مدی و مه‌هویدا لیکۆلینه‌وه و به‌رامبه‌ری

نووسینی: دکتۆر ابراهیم احمد شوان

به‌ناوی خوای دلۆقان

پیشه‌گی

مه‌حوی (١) یه‌کیکه له‌و شاعیره کوردانه‌ی که رۆژتیک دیاری له‌سه‌رده‌می خۆیدا بووه و شیعیره‌کانی به‌گشتی ره‌نگدانه‌وه‌ی واقیعی ئه‌وکاتی شاری سلیمان بووه و به‌پیشه‌ری شیعری سۆفیانه و تاراده‌یه‌کیش شیعری ئایینی داده‌نری، که ده‌لێین تاراده‌یه‌ک چونکه (نالی) سه‌ر مه‌شقی ئه‌م جۆره شیعیره بووه و له‌ دوا‌ی ئه‌و به‌ دل‌سۆزییه‌وه مه‌حوی دروشمه‌که‌ی هه‌لگرتوو و شاعیران چاویان لێی کردۆته‌وه.

به‌بۆچونی نووسه‌ری ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه هه‌مدی (٢) ساحیتقران ١٨٧٨ - ١٩٣٦ یه‌کیکه له‌و شاعیره به‌توانایانه‌ی که تاراده‌یه‌ک کاریگه‌ری مه‌حوی پیتوه دیاره له‌ شیعری ئاینیدا، ئه‌م کاریگه‌رییه‌ش زیاتر له‌ دوو غه‌زله‌لی (شه‌و و رۆژ)ی مه‌حوییه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دا، چونکه ئاسۆیه‌کی گیانی و فله‌سه‌فییان پیتوه دیاره.

لیکۆلینه‌وه‌که له‌ دوو لایه‌نه‌وه خۆی ده‌بینی:

١- لیکدانه‌وه‌ی واتای (شه‌و و رۆژ) به‌پیتی فه‌ره‌نگی سۆفیانه و لیکدانه‌وه‌یه‌کی سۆفیانه بو هه‌ردوو غه‌زله‌که‌ی مه‌حوی که کۆتاییان به‌ (شه‌و، رۆژ) هاتوو.

٢- به‌رامبه‌ریکردنی هه‌ردوو غه‌زله‌لی (شه‌و و رۆژ)ی مه‌حوی و هه‌مدی، ئه‌مه‌ش له‌ دوو رووه‌وه ئه‌نجام ده‌دریت:

ا- لیکچوونیان له‌ رووی روخساره‌وه.

ب- لیکچوونیان له‌ رووی ناوه‌رۆکه‌وه.

به‌هيوای ئه‌وه‌ی خزمه‌تیکي بچووک پیشکه‌شی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وايه تيمان کرابی و مه‌لۆبه‌ک خرابیتته سه‌ر خه‌رمانی ئه‌ده‌بی کوردی.

به‌شی یه‌که‌م

رۆژ:

به‌دوادا‌هاتنی نوور پیتی ده‌گوتری رۆژ، هه‌روه‌ها رۆژی په‌یمان و ئه‌له‌ست و ئه‌زه‌لیشی پین

دهگوتري. به لای هندی له سؤفیه کان رۆژ پینج جوړی هه به:

- ۱- رۆژی ونبو (مفقود): رۆژی جیهانه که ده روا و له دواي خوێ په شیمانی به جی دیتلی.
- ۲- رۆژی ناماده بوو (مشهود): له رۆژه به که تیبداي، نه گهر کاری چاکي تیدا بکری و به ههل وهر بگیری نهوا به غه نیمه ت له قه له م ده دري.
- ۳- رۆژی داهاتوو (مورود): رۆژی به یانیسه و نابج دلی خوئی تیدا به ند بکهیت و کاتی خوئی به ئومیدی نهوا له کیس بدهی، چونکه سبهینی هیشتا نه هاتوو و له دهست نییه.
- ۴- رۆژی به لئیندراو (موعود): بهو رۆژه دهگوتری که ته مهن به رهو کۆتایی دهچی و گیان دهگاته قورگ و ناوی که سه ره له چاو ده وهستی و روخسار زهره هله ده گه پری.
- ۵- رۆژی درێژکراو (مدود): رۆژی به پابوونه وهیه که هه موو مرۆقی تیدا کۆده کریته وه و ده کرینه دوو چین، پاک و ناپاک (۳).

شهو:

هاتنی شهو له فه ره نگی شاعیران هیمای خه م و ترس و ته نیایی و ناموویی و مردنه، رۆشستنی شی ژیان و هیوا و به ختیاریه (۴).

لای عاریفه کانیش جاری جیهانی غه ییه و جاری جیهانی جه به پروته (سنووری نیوان جیهانی ههستی و ناههستی)، ههروه ها به بنه چهی شته کان و شهوی مرۆقی دهگوتری، تاریکی شهو تاریکی له گینه کانه (ممکنات) چونکه له گینه کان سیبهرن و ده رکه وتهی زۆری حه قن، مه به ست له شهوی پروناک خودی خوییه، چونکه خوا بیته نگی و به شهو چوینراوه (۵).

دواي نه وهی هندی له واتاکانی رۆژ و شه ومان بو ئاشکرا بوو، ئیستا دین له ژیر سایه ی نه م بو چوونانه هه ردوو غه زه له که ی مه حوی که له باره ی (شه و و رۆژه) ه شی ده که بینه وه.

شاعیرانی کۆن به گشتی یاره کان بیان به رۆژ چوواندوو چونکه هیچ شتی خۆی له بهر تیشکی ناگری و به زینه ری هه موو جوانیکه له جیهانی هه ستیدا.

به لام له بهر نه وهی مه حوی به گشتی شیعه رکانی له ته وه ری شیعه ری سؤفیانه ده خولینه وه بو به سروشتی رۆژیش گۆراوه و له دولبه ره وه کالای دلداري به به ردا پراوه و به دواي دولبه ری مانگ ئاسادا ویتله.

له م غه زه له ی مه حویدا رۆژ دلداره و شیتی رووی یاره که پیغه مبه ری ئیسلامه (د.خ):

رووتی دی، له و رۆژه وه، گهر رۆژه سه ره گه ردا نه رۆژ
گه ییه ئیواره، وه کو من، ئیشی قو پ پتوانه رۆژ (۶).

واتا: له و رۆژه ی که خوا نووری مه حه مده ی (د.خ) نه فراند، له و نووره بوونه وه ری داهینا (رۆژیش یه کتیکه له وان)، بو به رۆژ هه ز ده کا به ره و کانگای خوئی بچیته وه که نووری مه حه مده و

هەر له و رۆژهوه به دوایدا دهگه پیت.

که رۆژ عاشق بی، ده بی له پیناو عه شقه کهیدا سهر دابنێ چونکه نه وهی به گه ل کاروانی نه وین کهوت نه مه پیشه یه تی:

ره هرهوی رینگه ی مه حه بیه ت واده بی، هه رسه عیه تی

تا هه یه له م رینگه ناخر کاری سهردانانه رۆژ (۷)

هه رچه نده له جیهانی هه ستیدا مانگ به رامبه ر رۆژ خۆی ناگرێ و تیشکی ده شاردریتته وه، که چی له م هه لوتیسته دا کار ئاو هژویه و رۆژ که عاشقه و په روانه ئاسا له ده وری مۆمی نه و مانگه دیت و ده چی و چاو له په روانه ده کا و ده یکاته مامۆستای خۆی له سووتاندا هه ر وه ک سه عدی شیرازی ده لیت:

ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز

کان سوخته را جان شد و آواز نیامد (۸)

به م جوړه مه حوی نه م واقیعه پیچه وانیه ده گونجینی به کاربگه ری نه و عه شقه ی که نه شیواوه ده شیپینی:

لاجهره م کردوویه نووری جیلوهی نه و ماهه به چاو

ده وری بو نه و شه معه یه دايم وکو په روانه رۆژ (۹)

نه وهی مه حوی رۆژی به عاشق داناو و روونی کردۆته وه که له پیناو نه و عه شقه دا داوینی هه لکردووه و له ته واف دایه، ئینجا داوا ده کا هه ر که سی که ده یه وی بگاته یار ده بی رۆژ ئاسابن و ئارامگرتن نه زانی، که واته عه شقه که دابه زبیه سه ر زه وی و مرۆف به دوای نووری محه مه دیدا (د.خ) وپله:

مه طله بت گه ر یاره، هه ر سه عیت به کاره دائیما

بو طه وافی قاپییه ک وا په رزه ده دامانه رۆژ (۱۰)

دووباره شاعیر به ره و عه شقی رۆژ ده چیتته وه و روونی کردۆته وه که رۆژ ده بی به شه و پیکی له دهستی مه یگتیر (خوا) وه رگرتی بویه وا به مهستی له به یاندا سه ر ده ردینی و که وتۆته مه قامی نه مانه وه (فنا):

شه و ده بی باده ی له دهستی ساقییه ک وه رگرتی

نه م سه به یینییه له مه شریق دیتته ده ر مه ستانه رۆژ (۱۱)

نه مجاره دولبه ر له شیهوی له یلادایه، نه مه ش پیشه ی گه ل له عاریفه کانه که خوا یان پیغه مه ر (د.خ) له شیهوی ئافره تی به دی ده کهن، چونکه ره گه زی (می) لای یۆنانی و میسری و جاهیلی و مه سیحیییه کان پیروژ بووه. بۆیه رۆژ که وتۆته شاخان و به دوای یاردا ده گه ری، وانا:

هه لانتن و ئاوابوونی له و دبو شاخه کان لای شاعیر جوړه گه رانیکه به دواى جوانی یاردا:

ئه لبه ته مه جنوونی رۆژی روومه تی له یلایه که

موتته صیل، شام و سه حەر، که وتۆته ئه م شاخانه رۆژ (١٢)

ئه و عه شقه ی مه حوی له م غه زه له دا ده ستنیشانی کردوو به رده وام له جیگۆرکی دایه له نیوان رۆژ و مرۆف، له م به یته ی خواره ودا شاعیر خۆی دلداره و له بهر جوانی یار رۆژی له بهر چاو که وتوو، دوور نییه مه به سستی له و مانگه نووری پیغه مبه ر (د.خ) بی، بویه له بهر رووناکی ئه و پیوستی به رووناکی رۆژ نییه، چونکه رۆژیش له وه وه رۆشنی بۆ ها تووه:

ماهه که م ئه مشه و شوکر پرته و فشانی خانه یه

قهت له ده رگا ده رده چم گه ر بیته ئه م سه ریا نه رۆژ (١٣)

رۆژ له ئه وینه که یدا بی ئارامه و تا رۆژی به پابوون که س چاره ی ناکا گه ر مه سیحیش بی، چونکه ده رمانی دلدار گه یشتنه دولبه ره و ئه مه شی بۆ نه ره خساوه:

ئه م گلاراوه ی له عییشه تا قیامهت هه رده بی

سه د مه سیحا چاری ناکا، ده ردی بی ده رمانه رۆژ (١٤)

رۆژ به شه و و رۆژ ویتلی بینینی ئه و یاره یه، به لام به و هه موو تیشکه وه په ی بی نه برد و به جیلوه ی نووری شاد نه بوو، چونکه ئه و نووره له نووری خواوه یه و شه و و رۆژی ئاسایش ده می بینینی ئه و نووره نییه:

رۆژ و شه و ئه م سه ر زه مین و بن زه مینه ی پشکنیی

نه بووه شوین هه لگر له عه کسی جیلوه ی ئه و جانا نه رۆژ (١٥)

له سه ره تاوه تا ئیره عاشق دیاره که رۆژه و وه کو گۆبه له مه یدان و عه شقیش گۆچانه که یه، به لام هیشتا گۆچان بازه که به ته و او ی دیار نییه:

رۆحی به فداکه بزانه کییه چه و گان بازه که

«مه حوبا» چه و گانه عیشق و، گۆبه له م مه یدانه رۆژ (١٦)

لیره به و لاوه دولبه ر به دیار ده که وئ و ئاشکرایه که مه به سستی پیغه مبه ره (د.خ)، چونکه (رۆژی) عاشق بی هیزه له وه ی که نه ی توانی به رووناکی خۆبه وه بگاته خزمهت دولبه ر و به لکو شه و ئه و مه زنییه ی به نسیب بوو و یار (مه ممه د) به شه و به ره و ئاسمان رۆیشت:

حه قیه رۆژ و شه و که بی تاب ی ده کا، واده ی و یصال

شه و بوو، بیبه ش ما له وه و صلی ئه و سه راپا جانه رۆژ (١٧)

که واته له م به یته وه رۆژ به ره و نائومییدی ده چی و شه و جیگای ده گرتیه وه له عه شقه که دا،

چونکه له داوینې ټو شوه ودا بهر به یانی هیوای سه ده ها سالی لی دپشکوئی و هه زاران رۆژ
خوبان په نهان داوه:

شهو چ شهو، لی پشکوای قهر نه ها صوبحی ټومید

هر له داوینې یه کئی صوبحا به له ک په نهانه رۆژ (۱۸)

بهم پییه به بچوونی مه حوی هاتن و چوونی شهو و رۆژ جوړه گه رانیکه به شوین دولبه ردا،
که واته عه شق هه موو گه ر دوونی داگرتووه، به لام لهو گه رانه دا رۆژ بهو هه موو رووناکي خو به وه
نه گه یشته نه نجام و شهو ټم شه ر فه ی پی ر ه و بئرا، بزیه ده بینین شهو ده بیته ټوقبانووسیکی
مشت له عه نبر و رۆژیش له داخندا ده سووتی و ده بیته خو له مییش:

شهو نه بوو، به حری موحیطی عه نبری بوو، ناوی شهو

بوو به نیسبه ت ټو شهو، خاکسته ری گولخانه رۆژ (۱۹)

دوای ټوهی به کورتی لایه نی سو فیگه ری له م غه زله ده ستنیشان کرا، ټیستاش وا به چاک
ده زانری که زار اوه کانی سو فیگه ری له م شیعه ردا نیشان بدرین بو زیاتر پشت ټه ستوور کردنی
بوچوونه کان، وشه کان بریتین له مانه ی خواره وه (ټیحسان، به حر، په روانه، جیلوه، جانان،
چه وگان، خودا، ذات، رۆژ، رۆح، ساقی، سوجده، شاه، شمع، عیشق، گه وه هر، گولخان،
مه حه بیته، مه ست، میعراج، نور، ویصال، وه صل)، له م (۲۳) زار اوه یه دا ته نیا یه ک زار اوه ی
حالی به کاره ی ناوه که (مه حه بیته) ه و زار اوه یه کی مه قامیشی به کاره ی ناوه که (ټیحسان) ه.

شهو:

شهو لای شاعیران به گشتی ناو مییدی و نایه تی (سلبی) ده گه یه نی، به لام لای مه حوی
شکو مه ندی و نایه تی (ایجابی) نیشان ده دا، چونکه ټو شه وه ی مه حوی باسی ده کات شه وی
مه رد و خو شه وی ستانی خواجه و به بچوونی (شه بسته ری) (۲۰) بریتیه له (خودی ته نیا - خوا)
که له بهر بیړه نگی به شه و ده چوینری چونکه له شه وی تاریک شت لیک جوئی نا کر ټته وه و
رۆشنیسه که به خودی خوئی رووناکه و هه موو شتی نور له و ورده گرن، بزیه ټو شه وه ی شاعیر
مه به سټیتی شه وی جیهانی جه به رووت و مرۆقییه.

مه حوی به شه وی جیهانی جه به رووت ده ست پیده کا ټو شه وه ی که له نیوان جیهانی هه ستی و
ناهه ستی دایه، ده بینین تاکه سواره ی ټو شه وه په روانه یه که له بهر عه شقی راسته قینه ی خوئی
ده سوو ټینخ، په روانه ش لای عاریفان ټوستادی عه شقه:

شهو که سی پرسییی له خو ده رخسرتنی په روانه شه و

ټو وتی: ناتییگه یشته و! ته جره به ی مه ردا نه شه و (۲۱)

مهحوی لهوه ناگاداره که شهو له سهردهمی نهودا بهسووکی سهیری دهکرا و هیمای نازار و مهینهت بوو، بهلام ئەم شهوهی مهحوی بهپیچهوانه‌ی نهو شهوه زۆر پایه بهرزه و نووری هیدایه‌تی عاشقانی خوی تیدا دهردهکه‌وی و نه‌گه‌ر نهو نه‌بج نه‌ستیره‌کان نابینرین:

ههرسیا بهختانی عیشقه و مه‌ظه‌ری نووری هودان

شهو نه‌بج نه‌ستیره مه‌ستورن، به‌که‌م مه‌روانه شهو (۲۲)

ئه‌مجاره شهو ده‌بیته شهوی مرۆژی و په‌رده‌پۆشی گوناهاکارانه، سه‌ره‌رای ئەمه‌ش رۆژی مه‌حوی هینده ره‌شه بۆیه خه‌لکی ناگایان له گوناھی گوناهاکاران نییه، ره‌شی رۆژی مه‌حوی بۆ خۆی نایه‌تییه و بۆ‌غه‌یری خۆی نایه‌تییه، به‌لام ره‌شی شه‌وه‌که بۆ هه‌موان نایه‌تییه:

ئه‌م سییا رۆژی منه پۆشیویه عه‌یبی که‌سان

ناشکاره سه‌تری نه‌حوالی گونه‌هاکارانه شهو (۲۳)

ههر ئەم شهوی مرۆقییه‌یه له خزمه‌تی خۆشه‌ویستانی خوايه نووریان ناشکرایی و رابه‌ری ده‌وریه‌ریان بکه‌ن، که‌واته هه‌رچه‌نده شهو به‌شیتوه تاریکه به‌لام بۆ ئەهلی دلان ده‌می ده‌رکه‌وتنی نووریانه، ئەم نووره‌ش له‌و نووره‌ویه که له کیتی توور ته‌جه‌للای کرد:

بۆیه ظولمه‌ت پۆشه، نووری ئەهلی جه‌وه‌هر ده‌رکه‌وی

سه‌یری حه‌قیکه‌ن له‌سه‌ر ئەم ماه و نه‌ستیرانه شهو (۲۴)

شهو لای سو‌فی زۆر مه‌زنه، چونکه کاتی رازونیا‌ز ده‌رخستنی دل‌داره دولبه‌ره و هاوده‌می عاشقه و سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که په‌رده‌پۆشیشه و وه‌ک مه‌حره‌می خۆی نیشان ده‌دا و رازگر و هاوده‌دی عاشقانه:

نه‌بووه، نابینی له شهو مه‌حره‌متری تا رۆژی حه‌شر

په‌رده پۆشه، هه‌مده‌مه، هه‌مده‌دی عوششاقانه شهو (۲۵)

شهو دل‌داره و به‌شوین رۆژی دولبه‌ریدا و پلنه و هه‌ر له چاوه‌روانی ده‌رکه‌وتنی، نه‌و عه‌شقه‌ی شهو هه‌یه‌تی نه‌زه‌لبیه و به‌دیاره‌وتنی رۆژی دولبه‌ری مه‌حوو ده‌بیته‌وه له‌به‌ر پێیدا:

شهو هه‌موو شهو چاوه‌رپیه رۆژ هه‌لی، هه‌ر رۆژه‌ه‌لات

مه‌حوه سه‌رتاپا له‌به‌ر پیتیا فیداکارانه شهو (۲۶)

مه‌حوی تانه له عاشقه فی‌لبا‌زه‌کان ده‌دا و به‌خۆ په‌رستیان داده‌نی، چونکه له عه‌شقیکی رووکه‌شیدان و سه‌رکزییان بۆ وه‌ده‌سته‌تینانی جیهانی ماده‌یه، ئینجا روونی ده‌کاته‌وه که عاشق ده‌بی خۆ بۆ مه‌عشووقه‌که‌ی به‌خت بکا و په‌روانه ئاسا بسووتی، بۆیه شهو که دل‌داری رۆژه هه‌ر که ده‌رکه‌وت خۆی به‌قوربان ده‌کا و بارگه‌ی تیک ده‌نی:

خود په رستینه! له شه و فیږی په رستن بن، که خوږ
هر دیاری دا، به ددوری سهریه دا قوربانه شه (۲۷)

نهمجاره مه حوی خوږی وه کو شه و داناوه و هردووکیان له داخی یاریان ددرونیان په شپووه،
که واته په شیبی شه و له سووتانی عه شقه که یه وه هاتووه، بهم جوړه شاعیریش شه و ناسا به دواي
دولبه ریدا و پلّه و که و پتیه:

فیرقه تی روزه ددرونی کرده داغی کی سیا
و دک منی سه ودا زده ناته ش زده هیجرانه شه (۲۸)

له م غه زله دا شه و دلداره و روزه دولبه ره، تاریکی شه و نیشانه ی سووتانیتي له عه شقدا، هر
نهم تاریکيه که ده پتته هو ی په دابوونی رووناکي روزه، له م روانگه یه وه شه و لای مه حوی
فه زلی به سهر روزه دا هه یه، چونکه له داوینی نه وه و روزه ددری، دوور نییه مه به سستی شاعیر له
(تیره گی) پیش نه فراندن بی، جا له م تیره گیبیه وه رووناکي روزه ددرکه و تووه:

تیره گی و افه زلی بو نادم به سهر رووناکي سیا
مه نشه ئی بیظهار ی جیلوه ی فه یضی سبحه ی نانه شه (۲۹)

له مه و بهر شه و وه کو عاشقی روزه خوږی ددره خست، لیره به دواوه ده گه ریتته وه سهر بڼه چه ی خوږی
و وه کو شه و یکی مرؤفی خوږی نیشان ددا و نه وده م و کاته یه که عاشقانی خوا راز و نه یینی
خوږیانی تیدا نیشان دده ن، چونکه عه شقی خوږی نه یینی که و نابی ددری، هره و کو بابا
تاهیری هه مه دانی له م رووه وه ده لی:

نه می دانم که رازم واکي واژه م؟
غه می سوز و گودازم واکي واژه م؟
چ واژه م هر کی زوونه بنگره فاش
دیگر رازونی رازم واکي واژه م؟ (۳۰)

که واته نه هلی نیاز به شه و گرتی دل خویان ده که نه وه و رتیبان پڼ ددری، چونکه شه و
په رده یه که له نیوان چاوی سهر و بینینی نه و حاله تانه ی که له ژوانی عاشقانی راستی روودده،
له م باره یه وه مه حوی ده لی:

هر له تاریکی شه و ایه ری درئ نه هلی نیاز
رازی دل بیفشا بکن، خه لوه تگه هی خاصانه شه (۳۱)

شه و کانگای رازونیازه، شه و ریبینی پیغه مبه ر(د،خ) قه در و به رات هر له شه و دا بووه،
به لای مه حوی میعراج گه یشتنی دلداره به دولبه ره له شه و دا «تم دنا فتدلی فکان قاب قوسین او

أدنی» (۳۲)، بهم پییبه ده‌بینین شهو له‌م غه‌زه‌له‌دا دوو رۆلئی گرنگی هه‌یه، به‌که‌م دل‌داره و به‌دوای خۆری دولبه‌ریدا عه‌ودالنه، دووهم کاتیکی پیروزه و سه‌رچاوه‌ی راز و نه‌یتییه‌کانه له‌ ئه‌زه‌لدا، چونکه بوونه‌وه‌ر له‌ سه‌ره‌تادا تاریک بووه و دوایی لیک جودا بوونه‌ته‌وه:

هینده صاحب سیره، (میعراج) وشه‌ی (قه‌در) و (به‌رات)

خاصه‌جاتی ئه‌ون و مومتازه به‌م ئه‌سرارانه شه‌و (۳۳)

شه‌و هه‌نده پایه‌یه‌رزه لای مه‌حوی که ده‌یکاته ده‌ریایه‌کی مشت له‌ دوری خواناسین، به‌لام ئه‌و ده‌ریایه‌ی که مه‌ترسیی خنکانی لی ناکرئ، چونکه ئه‌وه‌ی مه‌له‌وان نه‌بی زاتی ئه‌وه ناکات خۆی هه‌لداته ناویه‌وه، لیته‌دا ئه‌م دور و ده‌ریایه بو سه‌ره‌تای خولقاندنی گه‌ردوون ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که هه‌ر خوا هه‌بووه و نه‌ناسراوه، هه‌ر وه‌ک له‌ حه‌دیسی قودسیدا هاتووه «کت کنزاً مخفیاً مخلقت الخلق کي أعرَف» (۳۴) به‌م پییبه شه‌و ده‌مکاتی وه‌ده‌سته‌پنانی ئه‌م مرواری ناسینه‌یه:

هه‌ر که‌سه‌ی طالیب به‌دورپی مه‌عریفه‌ت کۆکردنه

په‌ له‌ دور ده‌ریایه‌کی بی مه‌هه‌له‌که‌ی خنکانه شه‌و (۳۵)

ئیس‌تاش دوای لیکدانه‌وه‌ی غه‌زه‌له‌که‌ له‌ روانگه‌ی سۆفیگه‌رییه‌وه، وا به‌چاک ده‌زانرئ زاراوه‌کانی سۆفیگه‌ری ده‌ستنیشان بکرین بو ده‌وله‌مه‌ندکردنی غه‌زه‌له‌که له‌لایه‌نی عیرفانییه‌وه، زاراوه‌کانیش ئه‌مانه‌ن (ئاته‌ش، ئای حه‌یات، ئه‌حوال، په‌روانه، جان، جیلوه، جه‌وه‌هر، حه‌ق، خضر، خه‌له‌تگه‌ه، خودا، داغ، دل، ده‌ریا، ده‌روون، دور، راز، رۆژ، سه‌ودا، سیر، شه‌و، ظوله‌ت، عیشق، عوشاق، فه‌یض، فیراق، فیرقه‌ت، مه‌حره‌م، مه‌عریفه‌ت، مه‌حوو، میعراج، نوور، هیجران).

به‌شی دووهم

به‌رامبه‌ریکردنی هه‌ردوو غه‌زه‌له‌که‌ی مه‌حوی و حه‌مدی:

حهمدی له‌ چینی سبیه‌می شاعیرانی قوتابخانه‌ی بابانه و خاوه‌ن شیوازیککی چوپه‌ره و له‌ دارشته‌نه هونه‌رییه‌کانیدا هاوتای که‌مه، به‌لام نابئ ئه‌مه پشته‌گوتی بخه‌پن که هه‌موو شاعیرئ که‌م تا زۆری کاریگه‌ری شاعیرانی تری به‌سه‌روه‌یه، حه‌مدیش وه‌کو ئه‌و شاعیرانه به‌ (کوردی و نالی و مه‌حوی) کاریگه‌ر بووه و ئه‌مه‌شی له‌ چوارینه‌یه‌کدا ئاماژه پیکردووه و وای بو چووه که مه‌حوی خه‌رمانی شیعی کوردیی تالانکردووه و ده‌یه‌که‌کی داوه‌ته حه‌مدی وه‌ک ده‌لت:

خه‌رمانی له‌فظی کوردی، کوردی که کردی پیتوان

نالی که نالی کاسه‌یه‌کی دا به‌ئه‌و لیوان

تاراجی کرد که مه‌حوییه‌فه‌ندی به‌لوظفی خۆی

عوشریشی دا به‌ (حهمدی) وتی ببه‌ره دیوان (۳۶)

جگه له م چوارینه یه همدی پینج خسته کییه کی له سه ره غه زه لیکه مەحوی نووسیه و (۳۷) ئەمەش بەلگه یه کی تره که همدی یه کیکه له قوتابییه بلیمه ته کانی قوتابخانه ی شیعری مەحوی.

له پینجاچوننه وه یه کی ئاسایی دیوانی همدی ده رکه وت که له دوو غه زه لی (شه و رۆژ) و پینج شوینی تر کار تیکردنی مەحویان پتوه دباره، به لام ته وه ری لیکۆلینه وه که ته نیا هه ردوو غه زه لی (شه و رۆژ) ده گرتیه وه، ئەمەش خۆی له خۆیدا سه ره تایه که بۆ لیکۆلینه وه ی تر له تاینده دا گه ر خوا یار بیت.

رۆژ:

گه ر به وردی سه یری هه ردوو غه زه لی مەحوی و همدی بکری ديارده که وی که هه ردوو کیان ستایشی رۆژ ده که ن و مه زنیه که ی ده ستنیشان ده که ن، هه ره ها ئاشکرا ده بی که غه زه له که ی همدی کاریگه ری غه زه له که ی مەحوی پتوه یه له دوو لایه نه وه:

۱- لایه نی روخسار:

أ- هه ردوو غه زه له که له سه ره عه رووزی عه ره بین و له به حری ره مه لی هه شت هه نگاوی مەقسوورن.

ب- دوا سه روایان (رۆژ) ه و پینج سه روایان مۆرفیمی (انه).

۲- لایه نی ناوه رۆژ:

همدی و مەحوی له شیعره کانیا نا به دوا ی یاریکه وه و تیلن و به ره به ره ئه وینه که یان به ره و قولایی ده چیت و له نا کاو به ره و خۆشه و یستی پیغه مبه ر (د.خ) ده گوازیته وه.

یاره که ی همدی خۆشه و یستی کیتی که له شاری (کویت) به ند بووه، به لام خۆشه و یسته که ی مەحوی پیغه مبه ره (د.خ)، ئه وه ی زیاتر کاریگه ره که ده سه لپینج ئه وه یه که مەحوی ئه و غه زه له ی که له سه ر (رۆژ) ه وه ک بلتی دوو پارچه یه و له پارچه ی یه که مدا رۆژ عاشقه و پیغه مبه ر (د.خ) مه عشووقه، دوا ی ئه م پارچه یه دیته سه ر شه وی ميعراج، همدیش به هه مان شتیه غه زه له که ی دوو به شه و به شی یه که می له سه ر خۆشه و یسته به ندرکه وه که ی کویته و ئه ویتری باسی ميعراج. به م پتیه هه ردوو پارچه که ی مەحوی له چوارچتیه ی عه شقیکی سۆفیانه دایه و ئه وه ی همدی پارچه ی دووه می سه ر به شیعری ئاینیه. ئیستاش و اماژ به لایه نه لیکچوه کانیا ن ده کری به نمونه ی شیعرییه وه:

همدی:

من له پیکه وتم له دووی ئه و ماهه جانویه ی ئه وه

کائیناتی پشکنیه، و تیل و سه رگه ردا نه رۆژ (۳۸)

مه حوی:

ئه لئه ته مه جنوونی رۆژی پروومه تی له یلایه که
موتته صیل شام و سه هر، که وتۆته ئه م شاخانه رۆژ (٣٩)

ئه و رۆژهی همدی باسی ده کا، رۆژیکی ئامادهیه چونکه شاعیر و رۆژ ههردووکیان بهدوای
یاردا ویتلن، بهلام رۆژه کهی مه حوی رۆژیکی ئاماده و ئه زه لیبیه چونکه ته نیا رۆژ عاشقه و
بهدوای یاردا که وه پتییه .

له ههردوو بهیته که دا رۆژ بهدوای بینهی یاردا ویتله و له گه پانیدا به و کتیوانه وه شه که ت بووه و
گهردوونی پشکنیوه، جا ده بی ئه و له یلایه کچی بی که رۆژ که وتۆته ئه و بینهیه وه؟ به پتی بهیته کانی
دوایی ئه و له یلایه بیغه مبه ره (د.خ) که خودان په رجووی میعراجیه .

همدی:

گه ر به ئومیدی و یصالی شامی زولفی تو نه بی
سه ر له که ل ده ر نایه نی هه ر نایه وی ئه و مانه رۆژ (٤٠)

مه حوی:

پرووتی دی له و رۆژه وه گه ر رۆژه سه ر گه ر دانه رۆژ
گه ییه ئیواره، وه کو من، ئیشی قور پتیوانه رۆژ (٤١)

همدی له رۆژی ئاماده دایه، بهلام مه حوی له رۆژی ئه زه ل دایه و که میکیش به ره و رۆژی
ئاماده ههنگاو ده نی. ههردوو بهیته که باسی جوانی پرووی یاری ده که ن که رۆژیش گه رۆده ی ئه و
جوانییه بووه و له داخندا خه ربکی قور پتیوانه و گه ر له بهر بینهی پرووی ئه و یاره نه بی جار یکتیر
سه ر ده ر ناهیتنی .

همدی:

ئه و شه وی میعراجیه فه خری ئه نبیا ده عوه ت کرا
تا قه ناننی بوو خرایه سه ر ده می ئه و خوانه رۆژ (٤٢)

مه حوی:

شه و شه وی میعراجی شاهی ئه نبیا بی، و ا ده بی
بیپه رستی، به لکی سو جده ی بو بیا هه ر ئانه رۆژ (٤٣)

همدی و مه حوی ههردووکیان له شه وی گومبوو دان و یادی میعراج ده که نه وه، ئه و شه وی که
(مه مه د) (د.خ) بو ئاسمان ده عوه ت کرایه سه ر سفردی خوا بی.

داهیتانی همدی له وه دایه که رۆژی کردۆته نان و له سه ر ئه و سفره یه ی دانا وه، لیکچوونه که ش
له بهر خری و زه ردی و گه رمییه، هه رچه نده همدی وه کو مه حوی باسی کړنۆشی رۆژی نه کردووه،

بهلام له ژیره وه دانانی رۆژ وهکو ناننی له سهر سفره جوړه کړنوشی دهگه بهنی که له سهر روو بکهوی،
نهوکاته سفره که ده بیته بهرمان.

حهمدی:

نهو شهوه نهو ئیحتیرامه تا حهشر نابیته وه
گهر دهگیرئ بیکه نه قوربانئ نهو قوربانه رۆژ (٤٤)

مهحوی:

من فیدای نهو زاته بم، بهو، نهو شهوه بوو بهم شهوه
تا قیامت ههر حهسه د با بهو شکوه و شانه رۆژ (٤٥)

ههر دووکیان باسی پله و پایه ی نهو شهوه مهزنه دهکن و ئیره یی پی دهبن و نهو روون دهکنه وه
که رۆژیش ئیره یی بهو شهوه دهبا، حهمدی زیاتر له گهره یی نهو شهوه دهکولیته وه و داوای نهو
دهکا گهر رۆژ بگیری نهو بیکه نه قوربانئ نهو شهوه، جا لیره وشه ی قوربانئ نزیکیونه وهش
دهگریته وه که له (قرب) وه هاتوه.

شه:

ههر وه ها له ههر دوو غه زله که ی مهحوی و حهمدی که له سهر شهویان نووسیوه لیکچوون بهدی
دهکری و بهگشتی ههر دووکیان باسی شکومه نده یی شهو دهکن و فه زلی بهسهر رۆژدا دهدهن،
له بهر نه وه ی نهینبیه کانی خو شه ویستی ههر له شه ودا به دیار دهکوهی، سهره رای نه مهش بهرات و
شهوی قهر و میعراج ههر له شه ودا روویان داوه و یاد دهگریته وه.

سهره رای واتای گشتی غه زله کان له شپوه و روخساریشدا پیک دهچن و ههر دووکیان له سهر
بهحری عهروزیی رهمه لی ههشت ههنگاوی مهقسوورن و دوا سهر وایان وشه ی (شه) ه و پیش
سهر وایان به (انه) کوتایی هاتوه. بهلام له رووی و اتاوه جگه له ویکچوونی و اتا گشتیبه که ی
ههست دهکری که نه مه بهیتانه ی خواره وه ی حهمدی کاریگه ری بهیته کانی مهحویان پیوه دیاره:

حهمدی:

کرده وه ی دنیا که ههر عهریبه نه بی داپوشری
په رده بیکی موخته صهر خاصی بهسهر دادانه شهو (٤٦)

مهحوی:

نه م سیار رۆزی منه پویشیویه عه یی که سان
ناشکاره سهتری نه حوالئ گونه هکارانه شهو (٤٧)

ههر دوو شه وکان له خانه ی شهوی مروقی دان و باسی کاتی جیهانی ههستی دهکن، حهمدی
و مهحوی له وه ده دوتین که شهو تاوانی گونه هباران داده پویشی، له لای حهمدی په رده یه کی

بەسەرادهدا، بەلام مەحوی زیاتر قوول بۆتەو و پەشیی شەو بەجوانی و پەسەنی دادەنی چونکە بۆتە پەردەبەک و تاوانبارانی لێو ديار نابیت، ئەم سیفەتی شەو نامازەبە بەم ئایەتە پیرۆزە «وجعلنا الليل لباساً...» (٤٨)

لێرەدا (لباس) جۆرە داپۆشینیکە.

حەمدی:

بۆ سەر و سامان عەجەب دەریایەکی قەترانە شەو
رۆژی پەشیی دۆزەخییکی مودەتی هیجرانە شەو (٤٩)

مەحوی:

فیرقەتی رۆژە دەروونی کردە داغییکی سییا
وێک منی سەودا زەدە ئاتەش زەدە هیجرانە شەو (٥٠)

هەردوو شاعیر لە باسکردنی شەوی مرۆقی دان، لە هەردوو بەیتەکەدا شەو لە داخی دوورکەوتنەو یاری پەش هەلگەراو و یارەکش یا رۆژە یار رۆژ ئاسایە لە جوانیدا، حەمدی هەر تەنیا ناوەرۆکەکە ی دووبارە نەکردۆتەو بەلکو لە روخساریش پیتی کاریگەر و هەمان سەروا و پیتش سەروای ئەو ی هیناوەتەو کە (هیجرانە شەو) ه، مەحوی هەنگاوێ لە حەمدی زیاتر رۆیشتوو و شەو بەخۆی چواندوو کە لە داخی یاری ئاگری دووری سووتاندویتی.

حەمدی:

هەر شەوی میعراجە تەنیا کائیناتە قیمەتی
(لیلة القدر) ی موقابیل صەد هەزار رۆژانە شەو (٥١)

مەحوی:

هیندە صاحب سیرپە (میعراج) و شەوی (قەدر) و (بەرات)
خاصە جاتی ئەون و، مومتازە بەم ئەسرارنە شەو (٥٢)

دیسان شەوێکان مرۆقین، هەردووکیان باسی ئەو راز و نەهینیانە دەکەن کە لە شەوی قەدر و میعراجدا پەیدا بوونە، هەردوو بەیتەکان لە ئاستی هونەربدا وەکۆ یەکن و هەر هیندە حەمدی بیریۆکەکی لە مەحوی وەرگرتوو.

حەمدی:

حەمدی لادە لەم حیسابە کافییە بۆ تینگەبوو
چونکە رۆژی رۆشنی ئەهلی دل و رەندانە شەو (٥٣)

مەحوی:

شەو کەسێ پرسی لەخۆ دەرخیستنی پەروانە شەو
ئەو وتی: ناتینگەیشتوو تەجرەبە ی مەردانە شەو (٥٤)

ئەمجارە شەوھەکان شەوی جەبەرپووتن و لە سنووری نێوان جیھانی ھەستی ناھەستی دان، ھەردووکیان لەو دەدوین کەوا مەزھەبی دانا تێدەگا کە شەو کاتی تاقیکردنەوێ مەردانی خواپە و لە شەو دا خۆ دەردەخەن وەکو پەروانە کە لە پیتناوی عەشقدای خۆی دەسووتین.

ھەرچەندە بەیتەکەیی ھەمدی ئاستی ھونەری نزم نییە، بەلام ھیشتا ناگاتە مەحوی کە زۆر شاعیرانە دایەلۆگیکیی لە نێوان دوو کەسی دانا و نادان دروستکردووە لە بارەیی خۆ دەرخستنی پەروانە لە شەو دا.

ئەنجام

- لەم لیکۆلینەو ھەدا تواترا ئەم ئەنجامانە بە دەست بەیتێ:
- ۱- سروشتی رۆژ لای مەحوی گۆراوە لە دولبەرەو بۆ دلدەر.
 - ۲- ھەرۆھا سروشتی مانگیش گۆراوە و رۆژ لە دەوری دیت و دەچی.
 - ۳- یار لای مەحوی پیتغەمبەرە و لای ھەمدی برادەرێکییتی.
 - ۴- عەشق لای مەحوی ھەموو گەردوونی داگرتووە.
 - ۵- شەو لای مەحوی شکۆمەندی و ئایەتی دەگەبەنی.
 - ۶- مەحوی و ھەمدی باسی ھەردوو شەوی مەزھەبی و جەبەرپووتیان کردووە.
 - ۷- ھەمدی کاریگەری مەحوی پیتو ديارە لە ھەردوو غەزەلی شەو و رۆژدا و کاریگەرییەکەش لە ناوھەرۆک و روخسار دایە.
 - ۸- ھەردوو غەزەلەکەیی مەحوی سۆفیانەن و پارچەیی دووھەمی شیعەرەکەیی ھەمدی ئاینیە.
 - ۹- ھەردووکیان باسی رۆژی ئامادە و گومبوسو دەکەن، بەلام مەحوی رۆژی ئەزەلبیسی بۆ زیاد کردووە.

پەراویزەکان

- (۱) ناوی مەلا محەممەدی کوری مەلا عوسمانی بەلخییە و لە دەورەری ۱۸۳۶ لە دایکبوو، باوکی خەلیفەیی شیخ عوسمانی سیراجودینی تەوێلە بوو و لای ئەو خۆتندویتی و چوو تە سنە و سابلاخ بۆ خۆتندن و لای موفتی زەھاوی لە بەغدا ئیجازەیی وەرگرتووە.
- لە ۱۸۶۲ بوو تە ئەندامی دادگا لە سلیمانی، لە ۱۸۸۳ چوو تە حەج و لەوێ بەرەو ئەستەمبۆل رۆشتوو و چاوی بەسولتان عەبدوڵخەمیدی عوسمانی کەوتوو و ریزی لیناوە و لە سلیمانی خانەقایەکی بۆ بنیات ناو، لە ۱۹۰۶ وەفاتیکردوو و لە خانەقایەکەیی نێزاوە. (دیوانی مەحوی، مەلا عەبدوڵکەرییی مودەریس، ۷-۵).
- (۲) ناوی ئەحمەد بەگی کوری فەتاح بەگی ساحیبقرانە و لە ۱۸۷۸ لە سلیمانی لە دایکبوو، لە قوتابخانەیی سەرەتایییی رۆشیدیەیی عەسکەری و لە مەزگەفتەکانی سلیمانی خۆتندویتی، نازناوی شیعری (ھەمدی)

بووه و هەر له مندالییهوه ههزی له شیعركردووه و مستهفا بهگی كوردی مامی بووه و سالم نامۆزای باوکی بووه. له بزووتنهوهكهی شیخ مهحمووددا نازاری دیوه و ههسوو سامانی لهو پیناوهدا خهرجكردووه و مرۆڤتیکی بهههلویتست بووه. له ۱۹۳۶ وهفاتی كردووه و لهگردی سهیوان نیتراره.

(۳) فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانی، ص ۴۳۱ - ۴۳۲.

(۴) عزم علی وتر النص الشعري، ص ۲۹.

(۵) فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانی، ص ۴۹۷.

(۶) دیوانی مهحوی، ل ۱۳۷.

(۷) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۷.

(۸) کلیات سعدي، محمد علی فروغی، ص ۶۸.

(۹) دیوانی مهحوی، ل ۱۳۷.

(۱۰) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۸.

(۱۱) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۸.

(۱۲) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۸.

(۱۳) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۹.

(۱۴) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۹.

(۱۵) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۹.

(۱۶) سهراوهی پیشوو، ل ۱۳۹.

(۱۷) سهراوهی پیشوو، ل ۱۴۰.

(۱۸) سهراوهی پیشوو، ل ۱۴۰.

(۱۹) سهراوهی پیشوو، ل ۱۴۱.

(۲۰) ناوی مهحموودی کوری عهبدو لکهرمی شهسته ریه له (۶۷۸ ک - ۱۲۸۸ ع) له نازریایجان له دایکبووه و له (۷۲۰ ک - ۱۳۲۰ ع) وهفاتی كردووه. خاوهنی دیوانی (گلشن راز)ه له بارهی ریبازی یهکیستی

بوونه، گلشن راز، شیخ مهحمود شهبستری، چاپ اول سنندج ۱۳۶۹ ه.ش، ص ۴ - ۶.

(۲۱) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۶.

(۲۲) سهراوهی پیشوو، ل ۲۵۷.

(۲۳) سهراوهی پیشوو، ل ۲۵۷.

(۲۴) سهراوهی پیشوو، ل ۲۵۷.

(۲۵) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۸.

(۲۶) سهراوهی پیشوو، ل ۲۵۸.

(۲۷) سهراوهی پیشوو، ل ۲۵۸.

(۲۸) سهراوهی پیشوو، ل ۲۵۸.

(۲۹) سهراوهی پیشوو، ل ۲۵۹.

- (۳۰) دیوانی بابا تاهیری عوریان، ل ۱۷.
- (۳۱) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۹.
- (۳۲) النجم / ۸ .
- (۳۳) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۹.
- (۳۴) الکشف الالهی، محمد الطرابلسی، مكتبة الطالب الجامعي، مكة المكرمة، ۱۹۸۷، ص ۵۷۴.
- (۳۵) دیوانی مهحوی، ل ۲۶۰.
- (۳۶) دیوانی همدی، جمال محممد محمدهمین، ل ۱۶۹.
- (۳۷) دیوانی همدی، ل ۷۴.
- (۳۸) دیوانی مهحوی، ل ۱۳۸.
- (۳۹) دیوانی همدی، ل ۷۵.
- (۴۰) دیوانی مهحوی، ل ۱۳۷.
- (۴۱) دیوانی همدی، ل ۷۶.
- (۴۲) دیوانی مهحوی، ل ۱۴۰.
- (۴۳) دیوانی همدی، ل ۷۶.
- (۴۴) دیوانی مهحوی، ل ۱۴۱.
- (۴۵) دیوانی همدی، ل ۷۷.
- (۴۶) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۷.
- (۴۷) النبا / ۱۰ .
- (۴۸) دیوانی همدی، ل ۷۷.
- (۴۹) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۸.
- (۵۰) دیوانی همدی، ل ۷۷.
- (۵۱) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۹.
- (۵۲) دیوانی همدی، ل ۷۸.
- (۵۳) دیوانی مهحوی، ل ۲۵۶.

سەرچاوهكان

كوردییهكان:

- ۱- دیوانی بابا تاهیری عوریان، کیتابفرۆشی رجهیی، تهران.
- ۲- دیوانی همدی، چ ۱، جمال محممد محمدهمین، چاپخانهی ئۆفیتستی سهركهوتن، سلیمانان، ۱۹۸۴.
- ۳- دیوانی مهحوی، چ ۲، مهلا عهبدولكهریمی مودهپیس، چاپخانهی ئۆفیتستی حیسام، بهغدا ۱۹۸۴.

فارسبييه كان:

٤- فرهنگ اصطلاحات تعبيرات عرفاني، چاپ چهارم، د. سيد جعفر سجادي، چاپ افست گلشن، تهران، ١٣٧٨.

٥- كليات سعدي، محمد علي فروغي، انتشارات نشر طلوع.

٦- گلشن راز، چاپ اول، شيخ محمود شبستري، سنندج ١٣٦٩ هـ. ش.

عهره بيبه كان:

٧- عزف علي وتر النص الشعري، د. عمر محمد طالب، دمشق، ٢٠٠٠.

٨- الكشف الالهي، محمد بن محمد الطرابلسي، مكتبة الطالب الجامعي، مكة المكرمة، ١٩٨٧.

کیش و سه‌روایه‌کانی شیعری مه‌هوی

نووسینی: شوکور مسته‌فا

په‌نگه به‌هه‌له‌دا نه‌چوویم که ده‌لیم، که‌له شاعیرتیکی وه‌کو مه‌حوبی به‌هه‌شتی، هینده‌ی له مه‌ر نووسراوه به‌شی من و ئی وه‌کو منی به‌به‌روه نه‌ماب، له ئه‌رده‌و و فه‌زلی، له هونه‌ر و شاعیریبه‌تی، له دنیای سۆفیگه‌ری و عیرفانیدا، که‌م که‌س له کورد ده‌سکی له دوو کردبێ...

راسته مه‌حوی، به‌چه‌شکه‌ی قوتابخانه‌که‌ی نالی و سالم فریشکی هه‌لدراوه‌ته‌وه، به‌لام بۆ خۆی، خیتی شه‌قل و مۆرکی سه‌رده‌قی خۆیه‌تی و زۆر به‌سانایی و یه‌کر است ده‌توانی، له شه‌قل و مۆرکی شاعیرتیکی دیکه‌ی هه‌لاوتیری و ته‌نانه‌ت که‌سانتیکی دیکه‌ی پاشه‌وی که‌ به‌و ژه‌کی عیرفان و سۆفیگه‌ریبه‌ی ئه‌و گۆش کراوه، ده‌سته‌پاچه‌ی سه‌ر خوانی وین. مه‌حوی زیتیر له دنیای عیرفاندا- به‌مانا ئه‌قلانیبه‌که‌ییم مه‌به‌سته- باسکه‌مه‌له و سۆبایی کردووه، تا عیرفانیتیکی میتافیزیکانه‌ی به‌حه‌واوه مۆله‌ق، مه‌حوی، بۆ هه‌یج واژه‌بێ، بۆ هه‌یج زاراوه‌بێ، بۆ هه‌یج مه‌جازی لیکچواندن، بۆ هه‌یج مه‌جازی ئه‌قلیبه‌که‌، بۆ هه‌یج کینایه‌تی، بۆ هه‌یج جوژه ئیستیعاره‌به‌که‌، له موسه‌رپه‌حه، له مه‌کنیه، له ته‌خیل، له ته‌مسیل، بۆ هه‌یج یه‌کێ له ورده‌کاریبه‌کانی به‌دیعی له‌فزی و مه‌عنه‌وی، دانه‌ماوه. به‌وپه‌ری له خۆرا و بێ هه‌یج زۆر له‌خۆ کردن و داتاشینی واژه و رسته‌ی ئیسک گران و ناقۆلا، به‌سه‌لیقه و مجیزی کورده‌واریبانه و ته‌کنیکی به‌لاغه‌تی ده‌وله‌مه‌ندی عه‌ره‌بی و فارسیی به‌ره‌هاوه‌ت و په‌وانی و زار و پل پاراوی، هه‌میشه‌ سوار و سه‌رده‌ق شکینه. گزاره‌ی له دزبوی و به‌د فه‌سالیبی ئاکاری کۆمه‌ل کیشاوه، دلێ ده‌گه‌ل به‌ده‌نگ هیتانی هه‌قه‌رستی و بۆ هه‌قیانه‌ت، لیتی داوه، شاییبی به‌میر و گزیر و شا و سولتانان نه‌بووه. له په‌زای هه‌ق وه‌ولاوه، هینده‌ی باله‌ پیتشکه‌یه‌کی په‌روا به‌دنیا نه‌بووه.

مه‌حوی خۆی له قه‌ره‌ی زۆرینه‌ی کیش و سه‌روایه‌کانی له باوی عه‌رووزی شیعری دانسته داوه و هینده‌ی موویه‌که‌، له‌نگ و له‌واری ده‌ شیعره‌کانیدا، هه‌ست پی ناکرێ ئه‌وه‌ی لێ بترازی که‌ ئه‌گه‌ر ناشاره‌زایه‌که‌، شیعرتیکی به‌له‌نگیی میزاجی خۆی به‌شل و شه‌ویقی وه‌خوین، وه‌ینوو سی...

ئه‌وجا ئه‌من، وا بینم به‌سه‌رله‌به‌ر دیوانه‌ شیعره‌که‌یه‌وه ناوه و به‌ش به‌وه‌نده‌ی بۆم هه‌لسوو راوه، شایه‌تیکم بۆ کیشی هه‌ر چامه‌به‌کی، له شیعری فارسی، بۆ هیناوه‌ته‌وه و ئه‌گه‌ر ورده سه‌هوێکم له کاکه‌ محه‌مه‌دی برام، که‌ دیوانه‌که‌ی مه‌حوی شه‌رح و شرۆفه‌ فه‌رموو به‌سه‌ر گرتیبه‌ته‌وه، دیاره‌ دو‌عای خیرم بۆ ده‌کا و به‌ر فه‌حوای "لکل سیف نبوة ولکل فارس کبوة" ده‌که‌وی...

جا له‌به‌ر وه‌ی باسه‌که‌م زیتیر وه‌ک زانسته‌ی ئه‌ژماری هیشک و برینگ ده‌چی، دیاره

به‌خویندنه‌وه‌ی سهرتان ناییشینم، به‌لکو‌ته‌نئ ژماره و جزری به‌حره‌کانتان، عهرزی خزمه‌ت ده‌که‌م.

ده باسی سه‌روادا، ده‌لیم، سه‌روا بۆ خوئی ده بنیچه‌دا زانستیکی سهر به‌به‌دیعه و شیعیری فارسی و کوردی، ههر چند ههر له‌سه‌ر بنجی سه‌روای عهره‌بی پرواوه، به‌لام سه‌روای تاییه‌تی خوئی هه‌یه.

جاری ده هه‌موو شتتیکدا، ده شیعیری کوردی و فارسیدا، سه‌روا و رهدیف ههن، سه‌روا بریتیه له هیتندئ واژه‌ی دوایی به‌یت، به‌مه‌رجئ به‌هه‌مان خودی خوئی و به‌هه‌مان مانا دووباره نه‌بیتته‌وه، ههرچی رهدیفه، ئه‌وه واژه به‌خودی خوئی و به‌هه‌مان مانا دووباره ده‌بیتته‌وه. دیاره که‌وشه‌نی سه‌روا به‌پیتی سه‌ر و بز و ژیر (بزوین) و زه‌نده‌دار، ده‌بی به‌پینج جزره‌وه:

۱- موته‌کاويس: واته سه‌روایه‌ک که چوار پیتی به‌بزوین و یه‌ک پیتی زه‌نده‌داری هه‌بی، وه‌ک: "سه‌فه‌ربه‌لک" و "فه‌رمان فه‌رما".

۲- موته‌راکيب: واته سه‌روایه‌ک که که‌سی پیتی بزویندار و یه‌ک پیتی زه‌نده‌داری هه‌بی، وه‌ک: "که‌ره‌مم" و "له‌به‌رم".

۳- موته‌داره‌ک: واته سه‌روایه‌ک که دوو پیتی بزویندار و یه‌ک پیتی زه‌نده‌داری هه‌بی، وه‌ک: "سه‌حه‌ر" و "هونه‌ر".

۴- موته‌واتیر: واته سه‌روایه‌ک که له‌پیش دوو پیتی زه‌نده‌داریه‌وه، پیتیکی بزوینداری هه‌بی، وه‌ک: "کوناودهر" و "هولواسم".

۵- موته‌رادیف: واته سه‌روایه‌ک که دوو پیتی زه‌نده‌داری له دوو یه‌کدی به‌دوادا بیتن، وه‌ک: "ده‌ست" و "گه‌شت". ههرچی بزوینه‌کانی پیتته‌کانی سه‌روان، ئه‌وه شه‌شن:

۱- پس: واته بزوینی پیش ئه‌لفی ته‌ئسیسه و ئه‌ویش له‌سه‌ر "فه‌تخه" به‌ولاه چیدیکه نییه، وه‌ک: بزوینی "م" له "ماهير" دا.

۲- ئیشباع: واته بزوینی پیش ده‌خیل، وه‌ک "ی" له "سمایل" دا.

۳- هه‌زو: واته: بزوینی پیش پیتته‌کانی رهدیف و قه‌ید، وه‌ک بزوینی "م" له "مه‌ست" دا.

۴- ته‌وجیه: واته: بزوینی پیش ره‌ویی زه‌نده‌دار، وه‌ک: "ش" له "سه‌رمه‌شق" دا.

۵- مه‌جرا: واته: بزوینی ره‌ویی پیش پیتی وه‌سل، به‌مه‌رجئ به "خوروج" هوه بلکن، وه‌ک بزوینی "ن" ی "دورمنی".

۶- نه‌فاز: واته بزوینی وه‌سل، به‌مه‌رجئ به "خوروج" هوه بلکن، وه‌ک بزوینی "م" له "می سپارمت" له فارسیدا.

ههرچی پیتته‌کانی سه‌روان، ئه‌وانه ده‌کرتین به دوو ده‌سته‌ی پیش ره‌وی و پاش ره‌وییه‌وه. پیتته‌کانی پیش ره‌وی:

۱- ریدف، وهک: "ا"، "و"، "وو"، "ؤ"، "ی"، "ئ"، "وی" که له پیش پیتی ره وییسه وه بئن، و
ئه مهش دوو جوژه:

ا- ریدفی ئه سلی، که بی ناوبر له پیش ره وییسه وه دئ، وهک: "ا" له "کار" و "و" له "گول" و "وو"
له دوور" و "ؤ" له "زور" و "ی" له "تیر" و "ئ" له "نیر" و "وئ" له "گوی" و "وی" له
"سور" دا.

ب- ریدفی زیده، که له نیوان ئه ههشت بزوینه ی پیتی ره ویدا، زهندهاره که ی ده بی به ناوبر،
وهک: "ش" له "فرۆشت" دا. له نیوان پیتی ره وه ی و پیته بزوینه کانی "ا"، "و"، "وو"، "ؤ"،
"وئ"، "وی"، "ی"، "ئ" دا، شهش پیتی (خ، ر، س، ف، ن) داده مه زرین.

۲- قهید. واته ئه و پیته زهندهاری که له پیش ره ویدا دئ. قهید، ده پیتی ههیه: (ب، پ، خ، ر،
ز، س، ش، غ، ن، ه) وهک: سهبر، بهخت، سهرو، بهزم، دهشت، دهست، مهغز، پهنج،
چه په ر.

۳- ته ئسیس: واته: ئه و ئه لفه ی که ده گه ل ناوبری بزوینداردا له پیش پیتی ره ویدا، دئ، وهک:
"ا" له "عاشق" دا.

۴- ده خیل: واته ئه و پیته بزوینداره ی که ده نیوان ئه لفی ته ئسیس و پیتی ره ویدا، دئ، وهک:
"ه" له "ماهیر" دا. ئه وهت له بیر نه چی که دووباره کردنه وه ی پیتی ده خیل، کاریکی ناچاری
نییه. هه چی پیته کانی پاش ره وین:

۱- وه سلنه، واته: پیتی پاش ره وییه و، ره ویی زهندهاره دهکا به بزویندار، وهک: "ت" له "موبت"
به فارسی و "ی" له "دوژمنی" دا.

ئه و جا لیته ده من، هه رچه نده ئه م درێژادرییه م ته ئی بو روونکردنه وه ی مه به ست کردووه و
ره نگه که م که س له م سه ر و به نده دا هیئنده به ته نگ کیش و سه روا ی شیعره وه بی، ده مه وی به ش
به حالئ مه حوی ئاماژه بو کاربرد ی هونه رمه ندانه و وه ستایانه ی سه روا بکه م. به جوانی سوود له
سه روا وه رگرتن له که ته گوره گه لیکه که شاعیری توانا و زه برده ست، ده گه ل که لک وه رگرتن له
کار کرد و کارتیکرانی جوړاو جوړی ده روونی، هونه ری، مووزیکی و هتد... په ی به ری، بو نمونه
واژه ی "روزگار" هه موو که سئ، به هیئدی مایه ی که مه وه، ده توانی بیکا به سه روا، به لام هه موو
که سئ ناتوانی، وهک فیرده وه سی به کاری به ری:

"چنان پیش بنشانندت روزگار

که به زو نیابی تو امروزگار"

و هه روه ها واژه گه لی "زین" و "زرین" و "رهایی" و "روشنایی" و "حق" رونق" که به ریزه وه ده
سئ به پیتی فیرده وه سی و نیزامی سه عدیدا به م ته رزه به کاربراون:

"بفرمود تا اسب زین کنند

دم اندر دم نای زرین کنند
 "رها کن که در من رهایی نماند
 چراغ مرا روشنایی نماند"
 کسانی که مردان راه من اند
 خریدار دکان بی رونق اند"

هەر بە کەمێ لەم چوار بەیتە وردبوونەووەیە، تی دەگەین کە هەر چوار واژە "زین" و "روزگار" و "رهایی" و "حق" و "رونق" کە لە سەروایەکانی بەرەبەرەری خۆیان کورتترین، سەرلەبەریان لە دێرەکانی یەکەمی بەیتەکاندا هاتوون، دە حالتیکدا ئەم شاعیرانە دەیاننوانی ئەم سەروایانەیان لە دێرێ دوووەمی بەیتەکانیشدا، بە کار بردن، بچ وە قسەکانیان زەدەبەکی ئەوتۆی پێکەوئ، واتە بەجۆرێ کە ئاسەواری شاعیرە گەورەکانی زمانی فارسی، بەدیاری دێخن کە سەروا بەکاربردن بەمەرجێ لە عەیبەکانی سەروا بەدوور بچ، دە بەکەم دێرەدا شیعەر جوانتر و بەئاوازتر دەکا... ئەمانە بەش بەحالی سەرواسەراییی مەحوی، کەم کەس بەتۆزی قولەپێیدا گەییو و دەسکی لە دوو کردوو. ئەگەر هێنانەووەی دوو واژە عەرەبی لە سەروادا کە دەتوانی هاوکیشیی دوو دێرە شیعەر راگری، وەک: ئەم بەیتە ی نیزیامی کە دەلی:

"اي چاردة سالءة قررة العين
 بالغ نظر علوم کسونين"
 خۆ مەحوی ئەم کارە لەکن هەر وەک ئاوخواردنەو وایە، وەک:
 "بەجی نایە دەبی رووکەینە سارا
 حەقی ئادابی مەجنونی لە شارا"

"کە تیغت دل دەکا دوو قەد، دەدا تەبشیری (قد اقلح)
 دەنوسیتن لە صفحە سینه تەفسیری (الم نشرح)"
 "حەیاتم صەرفی عیشقت کرد بەئومیدی (فمن يعمل)
 بەهیجرت کوشتم و نەتکردهوه فکری (ومن يعمل)"
 ئەمن پێم وایە شاعیرانی وەک نالی و مەحوی لەم روووە لە سەلەف سەلەفیتەیی
 سەرواپەرادییدا لە شاعیرانی فارسی زمان کەم پایەتر نەبوون.

هێندێ نموونە ی عەرزووی شیعری مەحوی

یەک: بەحری هەزەج موسەمەن سالم

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 ---u /---u /---u /---u ---u /---u/---u /---u

وهك:

اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا
بخال هندویش بخشم سمرقند و بخارا"
(حافظ)

- ۱- به یادی ئەو له به، ئەی شوخی روومەت پوژی مەه غەبغەب
له با له ب ما له نالەم سینه، هەرۆک کۆتری له بلەب
- ۲- که تو غایب له بهر چاوم دەبی، چم بی له تو غایب!
- قیامەت حازری بهر چاومە خۆم له خو غایب
- ۳- دەپرسی بۆچی من دەرکەوتم و دل بۆ له تو غایب
که وختی پوژەهلەت، ئەلبەت دەبی شەونم له خو غایب
- ۴- خەلاسی بوونی قەت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت
له بهر تیرت، مەلەک بی، هەلفیینی نەبووه نەخچیرت
- ۵- خەرامی ناز ئەگەر هینایه له نجە سەروی مەزوونت
و هکۆ له یلا، لەسەر ری پرسشی که حالی مەجنوونت
- ۶- بە دەم ئەمواجی خۆینی ئەشکەوم، پروانه چۆنم بۆت
دەروونم کەیلی زووخی دەرد و غەم، پروانه چۆنم بۆت

۷- به (مەوجی)، به یته که له نگ دەبی، دەنا دەبی (خ) ی "خۆینی" به کەسەری موخته له سه
بخۆینییه وه، به لام کاره که به (ئەمواجی) پیک دی و چ پیوست به وه ناکا به Xiwen
بخۆینییه وه.

- ۸- خودا بیدا، له هیلکی دەدا، سەیری هەیه ریکەوت
و نەوزم دا، نیگارم هاته خەو، ئەم شەو خەوم پیکەوت
- ۹- که تیغت دل دەکا دوو قەد، دەدا تەبشیری (قد افلح)
دەنوسیتن له سەفحە سینه تەفسیری (الم شرح) دا به
- ۱۰- به سوورمه بۆیه دولبەر خەنجەری موژگانی دا پەرداخ
دلی هەل ناگری ببیی له کوشتهی دەنگی ئۆف و ناخ
- ۱۱- دلی سووتا به حالی زاری تیغلی دلم و چاری کرد
سەری زولفی له دەم نا، زەهرە ماری پر به زاری کرد

۱۲- ئەگەر تۆرۈۋ بەخالىكى لە لەيلا شوخ و زىباتر
 منيش ئاشفته خالىكى لە قەيسم شىت و شەيداتر
 ۱۳- موحەققە ھەر كەسى مەسلەكە حەق، حەققىيە مەنزور
 سلووكى چۆنە سەردارە، تەرىقەى پىرىيە مەنسور
 ۱۴- ئەۋەندەى ئەھلى دىيان ئەھلى دنيا، تاقە رۆژئ گەر
 بەقەرنى من ئەۋەند ئەھلى خودابم دەپمە پىغەمبەر
 ۱۵- شەتئى ئاۋى كە زاھىد بۆ وزوويەك كرددوۋە زاىع
 فەقىرە، ھەر بەپايەك ئەۋ ھەموو رەنگەى چوۋە زاىع
 ۱۶- ئەۋى ئەمىر بەدەۋرى نەختىايە ھەلەلەى مەخلووق
 لە دەۋرى نەعیشا سبەھى دەبىنى ۋەلۋەلەى مەخلووق
 ۱۷- كە شىخ و واعىز و سۆفى بەجەننەت بەن گەد و گىپال
 دەبئ ئەمسالى ئىمە بۆ جەھەننەم بەن سىر و سىپال
 ۱۸- شىنەى بادى بەھارى، ھاتەۋە خۇشى لە تۆ بولبول
 بەشايىي ھاتى گول كۆكى كە سازى چەھچەھە و غولغول
 ۱۹- حەياتم سەرفى عىشقت كىرد بەئومىدى (فمن يعمل)
 بەھىجرت كوشتم و نەتكردەۋە فكىرى (ومن يعمل)
 ۲۰- بنازم من بە كوفرى زولفى تۆ ئەى ئافەتى ئىسلام
 كە ئەستۆيەندى جىزىيەى خستە مل ئىمانى خاس و عام
 ۲۱- دىارم دەبىرى عىشقى، جى بەسووتن بى لەۋى دەگرم
 كە من مشىتى چل و چىوم، بەچى بىم كەلكى چى دەگرم!
 ۲۲- لە ناكەس كارىيا، خاكى بەسەر، رۆبى بەبا عومرم
 خودا تۆ بىرئىنە تا لەبەر قاپىي كەسى دەمرم
 ۲۳- ئەۋى دلدار و دولبەرمە ئەۋا دەروا لەبەر چاوم
 بەدوۋىا بۆچى دل نەتوتتەۋە، نەروا لەبەر چاوم
 ۲۴- لە باسى مەبىنەت و دەردى دەروونى بۆيە دەم نادەم
 لە خوئناۋى دلى پر غەم كە سىنەم مەۋج ئەدا تا دەم
 ۲۵- ئەسىرى سەيدى قەيدى كەيد و شەيدى نەفسى ئەمارەم
 لە دەست ئەم ماره بەد چارە، چىيە چارم، خودا چارەم!

۲۶- به نووری بادی که شفی زولمه تی ته قوا نه که م چیکه م
به شه معیکی وه ها چاری شه ویکی وا نه که م چیکه م

●وو: به حری هه زه ج موسه دده س مه حزووف

مفاعیلن مفاعیلن فعولن مفاعیلن مفاعیلن فعولن

--u/---u/---u --u/---u/---u

وهک:

"دلم در جنبش امــــد باردیگر

ندانم تاجــــه دارد باز در ســــر"

(فهروخیی سیستانی)

۱- نه وهک هه ر چاوی مهسته، خوشی هه ر مهست

به لادا دئ، که دئ، وهک تورکی سه رمهست

۲- ده مت چی؟ پر له دور، دورجیکی یا قووت

نیشانه ی موری چی؟ خه تتیکی زمرووت

۳- شوکور رۆژ ئه و مه هه له و دوره ده رکهوت

له میوه ئه شک و ئاهی ئیمه سه رکهوت

۴- له ئۆلکه ی عیشقه دا، بی چوونه سه ردار

به ئاسانی مه زانه بوته سه ردار

(نووسینی "عیشقه دا" به "عیشقه دا"، که سه ری موخته له سه بی راستره، چون کیشه که ی بی

له نگ نابیی).

۵- پیرسه حالم، ئیه مالی وه فا بهس

بترسه تۆ له حه ق، جه ور و جه فا بهس

۶- به کسه س نابیی بتی من ئاشنا قهت

غه زاله ی بهر نییه رامی وه فا قهت

۷- که لامیکه له حیکه مت که یل و جامیع

عه تاکه ر هه ر به که، هه ر ئه وشه جامیع

۸- چ خاکئ که م به سه رما، مامه وه تاک

به لیو ئاه و به چاو ئه شک و به سه ر خاک

۹- زه مانه ی پر ته عه ب ده کاته تیروک
 له تی نانت ده داتی دوو به شی نوک
 ۱۰- وتی: بۆچی وه ها بی تین و بی رهنگ؟!
 وتم: تو بۆچ ئەمەندە شوخیی و شهنگ؟!
 ۱۱- به پیر ئەو ما هه وه چووم و به سه رچووم
 په ری بوو، ئەو نه بوو، شه و بوو، به سه رچووم
 ۱۲- به هاری عومر ئەو ا گه ییه حوزه یران
 که چی وه ک کووده ک ئیسته ده چمه سه یران
 ۱۳- له مه یخانه خودا! گهر ئیمه ده چین
 به کی به ین ئیلتیجا، بۆکیه هه ده چین!؟

ئە: به حری هه زه ج موسه مهن مه قسوور

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل
 --u /---u /---u --u/---u/---u

وهک:

"سحرگه بلبلی اواز می کرد
 همی نالیید و با گل راز می کرد"
 (سهلمان ساوچی)

۱- هه موو عاله مته پابه ند و له دامان
 که چی دهستی که شت ناگاته دامان

چوار: به حری هه زه ج موسه مهن نه خره ب مه کفووف مه قسوور

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن
 --u/u--u/u--u/u -- --u/u--u/u--u/u --

وهک:

"دیگر به کجا می رود این سرو خرامان
 چندین دل صاحب نظرش دست به دامان"
 ۱- نیسبته بدری حوور و په ری گهر به له تو چوون
 بالییده ده بن تا ده گه نه ئەوجی له خو چوون

پیش: به حری موحتهس موسه مهن مه خبوون نه صلهم

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فع لن مفاعلن فعلاتن مفاعلن فع لن

--/-u-u/--uu/-u-u/ --/-u-u/--uu/-u-u

۱- "ز جگر زخم تو معمور و دل ز عم شادااست

نه و نه ده بابته عه یشی نه داوه بو شا ده ست"

شش: به حری موزاربع نه خرب مه کفوف مه خرووف

مفعول فعالات مفاعیل فاعلن / مفعول فعالات مفاعیل فاعلن

u - - / u - - u / u - u - / u - - - u - / u - - u / u - u - / u - -

وهک:

"ساقی بیا که شد قدح لاله پر زمی

طامات تا به چند و خرافات تابکی"

۱- لهم به حری فیتنه به لکی نه جاتت بدا خودا

داوینی باخودا بگره و و به رده ناخودا

(کورد نالتی: "bigire" به (و)ی عه تفی بو ردار راستره).

۲- زلهی موعه للیم نه و گوئی رووتیه خسته تهب

"تبت یدا ابی لهب"ی بی نه دهب

۳- یار از وفا گذشت بر این کشتهء جفا

شد مشهدم ز مقدم او روضهء صفا

۴- دلدوزه تیری ناھی فقییرانی رووت و قووت

بو کوشتنه هه میشه که ناماده شیری رووت

هوت: رهجه زموسه مهن مه خبوون نه هتتم

مستفعلن مفاعلن مستفعلن فعول مستفعلن مفاعلن مستفعلن فعول

- u / - u - - / - u - u / - u - - / - u / - u - - / - u - u / - u - -

۱- زه مزه م چیبیه؟ به زه مزه مهی ئایات و سه د حه دیس

پابوونه وه له شه ئنی نییه تینه تی خه بیس

۲- ئهی نه و که سه که مهستی غورووری به هاتی کار

به رده سستی زوره بدره په رویه ک له کاری چار

۳- ئەو عیشوۋە بازە دەرحەقى من چارە گرژە باز
 بېچارە ماۋە بەندە خوداۋەندى چارەساز
 ۴- بى مېھەر و بى مروۋەتېبى تۆھەر (على الخصوص)
 دەرحەق فېدائىيانى جگەر سوۋختەى خولوۋوص
 (بېم وايە، نابى "سوختە" بنوسرى!)

۵- واعىز لە رەندى مەيکەدە دەگرى کہ ئىعتىراض
 رازى نىيە بەسە نوشتى ئەزەل (انى لراض)
 ۶- دۆزەخ لە عىشقە خالىي و جەننەت لە دەرد و داغ
 عاشق لە حەشرىشا نىيەتى جىي دلى فەراغ
 ۷- مەئلووفە زەوقى زاھىد ئەۋەندە بەتامى نىسک
 بېگانە ماۋە شەمى لە نەشئەى خىتامى مىسک
 ۸- پەروانەيەك بە بولبولى وا وت کہ (بولفوضول)
 سووتانە ئېشى ئەھلى مەحەبەت نە ھوولە ھوول
 ۹- نالەم لە سىنە، ھەم لە دلەم دەرد و غەم حەرام
 بى، بى تۆ بەزمى عوشرەت و عەبش ئەر نەكەم حەرام
 ۱۰- پروانە سووتنم، ۋەرە، پروا کہ من نەمام
 پەروانە ئىتەرم نىيە پەروا کہ من نەمام

ھەشت: بەحرى رەمەل موسەمەن مەحزووف

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 - u - / - - u - / - - u - / - - u - - u - / - - u - / - - u - / - u - / - - u -

ۋەك:

"باغبان گر پنج روزى صحبت گل بايدش

بر جفاى خار هجران صبر بلبل بايدش"

(حافظ)

۱- دل لەسەر خو چوونى پەى دەر پەى دەلېلى يارە ھات
 عەقل و ھۆش ئەى دل بکە حازر، لە پېشە کارە ھات
 ۲- خو ئەگەر چاۋى حەياتى برپيە ئاۋى حەيات
 من لە خاکی دەرى جانانەمە ھەر ئاۋى حەيات

۳- ئیتیففاقی، ئافتاب ئانئ موقابیل بوو به پرووت
 ئافه تیکی دی، نه ما تابی، بوه ستی پروو به پرووت
 ۴- ساقی، ئه ی مایه ی ئه دهب له ب، په رجه مت په یحانی پروو
 نیم خه ندی که له غونچه، ده رخه سه رچاوه ی سه بوو
 ۵- بهس بکه، ئه ی ئه شکی خوتینیم، به غه مازی ته لاش
 یازی عیشق و دهری دلّ خو هه رچی بوو کردو ته فاش
 ۶- ئه وده مه پوحم له سه ر له ب بوو له بهر دهری فیراق
 هاتو زوو کوردم به یئ شایاشی، (نعم الاتفاق)
 ۷- پرووتی دی، له و پوژه وه سه ره گه ردا نه پوژ
 گه یبه ئیواره، وه کو من ئیشی قورپ پوانه پوژ
 ۸- پرسرا حال، که من که وتم له بهر پییا دریش
 ئه و وتی: هه ر سیبه ری دیوم بووه سه رسام و گیش
 ۹- لالغاوه ی واعیز ئه مرؤ مه وچ ئه دا، دهم پر له که ف
 ریشی قیروسییا، کتیبی وه عزه که ی بوو به رته ره ف
 ۱۰- ئاشتی تو، توری من، بو بی سه باتی هه ردوو یه ک
 گه یوه ته هه ددی یه قین، ئه م دوو یه قینه ن هه ردوو شه ک
 ۱۱- بیبی، یا نه بیبی، من داد و بی دادی ده که م
 گوئی بداتی، یا نه داتی، ئاه و فه ریادی ده که م
 ۱۲- غونچه دلّ بوونم له هه سره ت لیتوی تویه غونچه دهم!
 غونچه که ی تو مه ر شیفادا غونچه که م، ئه ی غونچه که م!

نۆ: به حری په مه ل موسه مه ن مه خبوون مه قسوور

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
 - u u/ - - u -/ - - u -/ - - u -/ - u u/ - - u -/ - - u -/ - - u -
 وهک:

"دارم از زلف سیاهش گله چندان که میپرس
 که چنان زو شده ام بی سر و سامان که میپرس"
 ۱- که م بوو وهک ئه و دهمه، سیدق، ئه م دهمه هه م که م بووه قات
 فه ره حی نه ک به دوا بی غه م و هه م هه م بووه قات

۲- تۆنەبى مەلجەئى من بى، ئەبەدەن نىمە مەلاز
 لەو دەرە بىت و دەرم كەى، بە خودا نىمە مەلاز
 ۳- بۆتە موئىس، بۆتە مەئوا، قەوم و شارى (ئەلەبىاز)
 دىيوى بىتتى، جىبەجى دەروا بەبارى (ئەلەبىاز)

۵۵: بەحرى رەمەل موسەددەس مەجزووف

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 - u - / - - u - / - - u - / - u - / - - u - / - - u -

وہک: "افتاب از کوه سر بر می زند
 مـاـهـرـوی انگشت بر در می زند"
 (سەعدى)

بازدە: بەحرى موجتەس موسەمەن مەخبوون ئەصلەم

مفاعلتن فاعلتن مفاعلتن فع لن مفاعلتن فاعلتن مفاعلتن فع لن
 - - / - u - u / - - u u / - u - u - - / - u - u / - - u u / - u - u

وہک:

"چو مست من ز خممار شبانه برخیزد
 هزار فتنه و شور از زمانه برخیزد"
 (جامى)
 ۱- بە داوہ وەعزبى و، خوئى بە تاوہ (يا حافيز)
 لە ھەلقولانە كە لىكى دەم و لىچى و اعيز
 ۲- بە خاك پاى عزيزت كە عھد نشكستم
 زمن برىدى و با ھىچ كسى نپيوستم

كورتەى باسەكە

- ۱- لەم باسەدا لەمەر كىش و سەر وای شیعری مەحوى قسە كراوہ، كە بۆ يەكەم جارە، - بەش بەوئەندەى بەندە بزائەم - شیعری شاعیرەكانمان لەم رووہوہ پراكتىكانە، لەسەرى نووسرايى.
- ۲- نووسىنەكە چەند نمونە يەكە لە مەر كىش و سەر وای شیعری مەحوى، كە دە كتیبىكى بەربلاوڤا بۆ لە چاپدان ئامادە كراوہ.

۳- وا به دیار ده که وی که مه حوی خۆی له زۆریه ی کیش و سهروایه کانی له بار و ناله باردا، تا قی کردۆته وه.

۴- ئه وهندی من شاره زاییم ههس- ئه تو له وه گه ری ئه گه ر شیعریکی به هه له نووسرا بیته وه - له پرووی کیش و سهرواوه، ههستم به له نگ و له واری شیعره کانی نه کردوه.

۵- مه حوی زیتیر شیعی به هه موو جو ره کیشه کانی "هه زه ج"، "یه مه ل"، "یه جه ز"، "موجته س"، "موزاریع" و "مونسه ریح" و "موتنه قاریب" هۆنبوه ته وه.

زەمانە

زەمانەى پىر تەعەب دەتکاتە تىرۆک
لەتەى نانت دەداتەى دوو بەشى نوک
پىسالەى دیدە لەبىرێزە، دلا تۆش
بجۆشە، سازى نالە هەم بىى کۆک
بەنووکى تىرى شوخىکى کەوا چۆخ
لەبەرماتەن بوو جامەى برنجۆک
بەکولمى ئالىيا ئالا خەتى سەبىز
ترنجى کەوتە بەر پەنجەى ترنجۆک
گەر ئەم ريش و سەرەى زاهيد لەگەل بى
دەبى جەننەت بەدەشتى شەنگ و پىشۆک
پەقىبە لەعنەتى، عاشق دەکەى پەجم
لە باتىي سەگ دەکەى شىرئ سەمەندۆک
بەخۆرايى لە «مەحوى» بەس پەنجە
نەجىبى، مەگرە وەک هۆک، بەگم، هۆک

مەحوى

دهقی کراوه له هونراوهکانی مه‌هویدا

په‌ئوف عوسمان

شیتل کردن^(۱) و خوتندنه‌ودی دهقه کونه‌کان به‌دید و پیتوانه و سیستمی رووناکبیری نویی سهردهمی رۆبۆت و ئینته‌رنیته ههر له خۆیه‌وه جۆزه سرکی و سلهمینه‌وه‌به‌ک دینیتته گۆرئ، دیاره ئهم هه‌وله موغامه‌ره نامیژه ده‌شیت چه‌پکی بنه‌ما و مه‌رجی تاییه‌تی خۆی هه‌بیت، که هه‌ندیکیان په‌یوه‌ندی به‌خودی خوتنه‌ر و په‌خه‌گره‌وه هه‌یه، وه‌ک ئاست و به‌هره، هه‌ندیکی تریان په‌یوه‌ندی ئۆرگانی به‌سیستمی فۆرمه‌له‌بوونی ده‌قه‌وه هه‌یه:

هه‌ندیکی مه‌رجی تری ئه‌و خوتندنه‌وه‌یه به‌نده به‌رگه‌زی بابه‌ته‌که‌وه، ده‌قی ئه‌ده‌بی کراوه ئه‌و تیکسته ده‌وله‌مه‌نده‌یه که ده‌توانیته هه‌موو تاقیکردنه‌وه و ده‌وله‌مه‌ند و ئه‌بستمۆلۆژی‌ه‌کانی په‌خه‌گر هه‌لمژئ و په‌نجه‌ری ده‌وله‌مه‌ندکردنی ده‌ق له‌به‌ردهم خوتنه‌ردا بخاته سه‌رپشت، پیده‌چیت هه‌ندیکی جار هیند را‌وبۆچوونی به‌هه‌بیز و فره‌لک له‌سه‌ر ده‌قیکی له‌خودی ده‌قه‌که وروژینه‌تر بیت، ده‌قی کراوه، هه‌موو خوتندنه‌وه‌یه‌کی نویی ژیرانه ده‌وله‌مه‌ندتری ده‌کات و نه‌یینی داهیتانه‌کانی باشت‌ر والا ده‌کات، مه‌رج نییه ده‌قی کراوه له‌به‌ردهم هه‌ست و بییری خوتنه‌ردا پابه‌ند بیت به‌ته‌نیا لایه‌نی هونه‌ری و به‌دیها‌تنی مه‌رجه پۆزه‌تیه‌یه‌کانی میتافۆر؛ به‌لکو نا‌وه‌رۆکه ده‌وله‌مه‌نده‌کانیسی، یان ئه‌و تیکستانه‌ی که کیسه‌ مرۆقایه‌تی و ئه‌نتۆلۆژی و ژیاریه‌یه‌کان به‌رجه‌سته ده‌کات، به‌په‌یچه‌وانه‌ی ده‌قی کراوه‌وه ده‌قی داخراو هه‌رگیز ناتوانیته وه‌لامی تیوره نوێکانی په‌خه‌ بداته‌وه و خوتنه‌ریش بخاته سه‌ر که‌لکه‌له‌ی بییرکردنه‌وه‌ی قوول و چه‌ند لایه‌نه، جگه له‌وه‌ش له‌چه‌قی خالی‌کدا وه‌ستاوه و کونبر بووه، قسه‌کردن له‌سه‌ر هونراوه‌کانی مه‌حوی مه‌زن، ده‌شیت پانتایییه‌کی گه‌وره‌ی فره‌مه‌ودا بگرتته‌ خو، دیاره فره‌مه‌ودا بیه‌ش حاله‌تیکی په‌های وانییه که شیعره‌کانی سنوور به‌ندیه‌کی ئه‌وتۆ بکرتن، وه‌ک ئه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی ئۆرگانی له‌نیوانیاندا نه‌ما‌بیت و کۆمه‌له‌ کیتلگه‌یه‌کی به‌یه‌ک نامۆ بن، تیکسته‌کانی دیوانی مه‌حوی زاده‌ی بییر و ئه‌ندیسه و عه‌بقه‌ریه‌ت و دا‌رشتن و ریک‌خستنی خودی مه‌حوی، به‌لام ده‌بیت په‌چاوی ئه‌وه‌ش بکرتت ئاستی هه‌موو تیکسته‌کان چون یه‌ک نین له‌به‌ر کۆمه‌لێک هۆی خودی و بابه‌تی، چونکه ئه‌و هونراوانه له‌کات و ته‌مه‌ن و رووداوی جیا‌جیادا نووسراون، ئه‌مه‌ جگه له‌وه‌ی که هه‌ندیکی بابه‌ت بۆ شیعیر پتر مل ده‌دا وه‌ک له‌ بابه‌تیکی دی.

دیاره ئه‌م هۆکارانه په‌نگرتی تیروزی داهیتان له‌ ئاست و بۆن و به‌رامه‌ی شیعرا ده‌که‌ن، ئه‌وی راستی بیت که‌م تابیتشی فرسه‌ت بۆ لیدوان و توێژینه‌وه له‌سه‌ر مه‌حوی له‌بار و هه‌لکه‌وتووتر بووه وه‌ک له‌ (سالم و کوردی)، دیاره ئه‌م دووانه‌ش که‌متر نه‌بوون له‌ مه‌حوی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی

(نالی و مه حوی) زانایه کی گه وره ی وهک مه لا عه بدولکه ری می موده ریس رافه ی نه کردوون، ئیتر که متر خه لک به لایاندا ده چیت یان هر پییان ده ویرئ! بابه تی دهقی کراوه لای مه حوی تا ئیستا دهستی بو نه براره و پیوستی به میتودی هیرمونتیکا هه یه که ئه ویش له ئاست تاک گه رای بی تویره روه دا پهرت پهرت ده بیت، دیاره تاک گه رای بی مه به ست له داپران و نامراز گه ریا نه ی خود (الآلیه) نیسه له پرۆسه ی روونا کبیریدا وهک دیارده یه کی سوسولۆژی، دهقی کراوه لای مه حوی ئه و تیکسته داهینراوانه یه که چاره قرزالیسه کانی شیعریه تی تیا ئه دره وشیتته وه، خوریه ی نه پنی داهینانه کان وهک برووسکه له میشکی خوینه ردا بارانی ئه فسوون و ته ئوبلی سه رته لانه ده باریتی، پرۆگرامی ئه م نووسینه ده ستنیشان کردنی چهند به یتیکی کراوه یه که له درزی نیوانیانه وه ده شیت خوینه ری پسپۆر که شفی گه لی پانتایی و دورگی نه بینرا و دلۆفانی ئه وتۆ بکات که له ئه نجامدا شیعریه ت بکاته دهسته گول و ده ستنیشانی عه بقه ریه ت و جیهانگه رای بی دهقه سه رکه وتوه کانی مه حوی پی بکات.

۱- مه حوی ده لیت:

له هر جیهه ک هه لی خورشیدی عیشقی گول رۆخان «مه حوی» (۲)

ئه گه ر عه قلی ببی، له و جیهه ئاونگی عه قل چبکا؟!

شیعریه تی ئه م به یته به ر له هر شت مه ئلوف کردنی نامه ئلوفه، له سیستی باوی داهینانه جوژه جوژه کانی شاعیرانی تر و هه لفرین رووه و لوتکه به رزه کانی داهینان، ئه قلانیه تی نیویه یته که - نهک ده روه ی - بوته ئاونگ و له گه ل هه له اتنی لیزگی خو ردا ده بیته هه لم و له به رده م سوپای خو ری عیشقا ده پرنگیته وه، مه حوی وه ستایانه ئه وه ی به رجه سته کرده وه که پانتاییه کی شیاو (مساحة متوترة) له نیوان هیزی عه قل - به پیچه وانه ی رۆشنیری باوه وه - شکستی له به رده م وزه میتافیزیکیه کانی خو شه و بستیدا هیناوه، ئه و شیاو ی و دژ به کبونه له نیوان گه رمای خو شه و یستی و ئاونگی عه قلا داینه مۆی داهینانه که یه، رولان بارت ده لیت: (۳)

(دهقی له زه ت نامیز ئه و دهقه یه که دلنیامان ده کات، چالاک ی و پرپوونمان پی ده به خشی و دیاره ئه و دهقانه ش زاده ی رۆشنیری و ئاسوودهی خوینه رن).

مه حوی له دیوانه که بیدا هیند ئه م واتایه سه رنجی راکیشاوه له چهند به یتیکی تر دا دووباره ی کردۆته وه، به لام به بارگه کردنی و اتا و ده لاله تی نو ی و له کۆنتیکستی (سیاق) جیا جیا دا. هر له م فهزایه دا مه حوی ده لیت:

که دل ده توتته وه بو تو، ده که ی ئه و رۆژه تو پروا (۴)

که خو درخه ی وه کو خو ر دل وه کو شه ونم له خو پروا

دیسانه وه ده لیت:

ده پرس ی: بوچی من ده رکه وتم و، دل بو له تو غایب (۵)

که وه ختی رۆژه لات ئه لبه ت ده بی شه ونم له خو غایب

دیاره وشه‌ی (غایب) (رد الصدر علي العجزة) و تکراری سواو نییه.
دیسانه‌وه له هه‌مان واتا ده‌لیت:

تۆکه ده‌رکه‌وتی، مه‌پرسه چی به‌سه‌ر دئ جان و دل (٦)
حاله‌تی شه‌ونم ته‌ماشاکه به‌وه‌قتی رۆژه‌ه‌لات
دیسانه‌وه بۆ هه‌مان بابه‌ت ده‌لیت:

به‌جیلوه‌ی ئه‌و، وه‌کو شه‌ونم، فری هه‌ر عه‌قل و هۆشی بوو (٧)
که سببه‌ر مه‌حوه له‌و جییه هه‌تاوی له‌حظه‌یه‌ک لی که‌وت

وه‌ک هه‌مام بۆ کرد ئه‌قل له‌ کۆمه‌لگا و له‌ بواره ئه‌کادیمییه‌کاندا ره‌مزی مانه‌وه و لۆژیک و
به‌رقه‌راربوونی تاقیکردنه‌وه سه‌رکه‌وتوو هه‌کانه، به‌لام سۆز به‌په‌یچه‌وانه‌وه دواکۆتا و دوور له
هاوکیشه‌کانی ئه‌قله، مه‌حوی هه‌ر دوو ته‌وه‌ره‌که‌ی (ئه‌قل و سۆز) ی به‌وزه نه‌بینه‌راو داهینه‌ره‌کان
جی گۆرکی پێ کردوه و به‌هه‌یزی میتافۆزی مه‌ر (عه‌قلی عه‌قل) په‌نجه‌ره‌ی داخراوی مه‌ر واتای
فه‌ره‌ه‌نگی وه‌ستاو له‌به‌رده‌م جیهان‌بینیییه‌کی داهینه‌راو دا کردۆته‌وه، ده‌شیت منی خویننه‌ر هه‌ولتی
ئه‌وه‌ش بده‌م که ئایا خودی مه‌حوی له‌ ناواخنی به‌یته‌کانیا هه‌مای راسته‌وخۆ هه‌یه بۆ ده‌قی کراوه
یان نا؟ دیاره ئه‌م به‌یته‌ی مه‌حوی جوړه مۆرکیکی ئه‌و ده‌لاله‌ته‌ی پێوه‌یه: (٨)

له‌هه‌ر شیعری له‌ دیوانت ده‌جووشی نه‌شه‌یه‌ی «مه‌حوی»
سه‌دایه‌کی له‌ یه‌کتر جوئی ده‌دا هه‌ر تاری قانونت

دیاره (نالی) یش هه‌مان جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌قه‌کراوه‌کانی خۆی کردوه و ده‌لیت:

نه‌ظمی (نالی) میثلی ئاو و ئاوینه‌رهنگی نییه (٩)
دوو رووه بۆ سه‌یری خاطر: یه‌ک خه‌فی و یه‌ک ئاشکار

٢- مه‌حوی ده‌لیت:

ئه‌گه‌ر ئازاده‌گیه‌ک بی له‌ عه‌ده‌مدا بۆمان (١٠)

چی هه‌یه غه‌یری به‌په‌یچی په‌له‌په‌ل داوی حه‌یات

مه‌حوی وه‌ک هه‌ر شاعیریکی سۆفی و عیبرفانی میتۆدی ژبان و عه‌ده‌م به‌خه‌ستی چۆکی
داداوه‌ته سه‌ر مه‌به‌سته تایبه‌تیکانی و به‌ره‌نگی جوړ به‌جوړ له‌ هۆنراوه‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه،
سه‌ره‌جم وشه‌کانی نیوه دپیری یه‌که‌م جگه له (بی) کراوه و سه‌ریه واتاگه‌لی جیاوازن، دیاره
جیاوازی واتای وشه وه‌ک خودی خۆی له‌ سیاقدا گۆرانی چۆنیتی تری به‌سه‌ردا دیت، نیوه دپیری
یه‌که‌م رسته‌یه‌کی مه‌رجیه (شرط) و وه‌لامه‌که‌شی له‌ نیوه دپیری دووه‌مدا کۆتایی پێ دیت، بیری
سۆفی گه‌رایبی له‌ هه‌ندیک حاله‌تدا نوقمی ره‌شبینیییه‌کی سه‌رتاپاگیری ده‌بیته و فه‌لسه‌فه‌ی
ژیانیش لای ئه‌و ده‌بیته جوړیک له‌ نه‌هه‌لسته‌یه‌ت، واته ده‌سه‌ردان له‌ هه‌موو ئه‌گه‌ره

پۆزه تیفیه کانی ژیان، خۆجاریش هه به لیزگی نووریکی ئیلاهی در به تاریکیه کان دهدا و ده پۆزته سهر پانتایی زامی گومان و دوو دلّیه کان، وشه ی (ئه گهر) له کۆنتیکست (سیاق) ی به یته که دا نه گه شتۆته بن به ست بوون و له چه قی ده لاله تیکدا نه وه ستاوه، (ئه گهر) دوو ئه نجامی دژیه که له خۆیدا بارگه ده کا که بوون و نه بوونه، ئایا له عه ده مدا وه که مه حوی به هیمما پیمان ده لّی نازادی هه یه؟ وشه ی (نازاده گیسه که) دیسانه وه وشه یه که ئیجگار کراوه یه و ده شیت چه ندان هیرمۆنتیکای پی سته ر بکریته، ئایا نازاده گی لای مه حوی چییه؟ چ جو ره سه ره سته یه که جه سته یی رۆحی؟ ئایا نازاده گی له خودی ده قه که دا ناکاته جو رتیک له خامۆشبوونه وه یان پاکژبوونه وه ی روح؟

دیاره وروژاندنی بییری دوا ی نازاده گیسه که ی مه حوی په یوه نداره به و میتۆده فه لسه فه یه که پی یی وایه مرۆف به ر له هاتنه دنیا وه ی له (لوح المحفوظ) دا مه ی نه ی خۆی هه بووه وه که نه خش، دیاره ئه م بییری نه هلسسته یه ی مه حوی ئه نجامی ئه و بیزاری و وه رسیه یه تی به رامبه ر کیشه و کۆسپه کانی سه رده مه که ی، مه حوی وه که شاعیریکی مۆرالی هه میشه پا به ندی به ها پیروژه کانی ژیان بووه و به موو لای نه داوه له ریسواکردن و به که م زانینی ئه و سۆسۆلوژیا باوه ی که پشت به ده سه لات و بنه ماله و نیوه ندی حوکم ده به سته ی و وه که هه ر موته نه ورێکی بویری سه رده مه که ی دژی ته ورژمی باو وه ستاوه ته وه و کۆی له هیه چاوسوورکردنه وه یه که نه کردوه، (ئه گهر) به هه ر دوو ئه نجامه پۆزه تیفی و نیگه تیفیه که یه وه، واته به بوونی نازادی له عه ده مدا یان نه بوونی، ده شیت هه ر له ئه نجامدا پا به نده مان کات به دوا ی پیچه لّ پیچی ژیان و لیتی ره ها نه بن، فه نتازیای بوون (وجود) لای مه حوی و له نیوان ئه م دیره وه که وتۆته نیوه ندی دوو هیزی ئه و تۆ که به درێژایی میژووی مرۆفایه تی له زۆرانبازیدان، دیاره ئه م فه لسه فه ی بوون و نه بوونه و سه ره تا نادیار و پرسیار و وروژینه کانی قورسترین کیشه ی ئه نتۆلۆژییه و تا ئیستا نه هاتۆته سانا بوون! له عه ده مدا نازاده گی به هه موو ره هه نده کانیه وه هه بی یان نه بی مرۆف هه ر ده بیته له نیوه ندی گری کۆیره کانی ژیاندا پی بگیری و سه رسام بیته، واته هه ر ئه زه له وه ئاده می ده بیته له به رده م که ژی سامناکی مردندا چۆک دادا و ئاماده گی هه میشه یی هه بیته بۆی، دیاره ئاماده یی هه میشه یی لای سۆفیزم ده کاته خۆ ئاماده کردن و له خواترسان و په ی ره وکردنی بنه ماکانی ئاین، وشه ی (عه ده م) دیسانه وه چ وه که خۆی و چ وه که سیاق کراوه یه به رووی دوو واته و ده لاله تیککی ئه و دیو دوو واته که ش، که یه که یکیان مردنی دوا ی ژیان و ئه وی دیش هه ر نه بوونه له ئه زه له وه، ئه مه جگه له وشه ی (بۆمان) که چه ند ده لاتیک ده گریته خۆ، که هه ر یه که یان پانتاییسه کی کراوه یه به رووی چه ند واته یه کی تردا، (بۆمان) به واتای بۆ (ئیمه) یان (بۆمانه وه) واته درێژه دان، یان (بۆ ژیان) که من ئه مه یان به ستانده رتر ده زانم له هه موویان، دیاره مه حوی به دهر له شاعیره کورده کان به وه ناسراوه که سه بکی تیکسته کانی قورسن و پیوستیان به مان دوو بون و ته فکیک هه یه، دیاره مه به ستم به دهر له لۆژیککی فۆکۆ و رولان بارته له و بواره بونیاتگه راییه دا، ئه م گوئی پیدانه

فره‌یه‌ی مه‌حوی به‌سنه‌ت، لای هه‌ندی به‌نه‌نگی که و تۆتۆه‌وه، خوالیخۆشبوو عه‌لانه‌دین سه‌جادی ده‌لێت: (١١) (نازانم مه‌حوی چی ناچاری کردۆته‌ سه‌ر ئه‌وه که به‌م جۆره‌ عه‌زیه‌تی خۆی بدا بۆ ئه‌وه شیع‌ر دا‌بنی...) من وای بۆ ده‌چم ئه‌و حوکمانه‌ جۆره‌ تاک ره‌هه‌ندیه‌کیان پیتۆه بیت و له‌گه‌ڵ فه‌زای زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانیا نه‌گۆنجین، ره‌خه‌گری گه‌وره‌ جورجانی ده‌لێت: (شاعیریه‌تی دوور له‌ سنه‌ت وه‌ک نافرته‌تیکی شوخی نه‌زۆکه، به‌لام ئه‌و ده‌قه‌ی که به‌هره‌ و سه‌نعه‌تی تیا ناویزان ده‌بیت به‌سه‌ر ته‌ل و نه‌وازه‌تر له‌ قه‌له‌م ده‌دریت، کاتی خۆشی ئه‌بو ته‌مام هه‌ر به‌هه‌مان تۆمه‌تی ئیستای مه‌حوی پیتیان ده‌وت: بۆ شتی نالیی که خه‌لکی لیبی تیبگه‌ن؟ ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ده‌یوت: ئه‌ی ئه‌م خه‌لکه‌ بۆ تیناگه‌ن؟ مه‌حوی شاعیری نوخبه‌ و ده‌سته‌ی گۆلبه‌تری سه‌رده‌می خۆی بووه‌ و هه‌میشه‌ ویستۆتی و اتا قوول و فه‌لسه‌فه‌ ئامیزه‌کان مۆرکی تایبه‌تی هۆنراوه‌کانیی بن، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌ندیک جار ئه‌بولعه‌لای معه‌ری ئاسا ویستۆتی له‌ هه‌ندیک چامه‌دا خۆی به‌شتیکه‌وه‌ به‌سه‌تیته‌وه‌ که پیتۆست نییه‌ (لزوم مالا یلزم) هه‌روه‌ک کۆتایی هینانی هه‌ندیک چامه‌ به‌ (چیکه‌م، رۆژ، شه‌و...)

٣- مه‌حوی ده‌لێت:

خودا بیدا به‌رحمه‌ت، داغی دڵ، چاوی دڵه «مه‌حوی» (١٢)

به‌گریه‌ چاوه‌ گه‌ر چوو، شک ده‌به‌م چاویکی بیناتر

مه‌حوی له‌م به‌یته‌دا که ده‌توانم به‌ شابه‌یتی (البیت القصید) قه‌سیده‌که‌ و ته‌نانه‌ت ده‌ره‌نجامیسی دانیم، مامه‌له‌یه‌کی نوێی هونه‌رمه‌ندانه‌ی به‌جۆریک له‌گه‌ڵ پیکهاته‌ی داھینانه‌که‌دا کردووه‌، که له‌ حاله‌ته‌ ئاسایی و زه‌ینییه‌ فه‌ره‌ه‌نگی و رۆژانه‌یه‌که‌وه‌ گواستۆتیه‌وه‌ بۆ دۆخی شیع‌ریه‌تیکی ئه‌وتۆ که کۆمه‌لیک ئه‌رک و پیداو‌یستی نوێی خسته‌تۆته‌ ئه‌ستۆی وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌کانه‌وه‌، دلی بچ‌ خه‌م و شاد له‌ میتۆدی عیاشقی عیرفانی مه‌حوبدا به‌تال و عه‌ده‌م ئامیزه‌ و له‌ پانتایییه‌کی بچ‌ به‌هادا گر ده‌خوا و ده‌خولیته‌وه‌، ته‌نیا سه‌رچاوه‌، که هه‌یزه‌ و گوروتین ده‌دا به‌جیهانه‌ بچ‌ به‌راییه‌که‌ی دڵ، ئاوه‌دانی ده‌کاته‌وه‌، ماکی مانه‌وه‌ و جیهان‌بینی بچ‌ ده‌به‌خشیت ته‌نیا و خه‌م و داخه‌، ئازار و کسپه‌ به‌سوێکان ئه‌و خۆینه‌ گه‌شه‌ن که هه‌میشه‌ سیستمی پیکهاته‌ ئۆرگانیزمییه‌کانی دڵ وه‌گه‌ر ده‌خه‌ن، رسته‌ی (داخی دڵ چاوی دڵه) هیندکراوه‌یه‌ به‌رووی بیریی خۆینه‌ردا چه‌ندان ته‌ئویلی جۆر به‌جۆر هه‌لده‌گریت کام داخوخورپه‌یه‌ی دڵ و کام چاوه‌شی؟ به‌دواداچوونی وه‌لامی ئه‌و دوو پرسیاره‌ له‌ تاک ره‌هه‌ندیه‌وه‌ ده‌مانباته‌ فره‌ مه‌ودایی و گه‌لن و اتا و مه‌به‌ست و سه‌ره‌نجام به‌ده‌ست دینیی، شیع‌ریه‌تی رسته‌که‌ بریتیییه‌ له‌ فه‌زایه‌ک ته‌م و چری و ویناکردنی (تصور) جۆر به‌جۆر، که له‌گه‌ڵ گۆکردنیکدا پانتایییه‌ک سه‌ر سوڤهاتن دیته‌ گۆژی، با ئه‌وه‌ش له‌ یاد نه‌که‌م که له‌م دۆخه‌دا تا‌قیکردنه‌وه‌ خودیه‌کانی هه‌ر خۆینه‌رێکیش هینده‌ی ترگه‌رم و گورپی ته‌ئویلی جۆر به‌جۆر ئه‌ره‌خسینیی، دیاره‌ له‌م رسته‌یه‌دا هه‌ردوو چه‌مکی شیع‌رییه‌ت و هیرمونتیکا پیکرا لکاون و هارمۆنیای ترپه‌ی دلی خه‌مبار و چاوی به‌فرمیسکی دڵ ره‌نگ

دهريژن، (۱۳)

(په يوه ندى نيوان شيعرييهت و هيرمونتيكا په يوه ندى په يوه ندى ته واو كه رانه ي سهر كه وتوو، هيرمونتيكا لاي تودوروف له يه ك كاتدا ده كه وپته بهر و دواي شيعرييه ته وه)، مه حوى ههر له سهره تاي به يته كه وه ده لپت:

(خودا بيدا بهر حمهت)، وشه ي (بهر حمهت) له ره وانبيژيدا هونه ريكي واتاداري گرنه، كه پتي ده لپن (احتراز) و له هه مان كاتيشدا دژيكي نه بينراي له گه ل خوي هه لگرتوه كه خوينه ري وريا ده بيت هه ستي پي بكات كه هويش پيچه وانه ي ره حمه ته و به باري نيگه تيفيدا ده شكيتته وه، واته نه گهر نه و چاوي دلله كه لاي سوږييه كان (بصيرة) هيه، خوا بتداتي و به لام له بواري دژه ره حمه تدا بهيني توشي كارسات ده بي و به زيان ده شكيتته وه بو خوت و ده ورو به ريش، مه حوى له نيوه دپري دووه مدا له هر كي مه عنه وي دلله وه ده گويزيته وه سهر هر كي مادي چاو، كه گرنه گترين ناميري مرؤقه و له ويوه ناشنا ده بين به هه مو نه و ديمه و وينه و توخم و دياردانه ي كه سهراسيمه مان ده كن و به هاكاني ژيانمان پي ده به خشن، دياره له ده ستداني چاو له نه نجامي هه لپتانه وه ي فره يه تي به ملوانكه فرمي سكي درشت و پيرؤز، كه ده كاته كوژانه وه ي چراي ته مه ني عه شق و خاموشبوونه وه ي هيدى هيدى تا ليواره به سوپكاني مهرگ، به لام مه حويي وه سستا و شاعيري گه وره وه كوت و پريه كي چاوه روان نه كراو، وه ك وزه ي شيعريه تيكي برووسكه ئاسا، چاويكي جيا له وه ي پيشووتر، به سيماي ژياندا هه لده هيني كه گه وه هري مه عريفه ي سوږيزمه، رسته ي (چاويكي بينا تر شك ده به م) كه نالته رناتيفي چاوه ناسايييه كه يه، تيكي ستيكي ئيجگار كراويه و ده شيت گه مه ي هونه رمه ندانه به خوينه ر بكات و بيخاته كه لکه له ي به دوا داگه ران و بير كرده وه ي قولله وه، نه مه جگه له وه ي كه نه و رسته يه خوي له خويدا جوړيكي له سهر سه ختي و مل نه داني مه حويه نه ك به ته نيا به رامبه ر به ناموونه نه نتولوژييه كه ي رووناكبيره گه وره كان به لكو به كارسات و رووداوه سياسي كاني سهرده مي خوشي، چونكه نه م شاعيره نه ك شا به ته به سهر سهرده مه كه يه وه به ته نيا، به لكو رولي تايبه تي و بهر چاويشي هه بووه له وه ستانه وه ي بويرانه ي به رووي ته وژم و شه پوله باوه نيگه تيفيه كاني ده سه لاتي سهرده مه كه يدا. له بواري نه م جوړه واتا كراوه و سوږيزم ناميزه دا، دوو ريباز سهره لده دا: (۱۴)

(په كتيكيان نه و نووسينه سوږيزمه تاك په هه ندانه ن كه تاقي كرده وه لاده خه ن (انزباح) و به ته نيا لايه نه زه ينيه كان تيوريزمه ده كن، واته نه و پانتايي دلله راوكي و شيوايه ي نيوان نووسهر و وه رگر، يان نووسهر و خودي دهق له ده ست ده دن، به لام نه و تيكي ستانه ي كه له نه نجامي گينگلدان و تاقي كرده وه ي سوږيانه دا چاويان كرده ته وه پرشنگ ده دن به گياني سوږيزم، گياني دلله راوكي و خوځوارده وه و په رت بوون و شيوايي كه نه م حالته به بان گياني شيعرييهت ده گرتته خو)

٤- مه حوی ده لیت:

به هاری بوو جوانی، بوو به سوخره ی پایزی پیری (١٥)

به سه رجوو باخ و باقی ماوه وهی مشتت چل و چپوه

ئهم تیکسته پیش له دایکبونی وهک شاعر له ویردانی شاعیر و سروشتی وزه کاندایا به سرکیبی، خودی خزی چاوی هه لتهیناوه، بهر له وهی دهقه که گۆش بکریت شاعیر به دوایدا ویتل بووه و ئه لهای پامکردنی کردووه، دیاره زمانی ئهم خیتابه ی مه حوی به فزه زایه کی میتافور بارگه کراوه، جوانی و لاوی خهویکی به هاره و له ده مه ده می پایزی پیریا به ناگادیت، رسته ی (بوو به سوخره) ده قتیکی کراوه یه و له سیاقی به یته که دا به یه ک و اتا دانا که ویت، ده شیت سوخره، لیره دا له (سخریه) ی عه ره بی واته گالته جاریه وه، هاتیب، خو ده شیت به واتای زور و توندی بیت وهک به سوخره بردن، واته کیلگه رهنگاله بی و سوورمه چنه که ی به هاری ته من له به رده م ره شه با و توفی پایزا کزر و په شمرده بووه، جوگه له کانی هه وه سبازی و له زهت هه لپرووکان، گه لا و گوول و میوه ی زهرد و سووری باخی ته من به ره و به سه رجوون و خه زان دهرۆن، جهسته ی شه که تی بهر هه له مووتی ژیان بریتیه له مشتت چل و چپوی ئه و تو که ئاماده گی هه همیشه ی هه یه بو له ناو چوون و دارمان؟ ئهم واتا ناساییه (١٦) (یان هه ندی زانیاری دیارده کانی تری ژیان هه رگیز به فیربوون ناتوانین بیانگه یین، به لام به چیت و له زهت پامیان ده که بن)، له سه رجهم به یته که دا مرۆف به پیتی میتافوری شارراوه (الاستعارة الکنائیة) مرۆف دره ختیکی رووت و قووته و له به رده م زستانی مه رگدایه، دیاره زمانی هیتما یه کی که له خه سلته ته دره وشاوه کانی شیعییه ت، مه حوی له نیوان به هار و پایزه وه دوو وهرزه که ی تری بو خوینهر جیه یه شتووه، به هار په ریوه بو پایز به سه ر هاوینه دا، پایزی په ریوه ته وه بو زستان به هیمای مشتت (چل و چپودا)، ئهمه جگه له پامکردن و سانابوونی وهرزه دزه کان له پانتاییه کی ته با و چینیکی سفت و سوولدا، دیاره ئهم دهقه کراوه یه و له م ناسته دا مه حوی (١٧) (خستوته نیوه ندی ده سه لاتی خو به وه و پیتی که ووتوه و کاربگه ریشی خستوته سه ر، ئهمه جگه له وهی که دهقه که بهر له شاعیر ئاماده گی ده لالی هه بووه و شاعیریش به دوای پامکردنیا ویتل بووه)، ئا لیره دا ئه رکی شاعیری گه وره ئهم به دوادا گه ران و سوړاخ و ویتل بوونه یه که تا هه یه له خالیکی مؤله قه دا به بی ئوقره بی ده میتیته وه. ده سه وازه ی (مشتت چل و چپو) ئیجگار کراوه یه به پرووی هیرمونتیکادا، که دیارترینیان به که م و کورت زانیینی ته منی مرۆف و به هه در چوونی ژیان و بی بایه خی و کاتبه ندی تاقیکردنه وه که یه تی، له به رامبه ر ژیا نه هه تا هه تاییه که ی تر، له بواری ئهم کی شه ئه نتۆلۆژی به ی نیوان بوون و نه بووندا گه لی به یتی نه وازه و سه رته ل و تراون، که لیره دا دوانیان به نمونه دینمه وه:

نالی ده لیت:

شهوی به هاری جوانی خهوی بوو پر ته شویر (١٨)

له فه جری پایزی پیری به یانی دا ته عبیر

ههروهها مهولهویش دهلیت:

دل بیبهن وه دار سهر کهل لای وهشت (۱۹)

چهمه رای وایین ریششهش بی وه دهشت

ئهو خورپه و دلهراوکیتهی مهحوی که له ئهنجامی کیشهی وهرزهکانهوه وینا دهبیت و شاعیر وهستایانه له بهر نادهمی کردنیاندا کار دهکات، خۆی له خۆیدا جۆریکه له روانینه شموولیبهکان، ئامیتهکردنی دهروهاویشتهی دیاردهکانی سروشت و ژبانی مرۆف، هوشیاری زهمهنی بهچل و چیبوون له ئاست بههاری ههروهکاری تهمهندا، خۆی له خۆیدا تانویزی شیعریبهتی بهیتهکهیه و دهرگای جۆره نامۆبوونیککی لهزته نامیز دهخاته سهپریشته بوگیانی تامهزرۆ و بی ئوقرهی شیعر گهراایمان:

۵- مهحوی دهلیت:

دل له ئیدراکی حهقیقهت بی بهشه بی داغی عیشق (۲۰)

«مهحویا» دانا دهبی بهم چاوه بینایی بکا

مهحوی لهم تیکسته عیرفانی ئامیزهدا وشه و دستهواژهکانی له دهسهلاتی فه رههنگیی باو قوتار کردوون و خستوونیهته نیو پانتایی میستافۆری نوپوه و لهو ریگایهوه پهیوهندی هونهری تازهی چنیوه، له نیوان کوننتیکسته (سیاق) ه نوپیکانهوه ههولنی فرهی داوه بوگهیشتن بهحقیقهت، دلی مهحوی بوگهشتن بهپیکهاته مهعریفیهکانی حهق، دهبیته وههم و مهحال؛ ئهگهر و ئازار و خورپهکانی عیشق پهنجهرهی ئهوه حهقیقهتهی بو والا نهکهن، لای مهحوی و لهم بهیتهدا گهشتن بهکایهکانی حهق له هوش و عهقلهوه دهست پی ناکات، که ئهمه خۆی رهفری ئامادهگی (حضور) عهقله و پهنا بردنه بو جیهانه نه بیسراو و تهماوییهکانی دل، که چاوهگی خورپه و سۆز و کسپه بهسویکانی عیشقه و ههمیشه دهرفی ئاژنی خهمه گهورهکانه که بهدژ دهکهنهوه له گهل ئهقلانیتهت و پیکهاته دهلالییبهکانی، دیاره ویناکردنی مهحوی بوگهشتن بهو فهزای حهقیقهته دهبیته بهو چاوه بینایی بکریت، قهرتاجنی لای وایه (۲۱) (بنهمای نامۆکردنی باره دهروونیهکان هۆیه که بو ههستکردن بهستاتیکای دهق و بزواندنی سهر سورھاتن و واق و پرمان)، لهم دهقه کراوهیهی مهحوبدا یه کسانیی نیوان وشه و مهدلول تیک دهچیت، تیوریزهکردنی پیشینهی واتا لهسهر وشه، ریتمیککی تر وهردهگریت، که ئهویش هیمایه بو واتا ونهکان، ئهوه واتایانهی که خودی خوینهر سههرلهنوئ و له دهروهی دهقدا دهینوسیتتهوه و جاریکی دی دهبیتهوه بهداهینه بهلام له فهزاو کهشیککی تر دا.

۶- مهحوی دهلیت:

که سینهی ریشمی بهو تیغی نازه ئهجن ئهجن کرد (۲۲)

وتی پهژموردیه ئهه لالهزاره، ئاوی تن دهگرم

لەم بەیتەدا مەحوی ئیجگار وەستایانە پەنجەرە ی هیرمونتیکی لە میتافۆرە خەیاڵ ئامیزەکان کردۆتەوه، زۆر هونەرماندانە جێ گۆرکیتی بە ئامیزەکانی هەست (تراسل الحواس) کردووه، هەر لە سەرەتاوه سینە زامداری بە ئاخ و خەمی خۆشەویستی بۆتە باخیکی سیس و ژاکاو، بەلام نازی یار دەبیتە تیغ و هیندە دی دلی ئەنجین دەکا و بەخوینی گەش گولالە سووره سەر دەردینێ (تیغی ناز) هیند کراوێه دەشیت سیبەری کۆمەڵیک دەلالەتی جۆر بە جۆر بخاتە سەر وینای خوینەر، دەشیت ناز دەرھاویشتە قسە، یا نیگا، یان لەنجەولار یان هەلسوکەوتی ئەفسوون ئامیز، یان... یان... ئەوهی که دەبیت لەبیر نەچیت ناز لەسەرەنجامدا بۆتە ئاو و باخچە دی دە ژاکاو و رەنگ پەریوێهە چاوی پێکردۆتەوه، واتە لەیهک چرکە داو لە فەزای یەک پانتاییدا، ناز بۆتە زام و دەرمان، گۆل و رەشەبا، وجود و عەدەم، خوینەر بۆی هەیه بپرسی (ناز) و ئاو لە چیا تەیان و لە چیا لیک دادەبرین؟!

دەشیت لە وەلامی ئەم پرسیارە دا پەنجەرە ی ئەنجامگیر بەکی دی بکرتتەوه، که ئەویش هۆ و ئەنجام، پەرت بوون و پیکرا لکان، واتە جووت بوونی دیارده دژەکان و مەتلووف کردنیان لە چوارچێوەی هونەری دا، که ئەمە خۆی لەخۆیدا ماکی شیعرییەتیکی بەرچاوه (٢٣)، (دیاره دۆزینەوهی هاوکیشە دژەکان، بەرپرسیارەتیکی بەکەمی خوینەرە بۆ کەشفی ستاتیکی و رەهەندەکانی دەق، لێره دا دەشیت خودی تیکستە که بیته هاندەر و جوولینەر، واتە خویندەوه لەو داروبارەدا دەبیتە کاریکی قورس و دەشیت پشت بەبەها ستاتیکی و رەوانبێژەکان بەستێ، مەحوی شاعیر و وەستای بەهرەمەند بەبیری جوانناسی جێگۆرکیتیکی وردی لە نیوان سیفەتی ئاو و نازدا کردووه که (تینگرتنە)، دیاره ئاو لە دۆخی شلیدا ناگیرتتە کەس بەلام مەحوی بەهونەری میتافۆر بەخەسلەتی (نازی) بەخشیوه بەئاو و گرتووتی بە باخچە ی ژاکاوی دل ئەم کارگۆرکیتیکی (تراسل عمل العناصر) دەرھاویشتە ی کرانەوهی دەقیکی سەر لێوه لە شیعرییەتدا.

٧- مەحوی دەلیت:

خەلاصی بوونی قەت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت (٢٤)

لەبەر تیرت مەلەک بێ، هەلفریبی نەبووه نەخچیرت

پۆچی بێ ئۆقرە ی مەل ئاسای مەحوی لە قەفەزی سینگەوه داویەتی لە شەقە ی بال و کەوتۆتە داوی زولفی زنجیر ئاسای یارەوه، لە فەزای زولفیا وشە ی (زنجیر) بەرووی دوو مەدلولدا سەر دەردینێ، یەکیکیان جوانییه که بەتی که لوولە و ئەوی دی ئەو داوه کرژ و پێچەلپێچە یه که مەلی دلی تیا بەند بووه و قوتار بوونی نییە، هەردوو واتاکە لە کیشە یه کی هامبەریدا (مستوازن) ئامبازی یەک بوونەتەوه، مەحوی بەم حالەشەوه نەوێستاو، بەلکو وشە ی (تیرت) ی هیناوهتە فەزای بەیتەکه و دەشیت کۆمەڵیک تەئویل هەلبگرت و هیندە ی تر جیهان بینی خوینەر لەو سیاقەدا فروانتراکت، دیاره ئەم گوتارە دەلالەتی نوێ نمایشی دەکات که ئەویش گواستەوهی

حاله هیومانییه که یه بۆ قوولایی ئاسمان و فریشته، دیاره وشه‌ی (مه‌له‌ک) یش ده‌رگای هیمایه‌کی تر جگه له به‌ئینسان کردنی، که هه‌لفرین و ئاسمانه ناواله ده‌کات، لابردنی (انزیاح) واتای فه‌ره‌نگی (مه‌له‌ک) و به‌ستنه‌وه‌ی به‌کوئنتی‌کستی (سیاق) ی زه‌وی و به‌ئاده‌می کردنی فریشته جوړیکه له‌خۆ ده‌ربازکردن له ئاسته‌نگی وه‌سفی ئامرازگه‌راییه (الالیة) وه بۆ جیهانه به‌پیتنه‌که‌ی شیعریه‌ت، که ده‌کاته په‌ی بردن به‌فه‌زا نه‌بینه‌راوه‌کانی رۆح و وه‌ستانه‌وه به‌رامبه‌ر ته‌وژمی واتا باو و چه‌قیسه‌کان، دیاره ده‌قی کراوه (٢٥) (هه‌میشه هانی خوئینه‌ر ده‌دات بۆ نووسینه‌وه‌ی سه‌رله‌نوئ و ده‌شیت خوئینه‌ریش کیلگه‌ی ده‌قه‌کان ئه‌م دیوه و دیوکات بیرووژینتی بۆ پیتکه‌هاته نوئ و تازه‌کان)، دیاره مه‌حوی به‌م واتایه سه‌رسام بووه بۆیه له چه‌ند جیهانه‌کدا هه‌مان واتا دووباره ده‌کاته‌وه:

ئه‌سیری زولفه‌ دل، ئه‌ی بازی غه‌مزه، غیره‌تی حه‌یفه (٢٦)

ذه‌لیل ئه‌م عه‌نده‌لیسه که‌وه‌تووه به‌ر ده‌ستی قه‌ل چاری

ئه‌نجامگیری

خوئینه‌ری ئازیز دیاره من گه‌لێک ده‌قی کراوه‌م له دیوانه‌که‌دا ده‌ستنی‌شان کردووه و ته‌نیا به‌م حه‌وت به‌یته‌ واز ده‌هینم و وه‌ک هه‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ئه‌که‌دیمی ئه‌م چه‌ند ئه‌نجامگیریه ده‌ستنی‌شان ده‌که‌م:

١- زۆریه‌ی ده‌قه‌کراوه‌کانی مه‌حوی له‌وه‌ قه‌سیدانه‌دا به‌ده‌ر ده‌که‌ون که تا‌قی‌کردنه‌وه زیندوو و رۆحیه‌کانی شاعیری تیا به‌دی ده‌کریت و له پانتاییه‌کانی ریتبازی عه‌شق و سو‌فیه‌گه‌ریدا خول ده‌خۆن.

٢- دیارده‌ی شیعریه‌ت و هیرمۆنتیکا (تأویل) له‌وه‌ ده‌قه‌کراوانه‌دا به‌زه‌قی ده‌رده‌که‌ون و به‌هه‌ردووکیان مۆری داهینانی په‌سه‌ن دهنه‌خشین.

٣- زۆریه‌ی ده‌قه‌کراوه‌کانی مه‌حوی له پانتایی به‌هه‌ر و سنعه‌تدا چاو ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه ریتیه‌ی ئاماده‌گی به‌هه‌ر تاییه‌ته‌که‌ پتر له سنعه‌ت ده‌دره‌وشیتته‌وه.

٤- له ده‌قه‌کراوه‌کاندا مه‌حوی ته‌ک و زوو خۆی له شیبوازی سه‌بکی هیندی گرژ و سنعه‌ت ئامیتز پاراستوه و گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر ریتچکه‌که‌ی نالی و سالم و کوردی.

٥- له به‌رامبه‌ر ده‌قی کراوه‌دا مه‌حوی ده‌قی داخراوی زۆره و له بواره په‌ند ئامیتز و ستایش و سکا‌لاکان و هه‌جوه‌کاندا ده‌رده‌که‌ون.

٦- له ده‌قه‌کراوه‌کاندا هه‌ست به‌ریتمی مۆسیکی ناوه‌وه‌ی به‌یتنه‌کان ده‌کریت و جو‌ره‌خوری و گه‌رم و گوریه‌کی ئاوازه‌یی تیا به‌دی ده‌کریت.

سەرچاوهكان

- ١- رۆژنامهى هه‌رىمى كوردستان، ژماره (٤٠١) دهقى داخراو دهقى كراوه، رهئوف عوسمان.
- ٢- ديوانى مه‌حوى ل ١٦، مه‌لا عه‌يدولكه‌رىمى موده‌پريس، چاپخانه‌ى كۆر، به‌غداد، ١٩٧٧.
- ٣- فى الشعريه، كمال أبو ديب ص ٨٤.
- ٤- ديوانى مه‌حوى ل ٣٥.
- ٥- هه‌مان سەرچاوه ل ٥٢.
- ٦- هه‌مان سەرچاوه ل ٥٧.
- ٧- هه‌مان سەرچاوه ل ٨٦.
- ٨- هه‌مان سەرچاوه ل ٧٥.
- ٩- ديوانى نالى ل ٤٣٩.
- ١٠- ديوانى مه‌حوى ل ٦٤.
- ١١- هه‌مان سەرچاوه ل ٥٦٢.
- ١٢- هه‌مان سەرچاوه ل ١٢٧.
- ١٣- الشعريه، تودوروف ٢٤.
- ١٤- فى الشعريه، كمال أبو ديب ص ١١٠٣ لطبعة الأولى، ١٩٨٧، لبنان، بيروت.
- ١٥- هه‌مان سەرچاوه ل ٢٩١.
- ١٦- المشاكلة والاختلاف ص ١٠٠ دكتور عبدالله محمد الغدامي، المغرب، دار البيضاء، ١٩٩٤.
- ١٧- المشاكلة والاختلاف ٩٧.
- ١٨- ديوانى نالى ل ٢٠٤.
- ١٩- ديوانى مه‌ولهوى ل ٢٠١.
- ٢٠- ديوانى مه‌حوى ل ١٩.
- ٢١- المشاكلة والاختلاف ٦٨.
- ٢٢- ديوانى مه‌حوى ل ٢١٩.
- ٢٣- المشاكلة والاختلاف ١٠٦.
- ٢٤- ديوانى مه‌حوى ل ٦٦.
- ٢٥- المشاكلة والاختلاف ١٠٢.
- ٢٦- ديوانى مه‌حوى ل ٢٩٩.

که بن لیوی لهسه ر لیوم بنی

که بن لیوی لهسه ر لیوم بنی، رۆحم لهسه ر لیوه
که لیوی لابه ری، ئەلبه ته، رۆحم دهردهچی پیتوه
شهکه ر باری، ئەک پاشی، ئەگەر بباویه من دهموت:
که غونچه ی تازه پشکووتوو دهبه یه ی به و دم و لیوه
دهلێ هه ر کهس ببینی یار و، ئەغیاری به ئەطرفا:
خودا چین ئەم هه مسوو دپوه له دهوری ئەم په ری شیوه!
هه تا رۆژه ده بی بۆ شامی شه و هه ولێ بدا هه ر کهس،
ئەگەر شاهه نشه هه ئەو رۆژه رۆیی شه و به بی شیوه
به هاری بوو جوانیی، بوو به سوخره ی پایزی پییری
به سه رچوو باغ و باقی ماوه دی مشتتێ چل و چیتوه
مه گه ر شاری عه دهم، جیی و تبا سه رگه شته بم قاته
ببا بانه به شی مه جنونه، خاصه کۆهکه ن کیوه
ئهمینی شیتییبه «مه حوی» له مه کری نه فسی ئەماره
مه گه ر په حمی خودا دهم به ستی کا ئەم ماره ئەنگیتوه

به هوی

باسیگ له شیعی سۆفیگه ری مه هوی

نووسینی: مه بدولوه هاب چروستانی

که مه حوی ئەسپی خۆی تاو دا له مهیدانی فه صاحه تدا
به جی ما نالی وهک نالی به جی ما کوردی وهک گهردی
خۆشم بۆ مه حوی ئەلیم:

ئەگەر خه لکی له مهیدانی عیشقدا میر و سولطانە (١)
ئەوا مه حوی له کۆری شاعیرانا میری میرانه (٢)
به بییری ورد و ئەندیشهی فراوان ئۆقیسیانووسی
قه سیدهی شیعی ئەو مه رده رهنوکی (٣) ئەهلی عیرفانه

ده روزهی و الامان بۆ چونه مهیدانی باسی شیعی مه حوی ئەبیت شارهزا بوونمان بیت له بییری
سۆفیگه ری. له راستیدا په رتوو کخانه کانی کوردستانی ئەگەر بی بهش نه بن ئەوا زۆر کهم به شن
لهو سه رچاوه و نووسینانهی که له بواری سۆفیگه ریدا قه له می تیا خراوه ته گهر ئەوهی هه شیت
زیاتر یا به زمانی عه ربه یی یا فارسییه، جا لیتره دا ئیمه ئەم په خنه یه که له نووسه رانی کورد ئەگرین
مه به ستمان ته نها به زه بی هاتنه وه نیبه به که می زانستی سۆفیگه ری له بلا و کراوه کانی کوردیدا
ئەگه رچی ئەوهش بۆ خۆی خالیکی لاوازیبه بۆ نووسین و نووسه ری کورد به لام له وه گرنگتر ئەوه یه
ئەوهی شاره زایی ته و او و رۆشنییری له جیهانی سۆفیگه ریدا نه بیت ناتوانی مافی ته و او بدات
به و راقه کردن و توێژینه وانه ی که له بواری هۆنراوه ی سۆفیگه ریدا ئەیکات، وه ئەوانه ی خۆیان
به حه قدار ئەزانن له لیکۆلینه وه ی شیعه ر کانی شاعیرانی سۆفیدا رایان ئەکیشیت که به ئاره زوو و
ویستی خۆیان ته ئویل کردنی ناپه سه ند و بی ناگا بخه نه سه ر رووی کاغه ز و ئەمهش ناهه قیبه کی
گه و وه یه ئەکریت به رامبه ر ئەم شاعیرانه. هۆنراوه ی سۆفیگه ری جیهانیکی تایه تی هه یه و
ده ریا به کی فراوانه، ئەوه ی بیه ویت خۆی له قه ره ی ئەو ده ریا به بدات ئەبیت چابوک و شارهزا
بیت له مه له وانی و ده ریا که شدا، بۆیه که سیکی وهک (ابن الفارض) ناسراو به (سلطان
العاشقین) شاعیری سۆفی سه ده ی شه شه می کۆچی و هاوچه رخی (ابن عربی) و (سه روردي) و
(ابراهیم الجمبري) و زۆر له سۆفیبه گه و ره کانی تر بوو کاتی دا وایان لی کرد راقه ی شیعه ر کانی
بکات به تایبه ت قه سیده ی (التائیه الکبری) که ٧٦١ به یته بوو ئاوێنه ی بییری سۆفیگه ری ئەو
بوو به به رامبه ره که ی وت: ئەته ویت له چه ند به شدا (جزء) راقه ی بکه یته. (٤)

وتی: له دوو به شدا. (ابن الفارض) پیتی وت: ئەبیت هه ر به بتیکی له دوو به شدا راقه

بکهیت. جا ئیمه لیڤه دا ئەم باسەمان بۆیه هینایه کایه وه چونکه خالی دەست پیکردمانه له باسی دەریای فراوانی شیعرە مەحوی، من لیڤه دا ئەلیم: ئیمه له سەر دوو ریتیانیکی نە بارە ی راقە کردن و لیکدانە وهی شیعرەکانی مەحوی که ئەبیت ئاراستە ی خویمان له سەر ریبه کی ئەو دوو ریبانه دیاری بکهین، لقیکی ئەو دوو ریبانهش ناسینی مەحوی وهک شاعیریکی سۆفی و هەلسەنگانندی شیعرەکانی له بەر رۆشنایی بێر و بنه ماکانی ژبانی سۆفیگه‌ری له حالیکدا که سیش نکۆلی لهو راستییه نییه به شاهیدی پینوسی زۆریه ی زۆری رەخنە ساز و میژوونوس و ئەدەب دۆستانی کورد، لقی دووه می ئەو دوو ریبانهش ئەوه یه شیعرەکانی مەحوی وهک شاعیره مەزنه‌کانی تری کورد (نالی و کوردی و قانێع و...هتد) مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکریت له لیکدانە وه و راقه‌کردنیدا.

به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه که له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا دان نراوه به‌وه‌دا که مەحوی شاعیریکی سۆفییه که چی هه‌ر لیکدانە وه‌یه‌کی رووکه‌ش کراوه بۆ هۆنراوه‌کانی، راقه‌که‌ران و لیکۆله‌ره‌وان نه‌چونه‌ته قوولایی بیری سۆفیگه‌ری مەحوییه‌وه، ئەتوانم بلیم دەست به‌خامه‌کانی ئەو بواره دەستکورت بوون ئەه‌گرچی وه‌ک لیکدانە وه‌ی رووکه‌شی کاری باشی بۆ کراوه.

کاتی مەحوی خۆی دان به‌وه‌دانه‌نیت که ئەو هه‌لگری بیروباوه‌ره‌کانی ئەمثالی (ابن عربي و حلاج و رابعة‌ العدویة و ابن‌ الفارض) ه و ئەوان به‌پیشه‌وای ریبازی سۆفیگه‌ری دانه‌نیت، ئەوه‌تا ئەلایت:

بکه سه‌یری (فتوحات) نهر گه‌ره‌کنه تۆ فتوحی رۆح
کتیبی دل موتالا‌کردنه بروانه (مه‌کتوبات) (٥)

ئەم به‌یته شیعرە مەحوی هیچ تەمومژی ناهیلایت له‌سەر رووی ئەو راستییه که چەند مەحوی پا به‌ندی بیری سۆفیگه‌ری «ابن عربي» بووه چونکه به‌ئاشکرا ئەلایت: ئەه‌گر ئەته‌ویت مه‌قاماتی سۆفیگه‌ری بپریت و پله به‌پله پیایدا سه‌رکه‌ویت ئەبیت په‌یره‌وی (ابن عربي) بکه‌یت و جی پتی سه‌رمه‌شقی ئەو ریبازه هه‌لگری که له کتیبه‌که‌یدا به‌ناوی (الفتوحات المکیة) دا دیاری کردوه.

وه له شوینی تریشدا مەحوی دووباره ئیشاره‌ت ئەکاته‌وه بۆ گرنگی فتوحاتی مه‌کی و به‌ده‌روازه‌ی و‌الای چوونه ژووره‌وه‌ی ئەزانیت بۆ جیهانی بی سنووری ئەو خو‌شه‌ویستییه‌ حه‌قیقییه‌ی که هه‌زاره‌ها ویتل و سه‌رگه‌ردانی بووه، مەحوی (ابن عربي) لهو ریبازه‌دا به‌ئیمام و پیشه‌وای خۆی له قه‌له‌م ئەدات بۆیه ئەلایت:

باسی چیبکه‌م بی که‌رانی به‌حری ته‌شویری عیشق؟!
تاقه‌قه‌طریکی (فتوحات) ه، ئمیکی (مه‌ئنه‌وی) (٦)

به‌لێ ئەو لهو ده‌ریا بی بن و بی لیساره‌دا خۆی به‌مه‌له‌وانیکی نه‌زان و بی په‌ل و پا ئەزانێ ئەه‌گر په‌نا نه‌باته به‌ر فتوحاتی مه‌کی (شیخ محی‌الدین) ی عه‌ره‌بی، با ئەو فتوحاته‌ش

قه‌تره‌یه‌کی ئه‌و دهر‌یا‌یه‌ بی‌ت وه‌یا په‌نا نه‌باته‌ به‌ر کتیبی مه‌ثنه‌وی که (جلال‌الدین) ی رۆمی به‌فارسی دایناوه‌ که ئه‌ویش هه‌ر چراخانیتکی ئه‌و مه‌یدانه‌یه‌، به‌و جۆره‌ بینیمان چۆن مه‌حوی ئاگاداری ئه‌و نووسینانه‌ بووه‌ که له‌ بواری سۆفی‌گه‌ریدا به‌فارسی و عه‌ره‌بی بلا‌و‌کراونه‌ته‌وه‌ خو ئه‌گه‌ر به‌وردی شیعه‌ره‌کانی مه‌حوی رافه‌ بکرتین و لیکۆلینه‌وه‌ بیان بۆ بکرتیت زۆر به‌ئاشکرا بییری (ابن‌عربی) تیا‌ی‌اندا ره‌نگ ئه‌داته‌وه‌، ئه‌وه‌تا مه‌حوی بی‌چهند و چوون پر‌وای به‌مه‌سه‌له‌ی (وحدة‌ الوجود) هه‌یه‌ که (ابن‌عربی) داهینه‌ری ئه‌و بی‌ره‌یه‌ له‌ شیه‌وی ته‌واویدا که ئه‌لایت: «سبحان‌الذي‌ أظهر‌ الأشياء‌ وهو‌ عينهما» (٧)

واته‌: په‌نا به‌وه‌که‌سه‌ی هه‌موو شتیتکی هه‌یناوه‌ته‌ پیش‌چاو خو‌شی جه‌وه‌هه‌ری ئه‌و شته‌به‌ یان‌که ئه‌لایت:

فما نظرت عيني إلى غير وجهه
وما سمعت أذني خلاف كلامه (٨)

واته‌ چاوی من جگه‌ له‌ ر‌ووی ئه‌و به‌هیچ شتیتکی تر‌دا هه‌لنه‌ها‌ت‌وه‌ گو‌یشم هه‌یچ ده‌نگیتکی نه‌بیست‌وه‌ جگه‌ له‌ ده‌نگی ئه‌و نه‌بی‌ت.

جا به‌پراستی ئه‌و هۆنراوه‌یه‌ی (ابن‌عربی) ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک شار‌ه‌زای بییری (وحدة‌ الوجود) نه‌بی‌ت بی‌گومان له‌ مه‌به‌سته‌که‌شی ناگات که هه‌موو ده‌نگ و ره‌نگ و ر‌وویه‌ک لای (ابن‌عربی) بیستنی ده‌نگ بینینی ر‌ووی خوا‌یه مه‌حویش له‌بار‌ه‌ی بر‌وایه‌وه‌ به‌ (وحدة‌ الوجود) ئه‌لایت:

غه‌یری وه‌حده‌ت له‌ وجودا نییه‌، که‌ثره‌ت وه‌همه
ساده‌ ته‌کراری یه‌که، مه‌نشئه‌ئێ ئه‌وه‌های عه‌ده‌د (٩)

به‌لێ مه‌حوی به‌ئاشکرا و بی‌هیچ سل‌کردنه‌وه‌یه‌ک دان به‌و (وحدة‌ الوجود)‌ه‌ی (ابن‌عربی) دا‌ئه‌نی‌ت و پر‌وای بی‌ ئه‌هه‌یت و ئه‌لایت: «ثنائية‌ الوجود» نییه‌ و به‌کبوونی حه‌قیقی هه‌یه‌ و بوونه‌وه‌رانی تر‌س‌یبه‌ری ئه‌و بوونه‌ راسته‌قینه‌یه‌ن و زۆرن له‌ سیفات و ناویاندا یا وه‌ک وینه‌ دان‌ه‌وه‌ی که‌سی‌ک که له‌ ئا‌وینه‌دا مه‌حوی رای‌ ابن‌عربی دووباره‌ ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌لایت: په‌یوه‌ندی نیوان‌خوا و بوونه‌وه‌ر وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان‌ژمار‌یه‌ک و ئه‌و ژمارانه‌ی که له‌ چهند جار‌ه‌کانی یه‌ک دروست ئه‌بن‌وا‌یه، ئه‌وه‌تا ئه‌لایت ژمار‌ه‌ی ده‌ بن‌چینه‌ی بوونه‌که‌ی یه‌که و ده‌ و هه‌موو ژمار‌ه‌یه‌کی تریش جگه‌ له‌یه‌ک پراستی بوونیان له‌ بوونی ژمار‌ه‌ی یه‌ک په‌یدا‌بووه‌ که‌واته مه‌حوی ئه‌لایت: بوونه‌وه‌ر وه‌ک ژمار‌ه‌کانی که له‌یه‌ک هه‌لده‌ستن ده‌چیت و یه‌ک که خوا‌یه بن‌چینه‌ی بوونی بوونه‌وه‌ر‌ه‌کانه‌ له‌ شو‌یتنی تر‌دا مه‌حوی هه‌مان مه‌به‌ست به‌کینایه‌ ئه‌در‌کیتنی که ئه‌لایت:

نه‌قشی خودا ببینه و له‌ خه‌لقی خودا گه‌ری
گه‌ر ئه‌هلی ئیحتیازی، له‌ که‌س مه‌گره‌ ئیعتیاض (١٠)

که‌واته مه‌حوی لهم به‌یت‌ه‌دا مه‌خلوق به‌سیفات و تجلیاتی خوا ئه‌زانێ ئاگاداری لۆمه‌گر و

ره‌خنده‌گران ته‌کاته‌وه که وربا بن ده‌ست هه‌لگرن له لۆمه و ره‌خنده‌گرتن له‌هه‌ر بوونه‌وه‌ریک هه‌یه چونکه نه‌وان نه‌قشی خودا خوین نابیت که موکوریان بوتریت و به‌چاوی بی به‌هاوه ته‌ماشنا بکریت چونکه هه‌موو بوونه‌وه‌ریک له جه‌وه‌هدا یه‌که له شوتینی تریشدا مه‌حوی هه‌ر له بواری پرواهیتانی به‌مه‌سه‌له‌ی (وحدة الوجود) هیتمای پی ده‌کات و ده‌لیت:

نه ناوی رۆژ و مه‌ه بردن، نه‌باسی صه‌در و شه‌ه کردن (۱۱)

مووه‌حید هه‌ر ده‌بی هه‌ریه‌ک بناسی، هه‌ر له‌یه‌ک ده‌دوی

لیره‌شه‌دا مه‌حوی هه‌موو بوونه‌وه‌ریک ته‌خاته‌وه ناو بازنه‌ی (وحدة الوجود) ده‌ه ته‌وه‌تا نه‌فه‌رموی: رۆژ و مانگ شا و وه‌زیر که به‌حیساب ته‌مانه له‌سه‌رده‌می خه‌لکن و دیارن ته‌گینا نه‌ه ته‌یویست بلتت به‌پایه‌دار و هه‌ژاره‌وه واته به‌میر و گزیره‌وه هه‌مووی له بنه‌ره‌تا له جه‌وه‌هه‌ری دا خوایه با له پله و پایه‌و شتیه و ناویشدا جیاواز بن ته‌وه‌تا به وشه‌ی (هه‌ر) تاکیدی ته‌وه ده‌کات که ته‌بیت موحد هه‌ر خوا بناسیت و دان به‌بوونی راسته‌قینه‌ی ته‌ودا بنیت موحدیش مه‌به‌ستی له موحدی خاصه واته موحدی سوئی و پرواداران به (وحدة الوجود) بۆیه ته‌بیت ناو و باسی شتیکی تر نه‌بات چونکه ته‌وانه هه‌مووی پروکه‌شن و له گۆرانی به‌رده‌وام دان و مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تاییان نییه.

جارتیکی تریش مه‌حوی هه‌ر له‌و مه‌یدانه‌دا ته‌لیت:

هه‌رچی هه‌یه موسه‌بیه، باقیکه فانییه (۱۲)

به‌ندی یه‌کێ به، به‌س به‌هه‌ره عه‌بدی صه‌د هه‌زار

«مه‌حوی» چ که‌س مه‌ناسه، بناسه خوداو و به‌س

ذیکری یه‌کێ که، ماره، مه‌که باسی چار و مار

مه‌به‌ستی به‌روونی ته‌وه‌یه ته‌بیت ته‌و راستییه بزانتت که بوونی راستی هه‌ر له خودایه، بوونه‌وه‌ره‌کانی تر پروکه‌شن و نامیتن، وه که ته‌لیت به‌ندی یه‌کیته مه‌به‌ستی ته‌وه‌یه پروات به‌و تاک بوونه راستییه هه‌بیت، وه ته‌گه‌ر دان بنرتت به‌بوونی راستی بوونه‌وه‌رانی تر دا وه‌ک ته‌وه وایه هاوتاکت بۆ خودا په‌یدا کردیت ته‌مه‌ش له ری لادانه بۆیه دووباره ته‌لیت: مه‌حوی چ که‌س مه‌ناسه و وای دامه‌نی که بوونه‌که‌ی بوونیکێ راستییه چونکه ته‌وانه سیبه‌ری خوا و سیفاتی ته‌ون دیاره مه‌به‌ستی مه‌حوی له ناسینه‌که به‌راستی زانینی بوونه‌که‌یه‌تی چونکه وشه‌ی ناسینی بۆ خوا و بۆ خه‌لکیش دووباره کردۆته‌وه.

به‌لێ له‌و چهند نمونانه‌ی باسما‌ن کرد نیشانمان دا که مه‌حوی ناگای له بوچوونی (ابن عربی) هه‌بووه له بییری (وحدة الوجود) دا که (ابن عربی) دامه‌زرتنه‌ر و داهینه‌ری ته‌و بیسه بووه له شتیه‌ی ته‌واویدا وه جی پیتی ته‌وی هه‌لگرتوه به‌لام (وحدة الوجود) یک که ناسینی خوایه وه‌ک بوونیکێ راست وه بوونی بوونه‌وه‌رانی تر بوونیکێ مه‌جازیه‌ی خوا خو‌شی ته‌فه‌رموی (کل شیء

هالك إلا وجهه) گومان له بروای به هیتی (ابن عربی) و مه حوی ناکریت له به ندایه تیبانا (ابن عربی) ته لیت: «لایجوز لعارف أن یقول (أنا الله) ولو بلغ أقصى درجات القرب وحاشا العارف من هذا القول، حاشاه إنما یقول: «أنا العبد الذلیل فی المسیر و المقیل» (۱۳) بو مه حویش شیعه کانی له ستایشی خوادا و له پارانه وهی خوادا شاهیدی حالی ته وهن چهن بروای به خوا هه بووه و چهن زه لیلی و بی دهسه لاتی خوی پیشان داوه و چاو له دهستی به زه بی و سوژی ته و بووه.

ههروهک له سه ره تاوه و تمان که مه حوی ناگای له زانستی سو فیگه ری و رابه رانی هه بووه و لیکچوونی (ابن عربی) و (مه حوی) مان له بواری (وحدة الوجود) دا له چهن نمونه به کدا ده ستیشان کرد به کورتی ته و باسه زور له وه زیاتر هه لته گریت و مه حوی له زور جیتی تر دا هیمای بو کردوه.

له لایه کی تره وه مه حوی ناگاداری بیرو باوه ری (مه نصوری حلاج) بووه و له عاستی دا ته فه رموویت:

به حهق هه حهق به ناحهق ناحهقم وتوه له روژی بووم (۱۴)

وه کو مه نصور ته گهر بی شمکوژن ناکه م له حهق لاده م

یان ته فه رمووی:

هه تا حهق ناصیره، هه حهقمه مه نظور (۱۵)

وه کو (مه نصور) ته گهر بکه م به دارا

دیاره به و جو ره به ستنه وهی خوی به حهق هه و لانه دان له سه ر وتنی حهق وه ناوه پینانی مه نصوری حلاج له و باسه دا دیاره هه م به ستی به حهق زانینی مه نصوره و تیر چهن و چون ته وانه ش پیوستیان به لیکولینه وه و توژی نه وهی زور هه یه که لیره دا ته و بواره مان نیبه که زور له سه ری بوین .

مه حوی له شوینیکی تر دا ده فه رموویت:

قاتی پیاره له سه ر ته م نه رزه ده بینی مه نصور (۱۶)

به سه ری داره وه، (ذا النون) ه له بن زیندانا

له و به یته شدا مه حوی به شان و شکوی حلاج و (ذو النون) دا هه لی داوه و ته وانی به مه رد و پیاری مهیدانی پیاره تی زانیوه چونکه به بی سله مینه وه له پیناوی وتنی راستی و بی ری سو فیگه ریبه که باندا هه لویستیان بووه له ده ره نه جامی خراپی ته و هه لویسته شیان نه تر ساون، ته وه بوو حلاج سه ری خوی بو دانا و (ذو النون) ی میصریش که سالی ۲۴۵ کوچی وه فاتی کردوه ماوه یه کی زور له زیندانی به عدا توندکرا. بیگومان مه حوی ته گهر له بیرو بوچوونیان ناگادار نه بووی هه لویستیانی هه لته سه نگانده و نه یته نر خاندن و به مه ردی دانه ته نان.

ههروهها مهحوى شوين پيى (رابعة العدوية)ى هه لگرتوو كه يه كيك بووه له سوڤيه گه وره كانى سه دهى دووه مى كوچى له به سره و بپروچكهى خو شه ويستى خواى خستوته مهيدانى سوڤيگه ريبسيه وه و توويه تى: «خوايه ناتپه رستم له ترسى ناگر و له ئاره زوومه نديتى بهه شته كهت به لام له خو شه ويستيتا و له بهر خاترى رووى پيروزى خو ته به ندايه تبت نه كه م. دووباره نه لئيت:

كلهم يعبدون من خوف نار (١٧)
ويرون النجاة حظاً جزيلاً
أو لكي يسكنوا الجنان فيحظوا
بكوؤس ويشربوا السلسبيل
أو يقيموا بين القصور جميعاً
أنا لا ابتغي بحسبي بديلاً

دياره (رابعة العدوية) نه له ناگرى دوزهخ و نه له خو شى بهه شت بپيرى كردوته وه نه وهى مه بهستى نه وه خو شه ويستى خوايه و نه وه خو شه ويستيه هيج شتيك به رامبه رى نيبه بيگومان له م خو شه ويستى خوايه دا زور شاعيرى سوڤى تر نه سپى خو ي به چابووكى تبادا تا وداوه، مه حوبش نه وه تا له و مهيدانه دا نه فه رمويت:

گه ر ناگرى مه حه بيه تى شك به م له دوزهخا (١٨)
نه و دوزهخه بهه شتمه، جه نه ت ده كه م حه رام

مه حوبش وهك (رابعة العدوية) و نه مثالى نه و مه بهستى چوونه بهه شت نه بووه له خواپه رستيه كهيدا هه روهك چو ن له ناگرى دوزهخيشى نه ترساوه وه له وه زياتر تيش نه گه ر خو شه ويستى خواى له ناو دوزهخيشدا چنگير بيى نه و دوزهخه هه لده بپيرى و به بهه شتى ناگورپته وه و به لكو هه ر بهه شت له خو شى حه رام ده كات.

جاريكى تريبش هه ر له بوارى خو شه ويستى خوادا رووبه رووى زاھيد نه دویت و پيى نه لئيت:

كه ئيمه چوونه جه نه تمان به تو دا (١٩)
له ئيمه لاده زاھيد ئيمه هه رچين

له م بهيته شدا مه حوى بيروباسى لاي بهه شت نيبه و ناشيه وپت و هه ول و هه لپه شى بو ناكات بويه به زاھيد نه لئيت: بهه شت بو تو، تو هه لپه ت بو بهه شته و ئيمه بو شتيكى تر پرؤ زاھيد تو پاداشتى به رامبه رى زوهد و خواپه رستيه كهت كه بهه شته وه رى بگره ئيمه كرين و فرؤ شتن له گه ل خوادا ناكه ين نايپه رستين بو نه وهى به رامبه ر تاكى ته رازووى په رستنه كهى بهه شتمان بداتن چو نكه خو شه ويستيمان بو خوا بيى به رامبه ر، لپه ردا به جوان و شياوى نه زانم حيوارتيك بگپرمه وه له نيوانى ئافره تيكى سوڤى خواپه رست له گه ل كوڤيكي (حبان بن هلال) دا.

(ئافره ته كه رووی كۆره كه و وتی: بۆم هه یه پرسیار تیکتان لی بکه م.
وتیان: بیرسه ئه وهی ئه ته ویت.

ئافره ته كه وتی: به خشندهیی چیبه به لاتانه وه.

وتیان: به خشین و پیشخستنی به رژه وه ندی خه لکه به سه رخۆدا.

ئافره ته كه وتی: ئه وه به خشندهیی به له دونیادا ئه ی له دینا چیبه ؟

وتیان: ئه وه به خواپه رستیت و گیانت له پینا ویدا دا بنیت به ویستی خۆت و هه زی خۆت.

ئافره ته كه وتی: پاداشتان ئه ویت؟

وتیان: به لی.

ئافره ته كه وتی: بۆ؟

وتیان: خوا په یمانی داوه به رامبه ر به یه ك چا كه ده قات پاداشته.

ئافره ته كه وتی: په نا به خوا ئیوه به رامبه ر چا كه یه ك ده قات پاداشتان بدریته وه ئه وه
به به خشندهیی ده زانن.

وتیان: ئه ی به خشندهیی لای تو چیبه ؟

وتی: به خشندهیی ئه وه یه كه ئاره زوو خو شییستان له په رستنی خوادا ده ست بکه ویت بی
بیر كرده وه له پاداشت، شهرم ناكهن له وه ی له كاتی كدا خوا له دلی ئیوه دا نا گای له هه موو ویست
و ئاره زوو یه كتانه ئیوه له دلتانا چا وه پروانی به رامبه ر خواپه رستی به كه تان بکه ن ئه وه شتی كی
نا شیرینه له دونیادا). (۲۰)

هه و له بواری كی تر و له مه یدان ی جی پی هه لگرتنی گه وره پیاوانی سو فیه گه ریدا ئه مثالی «ابن
عربی» كه ئه لی ت: «إن الله سبحانه وتعالى يتجلى أعظم ما يتجلى في صورة المرأة» (۲۱)
ئه وه تا (ابن الفارض) شاعیری سو فی سه ده ی شه شه می كو چی به نا شكرا و بی هیج ته مو مژیک
ئه لی ت:

وتظهر للعشاق في كل مظهر

من اللبس في أشكال حسن بدیعة (۲۲)

ففي مرة لبني وأخرى بثينة

وأونة تدعى بعزة عزت

ولسن سواها لا ولاكن غيـرها

وما إن لها في حسنهما من شريكة

مه حویش هه ر وه ك ئه وان و له و بواره دا كینایه ی خوای به ئافره ت كرده وه و ده لی ت:

ئه و له یلا به رۆژی هه شر ئه دا واده ی لیقا «مه حوی» (۲۳)

هه تا قامی قیامهت، ئاه و واوهیلا نه کهم چیبکهه!

بیگومان خوا مژدهی بینینی خوئی ئه دا به ئه هلی ئیمان له رۆژی قیامهتدا مه حویش خوئی به شایستهی ئه و بینینه ئه زانی بۆیه ئه لیت: له یلا که کینایهیه به خوا ئه و وادهی بینین و پیگه یشتنه ی به ئیمه داوه به لام واوهیلا تا رۆژی قیامهت مه گهر ئیمه تا پیگه یشتنه ی ئه و بینین و پیگه یشتنه ههر شین و شه پۆر بکهین، له شوینیکی تریشدا ههر ئه فهرموت:

به دوویا ویتلم و ئه شکم ده پرسئی (۲۴)

له ههر دار و دیاری (أین سَلْمَاک)

سه لما له ئه دهی عه ره بیدا کینایهیه بۆ خو شه و یست ئیتر خو شه و یسته که ناوی هه رچی بیت ههروهک چۆن شیرین یا له یلا له ئه دهی کوردیدا کینایهیه بۆ خو شه و یست، بۆیه مه حویش ویتل و سه رگهردانی خو شه و یسته که یه تی به ناوی سه لماوه که کینایهیه بۆ خوا ئه یه ویت به رووی شاد بیت وه به دوا ی ئه و راستیه دا ئه گه ری و ئه یه ویت بگاته (حق الیقین) بۆیه ئه گه ری و ئه پرسئی له دار و به رد و هه موو شتییک که پیتی بگات بۆ ئه وه ی به سه لما شاد بیت له شوینی تریشدا مه حوی کینایه ی خوای کردووه به ناوی ئافره ته وه که ئیمه لیته دا له وه زیاتر بواری لی دو انمان نییه ئه وه نده ی پیوسته بیلتین ئه وه یه له م بواره شدا ههر له روانگه ی (وحدة الوجود) وه سو فییه کان ئه و بۆ چوونه یان هه یه .

به راستی ئه مه ی ئیمه له سه ر رووی ئه م چهند کاغهزه نوو سیومانه مشتتیکه له خهرواریک باس و لی کۆلینه وه و توێژینه وه له شیعه رکانی مه حوی زۆر زۆر بیر و کات و زانیاری ئه ویت له بواری بییری سو فیگه ری و سو فییه گه وره کاندایه یام وایه به م چهند په ریه توانی بیتم تیشکیکی تازهم به که می خستبیته سه ر ژیا نی سو فیگه ری مه حوی و ریچکه یه کم خو ش کرد بیت بۆ کهسانی تر له و بواره دا به هیوای قبولی کردنی.

نه مری بۆ گیانی مه حوی و زیاتر هه ولدان له پیناوی زیندوو کردنه وه و لی کدانه وه ی راست و پیوست بۆ شیعه ری شاعیرانی گه وره ی میلله ته که مان که له پله و پایه و مه زنیدا هیچ که متر نییه له شاعیرانی تری میلله تانی زیندوو له جیهاندا.

ئیتیر سه رکه و تنتان دروشمه

سلیمانی / زانکۆی سلیمانی

کۆلیجی زمان / به شی عه ره بی

په راویزه کان:

(۱) مه به ستمان ابن الفارضة که له قه به که ی (سلطان العاشقین).

(۲) ئه مانه ویت له قه بی (سلطان الشعراء) بدهین به مه حوی.

(۳) په نووک: واته ئاویتنه

- (٤) شرح ديوان (إبن الفارض) مطبعة الأزهرية مصر ج ١ ص ٧.
- (٥) ديوانى مهجوى ل٣١٨.
- (٦) ههمان سهراوه ل٣٦١.
- (٧) الفتوحات المكيه ج ٢، ٤، ٦٠.
- (٨) فصوص الحكم أبو العلا العفيفي ص ٢٥.
- (٩) ديوانى مهجوى ل١١٣.
- (١٠) ههمان سهراوه ل١٥٧.
- (١١) ههمان سهراوه ل٣١٣.
- (١٢) ههمان سهراوه ل١٢٤.
- (١٣) (ابن عربي) حياته و مذهبه ترجمة عبدالرحمن بدوي.
- (١٤) ديوانى مهجوى ل٢٢٧.
- (١٥) ههمان سهراوه ل٨.
- (١٦) ههمان سهراوه ل٣٤.
- (١٧) حقائق عن التصوف عبدالقادر عيسى ص ٢٨٥.
- (١٨) ديوانى مهجوى ل٢١٣.
- (١٩) ههمان سهراوه ل٢٤١.
- (٢٠) (ابن عربي) حياته و مذهبه أثنين بلاثيوس ترجمة عبدالرحمن بدوي ص ٢٤٩.
- (٢١) التصوف جدلية وإنتما - أحمد علي حسن ص ٣٦.
- (٢٢) ديوان إبن الفارض د. ابراهيم السامرائي ص ٣٩.
- (٢٣) ديوانى مهجوى ل٢٣٣.
- (٢٤) ههمان سهراوه ل١٨٥.

بەدەم مەۋجى خۇيىنى ئەشكەۋەم

بەدەم مەۋجى خۇيىنى ئەشكەۋەم، پروانە چۆنم بۆت!
دەرۋونم كەيلى زوۋخى دەرد و غەم، پروانە چۆنم بۆت!
رەقىبى سەگ ھەزى بو، كوشتمت، سەپرى كە چۆنى بۆم
دوعا بۆ دەست و تىغىت من دەكەم، پروانە چۆنم بۆت!
بەغىدارى نەۋەك ناوت بەرن، بىم ئەنجىنى، قەت من
شكاتى جەۋرى تۆ بەركەس دەبىم؟ پروانە چۆنم بۆت!
ھەناسەى ئاگرىنم بىردەۋەبەر، تا دەرۋونم سووت
بەنالىھ تا دلت سەخلەت نەدەم، پروانە چۆنم بۆت!
بىبانو بگرە، شېۋەى خۆت بشىۋىنە بەمن كوشتن
ۋەھا چاۋى بەدت لى لاددەم، پروانە چۆنم بۆت!
بەئاۋى گرىھ ھەردەم ناۋى چاۋم شىشتوۋە، نەك جىت
بەخوۋىن ئاغوشتەبى، تۆ، چاۋەكەم، پروانە چۆنم بۆت!
غەمى خۆشى نىيە «مەھۋى» لە دلىيا، ھەر غەمى تۆبە
لە غەشقتدا دەكەم غەم بۆ بەغەم، پروانە چۆنم بۆت!

بەھۋى

وینەى شیعیری له هۆنراوهکانی (مههوی)دا

نووسینی: کهریم شارهزا

پیشهکی

وینەى شیعیری هونەرێکی رهوانبێژی ئهدهبیه، له بارهى بێ ناگایی له لای شاعیری داهێنەر دهخولقێ و دهبێته مایهى جوانکاری له هۆنراوهکانیدا و به زۆری وینەیهکی روونبێژییه و له ڕێگهى لیکچواندن و ئاوهلواتا (خوازه) و (خواستن) وهیا له ڕێگهى وهسفکردن و پیکهوهنانی هونەری درکه (کینایه) وه دروست دهبێ و تام و چێژتیکى تایبهتى دهدات به گوتگر و خوینەری شیعەرەکان. چونکه کاردهکهنه سه رهست و سۆز و ئەندیشهیان و تام و چێژتیکى خوشیان لى وهردهگرن.

خولقانی وینەى شیعیری له هۆنراوهى شاعیراندا، سهردهمی کۆن و نوێی بۆ نییه، چونکه له گهڵ پهیدا بوونی شیعەر، وینەى شیعیریشی له گهڵدا خولقاوه، به بێ ئهوهى شاعیر ناگاداری بێ وهیا مه بهستی خولقاندنی وینەکانی بێت، واته: له باری بێ ناگایی شاعیر دروست دهبێ و، وا دهبێ وینەیهکی زۆر جوان و گهش و گۆل له شیعیری شاعیرێکی کۆندا خولقایی، له وانهیه گهلیک گهشتر بێ له وینەى شیعیری له لای شاعیرێکی نویدا و، ئەم دیاردهی وینەى شیعیریش، رهخنهگرانی ئهدهبی ڕۆژئاوا پتر له دوو سهده و په نجا سائه کهوتونهته سه ره لیکۆلینهوهی و، له سهدهکانی شازدهم و حهقدهم دا ئه وه رهخنهگر و شیعەر ناسانه له و باوه ره دابوون که وینەى شیعیری تهنها بۆ رازاندنهوهی هۆنراوهى شاعیره و بهس، کهچی له م سهردهمه ماندا، ئه وه وینەیه بووهته به شیکى هه ره گرنگ له هۆنراوهدا و دهشێ ناوی بنیین دلی تاقیکردنهوهی ئهدهبیی شاعیر. له ئهدهبی کوردیشماندا وا بیست سى سالتیکه لیکۆله ره وه و رهخنهگرامان ناویران له وینەى شیعیری داوه ته وه و هه ندی لیکۆلینهوهی شیاویران له سه ره دهسنیشان کردن و شیکردنهوهی ئه وه هونەر ناسکه له شیعیری شاعیرانی کوردا کردوه. ئیمهش لیره دا ده مانه و ئی ئەم دیارده ئه دهبی و روانبێژییه له ناو هه یکه لی شیعەرەکانی شاعیرانی مه زنی کورد مه حوی دهسنیشان بکه یین و نمونه ی گهش و زیندوویران لى هه لبێژین و به پیتی توانا تیشکی شیکردنه وه یان بخه ینه سه ره و له چۆنیه تی دروست بوون و جۆرهکانی ئه وه وینانه وه بدوین و، بزانی به چ هه ستیک له ههستهکانی ناده میزاد وهرده گیرین و له گه لیاندا ده گونجین.

په یوهندی له نێوان شیعەر و وینەدا

له سهردهمیکی زۆر کۆنه وه شاعیر و هونەر مه ندان و زانایانی جیهان بیران بۆ ئه وه چوه که

شاعر دانان و وینه کیشان، به تاییه تی شیعری وهسف په یوه نندییه کی هونه ربیان له نیواندا هه په .
یهک له وانه شاعیری مه زنی گریک (یونانی کون) سیمونیدس (۵۵۶-۴۶۸) ی پیش زاین،
گوتوویه تی: «وینه شیعریکی به هیل کیشراوه و شیعریش وینه په که به وشه و به دهنگودوو
دهر ده پری»^(۱).

له نووسهر و ره خنه گره مه زنه کانی عه رهبی سه رده می عه بیاسیه کانیش، په کیکی زانای وهک
(نه لجا حز) که له نیوانی سالانی (۷۷۵-۸۶۸) ی زاینیدا ژیاوه، له کتیه که ی (نه لجه یه وان) یدا،
له باره ی په یوه ندی نیوان شاعر و وینه وه گوتوویه تی «شاعر دارشتنیکی تاییه تییه و جوړیکه له
وینه کیشان»^(۲).

شاعیر و ره خنه گری رومانسی ئینگلیزیش سه مؤتیل کولریدج (۱۷۷۱-۱۸۳۴) له باره ی
په یوه ندی شاعر به وینه وه دو او و گوتوویه تی: «شاعر جوړه وینه کیشانیکه به وشه نه نجام
ده دری، به مه رجیک پر هه ست و سوز بیت»^(۳). وهک ده بینین نه م ره خنه گره نوپکاره مه زنه ش
شاعر به جوړیک له وینه کیشان داده تی، به مه رجی پر هه ست و سوز بیت.

وینه ی شیعری و چوښه تی دوست بوونی

وینه ی شیعری له ساده ترین پیناسه ی دا بریتیه له: «وینه په کی هونه ربی به وشه
کیشراو»^(۴). به لام کاتیک که له چه مک و نه رکی نه و وینه په له ناو هه یکه لی شاعریدا ورد
ده بینه وه، هه ست ده که ین نه م پیناسه په گه لیک ساده و ناته واوه، چونکه له دوری سوز و
نه ندیشه ی شاعیره وه نادوی که هه وینی دروستبوونی نه و هونه رهن و ده بی تاماژش بو نه وه
بکریت که نه و وینه هونه ربیه له ریگه ی وهسف و لیکچوواندن و ناوه لواتا (خوازه) و (خواستن)
و درکه (کینایه) وه له باری بی ناگایی له ناو شیعری شاعیری داهینه ردا ده خولقی و^(۵)، وهک
کارکی هونه ربی ناسک پیشکه ش به خوینهر و گوپگری شاعر ده کریت. هه ندی له زانایان له
سه رده میکی کونه وه له و باوهره دابوون که وینه ی شیعری زاده ی هونه ربی ناوه لواتا (خوازه) و
(خواستن) ه و دوری نه و هونه ربیان له خولقاندنی شیعری پته ودا ده رختووه، په کیکی له وانه
فه یله سووفی مه زنی گریک نه رده ستو (۳۸۴-۳۲۲ پ.ز) بووه و گوتوویه تی: «کاری گرنه
نه وه په بزاین شاعیر تا چ راده په ک زاله به سه ر به کارهیتانی هونه ربی (خوازه): (المجاز) له
شاعر کانیدا و به ره سه نایه تیبه که ی حوکم له سه ر شاعیر بده ین و بزاین نایا سه رکه وتنی له
خولقاندنی شاعر که ی وه ده ست هیتاوه یان نا؟»^(۶).

ره خنه گری کوردیش دوکتور کامیل هه سن به سیر (۱۹۳۳-۱۹۸۷) له باره ی دوری سوز و
نه ندیشه و (خوازه) له خولقاندنی وینه ی شیعری و هه یکه لی هونراوه دا ده لی: «نابی دوری
هه ست و سوز له پال نه ندیشه دا له بییر بکه ین که هیتزیکن له هیتزه کانی هوشمه ندی ناده میزادی
هونه رمه ند و کارگه ی خولقاندنی ناوه لواتا (خوازه) ن له مه لبه ندی تو مارکردنی واتاکانی وشه له

میشکدا، چونکه ئەندیشه هەروەک لە جیهانی ڕەخنەسازیدا چەسپاوە، هۆی لە دایکبوونی وینەیی روون و هینانەویدی ئەو وینە بێنراوانەییە» (٧).

هۆرەکانی وینەیی شیعری و چۆنیەتی وەرگرتنیان

وینەیی شیعری دوو جۆری سەرەکی هەیە، وینەیی چەسپاوە و وینەیی جوولای، جۆری بەکەمی دەتوانین لەیەک وینەییان تابلۆبەکدا بیکەین بەوینەییەکی هونەری، چونکه لە یەک باردایه و گۆرانکاری تیدا نییه و جۆری دووهمیشی دەبێت لە چەند باریکدا وینەیی بکیشین و لە چەند تابلۆبەکدا دایبێژین. لە هەردوو باریشدا دەبێت ئەو وینانە هەست و سۆز و ئەندیشهی وەرگر (واتە: بێنەر و خۆینەر) رابکێشن. جۆری چەسپاوە فرمانی ڕاستەکەیی رابوردوو و جۆری جوولاییش فرمانەکەیی بەزۆری رانه‌بردوو و بەردەوامییه.

بۆ وەرگرتنی شیان، ئەگەر وینەکە پەڕەندی بەرەنگ و دیمەن و روونای و تاریکییەوه هەبێت ئەوا بەهەستی بێنەر واتە بەچاوە وەرده‌گیری و ئەگەر لە دەنگ و ئاوازه‌وه دوا ئەوا بەهەستی بیستن واتە: بەگۆی وەرده‌گیری و گەر لە بۆن و بەرامەشەوه دوا ئەوا بەهەستی بۆن کردن وەرده‌گیری گەر لە تام و چێژیشەوه دوا ئەوا بەچێژە هەست دەرکی بێ دەکری و خۆ ئەگەر لە نەرم و نۆلی و ڕەقی و سەختی و توند و تۆلێشەوه دوا ئەوا بەهەستی جەستەیی وەرده‌گیری و، ئیستاش دەکەوینە سەر دەسنیشان کردنی وینەیی پتەوی شیعری لە هۆنراوەکانی شاعیری مەزنی کورد (مەحوی)ی لووتکە تاکو بزانی چۆن ئەو وینانەیی خولقاندوو و چ جۆرێکن و چۆن و بەج هەستی وەرده‌گیری:

وینەیی شیعری لە هۆنراوەکانی مەهویدا

مەحوی (١٨٣١-١٩٠٦) لە شاعیرە مەزنەکانی کوردە و یەکێکە لە چلە پۆیه‌کانی ڕیپازی شیعری کلاسیکی کوردیمان، شاعیریکی وردەکار و شیوه‌پتەوه. ڕوخساری هۆنراوەکانی بەتەواوی لەگەڵ ناوەرۆکە پتەوه‌کانیدا کاریان لێک کردوو و لەگەڵ یەکتێریدا جۆشاون و بوونەتە زادهی تاقیکردنەوه‌یه‌کی ئەدەبی کلاسیکی نەتەوه‌ییمان و، زۆریه‌ی هۆنراوەکانی بەفەلسەفه‌ی تەصەووفی نەقشبەندی ئاودراون، مەبەستیشی لە شیعرداناندا بەکارهێنانی کیش و سەروای پتەو نەبوو، ئەوەندە بەدوای ناوەرۆکی بەهێژدا گەراوه و هەر هۆنراوەیه‌کی دایناوه‌ کردوو‌یه‌تی بە تاقیکردنەوه‌یه‌کی تازه‌ بۆ داهێنانی هۆنراوه‌ی پتەوتر و نۆتێتر و بەبێ ئاگاداری لە چۆنیەتی دروستبوونی شیعەرەکانی. وینەیی جوان و پتەوی شیعری لەناو پیچ و لۆچی چەمکی شیعەرەکانیدا خولقاون و بەچاکی هەست و سۆز و ئەندیشه‌ی خۆینەر و گۆتگری شیعەرەکانی دەرووژینی و وینەکانی لەناو هۆنراوەدا وەکو زنجیره‌یه‌ک ئاوینە روون لە گۆشە جیا‌جیا‌کانی هۆنراوەکانیدا دادەنێ، تاکو جوانی باه‌تە‌کانیان بنۆتێن و شاعیری هونەر‌مە‌ندیشمان وینە شیعرییه‌کانی بەرزبێ و ژبانی هۆنراوە‌کانی دەنۆتێن.

ئەگەر بەوردی بەدوای ھەلئاردنی وینەیی شیعیری چەسپا و جولۆ و لەناو ھۆنراوە بەپێزەکانی شاعیری مەزەمان مەحویدا بگەرێت، بیگومان بەسەدان وینەیی گەش و گۆلی شیعیریان دیتە دەست. بەلام لەبەر کەمیی ماوەی پێشکەشکردنی لیکۆلینەووەکەمان، تەنیا چەپکیک لەو وینانە دەخەینە روو و کەمێک تیشکی شیکردنەووەیان دەخەینە سەر و بەپێی ئەو وتەبەیی کە دەلی: «مشتیک نموونی خەرواریکە» بەوئەندە نمونەیی دەوستین و گۆلئێرێکیان لێ دەخەینە بەرباس و لیکۆلینەووەیی کورت و خێرا:

۱- شاعیر لە ھۆنراوەیەکیدا کە لەلایەرە «۱۳» ی دیوانەکیدا بلاوکراوەتەو (۸) لە ڕێگەیی ھونەری لیکچووئاندنەو دوو وینەیی شیعیری جوانی بۆ خولقاندووین، ھەرۆک لە دێری یەکەمی دەلی:

ئەری دڵ بێ شەرابی لەعلی رەنگت لە گۆل چبکا؟
 کە جیلووی گۆل لە گۆلشەندا نەبێ بولبول لە چل چبکا؟

ل: ۱۳

مەحویی شاعیری وردەکار لە نیو دێری یەکەمی شیعەرەکیدا دلی بەھەنگ چووئاندووە و رووی یاریشی بەگۆل و، ماچی لیبوی ئەو یارە شۆخەیی بەمژنی شیلەیی گۆل، بەگۆل چووئاندووە و (۹)، بەھۆنەری لیکچووئاندنەو وینەیی شیعیری ناسکی خولقاندووە، لە نیو دێری دووھمیشیدا دلی خۆی بەبولبول چووئاندووە و بالایی یارە خۆشەوویستەکی بەچلی داری گۆل و رووی ئەو یارەیی بەگۆل داناو و لەمەش وینەیی جوان و گەشی پێکەووە ناو و، ھەردوو وینەیی شیعیری لە جۆری چەسپا و بەھەستی بینین وەردەگیرێن.

۲- شاعیر لە دێرێکی دیکەیی ھەمان ھۆنراوەیدا، لە ڕێگەیی لیکچووئاندن و وەسفەو وینەیی جوان و گەش و پازاوەیی بۆ دارشتووین و دەلی:

چ حاجەت نەرگسی مەستت بکەم وەصفی بەمەخموری
 کە چاوی سورمەکیشراوی خودایی بێ لە کل چبکا؟!

ل: ۱۵

مەحویی ھونەرمانە چاوی یاری نازداری بەنیرگز چووئاندووە و وەسفێکی ھونەریی وای دەکات کە ئەو چاوە نەرگزییە خۆی مەستە و پیتی ناوی پیتی بلیتین سەرخۆشە و کاتیک کە ئەو چاوە رەشەیی ئەو شۆخە لە خواوە کلدرای بێ پیتی ناوی کلی دەسکردی تی بکری و بەم جۆرە ئەو وینەیی شیعیریەمان بۆ دەخولقینێ و وینەکەش لە جۆری چەسپا و بەھەستی بینین وەردەگیرێ.

۳- شاعیر لە دێرێکی ھەر ئەو ھۆنراوەیەیدا، لە ڕێگەیی پێکەوونانی ھونەری (خواستن) وینەیی جوانی شیعیریان لەباری بێ ناگایی بۆ دەخولقینێ و دەلی:

له ههر جییه هه لێ خورشیدی عیشقی گول روخان «مه حوی»
ئه گهر عه قلی بیی له و جیگه ئاونگی عه قلی چیکا؟!

ل: ۱۶

له نیوه دێری یه که می شیعه که یدا شاعیری هونه رمه ندمان عیشق به رۆژ ده چوینێ و عه قلیش
له نیوه دێری دووه میدا به شه و نگی سه رده می شه و ده چوینێ که له سه ر رووی گیا و گول ده نیشێ.
ئنجما له هه لانتی رۆژی عیشقی کچی جوانی روومه ت وه ک گول، هونه ری خواستن پیکه وه ده نێ
و، مامله ت کردن له گه ل ئاونگدا وه ک که سیکی ئاقل ئه مه شیان هونه ری خواستنیکی دیکه یه،
له مانه تابلۆیه کی هونه ری چهند وینه ییمان بۆ ده خو لقیینێ و هه مووشیان وینه ی چه سپاون و
به هه سته ی بینین وهرده گیرین.

۴- شاعیر له هۆنراوه یه کی دیکه یدا دیسان له ریگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) هوه،
وینه یه کی شیعیمان بۆ ده خو لقیینێ و له دێرێکیدا ئه مه ی کردووه و ده لێ:

غونچه ده می له باسی تۆوه دده، سه با

مشتیکی دا له ده می، دم قسه ی زلی شکا؟!

ل: ۲۱

مه حوی که ده لێ: «غونچه ده می له باسی تۆوه دده» له م دهر پرینه ناسکه روونبیتژییه یدا،
هونه ری (خواستن) ی پیکه وه ناوه و چووه غونچه ی وه ک که سیکی ئاقل و هوشیار داناوه و له
باسی یاره شوخه که یه وه ده وێ و له هه نگاویکی دیکه یدا که ده لێ: «سه با مشتیکی دا له
ده می» دیسان هونه ری (خواستن) ی پیکه وه ناوه، به وه ی که باسی بای سه با وه ک که سی ئاقل
ده کات و مشتیکی له ده می غونچه دده ده ییشکوینێ. له هه نگاوی سییه میشی که ده لێ: «ده م
قسه ی زلی شکا» دیسان وه ک که سی ئاقل مامله تی له گه ل (ده م) دا کردووه و قسه زله کانی یی
شکاندووه و له م سه هونه ره ی خواستندا سه وینه ی شیعی یه ک له دوا ی یه کی بۆ خو لقا ندووین
و به هه ر سیکیان تابلۆیه کی هونه ری پیکه وه ناوه و به هه سته کانی بینین و بیستان وهرده گیرین و
له جوړی وینه ی چه سپاون.

۵- له هۆنراوه یه کی دیکه یدا، له ریگه ی لیکچوواندنی جوان و ناسکه وه وینه یه کی گه ش و
گولێ شیعی ناسکمان بۆ ده کیشی و له دێره شیعه که یدا ده لێ:

وه ک بولبول ئه و دله به گولێ روو که روو ده کا

په روانه یه زیاره تی شه مع ئاره زوو ده ک!!

ل: ۲۵

شاعیر دل به بولبول ده چوینێ که روو ده کاته گول و له هه نگاوی دووه می دارشتنی دێره

شيعره كه يشيدا، دل بهو په روانه بيه ده چوپنځي كه پروو ده كاته گري پرووناكي مزم و بهمه ش وپنه بيه كي گهش و گولتي شيعريمان بو ده كيشي و به جوانترين شپوه پيشكه شمان ده كات و جوړي وپنه كيشي جوولاوه، چونكه گورانكاربي ديمه ني تپدايه و فرماني رسته كاني رانه بوردوون و بههستي بينين و هره ده گيرين.

۶- له هونراو بيه كي ديكه بيدا و له دپره شيعريكي جوان و ناسكي، له ريگه ي پيكه وه ناني هونري (خواستن) و (ليكچوواندن) هوه. وپنه بيه كي شيعريمان بو ده خولقتپني و بازانين چون دروستي كرووه و له چ جوړيكدا خو دي نوپني؟

كه دل ده توپته هوه بو تو، ده كه ي نه و روزه تو بروا

كه خو درخه ي وه كو خو، دل وه كو شه ونم له خو بروا

ل: ۳۵

شاعير مه بهستي نه و بيه به ياره شوخه كه ي بلتي: «نه و روزه ي كه دل ده توپته هوه بو تو، باوهر ده كه ي كه وا هر كاتي تو پرووي وهك روزه جوانت درخست دل و هك شه ونم كه له بهر گه رمايي خوردا خو ي رانا گري و، له خو بيه هوه ده روا و له ناو ده چي» (۱۰)، له توانه وه ي دل، هونري (خواستن) ي دروست كرووه و له خو درخستني ياره كه بيشي وهك روزه پرووناك و ليكچوواندن ي دل به شه ونم كه به رامبهر به روزه له ناو ده چي، وپنه بيه كي جواني شيعري بو خولقاندووين و وپنه كهش له جوړي جوولاوه و بههستي بينين و هره ده گيرين.

۷- له لاپه ره «۵۹» ي ديوانه كه بيدا و له دپره شيعريكي به بييري فلهسه في ناودراو، له ريگه ي هونري ليكچوواندن و (خواستن) هوه وپنه بيه كي گهش و گولتي شيعري بو خولقاندووين و ده لي:

عه نبهري سارا وتم زولفي، نه باتي ميصري ليو

زولفي نالوزا، وتي ليو كي كه ناوي من نه بات!!

ل: ۵۹

شاعير بههستي ناسكي و پيكه وه ناني هونري ليكچوواندن ي بوني زولفي ياري شوخ و شهنگ به بوني خو شي عه نبهر و ليو بيشي به شه كري (نه بات) ي ولاتي ميسر و، له به ده ننگه اتني نه و ليوه ي به وه ي كه ناوي نه هيني، هونري خو استني پيكه وه ناوه و له دروست كروني نه و هونره انه له ناو دپره شيعره كه بيدا جوانترين وپنه ي چه سپاوي پيكه وه ناوه و بههسته كاني بو نكردن و چه شتنه وه و هره گيرين و له نيوان ههردوو وشه ي (نه بات) يش ره گه زدو زي ته واوي پيكه وه ناوه و كاريكي هونري سهر كه و تووي خولقاندووه.

۸- له دپره شيعريكي نيو هونراو بيه كي ديكه بيدا، له ريگه ي پيكه وه ناني هونري (خواستن) و (ليكچوواندن) هوه، وپنه بيه كي گهش و گولتي شيعري بو كيشاوين و ده لي:

خه رامی ناز ئه گهر هینایه له نجیه سه روی مه وزوونت،
وه کو له یلا له سه ر پئ پرسشی که حالی مه جنوونت!!

ل: ۷۴

خه رام کرده و دهیه که که له رووی نازه وه بکری و کینایه به له پزیشتنی به ناز و، له پیکه وه
هونه ری خواستن له ده پزینی (هینانه له نجیه سه روو) و له لیکچوو اندنی ئه و یاره جوانه
به (له یلا) ی خوشه ویستی (مه جنوون)، وینه یه کی شیعی جولاوی بو خولقاندووین، چونکه
له نجیه سه روو جووله و گۆزانی باری دیمه نه که ی تیدایه و به ههستی بینین وهرده گیری.
۹- له دپره شیعیکی دیکه ی هه مان هونراوهیدا، له ریگه ی خواستن و وه سفه وه وینه یه کی
دیکه مان بو ده کیشی و ده لی:

ده ترسم گهردی خوینی من له شیشه ی گهردنت نیشی
وه گهرنا، غه م نییه بمرم له هه سهره ت لیتی مه یگوونت!

ل: ۷۴

شاعیر له نیشتنی گهردی خوینی خو ی له شووشه ی گهرده نی یاره شوخه که ی هونه ری
(خواستن) ی پیکه وه ناوه و له وه سفی لیتوه سووره کانی ئه و یاره بیتی به رهنگی (شه راب)
وینه یه کی جولاوی شیعیمان بو ده کیشی و به ههستی بینین وهرده گیری و تیکه له به ههست و سۆز
و ئه ندیشه ی گویتگر و خوینه ری شیعه که ده ی.

۱۰- له دپره شیعیکی هونراوهیه کیدا له ریگه ی لیکچوو اندن و وه سفکردنیتی جوان و
ناسکی خه ت و خالی ئافره تی شوخه وه، وینه یه کی گه ش و گۆلی شیعیمان بو ده کیشی و ده لی:

ده مت چی؟ پر له دور، دورجیتی یاقووت!
نیشانه ی مۆری چی؟ خه ططیتی زمرووت!!

ل: ۸۰

شاعیر له لیکچوو اندنی ده می یار به دورج (واته سندوقی بچکۆله ی خشلی ئافره ت) که
رهنگی یاقووتی بی و پر بی له دور و مرواری که ددانه کانیه تی و، گه نده مووی لیتی ئه و
نازداره ش بووه ته خه تیتی جوان و به هاداری وه ک گه وهه ری زمرووت. به مانه ش وینه یه کی جوانی
شیعیبی بو دارشتووین و له جووری چه سپاوه و به ههستی بینین وهرده گیری.

۱۱- شاعیر له دپرتیکی دیکه ی هه مان هونراوهیدا له ریگه ی لیکچوو اندنه وه، وینه یه کی
گه شی دیکه ی بو خولقاندووین و ده لی:

به گریانم وه کو گول پیکه نی یار،
له باغی من به بارش غونچه شکووت!

ل: ۸۰

به لیکچوو اندنی پیکه نینی یار به و گولیه که به باران ده پشکوی و لیکچوو اندنی گریانی
مرۆف به پێژنه ی باران، وینه یه کی جوانی شیعیمان بۆ پیکه وه دهنی و وینه که ییشی له جۆری
چه سپاوه و به ههستی بینین و هرد ده گیرئ.

۱۲- له دێره شیعیرتیکی هۆنراوه یه کی دیکه یدا، شاعیر له ریگه ی لیکچوو اندن و
(خواستن) هوه، وینه یه کی جوانی شیعیمان بۆ ده خولقیینی و با بزانی چي گوتوه:

به جیلوهی ئه و، وه کو شه ونم، فری هه ر عه قل و هۆشی بو
که سیبه ر مه حوه له و جییه، هه تاوی له حظه یه ک لیکه وت

ل: ۸۶

به لیکچوو اندنی یار به رۆژ و ئه قل و هۆشیش له ئاست بوونی ئه ودا وه ک شه ونم و سیبه ر وایه
و له به ر گه رمی و رووناکی رۆژدا وه ک ئه وه ی هه ر رۆژ هه لبت شه ونم ده بی به هه لم و نامینی و،
ده جیته ئاسمان و سیبه ریش نامینی و هه ر که سیکي ئه قلی هه بی ئه و ئه و ئه قل و هۆشه ی لا
نامینی و (۱۱)، له و لیکچوو اندن و (خواستن) هدا وینه یه کی جوولا ومان بۆ ده خولقیینی، چونکه
گۆرانکاری له باری دیمه نه کانداهیه و شه ونم و سیبه ر به تیشکی رۆژ نامین و به ههستی بینین
و هرد ده گیرئ.

۱۳- شاعیر له دێرتیکی هۆنراوه یه کی دیکه یدا له ریگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) هوه
وینه یه کی شیعیبی بۆ خولقاندووین و ده لئ:

که ی دل ده سپینری له بتی سه ند بیستی ئه و
لیوی له میصر و زولفی له چینی خه راج و باج!

ل: ۹۳

شاعیر له م دێره شیعه ریدا ده لئ: «ناتوانری دل له ئافره تیکي شوخی وه ک بت سه نری که
لیوی شیرینی باج له میسر و هه رگری که جیگه ی شه کری نه باته و زولفه بۆن خو شه که ییشی خه راج
له چین و هه رگری که سه رچاوه ی بۆنی میسکه و، له جۆره مامزیکي ئه و ولاته و هرد ده گیرئ. لیره دا
که مه حوی لیوی ئه و شوخه وه ک که سیکي ئاقل و به ده سه لات داده نی و باج و خه راج له ولاتی
میسر و زولفه که ییشی ئه و باجه له ولاتی چین بستینی. به مه ش هونه ری (خواستن) ی ره وان بیتری
پیکه وه ناوه و له و ریگه یه شه وه وینه یه کی گه ش و گۆلی چه سپاوی شیعیبی بۆ خولقاندووین و
به ههسته کانی چیژ و بۆن کردن و هرد ده گیرئ، چونکه شه کری نه باتی میسر به چیژ هه ست و
میسکی ولاتی چینیش به ههستی بۆن کردن و هرد ده گیرئ.

۱۴- له دێره شیعیرتیکی هۆنراوه یه کی دیکه یدا، له ریگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) هوه
وینه یه کی چه ند دیمه نی ناسکی بۆ دارشتووین و ده لئ:

سبایۆشن له داخی خهطط و خال و لیو و پروو و زولفت
وههوشه و میسکی چین و ئاوی خضر و لالهو و عهنبهرا!!

ل: ۱۳۱

مهحوی شاعیری مامۆستای هونهری وردهکاری رهوانبێژی، له کاتیگدا که کردهوی کهسی
ناقل دهاته پال و ههوشه و میسکی چین و ئاوی ژبان و گولاله و عهنبهرا، بهوهی که له داخی
خهت و خال و لیو و پروو و زولفی یاره شوخهکهی رهش پۆش و غهبارن، زنجیرهیهک له هونهری
خواستن و له ههمان کاتیشدا هونهری لهف و نهشرمان بۆ دروست دهکات و، له ئه نجامی ئهم
هونهرانهیشی زنجیرهیهک له وینهی شیعریی چهسپاومان بۆ دهخولقیینی و تابلۆیهکی هونهرییان
لێ دروست دهکات و پیتشکهش بههونهر دۆست و شیعرناسانی کوردی دهکات.

۱۵- له دێره شیعرێکی هۆنراوهیهکی دیکهیدا، له ڕینگهی هونهری خواستنهوه وینهیهکی جوان
و ناسکی شیعرێ بۆ خولقاندووین و دهلی:

شهو دهی بادهی له دهستی ساقیههک وهگرتهی

ئهم سبهینهیه له مهشریق دێتهدهر مهستانه رۆژ

ل: ۱۳۸

شاعیر لهو کاتهی که شهو دهکاته کهسیکی (سهرخۆش و مهستی)ی وا که بادهی له دهستی
مه یگێرێک وهگرتهی و سهرخۆش بووی، بۆیه رۆژ له بهیانی دا وهک مهستی و خومار لهو دیوی
بهندهنی بهرزهوه ههلدی و بهمهش هونهری (خواستن)ی پیتکهوه ناوه و لهو ڕینگهیهشهوه
وینهیهکی جوانی شیعریمان بۆ پیتکهوه دهنی و، وینهکهشی له جۆری جوولاهوه و بهههستی بینین
وهردهگیری.

۱۶- له دێرێکی هۆنراوهیهکی دیکهیدا، له ڕینگهی وهسفێکی وردهوه وینهیهکی شیعریی بۆ
کیشاوین و دهلی:

لالغاوهی واعیز ئهمرۆ، مهوج ئه دا، دم پر له کهف

ریشی قیرووسیا، کتیبی وهعظه کهی بوو بهر تهرف!!

ل: ۱۷۴

شاعیر وهسفێکی ورد و وهستایانهی لا لغاوهی دهمی کارایهکی ئامۆژگاریهک دهکات که له
کاتی پهن و ئامۆژگاری دادانی بۆ خه لکه که ئه وهنده بههات و هاوار وهعهزه کهی داداوه، لا
لغاوهی کهوتوووته شه پۆلدان و ده میشی پر له کهف بووه و ته نانهت ریش و کتیبی
ئامۆژگاریه کانبشی پیس و بی خیر کردوووه و بهمهش وینهیهکی جوولاهوی شیعریی بۆ پیتکهوه
ناوین و بهههستی بینین وهردهگیری.

۱۷- له دێره شیعرێکی هۆنراوهیه کیدا، له ڕینگهی لیکچوواندن و خواستنهوه وینهیهکی تازه

و گەش و گۆلی بۆ کیشاوین و دەلتی:

دلی سەنگە، دەباری گۆل بەسەریا،
ئەوی گۆل بوو، زەمانە دایە بەر سەنگ!

ل: ۲۰۰

شاعیر لە ڕەوشتی زەمانە دەدوی و، ئەوەمان بۆ دەردەخات کە دلی ڕەقی وەک بەرد گۆلی بەسەر دادەباری و، کەچی ئەوی کە دلی وەک گۆل وایە زەمانە دەیداتە بەر بەرد و پەرتیشانی دەکات و لەو (خواستە) کە بەردە باران کردنی گۆلە لە لایەن زەمانە و یتنەیهکی جوولای شیعریمان بۆ دەکیشی و بەهەستی بینین وەرگیری.

۱۸- لە دێرێکی هۆنراوەیهکی دیکەیدا، لە ڕێگەی پیکە وەنانی هونەری خواستن و وەسف کردنەوه، ویتنەیهکی شیعریمان بۆ دەخولقیینی و دەلتی:

شەنە بادی بەهاری هاتەوه، خۆشی لە تۆ بولبول،
بەشایی هاتی گۆل کۆکی کە سازی چەهچەهە و غولغول

ل: ۲۰۴

شاعیر لە گەڵ هاتنەوهی کات و سەردەمی بای بەهاری مژدە دەداتە بولبولی شەیدای گۆل و پیتی دەلتی: «دە سازی دە چریکە و ئاوازی ئاشقانهی خۆت» بەم وەسفە و بەپیکە وەنانی هونەری خواستن، بەمامەلە کردن لە گەڵ بولبول وەک کەسی ئاقل تاکو مژدە هاتنەوهی بای بەهاری پین بدات. بەمانەش ویتنەیهکی جوولایمان بۆ دەخولقیینی تاکو بەهەستی بیستان وەری بگرین، بەتایبەتی لە ڕێگەی بیستنی دەنگ و ئاوازی بولبولەکەوه.

۱۹- لە هەمان هۆنراوەدا و لە دێرێ شیعریکی دیکەیدا، بەوەسفکردن و لێکچوواندەوه ویتنەیهکی دیکەمان بەگەش و گۆلی بۆ دەخولقیینی و دەلتی:

چەمەن هەر سەر و نەسرینە، لە طەرزێ خوا بگەیی شیرین
سەری کێوانە یەکسەر وەک کەناری کۆهکەن هەر گۆل!!

ل: ۲۰۴

شاعیر باخی پێ درەختی سەر و گۆلی (نەسرین)ی لە رازاوەبیدا بەئارامگای (شیرین)ی داستانی چوواندوو و دیمەنی سەری چیاکانیشی بەکەناری ئارامگای فەرهادی کێو هەلکەنی ئاشقی (شیرین)ی چوواندوو کە هەردووکیان بەگۆل رازاوەتەوه و، ویتنەیهکی گەش و گۆلی چەسپاوی شیعری بۆ خولقاندووین و بەهەستی بینین وەردهگیری.

۲۰- مەحوی شاعیری شیعریتهوی فەلسەفە نامیز، لە دێرێ شیعریکی هۆنراوەیهکی دیکەیدا، لە ڕێگەی وەسف و خواستنەوه ویتنەیهکی جوان و چەمک پتەوی بۆ خولقاندووین، هەر وەک

دهلئى:

له روو سوورى عيبادهت لام و روو زهردى خه جالتهت مام
به ناوى سىوى ناوم باخه وان و، من به هئى ده گرم!!
ل: ۲۱۸

له وهسفه كانى (روو سوورى عيبادهت) و (روو زهردى خه جالتهت) دا و له هونه رى خواستن له
دهرېنى (من به هئى ده گرم) دا، وئنه يه كى جوان و چه مك به هئى پتېكه پتېناوه و له جوړى جوولاه
و به هه ستى بېنېن ودرده گېرى.

۲۱- له دېره شيعرېكى هونراوه يه كى دېكه يدا، شاعير له رېگه ي لېكچوواندنه وه وئنه يه كى
ناسكى شيعرې له بهژن و بالاي ياره شوخه كه ي خولقاندووه و دهلئى:
شمشاده ئه مه، يا قه ده، يا سه روى ره وان
يا عه رعه ره، يا نه خلى مرادى دل و جانه!
ل: ۲۸۰

شاعيرى هونه رمه ندمان له لېكچوواندنى قه دى ئه و ياره شوخه ي به شمشاد و سه رو، يا
دره ختى عه رعه ر و دارخورماي هيو و ناواتى دل و گيانى، وئنه يه كى شيعرې له جوړى
چه سپاومان بو دروست ده كات و به هه ستى بېنېن ودرده گېرى.
۲۲- له دېرېكى دېكه ي هه مان هونراوه دا، ديسان له رېگه ي لېكچوواندن و هونه رى
(خواستن) وه، وئنه يه كى ناسكى شيعرېمان بو له سه ر ئه گرېجه ي ياره جوان و شوخه كه ي ده كېشى
و دهلئى:

داخو ئه مه ئه گرېجه يه په خشاوه به سه ردا
يا سونبوله كردويه سه با زولقى به شان!
ل: ۲۸۰

شاعير له لېكچوواندنى ئه گرېجه له بون خوشيدا به سونبول و هونه رى (خواستن) پېكه وه نان له
شانه كردنى زولقى سونبولى به باي سه با، وئنه يه كى چه سپاوى شيعرې خولقاندووه و به هه ستى
بونكردن ودرده گېرى.

۲۳- له دېره شيعرېكى هونراوه يه كى دېكه يدا، له رېگه ي وهسفر كردن و كېنايه ته وه وئنه يه كى
هونه رى شيعرې بو كېشاوين و دهلئى:
له رۆژى هه لدره ئه م كوړنه خه يمى تان و پو شينه
له سايه يدا شه رابى به زمى عوشره ت گريه جو شينه
ل: ۲۸۱

شاعیری هونرمه‌ندی لیها توومان، له ریگه‌ی هونهری (کینایه) ی ره‌وانبیتژی (خه‌یمه‌ی تان و پۆشین) که مه‌به‌ستی له ناسمانه و له ریگه‌ی وه‌سفی نه‌و خیوده‌ته، وینه شیعریه‌که‌ی داده‌ریژی و له جوژی وینه‌ی چه‌سپاوه و به‌هه‌ستی بینین وهرده‌گیری.

۲۴- له دپیره شیعریکه‌ی هه‌مان هونراویدا، شاعیر له ریگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونهری خواستان، وینه‌یه‌کی یه‌کجار نایامان بۆ ده‌کیشی و له‌و شا به‌یته‌یدا ده‌لی:

له‌کی پرسم دلی بۆ پر له خوینی هه‌سه‌ره‌ته یاقووت
عه‌زا پۆشی چیه‌یه و کییه، جلی پیرۆزه بۆ شینه‌؟!

ل: ۲۸۲

مه‌حوی به‌بۆچوونیکه‌ی فه‌لسه‌فیه‌یه‌ له دیارده‌ی زۆربوونی خه‌م و خه‌فه‌تی زه‌مانه‌وه ده‌دوی و نه‌وه‌مان پێ ده‌لی که نه‌و خه‌م و مه‌ینه‌تیه‌یه وه نه‌بی هه‌ر تایبه‌ت بێ بۆ ئاده‌میزاد، به‌لکو دنیای شتی بێ گیانیشی گرتۆته‌وه و نموونه به‌گه‌وه‌هه‌ری (یاقووت) ی سوور دینیته‌وه و هوی نه‌و سووریه‌تی خوینی خه‌م و خه‌فه‌تی ناو دلیه‌تی. هه‌روه‌کو گه‌وه‌هه‌ری پیرۆزه‌ش که ره‌نگی شینه و، نه‌مه ره‌نگی به‌رگی تازیه‌داریتی. به‌لام بۆی ساغ نه‌بۆته‌وه ئایا نه‌و پرسه و تازیه‌ی بۆچی و بۆکی داناوه؟

کاتی که مامله‌ت له‌گه‌ل گه‌وه‌هه‌ری بێ گیانی وه‌ک (یاقووت) و (پیرۆزه) وه‌ک که‌سی ئاقل ده‌کات، پته‌وترین هونهری (خواستان) ی ره‌وانبیتژی بۆ هه‌ر یه‌ک له‌وانه پیکه‌وه‌ ده‌نی و دوو وینه‌ی شیعره‌ی جوان و چه‌مک پته‌و و قوولتی به‌بیری فه‌لسه‌فی ئاودراومان بۆ ده‌خولقیینی و هه‌ردووکیشیان له جوژی چه‌سپاون و به‌هه‌ستی بینین وهرده‌گیری.

۲۵- له دپیره شیعریکه‌ی هونراویه‌کی دیکه‌یدا، له ریگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونهری کینایه و دارشتنیکه‌ی هونهری پته‌وه‌وه، وینه‌یه‌کی پر هه‌ست و سوژی شاعیریکه‌ی نه‌ندیشه قوولمان بۆ ده‌خولقیینی و ده‌لی:

که بێ لیوی له‌سه‌ر لیوم بنی، روحم له‌سه‌ر لیوه
که لیوی لابه‌ری، نه‌لبه‌تته روحم ده‌رده‌چی پتوه!!

ل: ۲۹۰

شاعیر له‌پیکه‌وه‌نانی هونهری کینایه له ده‌ربینی (روحم له‌سه‌ر لیوه) که مه‌به‌ستی باری گیانه لای مرۆفه له کاتی مردندا، وینه‌یه‌کی جوولایمان بۆ ده‌کیشی و به‌هه‌ستی بینین و هه‌ستی جه‌سته‌یی وهرده‌گیری، چونکه ماچ کردن و لیو له‌سه‌ر لیو دانانی تیداوه و جووله و گۆرانکاریان به‌سه‌ردا دی.

سەرھنھامی باسەكە

لەم كورتە لێكۆڵینەووەیدا، ئەو هەمان دەرخواست كە وێنەى شیعیری وێنەیهكى پروونبێژییه و لەبارى بى ناگایى شاعیر لە هۆنراوەكانیدا دەخولقی، جا شاعیری كۆن بى یا نوێ و هاوچەرخ و بەهێزى و بى هێزى ئەو وێنانهش بەنده بە شاعیرییه تى ئەو هۆزانقانهى پیکه وهى دهنج و، له قالبىكى جوان و شیاودا پێشكەش بەخوێنەر و گوێگریان دەكات. ئەو وێنانهش لە رێگه‌ی وه‌سفکردن و لێكچوو‌اندن و خوازه (المجاز) و خواستن (الاستعاره) و كینایه‌وه له‌ناو پێچ و لۆجى شیعیری شاعیراندا دەخولقی و هێز و جوانى و گەش و گۆلیه‌كى دلگیر بە‌بهره‌مه‌كانیان دەبه‌خشى.

بەپێى ئەو كەرسه و چه‌مكانه‌ی وێنه‌كانى پێك دێن، هەر یه‌كه‌یان به‌هه‌ستىك یان چه‌ند هه‌ستىكى ئاده‌میزاد وهرده‌گیرین، ئەگەر وێنه‌كه له رەنگ و دیمەن و دیارده سروشتییه‌كانه‌وه دوا، ئەوا به‌هه‌ستى بینین وهرده‌گیرین و، ئەگەر له دهنج و دوو و ئاوازیسه‌وه دوا ئەوا به‌هه‌ستى بیستن و گەر له بۆن و به‌رامه‌شه‌وه دوا ئەوا به‌هه‌ستى بۆن كرن دهركى پێ دهركى و، خو ئەگەر له تام و چێژى وهك تالى و شیرینی و تیزى و ترشى و تفتییه‌وه دوا ئەوا به‌هه‌ستى چه‌شتن و ئەگەر له نهرم و نۆلى و پهق و سه‌ختى و تورت و تۆلییه‌وه‌ش دوا ئەوا به‌هه‌ستى جه‌سته‌یى و ده‌ست لێدانه‌وه وهرده‌گیرى.

وێنه‌ى شیعیری هه‌رچه‌نده پتر له شیعیری وه‌سفى سروشت و جوانى ئافره‌تدا دروست ده‌بێ چونكه پرن له هونه‌ره‌كانى ره‌وانبێژی وهك لێكچوو‌اندن و خوازه و خواستن و وه‌سف و كینایه و له‌ناو شیعیری فه‌لسه‌فه ئامیژی به‌بیری ته‌سه‌ووفى ئیسلامى ئاودراو كه‌متر دروست ده‌بێ و، مه‌حوى شاعیری لووتكه‌ی شیعیری ته‌سه‌ووفى ئیسلامى، بۆیه هه‌لێنجانى وێنه‌ى شیعیری له‌ناو پێچ و لۆجى چه‌مكى شیعیره‌كانى ئەوه‌نده زۆر و ئاسان نییه. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌شاعیرییه‌تى به‌هێزى و زال بوونى به‌سه‌ر هونه‌رى شیعیر و به‌كاره‌یتانێكى وه‌ستایانه‌ی خوازه و خواستن له هۆنراوه‌كانیدا توانیویه‌تى وێنه‌ى شیعیری جوان و نایامان له‌و جۆره شیعیرانه‌یدا بۆ بخولقیته‌ى و به‌سه‌ر هه‌موو گيروگرفتێكى هاتبێته‌ پێى ئەو كاره هونه‌رییه‌ى زال بووه و چه‌پكێك وێنه‌ى جوولاه و چه‌سپاوى شیعیری له جوانترین قالب و جوارچێه‌ی هونه‌رییدا بخولقیته‌ى و پێشكەش به‌شیعیرناس و ره‌خنه‌گرانى ئەده‌بى كوردى بكات و به‌چاكی له‌و تاقیكرده‌وه ئەده‌بى‌پیانیدا سه‌ركه‌وى و گوێ هونه‌ر له‌و مه‌یدانه‌دا بباته‌وه.

سەرچاوه و په‌راویز

- ۱- الدكتور محمد مندور: فن الشعر، القاهرة، ص: ۵۲.
- ۲- الدكتور إحسان عباس: كتاب فن الشعر، بيروت ۱۹۵۹، ص ۴۶۴.
- ۳- سیسل دي لويس: الصورة الشعرية، ترجمة د. أحمد نصف الجناني وآخرين، بغداد ۱۹۸۲، ص ۲۳.

- ٤- ههمان سه‌رچاوه، ل: ٢١.
- ٥- ههمان سه‌رچاوه، ل: ٢٦.
- ٦- ههمان سه‌رچاوه، ل: ٢٣.
- ٧- دوکتۆر کامیل هه‌سه‌ن به‌سیر: زانستی ناوه‌لواتا، به‌غدا ١٩٨١، ل: ١٠٨.
- ٨- پروانه دیوانی مه‌حوی: لیکدان‌هوه و لیکۆلینه‌وهی مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی موده‌ریس و محمه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی دووهم ١٩٨٤.
- ٩- پروانه ههمان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (١٣).
- ١٠- ههمان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (٣٥).
- ١١- ههمان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (٩٣).

وتی میوهی بههشته شیعی میوهی
خـوا نهیری له باغم داری بهردار

ههلبهستهکانی مههوی و لایه نه هونه ریههکانی ههلبهسته

نووسینی: کامل زیر

من لهو باوهردام که ههلبهسته شیش^(۱) به شیکه له به شهکانی هونه ره جوانهکان و ههستیاریش^(۲) به هره وهریکی هونه رهنده.

هونه ری ههلبهسته، گهلی لایه نه گریته خوی، وهک: ساز، ناواز، داهیتان، وینه، داریشتن، رهوانی، ورده کاری و هندی جاریش نه ندیشه^(۳).

مرۆقی ههستیاریش، که سیک به هره وهره. نهو به هره یهش، خهلاتیکی سروشتیهه. بی بوونی ئەم به هره زگماکیه، که سیک به هه ولدان و به مشق و فیکردن نابیته ههستیاری.

گرنگترین لایه نی هونه ری له ههلبهسته دا، لایه نی سازه. له سازه وه ناوازی جوړیه جوړ په پیدایه بی. عه ره ب ناوازه سه ره کیهکانی ههلبهسته له شازده جوړدا کوکرتو ته وه و هه به که یانی به ده ریایه یک ناوزه ده کردوه. ههستیاری کوردیش په پیرهوی هه ندیک لهو ناوازه یان کردوه که له گه ل سروشتی زمانی کوردی و زهوقی مرۆقی کوردا نه گونجی. له وانه ههستیاری پایه بهر زمان مههوی.

راسته ههلبهستهی وا هه یه ساز (مۆسیقا) ی تیدا نییه. به ههلبهسته شیش ناو نه برین. راستیهه که ی، نه وانه نه گه رچی به جهسته له ههلبهسته نه چن، به لام جهسته یه کی بی گیان.

ساز له ههلبهسته دا، بریتیهه له کیش و سه روا له پله ی یه که مدا. له م باره یه وه ههستیاری گه وهری ئینگلیز (کولج ۱۷۷۱-۱۸۳۴) یه که م مه رجیک که دای نه نی بۆ بلیمه تیی نهو که سه ی به ههستیاریتی له دایک نه بی: ههستکردن به خوشیی ساز (مۆسیقا) ی ههلبهسته که یه تی^(۴). به پیتی رایه کی تر: سازی ههلبهسته بریتیهه له کیش و ریکخستنی ده نگهکان و سازی ههلبهسته نه بیته هوی فراوانکردنی واتاکه ی^(۵) ههروه ها ره خنه سازان گه یشتوونه ته نه وهی که ناواز و ساز ده وریکی گه وره و کاریگه ره نه گپرن بۆ فراوانبوونی واتای ههلبهسته^(۶) ئیوه سه رنجی ساز و ناوازی ئەم ههلبهسته ی مههوی بدهن:

له ناکهس کاریا خاکم به سه ره رۆیی به با عومرم^(۷)

خودا تو بژبینه تا له بهر قاپیی که سه ی ده مرم

به ضایع چوو له (مالا یَعْنِي) یا وه قتم هه موو، به عنی ده بی وه قتی له (بو الوقت) بی بخوازم تا تیا برم نه جهل ده ورم ددها حاضر به، وادهی ده ورم و ته سلیمه منی غه فلهت زده هیشتا خه ریکی مه سئه له ی ده ورم خه یالی پووچی دنیا وا ده ماغ و دل می پیچاوه قیامت، هه مه گه ر ژژی قیامت بیته وه فکر له پی که وتووم و نه فسم بو هه وا ده شنی وه کو مندال له بهر پیبری سه رم خوئی ناگریت و، تازه پی ده گرم چیه سووچ و گوناھی؟ بزچی ده یکاته جه زاخانه؟ له قه پر هه لکه ن، هه تا ر ژژی جه زا ده عوا چیه قه برم سبه ینی (يُحْشِرُ الْمَرْءَ) هه برا گه ل، فرسه ته نه مرؤ ته به راین له من، با که س نه بی حه شری له گه ل حه شرم له من نازانم ئیتر نه فسی به دخوو چیه ده وی «مه حوی» که بهد کردار و بهد رهفتار و بهد نه فکر و بهد طه ورم مه گه بهر مه وچی به حری ره حمه تم خا و ه صفی سه تتاری وه گه رنا، زه حمه ته پابو نه ورم، نامومکینه سه ترم

له م هه لبه سته دا، نه بینین مه حوی کیشی هه زه چی به کاره یناوه که بریتیه له به کاره ینانی چوار جار مفاعیلن و پی پی نه وترئ هه زه چی هه شتی بی خه وش.

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن. واتا یه ک بره گی کورت و سی بره گی درئ.

ب --- ب --- ب --- ب ---

به مهش هه موو هه لبه سته که، یه ک ساز و ناوازی هه یه، بیجگه له تاکه دئری:

(له من نازانم ئیتر نه فسی به دخوو چیه ده وی مه حوی)

که له م تاکه دئره دا جو ره له نگییه ک هه ست پی نه کرئ. نه ویش له پارچه ی دووه مدا که نه لی: (نم ئیتر نه ف). به ویش ناوازه که نه گو رپت و ناوازی نه و پارچه یه نه بیته: (فاعلاتن) له جیاتی: (مفاعیلن) واتا: (-ب -) له جیاتی: (ب ---): (بره گی یه که م درئ، بره گی دووه م کورت). نه مهش با به تیکه که به عه ره بی پی نه وترئ (زه حاف و عیله ل) و دوا بی گه رانه وه مان نه بی بو سه ر نه م با به ته.

له هه لبه سته کی تر داو به که میتک گو رانه وه له سازه که پیدا و له ئاستیکی به رزی هونه ری دا مه حوی نه لی:

به پير ئه و ماهه وه چووم و به سه رچووم
 پهري بوو، ئه و نه بوو، شه و بوو به سه رچووم (۸)
 ته ئی نیرگسم و باغی حیره تم پی-
 به فه ر هات و وه کو گول زوو به سه رچووم
 گله ی پیشم له سه ر سه ره هم بووه بار
 که دبی من دولبه رم هات و به سه رچووم
 ده زانم بادیه، عیشقه خه طه رناک
 که چی هه رچووم، نه گه ر مام و نه گه ر چووم
 له حینی نه زعی رۆحا، رۆحی عاشق
 وتی: ئۆخه ی له میحنه تخانه ده رچووم
 به ئۆغر کردنی من بوومه قه قنه س
 که ئه و چوو بۆ سه فه ر، من بۆ سه قه ر چووم
 وتی: قه ت وا مه یه و من واوه هه ر دیم
 نه هات ئه و واقه ت و، من واوه هه ر چووم
 شوکر موورم بووه پامالی میری
 به بی نامی ژیا م و نامسه وه ر چووم
 غه می قاتیلمه «مه حوی»! مونفه عیل ما
 له حه شرا کفنی خوتیناوی به به ر چووم (۸)

مه حوی ئه م هه لبه سته شی هه ر له سه ر کیشی هه زه جه به لام هه زه جی شه شبی لی قرتا و، و اتا له
 دوا هه نگاوی هه لبه سته کاند، برگه یه کی لی قرتان دووه. که نه بیته:

مفاعیلن مفاعیلن فعولن

ب --- ب --- ب --- ب ---

به مه ش ئاوازی هه لبه سته که گۆزانیکی که می به سه ر دا دیت له چاو هه لبه سته که ی پیشوودا.
 یا روونتر بلین: تریه (ایقاع) ی هه لبه سته که له هه نگاوی سیته مدا نه گۆریت. سه رنج بدن:

که چی هه رچووم، نه گه ر مام و، نه گه ر چووم

ب --- ب --- ب --- ب ---

هه نگاوی یه که م و دووه م، هه ریه که بان چوار برگه یه. به لام هه نگاوی سیته م بوته سی برگه.
 له به ر ئه وه هم ئاوازه که ی نه گۆری، هم کاتیکی که متریشی نه وی.

مه حوی وهک هونه رمه ندیکي سازژهن «موسیقار»، ئالوگۆر به ئاوازی هه لبه سته کانی ئەکات. له کیشی هه زه جه وه، ئەچی بۆ کیشی رهمه ل و ئەلی:

دل له سه رخۆ چوونی په ی دهر په ی ده لیلی یاره هات (۹)
 عه قل و هوش ئەی دل بکه حاضر، له پیشه کاره هات
 تۆکه ده رکه وتی مه پرسه چی به سه ردی جان و دل
 حاله تی شه ونم ته ماشاکه به وه قستی رۆژ هه لات
 گهر له تۆ دنیا به ری بوو، قهوم و خوشیت لی به رین
 گهر به راتی بوو، هه موو عالمه بووه باب و برات
 (الحدّر) له م چه رخی که چبازه، به روو چه رخان دنیگ
 چه نده سولطان و شه هی کرد و ده کا بئ ده ست و مات
 شیخ و طورپه ی میزه ر و نه قل و نوقوولی هه یچ و پوچ
 من به تورپه ی بار ئە سیرم، ئەو به کو لی تورپه هات

هه نگا وه کانی ئەم هه لبه سته بریتییبه له چوار هه نگا و. ده نگه کانی هه نگاوی به که م و دووهم و سیههم هه ریبه که و بریتییبه له چوار بریگه. بریگه ی به که م درێژ. بریگه ی دووهم کورت، دوو بریگه که ی تر درێژ. به لام هه نگاوی چواره م ته نیا سن بریگه یه. به که م درێژ، دووهم کورت، سیههم درێژ. به پیتی کیشی عه روز، ئەبیتته:

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعل

ب - - - ب - - - ب - - - ب - - - وه پیتی ئەوتری: رهمه لی هه شتی قرتا و (محذوف)
 چونکه هه نگاوی چواره م بریگه یه کی لی قرتا وه.

دوای ئەوه هه ستیاری هونه رمه ند، ئەچی بۆ ئاوازیکی تر:

چیبه که م نه ئەو که سه م که که سم بئ له لا به که س (۱۰)

خوشم نه گه یه ئەو که سه ئەو من بکا به که س

ب - - - ب - - - ب - - - ب - - -

مستفعلن مفاعیل مستفعلن فع

مه حوی جارێکی تر ئەگه ریتته وه سه ر کیشی هه زه جی هه شتی بئ خه وش و ئەلی:

دیارم دهیری عیشقه، جئ به سووتن بئ له وی ده گرم (۱۱)

که من مشتت چل و چیبیم، به چی بم، که لکی کئ ده گرم

نه‌گه‌بیه دامه‌نی ده‌ستی دوعا، جا ده‌بمه خاکی رتی
 طه‌ریقه‌ی گوشه‌گیری به‌رده‌دهم، نه‌مجاره ری نه‌گرم
 که دادی به‌ئسی خۆم برده لا، نه‌م عارفه توند بوو
 وتی ئاخر سه‌بینی جه‌ژنه، خوینی تۆ له‌پێ ده‌گرم
 له‌ روو سووری عیبادهت لام و روو زه‌ردی خه‌جالت مام
 به‌ناوی سیوی ناوم باغه‌وان و من به‌هی ده‌گرم
 له‌سه‌رخۆ چوونه، شه‌بدا‌بوونه، قور پیتوانه، سووتانه
 هه‌تا مردن، مه‌حبه‌ت ئیشی زۆره، ریزی لی ده‌گرم
 چ شوخه‌ ناگرم تی به‌ر نه‌دات و پیم ده‌لی: یا شیخ!
 به‌خاشاکی ده‌وت: شوعله، عه‌صامه ده‌ستی پێ ده‌گرم
 که سینه‌ی ریشمی به‌و تیغی نازه نه‌نجن نه‌نجن کرد
 وتی: په‌ژمه‌سورده‌یه نه‌م لاله‌زاره‌ ناوی تی ده‌گرم
 له‌ پاداشتی قسه‌ی ساردا هه‌مه‌ ئاه و هه‌ناسه‌ی گه‌رم
 که‌سێ شیتانه به‌ردم تیگری، من به‌رقی تی ده‌گرم
 شوکر هوشیاره «مه‌حوی» تیده‌گا دنیا خه‌راباته
 که به‌دمه‌ستی بکا نه‌هلی، خراپه‌ی بۆچی لی ده‌گرم

مه‌حوی له‌و هه‌لبه‌سته‌دا که بۆ سولتان عه‌بو‌لحه‌میدی وتوو، نه‌گه‌رچی نه‌و هه‌لبه‌سته
 مشتومرێکی زۆری له‌سه‌ره و به‌خالیکی نه‌ژمێردرێ له‌سه‌ر مه‌حوی و من له‌ نووسینه‌کانی
 پیشوومدا وتبووم: به‌پیتی پیتوانه نه‌ته‌وه‌بیه‌که مه‌حوی نه‌و هه‌لبه‌سته‌ی هه‌ر نه‌بوایه باستر بوو،
 چونکه راستتر وایه بۆ کوردیک نه‌گه‌ر ده‌ستیکی نه‌بی له‌ چه‌سپاندنی ره‌وادا، له‌ هه‌ر کات و
 جێگه‌به‌کدا، نه‌وا هه‌ر بی ده‌نگ و بی لایه‌ن بی باستره (۱۲). به‌لام نه‌م هه‌لبه‌سته، وه‌ک (ئاواز)
 ئاوازیکی پر له‌ ئاهه‌نگی هه‌یه. هه‌لبه‌سته‌که له‌سه‌ر کیشی ره‌جه‌زه و نه‌لی:

شه‌خصیکی ساحیب نه‌حوال پرسیی که نه‌ی فلاطون (۱۳)
 یونانیانی قه‌ومت بۆچی به‌ده‌ردی سه‌گ چوون؟
 نه‌و زوو فنوونه‌ جوابی دا‌بوو: به‌جیه‌ وای:

خۆی دایه به‌ر شیهابی ئاقیب که دپوی مه‌لعوون
 باطیل موقابیلی حه‌ق وه‌ستا، به‌تاله ئیشی
 گه‌ردی به‌باده‌ خاکی بی هه‌لپێژی به‌گه‌ردوون

به پیتی کیشانه‌ی عه‌رووز ئه‌بیتته:

مستفعلن مفعولن مستفعلن فاعولن

-- ب -- --- -- ب --

ئهم کیشه، به‌پیتوانه‌ی کیشی په‌نجه‌ی کوردی، پیتی ئه‌وتری: کیشی حه‌وت برگه‌یی. حه‌وت برگه‌یی و دوو‌جاری حه‌وت برگه‌یی. چونکه ژماره‌ی هه‌ر نیوه دیتریک حه‌وت برگه‌یه و دیتریکه هه‌مووی ئه‌بیتته چوارده برگه.

لیته‌دا شایانی باسه که هه‌موو کیشه‌کانی عه‌رووز، به‌کیشی په‌نجه‌ی کوردیش ئه‌پیتوری. بو نمونه: هه‌ندیک له‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی له‌م وتاره‌دا هاتون:

(له‌ ناکه‌س کاربا خاکم به‌سه‌ر رۆیی به‌با عومرم)

کیشی شازده برگه‌بیه، ئه‌شتوانین پیتی بلتین کیشی چوار برگه‌یی و چوار جاره‌ی چوار برگه‌یی که ئه‌کاته شازده برگه.

نموونه‌ی کیشی حه‌وت برگه‌یی له‌ هه‌لبه‌ستی کوردیدا:

وه‌ره ئه‌ی نازه‌نینم وه‌ره گیانی شیرینم (۱۴)

نموونه‌ی کیشی شازده برگه‌بیش:

ئه‌ی چاو گه‌شه‌ی ته‌لیسمای به‌نیگایه‌ک چاو‌ه‌کانت

پام ئه‌کیشی بو‌جیهانی پر ئه‌ندیشه‌ی فراوانت (۱۵)

هه‌روه‌ها هه‌لبه‌ستی:

(به‌پیر ئه‌و ماهه‌وه چووم و به‌سه‌ر چووم) (۱۶)

به‌کیشی په‌نجه‌ی کوردی ئه‌بیتته کیشی یازده برگه‌یی. وه‌ک:

ئه‌ی قژ زه‌رد، ئه‌ی به‌ژن و بالای که‌له‌گه‌ت

بو‌ک‌ز پاره‌سه‌ستاوی به‌رام‌به‌ری من

بو‌ده‌ستت ناوه‌ته ژیر چه‌نه‌ی خه‌فه‌ت

له‌ ئاسه‌ستی دیمه‌نی ده‌ربه‌ده‌ری من

له‌ هه‌لبه‌ستی گۆران (۱۷) که مامۆستا گۆران زۆر گرنگی داوه به‌م کیشه له‌و هه‌لبه‌ستانه‌یدا

که له‌سه‌ر کیشی په‌نجه‌ی کوردی دایان. وه‌ک:

ئه‌ی کۆتره سپیه‌که‌ی ناو هیلانه‌ی به‌رز (۱۸)

له‌ گیانی پیکاسۆ ئیلهام ئه‌که‌م قه‌رز

هه‌روه‌ها هه‌لبه‌ستی:

ئەژدەھاك زىندانى قەلا قەلايە (۱۹)
ديوارى كۆنكرىت، دەرگاى پۆلايە

يا وەك ئەلى:

ئەى نەتەوئەى كاوئەى زىنجىر قەف قەف بر (۲۰)
رۆژى نەورۆز، داى بەهەورى زىستان در
گەرمى ژىن و شادىي هينا بەديارى
كوردى خىستە جەژنى تازەى بەهارى

مەھوى لەو هەلبەستەى دا كە لەسەر كىشى رەمەلە، ئەلى:

دل لەسەرخۆ چوونى پەى دەريەى دەلبىلى يارە هات
عەقل و هۆشى ئەى دل بگە حازر لەپىشە كارەهات

ئەمە بەتەرازووى كىشى پەنجەى كوردى، ئەبىتە پازدە برگەيى. وەك:

هەلبەستەكەى كامەران: (مىسە مەنوونە) (۲۱)

وەك گۆيىم مىسە مەنوونەى تىكرابى
وەك دەروازەى هەسىم خىر داخرابى
نەھاوار و نەلالانەو و گـرىبان
نەئەگەيىت بەناخى دل و بەگىيان
وام ئەزانى تاسە ر ژىن ئەبى وابى
دوور لە خەفەت هەر شادىم بۆلوا بى

مەھوى لە هەلبەستەكەى ترى دا كە ئەلى:

چىبگەم نە ئەو كەسىم كە كەسىم بى لەلا بەكەس
خۆشىم نەگەيمە ئەو كەسىم ئەو من بكا بەكەس

ئەمەش بەكىشى چواردە برگەيى پەنجەى كوردى ئەكىشىرى. وەك ئەم هەلبەستە:

وتم: ئەشى پىت بلىم سەرسامى زەردەى لىوم (۲۲)

وتى: نەتدىوئە زەردە خەوالووم و پەشىپوم

وتم: گىيانە خوات لەگەل جا بۆ نالىپىت ئەتكۆژم؟

وتى: من پىاو ناكۆژم، تەنبا خۆئىنى ئەمژم

بىيىنەو سەر جىهانى مەھوى و بزانىن ئەم هەستىيارە چۆن چۆنى هەلبەستى داناو؟.

بەر لە وەلام ئەو پرسىيارە، ئەشى جارى پىناسە يەكى هەلبەست بگەين، يۆنانىيەكان پىناسەى

هه‌لبه‌ستیان به‌م جوړه کردووه: (هه‌لبه‌ست که‌شتیبه که دوو ئه‌سپی خو‌خه‌پان رای ئه‌کیشی. ئه‌و دوو ئه‌سپه: ئه‌ندیشه و هه‌ستن. ئه‌و که‌شتیبه، که‌سیکی زانا ئه‌یهاژوئی ناوی ژیریتی (عقل) هه‌شتیبه‌که‌ش به‌سهر هه‌وردا ئه‌کشی (۲۳) به‌لام عه‌ره‌ب و توویه‌تی: (هه‌لبه‌ست قسه‌یه‌کی کیش و سه‌رواداره) (۲۴). ئه‌مه ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نئ که عه‌ره‌ب گرنگی به‌لایه‌نی ساز (مۆسیقا) داوه که بریتیه له کیش و سه‌روا. به‌لام یۆنان گرنگی به‌خه‌یال و سۆز و ژیریتی داوه و لایه‌نی سازیان پشتگوئ خستووه. راستیبه‌که‌ی هیچ کامیان پیناسه‌یه‌کی ته‌واوی هه‌لبه‌ستیان نه‌کردووه چونکه هه‌ردوو لایان ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی هه‌لبه‌ستیان له‌یاد کردووه له پیناسه‌کانبانا:

۱- وینه

۲- داهینان

۳- هه‌لبه‌زاردنی وشه‌ی گونجاو بۆ جیگه‌ی گونجاو که گوزاره له سه‌رووش (وحی) هه‌که بکات.

۴- جوانکاری له دارشتن و پیک‌خستنی بیروکه و شتوازا.

۵- ره‌وانی و گه‌لئ لایه‌نی تری هه‌لبه‌ست. له‌وانه‌ش هه‌مووی گرنگتر: کاریگه‌ریتی هه‌لبه‌سته بۆ سه‌ر و هرگری هه‌لبه‌ست. وانا هه‌ژاندنی و هرگری هه‌لبه‌ست.

به‌و پیتیبه، به‌لای منه‌وه، ئه‌شئ پیناسه‌ی هه‌لبه‌ست به‌م جوړه بی:

«هه‌لبه‌ست ده‌رپرینی بیروکه‌یه‌کی داهینراوی ساز نامیزی وینه‌داری جوان دارپتیراوی ره‌وانی هه‌ژینه‌ری بیر و هه‌ست و سۆز و ئه‌ندیشه‌ی مروقه».

به‌مه‌ش ئه‌توانین هه‌لبه‌ست له هه‌ژناره جیا بکه‌ینه‌وه. که هه‌ژناره (نظم) بریتیه له وتاریکی کیش و سه‌روادار.

شایانی وتنه لیره‌دا که هه‌ژناره‌ش بایه‌خی خوئی هه‌یه، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که هه‌ژناره نابیته خه‌وشیک بۆ که‌سیک. به‌لکو ژماره‌یه‌ک له هه‌ستیاران، له‌پال هه‌لبه‌ستدا، هه‌ژناره‌شیان هه‌یه. هه‌ندی جار هه‌لبه‌ست و هه‌ژناره‌ش تیکه‌ل به‌یه‌ک ئه‌بن. به‌گشتی هه‌ژناره‌ش وه‌ستایه‌تی ئه‌ویت و وه‌ستای خوئی هه‌یه و هه‌موو که‌س ناتوانئ گوزاره له شتییک بکات به‌کیش و سه‌رواوه.

ئیسنا بازانین هه‌ژناره‌کانی مه‌حوی تا چ راده‌یه‌ک ئه‌گونجئ له‌گه‌ل ئه‌و پیناسه‌یه‌دا که داماننا بۆ هه‌لبه‌ست.

ئیمه له سه‌ره‌تای ئه‌م وتاره‌دا، پیمان له‌سه‌ر (ساز) داگرت له هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوبدا. چونکه به‌رای من (ساز) گرنگترین کۆله‌که‌یه بۆ هه‌لبه‌ست و بۆ هه‌ژناره‌ش. بی بوونی ساز، نه هه‌لبه‌ست دیتنه ئاراهه نه هه‌ژناره. سازیش له هه‌لبه‌ستدا بریتیه له کیش و سه‌روا. کیش له هه‌لبه‌ستدا ترازووه. به‌هۆی ئه‌و ترازووه هه‌لبه‌ست له له‌نگی رزگاری ئه‌بی. بی بوونی کیش، ئاوازی هه‌لبه‌ست نا ساز دیتنه گوئی و له جیاتنی هه‌ژاندن و خووشی، گرژبوون و بیزاریمان تیا دروست ئه‌کات. جوړه‌کانی کیش له‌ناو هه‌ستیارانئ کوردا کیشی عه‌روز و کیشی په‌نجه‌یه. مه‌حوی وه‌ک

زۆریه‌ی هه‌ستیاره کلاسیکییه‌کان هه‌لبه‌سته‌کانی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز داناوه. راستیییه‌که‌ی کیشی عه‌روز، ساز و ئاوازیکی زیاتر و ڕیکوپیکتەر و هونه‌ری تری تیدایه‌ وه‌ک له‌ کیشی په‌نجه. ئه‌و ورده‌کاریییه‌ی له‌ کیشی عه‌روزدا هه‌یه. له‌ کیشی په‌نجه‌دا نییه.

به‌پیتی کیشی عه‌روز، نه‌ک هه‌ر ژماره‌ی ڕه‌گه‌کانی هه‌ر هه‌نگاوێک ئه‌بێ یه‌کسان بێ به‌ژماره‌ی ڕه‌گه‌کانی هه‌مان هه‌نگاو له‌ سه‌رتاسه‌ری هه‌لبه‌سته‌که‌دا، به‌لکو ئه‌بێ جو‌ری. ڕه‌گه‌کانیش، وانا کورته‌ی و درێژی ڕه‌گه‌کانیش یه‌کسان بن به‌یه‌ک، به‌وه‌ش دارشتنی هه‌لبه‌سته‌که‌ جوانتر و چاکتر و هونه‌ریانه‌تر ئه‌بێ و په‌وانتر و خوشت‌تریش دیته‌ گوێ. راسته‌ خو‌به‌ستنه‌وه‌ی به‌کیشی عه‌روزه‌وه، با‌ریکی گرانتره‌ له‌سه‌ر هه‌ستیار. به‌لام وه‌رگه‌ی هه‌لبه‌سته‌ گوێ به‌وه‌ نادات. ئه‌و ساز و ئاوازیکی بێ خه‌وش و خوشت‌ری ئه‌وێ.

لی‌ره‌دا ئه‌مه‌وێ ئه‌وه‌ ڕۆشن بکه‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌م کیشی عه‌روزه‌ به‌ته‌نیا ملکی عه‌ره‌ب نییه‌. دوکتور ممدوح حقی له‌ په‌راوه‌که‌یدا (العروض الواضح) ئه‌لێ: «ئیمه‌ ناتوانین بلێین که‌ خه‌لیل پایه‌ندی کیشی هه‌لبه‌سته‌ی هیندی و فارسی بووه‌ یا نه‌بووه. ئه‌شخ عه‌روزی عه‌ره‌بیی له‌سه‌ر شیتواری ئه‌وان دانا‌بێ. ئه‌و له‌ هه‌موو با‌ریکدا دۆزه‌روه‌ بووه‌ نه‌ک داهینه‌ر». ئنجا زانایه‌کی فه‌ره‌نسیش (ئیم پاری Aim Parie) ده‌ستو‌ریکی وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌لیلی دانا له‌ با‌هت گۆڕینی تریه‌ی مۆسیقاوه‌ بۆ ڕه‌گه‌ ده‌نگی زمان. خه‌لیل هه‌نگاوه‌کانی له‌سه‌ر (فه‌عه‌له) پێشاندا. پاری فه‌ره‌نسی (یه‌که‌ی) ده‌نگه‌کانی به‌ (ta- pa- ta- ti) پێشاندا که‌ ئه‌توانی، به‌و پیتییه، هه‌ر نۆته‌یه‌کی مۆسیقایێ بگۆڕیت بۆ ده‌نگی زمان له‌ناو ئه‌و یه‌که‌یه‌دا (۲۵). ئه‌مه‌ش ئه‌و راستیییه‌ ئه‌گه‌یه‌نێ که‌ تریه‌ (ایقاع) و کیش، دوو توخمی جیاوا‌ز نین له‌ هه‌لبه‌سته‌دا، هه‌ردووکیان یه‌ک وانا ئه‌به‌خشن.

مه‌به‌ستم له‌م وتانه‌ی سه‌ره‌وه، ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌گه‌ر هه‌ستیارێکی کورد هه‌لبه‌سته‌ کوردیییه‌کانی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز دانا، ئه‌وه‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی عه‌ره‌ب نییه‌، عه‌روز زانستیکه‌ وه‌ک هه‌ر زانستیکی تر، زانستیش مولکی هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه‌. ئه‌گه‌رچی له‌ناو نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری کراویشدا سه‌ری هه‌لدا‌بێ.

هه‌ر لی‌ره‌دا ئه‌مه‌وێ ئه‌وه‌ش ده‌ربرم که‌ زانستی عه‌روز، زانستیکی تایبه‌ت نییه‌ بۆ هه‌لبه‌ستیکی کلاسیکی. به‌لکو ئه‌کرێ هه‌موو جو‌ره‌ هه‌لبه‌ستیکی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز بێ. ئنجا وه‌رگه‌ی هه‌لبه‌سته، ئه‌گه‌رچی هه‌یچیش نه‌زانێ له‌ با‌ره‌ی زانستی عه‌روزه‌وه، به‌لام ساز و ئاوازی ئه‌م جو‌ره‌ هه‌لبه‌سته‌ی خوشت‌تر دیته‌ گوێ وه‌ک له‌ هه‌لبه‌ستیکی که‌ له‌سه‌ر کیشی په‌نجه‌ دانا‌بێ. ئه‌وه‌ به‌مه‌رجێک که‌ هه‌لبه‌سته‌ عه‌روزییه‌که‌ (زه‌حاف و عیله‌ل) ی تیدا نه‌بێ. زه‌حاف و عیله‌لێش وانا که‌موکووری له‌ کیشی ڕه‌گه‌کاندا، که‌ ئه‌و که‌موکوورییه‌ هه‌ر نه‌بێ چاک‌تره. ئه‌گه‌ر چاریش نه‌ما، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وانا نه‌بیته‌ قوربانی هه‌لبه‌سته، ئه‌وا هه‌تا که‌مه‌تر بێ با‌ش‌تره.

بیتینهوه سەر پیتناسهکه و هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی:

ئه‌وه‌مان پیشاندا که مه‌حوی له‌سه‌ر زانستی عه‌روز هه‌لبه‌سته‌کانی داناوه. له‌ده‌رگای ژماره‌یه‌ک له‌کیشه‌کانی عه‌روزی داوه. به‌سه‌رنجدانیتیکیش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رئه‌که‌وئێ که مه‌حوی له‌چاو هه‌سته‌یارانی عه‌ره‌بدا، که‌متر که‌وتۆته‌ کیش‌سه‌ی (زه‌حاف و عیله‌ل)ه‌وه. هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانیشی، سه‌روادارن. سه‌رواش به‌شیکه‌ له‌ساز له‌هه‌لبه‌ستدا. سه‌روا (قافیه) ئه‌و کۆتاییه‌یه‌ که هه‌لبه‌ستی له‌سه‌ر دروست ئه‌کری. ئه‌ویش به‌پیتیک یا له‌پیتیک زباتر ئه‌بێ. سه‌رواش چهند جۆرتیکی هه‌یه. دیارترینیان سه‌روای ستوونی و سه‌روای ئاسۆبیه. سه‌روای ستوونی بۆ هه‌لبه‌ستی ستوونیه‌یه‌ که کۆتایی هه‌موو به‌پیتیک به‌هه‌مان ئه‌و پیتانه‌ ئه‌بێ که له‌به‌یتی یه‌که‌مدا دیاری کراوه، به‌لام هه‌لبه‌ستی ئاسۆبی هه‌ر به‌یته‌ و سه‌روای تاییه‌تی خۆی هه‌یه. هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی ستوونین و سه‌رواکانیشیان هه‌ر ستوونیه‌یه.

داهینان

مه‌حوی، زۆریه‌ی بیروکه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی له‌داهینانی خۆیه‌تی. لاریمان له‌وه‌ش نییه‌ که وه‌ک پرۆفیسۆر دوکتور محهم‌هد نوری عارف له‌نامیلکه‌که‌یدا (چهند سه‌رنجی له‌بارهی مه‌حوی و حافزه‌وه) (٢٦) پیشانی داوه، هه‌ندیک بیروکه‌ی له‌خواجه‌حافزی شیرازییه‌وه‌وه‌رگرتوه. به‌لام وه‌رگرتنه‌که‌ ده‌قاوده‌ق نییه‌. به‌لکو مۆرکی تاییه‌تی خۆی له‌هه‌ر یه‌ک له‌و بیروکه‌کانه‌ داوه و له‌گه‌ڵ بارودۆخ و هه‌لکه‌وتی کۆمه‌لگاکه‌ی خۆیدا گونجانوتی. یان به‌واتایه‌کی تر ئه‌توانین بڵێین: له‌یه‌کچوونی هه‌ردوو کۆمه‌لگاکه‌ی حافز و مه‌حوی، وای کردوه‌و بیروکه‌کانیان له‌یه‌ک بچن. هه‌ر کامیان بچن، سوود وه‌رگرتن له‌یه‌کتری، له‌نیوان هه‌سته‌یاراندا، کارێکی پیتویست و په‌سنده.

وینه

هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی، پرن له‌وینه‌ی هه‌مه‌ جۆر. بۆ نمونه: که‌سێک که‌ گوی له‌ وشه‌ی سوڤی یا واعظ ئه‌بێ: ئه‌شخ دوو مرۆڤی ریکوپیتکی بیته‌ به‌رچاو. به‌لام مه‌حوی وینه‌ی ئه‌و دوو مرۆڤه‌مان ئاوا ئه‌خاته به‌رچاو:

ریشیکی پان و تووکی بنا گوی درێژ و لوول (٢٧)

سوڤی له‌ دینی لاده به‌دیمه‌ن له‌ جوو ده‌کا!

بۆ واعیظیش ئه‌لی:

ئه‌شکه‌وتی بایه‌که‌ ده‌می واعظ که‌ دیته‌ وه‌عظ (٢٨)

وه‌ختی سکووتی، نه‌قشی سمیللی له‌ قوو ده‌کا

قوو: ته‌یرتکی مل درێژه.

دوای ئه‌وه مه‌حوی له‌م هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌دا، چهند تابلۆیه‌کی جۆراوجۆرمان پیشان ئه‌دات.

کاتیک که شوخه که ی له دووره ده ره که وی، بزائن چی روو ئەدات!؟ چۆن ئەشک و ئاهی مه حوی و خه لکی تریش بهرز ئەبیتته وه؟ چۆن به ده رکه وتنی لیتو و ئەو، له عه و گه وه هر بایه خی نامینتی و له بهر چاو ئەکه وی؟ چۆن ده رکه وتنی ئەو وهک هه تاو که وتن وایه؟ چۆن هه رکه س به ره و پیری ئەچی بوونی نامینتی؟ یا ده ره ده ره ئەبی. یا هه ر دلّه و له سه رخۆ ئەچی. له وان هه ش سه یرتر. ئەم جوانه ی مه حوی که وهک رۆژ و مانگه، له رۆژئاوا وه هه لدی! ئەوه جگه له وه ی برۆی ئەو شوخه وهک تیغ وایه و بهر هه رکه سی بکه وی نه جاتی ئەدات! مه حویش له و ناوه دا، له جیاتی ئەوه ی به یی بروا به پیر ئەو جوانه وه که وهک رۆژ وایه، به سه ر ئەروا به پیره وه. به لام چۆن به ده رکه وتنی رۆژ شه ونم ئەبی به هه لم و نامینتی، ناوا مه حویش ئەتوتته وه و نامینتی. فه رمون ئیوه و هه لبه سته که:

وه کو رۆژ ئەو مه هه له و دووره ده رکه وت (٢٩)
 له میوه ئەشک و ئاهی ئیمه سه رکه وت
 که ئەو لیتو و ددانم دی، به جارێ
 له بهر چاوم، هه موو له عه و گوه هر که وت
 وه نه وزیکم شه وی دا گه ییه سه رم و
 وتی: هه سته، هه تاوت وا له سه ر که وت
 له کی یاره ب خه بهر پرسه ی بکه م من
 که هه رکه س بۆ خه بهر چوو، بی خه بهر که وت
 دلّم وهک شییری بی شه ی شو عه له گرتوو
 له سینه ی پر له سوژم ده ره ده رکه وت
 به تیر ئەمرۆ درێ دا هه رچی پیش هات
 خودا پیتدا وه هه رکه س بهر نه ظه رکه وت
 له سه رخۆ چوو به ده م گه ربانه وه دل
 گه رکه پر بوو که ئەم منداله ده رکه وت
 له رۆژئاوا وه ئیم شه و بی نیقابه
 مه هی من، ماهی عاله م بی مه فه ر که وت
 به خۆرایه ی ئەوه نده م ناله کی شا
 له سینه م دا پسا، ما، بی ئەته ر که وت
 برۆی ئەو شوخه ئەمرۆ تیغی کی شا
 نه جاتی دا به ره حمه ت هه رچی به رکه وت

به پیر نه و رۆژده «مه حوی» نه و نه و نه
به سه رچوو بوو، وه کو شه ونم له سه ر که وت

دارشتن

وايزانم له باره ی دارشتنه وه، پتويست به سه لماندن ناكا. نه وه تا نهك هه ر هه لبه ستيك، بگره هه ر دپره هه لبه ستيكي بگري، نه وه نه و چروپر و توكمه دارپتراره كه چهنه لا په ربه يك شيكرده وه هه ل نه گري، بو به كه ستيكي وهك ماموستا مه لا عه بدولكه رمي موده ريس، له سه ر هه ر دپره هه لبه ستيك شيكرده وه به كي هه به وهك له ديوانه كه ی مه حويدا، چاپي دووهم ١٩٨٤، هاتووه. هه روه ها كه ستيكي وهك دكتور عه بدوللا ناگرين له سه ر بهك تاكه به يتي مه حوی:

هه به گه ر عيشقي سه رداري له سه رتا
به كه مه شقي له وانه ی چوونه سه ردار

زياتر له ده لا په ري له سه ر نوو سيوه.

مه به ست له ره وانى (سلاسه) ه. ره وانى راستيبه كه م لهم رووه وه، مه حوی هه لبه ستي ره وانى هه به وه هه لبه ستي نارپه وانيشي هه به. هه موو نه وه هه لبه ستانه ی لي ره دا خستمانه پيش چاو، له هه لبه سته ره وانه كانى مه حوييه. نه وه جگه له زوريه ی زوري هه لبه سته كانى تری. ژماره به كي كه ميبش هه لبه ستي نارپه وانى هه به. هو ی نه وه نارپه وانيش نه وه به كه مه حوی زور پابه ندى و اتا (معنى) بووه، به جوړيك هه ولى داوه كه له بهك تاكه دپره چهندين و اتا بييتكى و زور مه به ست بدا به ده سته وه، بو نمونه:

كوردی زوبانى نه سلمه گه ر ته ركي كه م به كول (٣١)

بو فارسی، به كوللى نه من ده به بي وه فا

له م هه لبه سته دا وشه ی (بو فارسی) كه وتوتته نيوه دپره دووه مه. وا خوشتتر و ره وانتر نه بوو، نه م وشه به هه ر له نيوه دپره به كه مدا بوایه، بلتين نه گه ر مه حوی بيوتايه:

كوردی زوبانى نه سلمه گه ر ته ركي كه م بو فارسی

هه لبه سه كه زور ره وانتر نه بوو. به لام مه حوی دياره له لايهك ويستوي تي كيشي نه م دپره هه لبه سته وهك كيشي سه رجه مي دپره كانى نو ی بيت. له لايه كي كه شه وه ويستوي تي وشه ی (كول) دوو جار وهك ره گه ز دوزی (جناس) يك به كار بييتت. نه وه جگه له وه ی مه حوی لهم هه لبه سته دا، هه نگاوى پاشه كشه به كيشي بو خو ی داناوه، له ئاستى نه گه ريكددا كه ليتي پيرسن نه ی كه وا به تو بوچی نه وه هه موو هه لبه سته فارسى انه ت داناوه؟! نه ویش له وه لامدا بلت: من وتوومه نه گه ر زمانى كوردی به كوللى ته رك به كم نه بم به بي وه فا. به لام من كه به فارسی هه لبه ستم وتووه، نه وه تا وازم له زمانه كه ی خو شم نه هيتناوه و نه وه موو هه لبه سته كوردى انه شم

وتوووه. ئەم مەبەست و ناوەرۆکانه، وای کردوووه مەحوی گوێ بەو نارەوانییه نەدات لەو دێره
 هەلبەستەدا، ئەوه سەرباری و اتاکە ی که پەرۆشی مەحوی ئەگە یەنیت بۆ زمانی نەتەوهی خۆی که
 ئەویش بێرکردنەوهیە ک و هەولتیک نەتەوهییا نەیه.

هەزاندن

ئەمەیان پێویست بە بەلگە لەسەر رۆیشتن ناکا. بە بەلگە ی ئەو هەموو گەرنگییە ی
 بە هەلبەستەکانی مەحوی دراوه، چ وەک بە دواداچوون و لێکۆلینەوه و ستایش کردنیان. چ وەک
 ئاواز دانان بۆ ژمارەیه ک لە هەلبەستەکانی و کردنیان بە گۆرانی و بەتەواشیحی دینی، بە جۆرتیک
 که لە گەل هەموو دووبارە کردنەوهیەکیاندا هەژاتیکی تر دروست ئەکات لە ناخی بیسەرانیاندا و
 کار لە بێر و هەست و سۆز و ئەندێشەیان ئەکات.

پاستیبیە که ی نووسین و لێکۆلینەوه لەسەر هەلبەستەکانی مەحوی، مەودایەکی زۆر زیاتری
 ئەوی. بەلام که مبی کات و وابەستەبوونمان بە تەنیا ۲۰ دەقیقەوه لەم فیسستیقالەدا، وای کردوووه
 زۆر بە خیرایی و تەنیا وەک ئامازەیه ک بەسەر هونەری هەلبەست و هەلبەستەکانی مەحویدا
 تیبەپرین. کۆتایی وتارە که شمان بەم هەلبەستە ی مەحوی ئەهتین که هەموو لایەنە هونەرییەکانی
 تیا کۆتەوه:

خەطی دەوری لێوی ئالت، ئە ی مەسیحا لام و بی (۳۳)
 هەر لە جامە ی سەبزه ئەچی بۆ غەین و نوون و چیم و هتی
 غونچه بازار ی نەزاکە تداریی و تەنگی شکاند
 هەر که ظاهر بوو لە دەوری باغی حوسنت لام و بی
 لەب شەکەر تاکە ی لە حەسەرت خالی موشکینت دلەم
 داخدار و خەستە بی وەک لام و ئەلف و لام و هتی
 لاله روخسارم لە سایە ی ئەشکی خوتین رەنگەوه
 چونکه رووسورم لە قاپیی عەین و شین و قاف و تی
 عیشقت ئە ی جانا، منی ریسوایی عالەم کردوووه
 چاکە ئینسافت ببی بۆ ئەلف و سین و تی و هتی
 ئیستە بۆ لاف و گەزاف هەرکەس دەبینی عاشقە
 نەک هەموو کەس جانفیدا وەک میم و حی و واو و بی
 مەحوی ئەمرۆ زۆر نەخۆشە قەت شیفای نایی بەهیچ
 گەر شیفای بیتن، بەبۆی زولفت و ئەو ئەگریجە دی

په راویزه گان

- ۱- هه لېه ست: شيعر.
- ۲- هه ستيار: شاعير.
- ۳- من لام مهرج نبييه كه هه موو هه لېه ستيك نه بي تيكه ل نه نديشه بي. بويه وتم هه ندي جار.
- ۴- پروانه: ر. أ. سكوت جيمس، صناعة الأدب، ل ۱۹۹.
- ۵- پروانه: كاميل ژير، هه لېه سته گاني ژير.
- ۶- پروانه هه مان سه چاوه.
- ۷- ديواني مه حوى، ل ۲۲۰.
- ۸- هه مان سه چاوه، ل ۲۲۴.
- ۹- هه مان سه چاوه، ل ۵۶.
- ۱۰- هه مان سه چاوه، ل ۱۴۶.
- ۱۱- هه مان سه چاوه، ل ۲۱۷.
- ۱۲- گوڤارى ناينده.
- ۱۳- سه چاوه ي ژماره (۷)، ل ۲۴۵.
- ۱۴- سه چاوه ي ژماره (۵).
- ۱۵- كاميل ژير: جواني، ل ۲۲.
- ۱۶- سه چاوه ي ژماره (۷).
- ۱۷- ديواني گوزان، ل ۲۰۶.
- ۱۸- هه مان سه چاوه، ل ۲۵۳.
- ۱۹- هه مان سه چاوه، ل ۲۶۸.
- ۲۰- هه مان سه چاوه، ل ۳۰۹.
- ۲۱- ديواني كامهران، ل ۳۲۰.
- ۲۲- سه چاوه ي ژماره (۱۵).
- ۲۳- ممدوح حقي، العروض الواضح، ص ۱۴.
- ۲۴- ممدوح حقي، العروض الواضح، ص ۱۱.
- ۲۵- طلال عبدالرحمن، الإيقاع بين الشعر والموسيقى، جريدة العراق، العدد ۳۹۰۵، ص ۶.
- ۲۶- د. محمد نوري عارف، چند سه رنجيک له باره ي مه حوى و حافظه وه.
- ۲۷- هه مان سه چاوه ي (۷)، ل ۲۵.
- ۲۸- هه مان سه چاوه ي (۷)، ل ۲۷.
- ۲۹- هه مان سه چاوه ي (۷)، ل ۸۷.
- ۳۰- د. عه بدوللا ناگرين، له باره ي مه حوى لوتكه وه، ل ۲۶۹.

۳۱- هه‌مان سه‌چاوه‌ی (۷)، ل ۱۱.

۳۲- هه‌مان سه‌چاوه‌ی (۷)، ل ۳۲۳.

۳۳- دیوانی مه‌حوی، ل ۳۲۳.

سه‌چاوه‌کان

۱- ر.أ. سکوت جیمس، صناعة الأدب، ترجمة هاشم المنداوي، من مطبوعات دار الشؤون الثقافية/بغداد.

۲- کامیل ژیر، هه‌لبه‌سته‌کانی ژیر، دیوان، چاپی سوید ۱۹۹۳.

۳- دیوانی مه‌حوی، لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی موده‌ریس، چاپی دووهم، به‌غدا ۱۹۸۴.

۴- گۆفاری ناینده.

۵- دیوانی کامهران.

۶- د. ممدوح حقی، العروض الواضح، الیقظة العربية، الطبعة الثالثة ۱۹۶۴.

۷- جریده‌ی العراق، مقالة طلال عبدالرحمن، ص ۶، العدد ۳۹۰۵، بغداد.

۸- د. محمد نوری عارف، چهند سه‌رنجییک له‌باره‌ی مه‌حوی و حافزه‌وه.

۹- له‌باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه، ناماده‌کردنی عه‌بدو لالا ناگرین، چاپخانه‌ی سومر، به‌غدا ۱۹۸۶.

له مه‌بخانه

له مه‌بخانه، خودا! گهر ئی‌مه ده‌رچین،
به‌کئ به‌ین ئیلتجا، بۆ‌کێهه ده‌رچین؟!
که ئی‌مه چوونه جه‌ننه‌تمان به‌تۆدا،
له ئی‌مه لادا زاهید؟ ئی‌مه هه‌ر چین
خه‌ت و زولفی به‌یه‌کدا دئ له‌سه‌ر روو
مه‌گه‌ر زه‌نگ و خه‌تا شه‌ریه له‌سه‌ر چین
له‌باوه‌شما ده‌دا مه‌وج ئەشکی حه‌سه‌رت
که‌مه‌رتی گه‌رت به‌باوه‌ش تا که‌مه‌رچین
ئه‌وه‌نده ته‌نگ و ناخۆشه، له دنیا
خۆشه ده‌رچوون، ئە‌گه‌رچی بۆ‌سه‌قه‌ر چین
سه‌رت پێ‌ لازمه، مه‌ی بازه «مه‌حوی»
ده‌بێ‌ دولبه‌ر که‌هات ئی‌مه به‌سه‌ر چین
مه‌حالاته له به‌ندی زولفی ده‌رچوونی
چه‌ها چینه، چه‌ها چینه له‌سه‌ر چین

مه‌هوی ۱۸۳۰ - ۱۹۰۶ شاعیریکی شۆرشگێر له روانگهی ناینییه‌وه

نووسینی: کهمال فه‌مبار

به‌راییی

مه‌به‌ستم له وشه‌ی شۆرش و شۆرشگێری شێوازی توندوتیژی و خوتناوی نییه‌ بۆ گۆرانی واقیع و بونیادی کۆمه‌ل، به‌لکو شۆرشگێری سێپیه‌ له‌ ڕینگه‌ی چاکسازی و گه‌یاندنی په‌یامی راستی و رووناکی و چاره‌سه‌رکردنی که‌موکۆری و ناته‌واوی و لادان له‌ ره‌وتی راست و په‌وانی ناینی و گومراکردنی خه‌لکی ساده و نه‌زان، له‌ژێر په‌رده‌ی ناینی. واته‌ به‌ریاکردنی راپه‌ڕینیکی کۆمه‌لایه‌تی گشتی.

مه‌حوی شاعیر، یه‌کێکه‌ له‌و سه‌رکرده‌ چاکسازه‌ و هزرخانه‌ شۆرشگێرانه‌ که‌ شیعره‌کانی به‌لگه‌ و گه‌واه و شایه‌تن که‌ چ کارتێکردن و په‌نگدانه‌وه‌پێکیان له‌ رێنماییکردنی خه‌لکی کوردستان بێنیه‌وه‌، و یه‌ستوو به‌ته‌ی شۆرش له‌سه‌ر ته‌و واقیعه‌ سه‌مه‌کاره‌ بکات و، میله‌له‌ته‌ چه‌وساوه‌ و دواکه‌وتوو که‌هی هه‌نگاو به‌ره‌و ئاسۆیه‌کی گه‌ش و رووناک هه‌ڵینه‌ی و تۆز و گه‌ردی تاریکی و نه‌زانی و گومراییی له‌ جه‌سته‌ی خۆیدا به‌ته‌کێتی.

له‌م روانگه‌یه‌وه‌ من مه‌حوی به‌خاوه‌ن په‌یامێکی پێڕۆز له‌قه‌له‌م ده‌ده‌م که‌ له‌سه‌رده‌می خۆیدا وێرای زالبوونی عه‌قڵیه‌تی ویشک و داخراو و ته‌نگه‌به‌ر. به‌فراوانی عه‌قڵ و بویری پته‌وی بیروباوه‌ڕ و ئازادی و پاک‌ی وێژدان به‌گه‌ژ ته‌و ره‌وشه‌ ناله‌باره‌ دا به‌چیتته‌وه‌ که‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ژێر حوکمی ده‌سه‌لاتی عوسمانی ده‌ینالاند، ته‌وه‌ له‌ کاتێکا ته‌و ده‌سه‌لاته‌ی دوژمنی به‌ویستی گه‌له‌که‌مان که‌ مېر نشینی بابانی له‌ناو برد، به‌هه‌موو شێواز و شێوه‌یه‌ک پشتگێری له‌ ژبان و رێبازی ده‌رویشی و به‌وه‌پێدانی بیروباوه‌ری پرۆپۆج و گه‌نده‌ل ده‌کرد، هه‌لبه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌دا بانگه‌شه‌ی چاکسازی و نوێکردنه‌وه‌ له‌ ناینیدا ته‌رکیکی ته‌وه‌نده‌ سانا و بێ گه‌روگرفت و سه‌رئێشه‌ نه‌بوو، به‌لام وێرای ته‌مه‌ش مه‌حوی وه‌ک شۆرشگێریک په‌رده‌ی له‌ رووی ته‌و جه‌رده‌ و ڕیگرانه‌ هه‌لده‌دایه‌وه‌ که‌ ناینییان ده‌شێواند و بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆیان به‌کاربان ده‌هێنا. بۆ نمونه‌ ده‌لی:

شێخێ هه‌مه‌وه‌ندیکی ده‌دا په‌ند و نه‌صیحه‌ت
ته‌و قوربه‌سه‌ره‌ی دا بووه‌ به‌ر فه‌حش و فه‌ضحته‌ت
خۆش هاته‌ جه‌واب و وتی: تۆ حه‌قته‌، فه‌قه‌ط من
قووطاعی طه‌ریقم، نه‌کو قووطاعی طه‌ریقه‌ت (١)

كوردايه تى و شۆرنگىرى مەھوى

له نووسەرتكى ناسراوى سۆڧىيە تى پىششويان پىرسى ئايا ئىتوھ ئەدەبى نەتە و دەبىستان ھەبە؟ له وەلامدا وتى: نووسىنى بەزمانى نەتەو، ئەدەبىتى قەومىيە، كە شاعىرتكى مەتەسەووفى وەك مەھوى شىعەر بەزمانى كوردى دەنووسى و دىوانىتى تەواوى بەزمانى كوردى ھەبە، كەواتە بەھەستىكى كوردانە كارەكەى ئەنجام داوھ كە دەلتى:

كوردى زوبانى ئەصلمە گەر تەركى كەم بەكول
بۆ فارسى، بەكوللى، ئەمن دەبە بى وەفا
دوورى مەبىنە تۆلە كەرىمى بەھا نە جو
ھەرچى كە كوردە پاكى بىەخشى بە (بوالوفا) (۲)

لەكاتىكدا لەو سەردەمەدا زۆرىەى پىپاوانى ئايىنى نووسىنەكانىان بەفارسى و عەرەبى بوو، حاجى قادرى كۆبى ۱۸۱۵ - ۱۸۹۲ لە ھۆنراوھى (كوردىكى كۆبى كەوتە بەر)دا، بەرەبەرچى ئەو كەبىرە دەداتەوھە كە حەزى كردوھە كاكە حمەدى شىخ مەعرووفى نۆدەھى ئامۆزگارى و رىنمايى موسلمانانى كورد و راقەكردن و لىكدانەوھى شەرع و قورئان بەزمانى عەرەبى بكات نەك بەكوردى حاجى چۆن رووبەرووى دەبىتەوھە و گىيانى كوردايەتییەكەى دىتە جوڧ و خرۆش كە كوردە كۆبىيەكە دەلتى:

كەس نەماوھ بە غەبىرى كاك ئەحمەد
شەىخ مەعرووف و عالیمی ئەرشەد
چاكە ئىستادەكا لە بۆ كوردان
تەرجەمەى شەرع و ئايەتى قورئان
واقعا خزمەتى لە بۆ خووايە
چ دەبوو گەر بەكوردى نەبووايە

حاجى لىي دىتە وەلام و پىي دەلتى:

ھەر كە وای گوت وەھا موکەدەدە بووم
وام دەزانى كەوا لە دىن دەرچووم
گوتم ئىستاش لەسەر كەرى ماوى
چابو مستم نەدا لە نىو چاوى
كوردى ئاخىر بلى چىيە عەبىبى
ھەر كەلامى حەقە نىيە عەبىبى

یا له گه ل فارسی چ فهرقی هه یه
 بۆچی نه و راسته بۆچی نه م که می نییه (۳)

که زمان، دیارترین و بهرچاوترین ره گه زى پیکهاته کانی نه ته وه بی و، مه حوی به م جوژه شانازی به زمانه کوردییه که ی بکات نه ی کوردایه تی گهر به م شتیه نه بی، ده بی چۆن بی، نه وه له کاتیکیا کاکه حه مه ی مه لا که ریم له به راوردی نیوان نالی و مه حویدا له رووی کوردایه تییه وه بۆچوونیکی تاییه تی هه یه که ده لی: «راسته که ی له مه یدانی کوردایه تیشدا، کوردایه تییه که ی مه حوی نه وه ی له باردا نییه شان له شان ی کوردایه تی یه کیکی وه ک نالی و به لکو سالمیش بدا که هه یچ نه بی له بهر دو اکه وتنی سه رده می نه م و ده رکه وتنی راستی پتر بۆ، ده بوو نه گهر له وان پشیش نه که وتایه، هه یچ نه بی بگاته راده و پله یان، جووته چوارخشته کیسه که شی که هه ستی کوردایه تی خۆی تیا یاندا ده برپوه، ته نها ده سته چيله یه کن له ناگری به تینی کوردایه تی و هه ستی نه ته وه په رستی نالی وه رگیراون، به تیکرای دیوانی مه حوی پارچه شیعریکی وای تیا نییه که چ له مه یدانی ناسینه وه ی دوژمنانی گه لی کورد و چ له مه یدانی گیانی کوردایه تیدا به قوله پتی (قوربانی توژی رتگه تم...) ه که ی نالیدا بگاته وه» (۴). به لای منه وه نه م بۆچوونه که مکرده وه یه له ناستی کوردایه تییه که ی مه حوی و لاسه نگیوونی ته رازوه که به تی له ناستی نالیدا، نه و له کاتیکیا هه ربه ک له م دوو شاعیره له ره وش و چوارچیوه یه کی جیادا ژباون، قه سیده ی (قوربانی توژی رتگه تم) له راستیدا گه رانه وه یه بۆ سه رده می میرنشینی بابانییه کان و نالیش وه ک شاعیریکی ده سه لاتخواز (سلطوی) لایه نگری خۆی بۆ سه رده می بابانه کان ده ره پری و ری چوونی خراپتربوونی باری ژبانیش بۆ سه رده می رۆمیسه کان دانه تی و ماموستا حه مه نه م لایه نگرییه ده به ستیت به (نیشتمانپه روه ری) یه وه، بیگومان نه مانه دوو چه مکی جیاوازن و پیوسته له به کاره یاندا به دقه ت به کاربری، رتی تیده چیت له قوئاغی ژبانی گه لیکدا لایه نگریی فه رمانره وایانی نه وه گه له نیشانه ی نیشتمانپه روه ری بیت، به لام نه مه رتسا نییه... نه و لایه نگرییه به لای ئیمه وه بریتیه له (چاره نووس) به ستنه وه به و رۆژگاره وه که بابانییه کان فه رمانره وایان ده کرد و نه ویش نالی ناچار کردوه چاره نووسی خۆی به شتیه یه کی ره ها به و رۆژگاره ی حوکه وه به سه یته وه بریتیه له و سیسته می په روه ده سیاسییه ی ده سه لاتداری بابانییه کان بۆ ئیحتواکردنی عه قلییه تی سه رده م» (۵).

من وای بۆ ده چم که جیاوازنیه کی ته واه له نیوان نالی و مه حویدا هه یه، نالی وه ک شاعیریکی میری شاعیرانی نه و سه رده مه ی ده رباری پاشایه تی، که پله و پایه کی تاییه ت و بالایی لای سلیمان پاشای بابان و نه حمه د پاشای کوری هه بووه و، مه حوی وه ک شاعیریکی مه سه ووفی بالایی سه رده می خۆی که خه لیفه ی شیخ به هانه ددینی کوری شیخ عوسمان بووه و خه ریکی ده رسگوته وه ی زانیارییه تایییه کانی نه و کاته و رتنامییکردنی مرۆف بووه له دونیای ته سه ووفدا، خۆی به هه یچ جوژه حوکه ییک نه به ستوته وه، نازادانه بیری کردوته وه، ناز و نیعمه تی

هیچ کاربه دهستیکی پی نه به خشراوه، به لکو مرۆفیککی یاخی و شوڕشگیتر و نهفس بهرز بووه. که ستایشی سولتان عهبدو لحه میدی کردووه، بارودۆخی ئەو سهردهمه جوولاندوو به تی چونکه «له سهردهمی مه حوبدا ههستیکی موسلمانه تی، وهک شیویه کی به ره ره کانیی ئەمپریالیزم، جیهانی موسلمانانی گرتبووه و کۆمه لئی له رۆشنییرانی ئیسلام بهو رینگه یه دا ده چون، سه چاره ی ئەم ههسته له سه ره یکه وه سه ودا ی خه بات له دژی ئەمپریالیزمی تازه هاتوو و، سه رکیشی له هاندانی سولتان عهبدو لحه میده وه بوو که ئالای (پان ئیسلامیزم) ی بهرز کردبووه، ئەم ههسته تیکرا ههستیکی پیشکه و تنخوازانه بووه، چونکه یه کێک بووه له ریبازه کانی خه بات بۆ پاراستنی سه ره خۆیی ولاته ئیسلامه کان له هیرش و ده ستدریژی ئەمپریالیزم که چ له رووی سوپایی و چ له رووی ئابورییه وه رووی کردبووه ولاته موسولمانه کان، مه حوی ئەم ههسته ی به ئاشکرا تیا دیاره و له مه یدانده دا له رۆشنییره موسولمانه کانی سهردهمی خۆی دوانه که وتوو».

هه ره چهنده مه حوی له دونیای ته سه ووفدا شاسوار بووه، به لام ئەمه مانای ئەوه نییه له وه خه لوه ته دا دهر نه چوووه و ئاگای له روودا وه کانی دونیا نه بووه، به لکو به پیچه وانه وه دژی نه خشه و پیلان و داوانا نه وه ی ده و له تانی ئیمپریالی بووه، که ویستویانه گۆرانکاری و چاکسازی نه کری و یه کیتی موسولمانان تیکبدهن، له هه مان کاتدا که دیویه تی میلله ته که ی دوو چاری زولم و سته می حاکمانی تورک بووه، ویستویه تی له ولات سه ری خۆی هه لبگری و به جیتی بیتی، به لام خۆرا گرتن و مانه وه ی و به ره ره کانی کردنی بارودۆخی ناله باری کۆمه لایه تی، جۆره شوڕشگیترییه کی پی ره و ده بین، که نالی نه ی توانیوه خۆی له به ریان بگری به ره و شام ره و نه کات. مه حوی ویستویه تی ئایین بکاته مه به سستیکی کۆمه لایه تی و خه بات دژی دوا که و تن و زولم و زۆرداری به ئەرکیکی ئایینی، بۆیه هه ولی نوێ کردنه وه ی بیرو با وه ری موسولمانان و راست کردنه وه ی کار و ره فتاری چه وت و چه ویلی داوه و، ئەوانه ی ریسوا ده کرد، که له پشت دینه وه خۆیان هه شاردا بوو، شتی ئەوتۆیان خسته بووه پال که دوور بوو له رۆحییه تی و ئوسول هه کانی. که له رینگه ی نمونه ی شیعه ره کانییه وه رووناکییان ده خه ینه سه ر.

مه حوی چاکساز و رابه ری کۆمه لایه تی

هه ره چهنده مه حوی خۆی شاعیریکی مه ته سه ووف و له خوا نزیک بووه و، پشتی له دونیا کردووه، به لام هه میشه به ره هه لستکاری ئەو که سانه ی کردووه، که خوا په رستییه که یان ته نیا به روا له ته و له کرۆکه که ی نه گه یشتوون و کاری ریش و قژ درێژکردن به لادان له ئایین له قه له م ده دات و ده لئی:

ریشیکی پان و، تووکی بناگویی درێژ و لوول

صوفی له دینی لاده به دیمه ن له جو ده کا (۷)

له رۆژگاریکی ناهه مواردا، که پاره و پوول سه ره ره یی، دونیا پشتت تی بکات، که به رژه وه ندیی

خودی له جیاتی خزم و که سوکار بی و مرۆف هه ژار و نه دار بی، چارهش چهک و دهسه لات بی ده بی مه حوی ئه م واقیعه چۆن هه لسه نگیستی، ئه وهن به بی که بلتی:

گهر له تو دنیا به ری بوو، قهوم و خوتشت لی به رین
گهر به راتی بوو، هه موو عالهم باب و برات (۸)

مه حوی له شاعیریکی عه رهب که باسی بی پاره و پوولی دهکات چۆته ناو واقیعه که، ههر چه نده هه ردوکیان له یه ک خالدا یه ک ده گرنه وه، له دونیای ئه مرۆماندا ئه م حه قیقه ته له هه موو کاتیک زیاتر و زه قتره رهنگی داوه ته وه. شاعیره عه ره به که ده لی:

فصاحة حسان وحظ ابن قحلة
وحكمة لقمان وعفة مریم
إذا اجتمعت في المرء والمرء مفلس
ونودي عليه لا يباع بدرهم

مه حوی ههر به م حه قیقه ته ده برینه ناوه ستی، به لکو ئه و که سه ریسوا دهکات که هه موو خه م و خه و و خولیای به ههر شتیوه و شتیوازیکی بی پاره په یدا کردنه و کوردیش به خۆزایی نه یگوتوه که ده لی: «خوا و خورمایان نه گوتوه»، چونکه هه رگیز ناکری جۆره هاوسه نگیبه که له نیوان هه ردوولا دروست بی و یه کتیکیان له سه ر حیسابی له ده ستچوونی ئه وی تره، ههر له م رووه وه مه سیح له ئینجیلدا ده لی: (کهس ناتوانی خزمه تی دوو سه ردار بکات، چونکه یا ئه وه تا رقی له یه کتیکیان ده بیته وه و ئه وه ی تری خۆشی ده وی، یاخود له گه ل یه کتیکیان ده بی و به سووکی سه یری ئه وی دی دهکات، ناتوانن خزمه تی خوا و پاره و پوول بکه ن) (۹).

مه حوی به چاویکی سووکه وه سه یری ئه و جۆره که سانه دهکات که نرخ و به های خۆیان نازانن و خۆ ده که نه پوولی قه لب و بو پارووه نانن رووی خۆیان ره ش ده که ن. ئا ئه مه یه به رز نه فسی مه حوی یاخی بووی شوڕشگیتر که په رده له رووی ئه و نزم نه فسانه هه لده مالن و ده لی:

بو پاره حه یفه خو ده که یه پوولی ناره واج
بو پارویکی نان ئه سه فه روو ده که ی به ساج (۱۰)

مه حوی سکالای ده روونی خۆی له ده ست ئه و خه لکه نه زانه دهکات که ریزی شیعر و هونه ر ناگرن. چونکه شیعر زمانحالی گه له و، شیعی ری ره سه ن ده ماو ده م ده گتیردیتته وه و هه موو کاتن بره وی خۆی هه به، وه ک کالای قه شه نگ و جوان له به ر ده کری، به لام کین ئه وانیه ئه م جۆره کالایانه له به ر ده که ن مه گه ر مرۆقی هوشیار و ژیر و ریکویپیک نه بن، لای مرۆقی گه مره و گپژ و نه زان شیعر چ نرخ و به ها و ته قدیریکی هه یه، بو به مافی خۆیه تی له ناو کۆمه لگه یه کی کوردا، مه حوی پرسیار بکات و بلتی:

کئی قه‌دري شيعري ئيمه ده‌زاني، بهري ده‌کا

هه‌ر صاحيبه له‌به‌ر که‌ري کالايي بي ره‌واج (۱۱)

گۆزانيش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م ريچکه ده‌روات و گله‌بي له‌ ده‌ست ئه‌و کۆمه‌لگه‌يه‌ي کورد ده‌کات که به‌چ چاويکي که‌م سه‌يري مرۆقي هونه‌رمه‌ند ده‌کات و له‌ هۆنراوه‌ي (ده‌رويش عه‌بدو‌للا) دا له‌گه‌ل مه‌حوي لوتکه‌دا يه‌ک ده‌گرته‌وه و ده‌لي:

به‌لي، دياره له‌ناو قه‌ومي به‌سي‌تا قه‌دري سنعه‌تکار

وه‌کو عه‌کسي قه‌مه‌ر وايه له‌ناو هه‌وزيکي ليخندا،

به‌لام ته‌ختي روفاه و تاجي حورمه‌ت ميلله‌تي هوشيار

به‌ئوستاي ئه‌دا وه‌ک تو له‌ناو شمشالي کون کوندا (۱۲)

مه‌حوي وه‌ک مرۆقيکي قوول و وردين ده‌رکي به‌و مملاتيبي سه‌ر ده‌سه‌لاتي دونيا کردوه، که هه‌موو شه‌ر وشۆريک له‌سه‌ر ئه‌و لاکه توپيوه‌يه، که که‌س له‌گه‌ل خۆيدا نايبات و تاسه‌ر نيبه، مال و مولکي دونيا نه‌وه‌نده ناهيتني که ئه‌و هه‌موو شه‌ر وشۆر و مرۆف قران و ويران به‌دواوه بيت بۆيه ده‌لي:

ده‌زاني جي‌فهيه دنيا، ده‌هه‌يفه

وه‌کوو سه‌گ ئه‌م شه‌ر و شۆره له‌سه‌ر لاک (۱۳)

مه‌حوي له‌ ناکۆکيبه‌کان و هاودژه‌کان و واقيع ده‌دوي و رووناکي ده‌خاته سه‌ر لايه‌نه چه‌وته‌کانی زه‌مانه و چه‌رخي ناچيز و بي بايه‌خ، که چۆن پيوه‌ره‌کان سه‌ره‌و ليژ کراون، هيج شتيک له‌ شويني خۆي نه‌ماوه و کار و ره‌فتاري ئه‌م خه‌لکه گۆراوه. بۆيه ئه‌م واقيعه ناهه‌مواره به‌شيعر ده‌رده‌بيري که شيعر چاکترين چه‌کي سه‌رده‌مي ئه‌و بووه و، له‌و ئان و زه‌مانه‌دا شته‌کان به‌م شيوه بوون و زۆرجار بيش ميژوو خۆي دوويات ده‌کاته‌وه. رووه تاريک و دژواره‌که‌ي سه‌ده‌کانی پيشوومان وه‌ک فليسي سينه‌ما ديئيتيه‌وه به‌رچاو و ئه‌مري و دويني به‌يه‌ک ده‌به‌ستتته‌وه، مه‌حوي به‌م جوژه سه‌رده‌مي خۆي وینه ده‌کيشي:

له‌ سايه‌ي ده‌وري چه‌رخي سوفله په‌روه‌ر له‌ک به‌له‌ک ده‌دوي

سه‌گي ئاواته‌خوازي ئيسکي و شتر له‌ شه‌ک ده‌دوي

ده‌بينم شيري شير ئه‌فگه‌ن ده‌له‌ک که‌ولتي ده‌کا، ده‌بيهم

به‌کولتي کلکه‌وه ريوي له‌گه‌ل که‌ولتي ده‌له‌ک ده‌دوي (۱۴)

گوماني تيدا نيبه له‌ بارودۆخيکي ئاوادا که پيوه‌ري حه‌ق و راست و ره‌وان پيشيل بکري و، نرخ و به‌هاکان باويان نه‌بي، ده‌بي حالي هونه‌ر چۆن بي، له‌و زه‌مانه نه‌گريسه‌دا چ بازار و بره‌ويکي هه‌بي، هه‌ر ده‌بي به‌هه‌مان ده‌ردی به‌ها به‌رز و بالاکان بچي و مه‌حوي ياخي و شۆر شگي

بهرامبهر ئه و رهوشه دزێوهدا ههر ئهوه بلێ:

ئه مـرۆ له کن زه مانه هونه ر بۆته قه شـمهـرى
شـیرى ژيانى بۆ چـیـیه، مهـیـونه گهـرهـک!
فـیـطرهـت بـلـند و پـایه بـلـندم نهـدى، بهـگـوتـش
گهـردوون ئهـوهـنده دوونه، که ههر دوونیه گهـرهـک (١٥)

هه لیهت لهم جۆره رۆژگارهدا، مرۆفی هونه رمه ند و، خاوه ن به هره و بلیمه ت شوینی شیای
خۆی پیتادری، چونکه هه رگیز ناماده نییه، به هره و هونه ر و زانست و ئه ده به که ی له پیتا و
پله و پایه دا له ده ست بدات و سه نه ته که ی خۆی ره زیل کات.

به رانه ر ئه وه ی که مه حوی به م جۆره رو به رووی ئه و واقیعه تفت و تاله ی که تیبیدا ژیا وه
ده بیته وه که زۆر جار گیرو گرفت و سه ر ئیشه ی بۆ دروست کردو وه و، له م رێگه دا باجی دا وه، له
هه مان کاتیشدا، نا و ر پیکیش له مرۆفی مه رد و نازاد ده داته وه و ر پیزی ده گری و، ئه وه ی که ر پیزی
ئه و جۆره که سانه ده گری، شیای ئه وه یه بیته شا کو ر و مه رجیش بۆ ئه م پله و پایه داده نی و
ده لێ:

رۆله! گه ر هه ز ده که ی بیه شا کو ر
په ندی «مه حوی» له گو ی گره وه ک دو ر
مه ردی نازاده قه ت مه ره نجینه
(کل شیء ولا شتیمه حُر) (١٦)

و پیرای ئه وه ی که مه حوی شاعیری عیلم و عیرفان بو وه، له و ده ریا به دا مه له وانیکى باش بو وه،
به لام بى فیزی و ته وازو عه که ی ئه وه نده سه ری کردو وه که دان به حه قیقه تیک بنی، که هه رچه نده
مرۆف زانا و دانایی، هیشتا زۆری ما وه ته نانه ت له ئه لف و بیی زانسته کان بگات، هه رچه نده
له و ره وته به رده وام بى، ناگاته مه نزلی زانیای و بلێ ئیتر ئیره مه لبه ندی هه سانه وه مه و
پیتو بستم به زانین نه ما، بۆیه له م رو وه ده لێ:

هه ر گفـتـو گـۆمـه، که چی هه ر ده لیم و تی ناگه م
هه ر جو ست و جو مه، که چی هه ر ده رۆم و پى ناگه م
چاوم روا و گـۆشـه ی ئه و ئه بر و وه م نه دی
دل بوو به به حری علووم و له ئه لف و بى ناگه م (١٧)

شاعیری نوێخوازی عه ره بیه ئه بوو نوواس دانی به و حه قیقه ته نا و، که مرۆف هه رچه نده
لافی زانین لیبدا ت و خۆی به زۆر زانیکی گه و ره له قه لمه بدات، شتیکی له و زانینه
وه ده سه ته پیتا وه و زۆر شتیکی لا روون نییه و ده لێ:

فقل لمن يدعي في العلم فلسفة
عرفت شيئاً وغابت عنك أشياء

دلدارى شاعيريش هەر له مه حوى لوتکه دوو دپړى يه که م و دووه مى وهرگرتووه و نائومېدى
بهرامبه رښان دهرده پرى و ده لئى:

هەر ده لئى ين و تين ناگه ين
هەر نه رږين و پين ناگه ين
همه موو نه و گفستوگويه
داخه که هم رهنج ه رږيه (۱۸)

نه نجام

له سه رتادا ناماژم بؤ ياخي بونى مه حوى کرد له داب و نهرت و بيروباوهر و کار و کرده ودى
ناهه موارى کومه لايه تى و نه و که سانه ي که نايينيان کردو ته هوکارتيک بؤ بهرزه و نديى ته سکی
خوبان و له راستى لايان داوه و خواپه رستيبه که يان ته نيا بؤ روا لته و شيويه که رږتيني
وهرگرتووه، بږيه له پروى نه و جوړه که سانه ده ته قيته وه و ريسوايان ده کات و ده لئى:

نه غله بى ته کييه وو دهرگاهى بيلادى رږم
پشکنى، دى: چه له بى هەر چه له بى بو، دده دده (۱۹)

له سه ر نه م رږچکه يه به رده و امه و، ناموژگارى نه و که سانه ده کات که له جه وه هری دین
نه گه بيشتون و. ژيان به دهر و تيشى ده به نه سه ر و پييان ده لئى:

نزیکه مردنت نه ي پيره زاهي ند
وهره با تو يه که ين، ئي تتر رپا به س (۲۰)

مه حوى له حقه بيژى لانا دا و به ته حه دداوه، بانگه شه ي حقه ده کات و ناماده شه له و رږگه
پيروزه دا گيانى خوى بيه خشى و ده لئى:

هه تا حقه ناصره، هەر حه قمه مه منظور
وه کو مه نصور، نه گهر بکه ن به دارا (۲۱)

مادامه کی هەر قه سيديه کی بوته به حرى (أنا الحق) ي مه نسوورى حه للاج، نه ک ته نيا
چاوه روانى نه وه ده کات که هه ليواسن، به لکو له باتى پاداشتى نه و حه قه ي که داکو کى ليده کات،
پيويسته له دار بدرى، نه مه به واجب له قه له م ده دات و بويرانه دهنک هه لده برى و ده لئى:

له حقه بيژى بووه به حرى (أنا الحق) هەر قه صيدى کم
له باتيى جائيزه، واجب گه را قه تلم بکه ن واجيب (۲۲)

حەق بێژییە کە ی زیاتر لە سەر ئەو زاهید و سۆفیانە بوو، کە بە ناحەق خەڵکیان لە خشته بردوو و کاری ساختەیان ئەنجام داو و، لە ئەنجامدا بە شەڕ هاتوون و شەڕەکەش خیری ئەو کەسانە ی تێدایە لە ناویاندا مەحوی کە دەستە ی دلداران و، خوازیاری ئەو ییە کە هەردوو لا تێدا بچن:

زاهید و سۆفی بە شەڕ هاتن لە سەر تەزویر و شەید
خیری رەندانە خودا کا بەر طەرەف بی هەر طەرەف (۲۳)

مەحوی هەر تەنیا یە قەگیری و اعیزی چەنە باز و زاهید و سۆفی فیلباز و ساختە چی نەبوو، بە لکو رووبەر و وی ئەو کەسانەش بۆتەو کە هیچیان لە بار دانییە و شانازی بە باو و باپیرانیانەو دەکن و، لە سەر حیسانی ئەوان خۆیان با دەدەن و بە لووت بەرزی دەروانە خەلکی تر و، حەقیقەتی کە سایەیتی خۆیان نایەتە بەرچاو. بۆیە پێیان دەلتی:

فەضیلە ی ئەصل و فەصل ئینسانی پی نابی بە صاحب فەصل
کە تۆ کۆسە ی، بە تۆ چی مامە ریشە ی باب و باپیرت (۲۴)

ئەو وەسفە ی مەحوی جوانترە و بالاترە لەم دێرە شیعری عەرەبی کە دەلتی:

لا تَقْلُ أَصْلِي وَفَصْلِي أَبْدًا
إِنَّمَا أَصْلُ الْفِتَى مَا قَدْ حَصَلَ

لە کۆتاییدا دەلیم مەحوی رابەرێکی کۆمەلایەتی، شاعیریکی یاخیبوی شۆرشگێڕ بوو، پەنجە ی خستۆتە سەر گێروگرفت و دەردە کۆمەلایەتییه کان، رووبەر و وی کار و رەفتاری ساختە کاری بۆتەو، بانگەشە ی بۆ حەق کردوو، وەک هەر شاعیریکی کلاسیکی سەر دەمی خۆی، جگە بە زمانی کوردی، بە زمانی باوی میللەتانی دراوسیتی کورد شیعری نووسیو، بە لام هەرگیز زمانیکی دیکە ی لا بەرتر و بالاتر نەبوو لە زمانی کوردی، هەمیشە وەک کوردیکی دلسۆزی پاک شیعری بە کوردی نووسیو و خەلکی لە خەوی غەفلە تا راپەراندوو و ریتمای کردوون و شانازی بە زمانی زگماک کردوو، تەنانەت لە قەصیدە ی بە حەری نوو ریشدا، کە هۆنراو یەکی دوور و درێژی ئاینییە میللەتە کە و زمانە کە ی خۆی بیرنە چۆتەو و بۆیە بە کوردی دایناو چونکە لە هەمزاییە و بور دەدا سوودیکی کە می تیا یاندا دیو بۆ کورد، بۆیە قەصیدە ی نووری لە ریزی ئەواندا دادەنی و بەم دێرە شیعری ئەم راستییە دەردەبری و دەلتی:

لە (همزیة) و لە (برده) م چونکە کەم دی ئیستیفادە ی کورد
منیش ئەم کوردییەم دانا لە ریزی ئەو قەصیدانە (۲۵)

دوا و تەم ئەو یە کە نامەوی لە رووی تەکنیکی شیعریەو بەجمە بنج و بنەماکانی هۆنراو کانی مەحوی، بە لام ئەو نەندە دەلیم نالی شاعیرە و مەحوی حەکیمە، هەر بە راوردیک لە نیوان ئەم دوو کەلە شاعیرە و لوتکە ی شیعری کلاسیکی دەبی لەم روانگە یەو بەکری و بەقوولی و سەرنجی

ورد مامله تیان له گه لدا بکری.

په راویزه کان

- ۱- دیوانی مه حوی (مه لا موحه مه دی کوری مه لا عوثمانی بالخی) لیکدانه وه و لیکولینه وه دی مه لا عیدالکریمی مدرس و محمدی مه لا کریم. چاپخانه ی کۆزی زانیاری کورد، به غدا ۱۳۹۷ ک - ۱۹۷۷ ز، ل ۱۱ .
- ۲- هه مان سه رچاوه .
- ۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی، گرد و کۆ و په خشکار: گیویی موکریانی، چاپی سیتییه مین ۲۵۸۱ کوردی، ۱۹۶۹ ز، هه ولتیر ل ۱۱۸ - ۱۱۹ .
- ۴- دیوانی مه حوی ل: بیست و هه وت.
- ۵- کتیبی نالی، ریتیوار سیوه یلی، چاپخانه ی موکریانی هه ولتیر ۲۰۰۱- ل ۷۰ - ۷۱ .
- ۶- دیوانی مه حوی ل بیست و نو.
- ۷- دیوانی مه حوی ل ۲۵ .
- ۸- دیوانی مه حوی ل ۵۷ .
- ۹- الکتاب المقدس، إنجیل متی الاصحاح السادس.
- ۱۰- دیوانی مه حوی ل ۹۲ .
- ۱۱- دیوانی مه حوی ل ۹۳ .
- ۱۲- سه رجه می به ره می گۆران به رگی به که م، دیوانی گۆران ۱۹۸۰، محمدی مه لا کۆزی کردۆته وه و ناماده ی کردوو و پیشه کی و په راویزی بو نووسیوه ل ۱۱۹ .
- ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷ (دیوانی مه حوی) ل ۱۸۷، ۳۱۳، ۱۹۳، ۳۳۴، ۳۳۷ .
- ۱۸- دیوانی دلدار، عه بدو الخالق عه لاته ددین.
- ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵ - دیوانی مه حوی ل ۱۱۲، ۱۲۰، ۸، ۵۴، ۱۷۴، ۷۴، ۴۵۲ .

دیاردی رهنګ له لای (مه هوی) ی شاعیر دا

نووسینی: مستهفا زهنگه نه

کولیتی پوره وده

پیشه کی

رهنګ گرنګیبه کی ته وای له ژبانی مرؤقدا هه یه، ئەمەش له بهر ئەو هیه که دهوروبه ری مرؤف له یه ک پارچه رهنګی جوړاو جوړ پیک دیت، هېچ شتیک نییه که رهنګی نه بې، ته نانه ت ئەو ته نانه ش که به وه ناو دهرین که رهنګیان نییه، ئەوانه ش له خو باندا رهنګن، رهنګ له ریگی یه کی له پینج ههسته کانی مرؤقه وه به سهر ده کرتته وه، ئەویش چاوه، شانه ته شیله کانی چاوه به پرسی جیا کردنه وهی رهنګه کانی، ههر گرفتیک و نه خو شیبیه ک له و ته شیلانه دا رویدات، مرؤف تووشی نابینایی رهنګ ده بې، که واته رهنګ له ناو چاودا هه یه و له می شکدا جیا ده کرتته وه، له دهره وهی چاوی مرؤقدا شتیک نییه پیتی بگوتری رهنګ، گهرچی په یوه ندیی نیوان رهنګ و رووناک، په یوه ندیبیه کی له یه ک دانه پراوه، به لام ئایا هه موو مرؤفتیک وه کو یه ک رهنګه کان ده بین؟ ئەگه ر بیت و نه خو شیبیه کانی نابینایی رهنګیان نه بې، ئەوا ئەو کاته ده توانین بلیین هه موویان رهنګه کان ده بین، به لام وشه کانیان بو ده ستنیشان کردنی پله کانی رهنګ جیا وازه، چونکه ژماره ی وشه کانی رهنګ له زمانه کانی دنیادا یه ک نین، گهرچی هه موو مرؤفتیکی ئاسایی ئەو رهنګانه ده بین، به لام وشه ی هه نده که من، که ناتوان به ژماره ی رهنګه کان بن.

مامه له کردن له گه ل رهنګدا، کاریکی هه ند ئاسان نییه، ئەمەش له بهر ئەو هیه، که وشه کانی رهنګ واتای فهره نگیان هه یه، جگه له وهش واتای گشتیبیان هه یه، به لام له هه موو گرنګتر ئەو هیه که ده کری واتای که له وشه کانی رهنګ باربکری و له بواری واتاسازیدا به میتافور ناو بیری، ئەم واتا خوازراوه بارکراوانه ناگیرین، ناشکری به ئاسانی سنووریان بو دابنرین، ئەمەش له بهر ئەو هیه که هه موو شاعیر و نووسه ریک بو ی هه یه واتای تاییه تی بدات به و وشانه ی رهنګ، دیاره، ئەو واتا به خشینه ش وا ده کات بلیین خودی رهنګه ش واتاکه ی ده گوتری و شاعیر خزی شتیک نیوی دینیتته جیهانی ههسته وهی که رهنګه، له لای که سانی دی، ئەو واتایه به ئاسانی وه رنه گیری یان وه کو کاریکی سوربالی له قه لهم بدری. ئەندیشه ی شاعیر بو ی هه یه شتی نیوی له و رهنګانه و له وشه کانی رهنګ ساز بکات. ئەمەش له وهه هاتوووه. که رهنګ خزی واتای نییه، واتاکانی ئیمه به خشیسومانه، له ئەنجامدا ههر نه ته وه یه ک خاوه نی کومه لی واتای رهنګه کانی، به لام ئەمە ریگه له وه ناگری که که سیک واتای نیوی به و رهنګانه بیه خش، یان له

ئەنجامى بەكارھېتىناندا لە بواریكى واتايىبەھە بیگویتزیتەھە بو بواریكى واتايى دى. زۆر ئاسايىبە ئەو چۆن دەیبىنى يان خەيالى دەكات بەو شىتوھ لىكى بداتەھە، خو ئەگەر ڤىگە لەو گوزارشتە بگرین ئەوا ناکرئ، ھەر ئەمەش وای کردووه ئەگەرەکانى ڤەنگىک کە بى ژمارەن، لە ئەگەرى واتاکانى وشەى ڤەنگدا بەدى بکرین، شاعىرىش بوى ھەبە ڤەنگە پۆزەتيفەکان بەنىگە تيف دابنى و نىگە تيفەکانىش بەپۆزەتيف، ئەم بو بوونەش لە بواری تابلۆکىشانیشدا دەشى، شىعەرىش تابلۆبە بەوشە، وشەکانىش ڤەنگن، ڤەنگەکانىش تیکەل بەھەموو شتىکن، کەواتە دەکرئ ڤەنگەکان بەپى ئەو ھەموو شتانه لىک بدرینەھە.

سنووری لىکۆلینەھە

ئەم لىکۆلینەھە تايبەتە بەو دىرە شىعەرانەى مەھوى کە لە دیوانەکەى گولبۆتیرم کردوون، ژمارەى دىرەکان «۵۳» دانەن، ئەو نەبى وشەى ڤەنگى لە شویتنى کەدا بەکار نەھىتايى، بەلام من تەنھا ئەوئەدەم ھەلپۆاردوون کە تىکراى مەبەستەکانى مەھوى دەپىکن، جگە لەو «۵۳» دىرە شىعەرىبە ڤەلوپۆ بو نمونەى کە ناھاوین و مەھوى چۆنى فەرمووھ ئىمە بەو چەشنە لىكى دەدەپینەھە و ھەول دەدەپین لە سنوورى ئەو دەرئەچىن نمونەکانىش. لە دیوانەکەى مەھوى وەرگىراون.

خستنه روو

مەھوى بەکىکە لەو شاعىرانەى کە وشەکانى ڤەنگى زۆر بەکارھىتاھە، کە ڤەنگە لەلای زۆرەى ھەرە زۆرى شاعىرە کلاسیکىھەکان بەو شىتوھ نەبى. بو نمونە سەبرى ئەم نمونانە بکە.

ظالمى دل ڤەقى روو گرژى موسلمان نازار
 ھەر بەئىزايە کە ڤەنگى بگەڤتە روخسار
 بەرد ئەگەر سەرنەشکىتنى بەچى روو ڤەنگىن کا
 کە لە پى ھەلچەقى ئەوسا روخى گولنارىبە خار
 ل: ۳۳۷

مەھوى دەللى خوشەويستى من ھەمىشە دلرەق و روو گرژە بەرانبەر بەمنى موسلمان و قەلەندەر، ديارە بەو نازاردانەى من ڤەنگى جوانى دەگەڤتەھە روخسارى و دللى پى خوش دەبى، ئەمەش وەکو ئەو وایە کە بەرد چۆن رووى ڤەنگىن دەبى ئەگەر سەر نەشکىتنى و خویناوى نەبى، ھەروا درکىش کاتىک رووى سوور و جوان دەبى، کە لە پى دەچەقى و نازارى کەسانىک ئەدات.

ئەرى دل بى شەرابى لەعلى گول ڤەنگت لە گول چىکا؟
 کە جىلوھى گول لەگولشەندا نەبى بولبول لە چل چىکا؟
 ل: ۱۳

دیاره شهراب خوئی نه شئه به خشه، مه حوی ده لئی، دلی من چی بکا له گول و گولی بۆ چیبیه، له کاتیکدا نه گهر شهرابی لیوی سووری وهک گولت له من دوور بی، که واته من شهرابی لیوی سووری توّم دهوی، نهک رهنگی گول، چونکه بولبول چی له چلی رهق و تهقی درهخته کان بکات له کاتیکدا شنه و جوانی گول له گولشه ندا نه بن.

چ حاجهت نه رگسی مه ستت بکه م وه سفی به مه خمووری
که چاوی سورمه کیشراوی خودایی له کل چیکا؟

ل: ۱۵

چاوی نیرگسی مه ستت پتویستی به وه نیبه بلیم خهوی لی شکاوه، چونکه چاوی خزی کلریتی دهستی کردگاره و پتویستی به کل نیبه، دهربرینی (که چاوی سورمه کیشراوی خودا بی) به بی ناوهیتانی وشه (رهش) واتای رهشی دهگه یه نی، نه مهش نه و په ری جوانی به کارهیتانی واتای خوازراه که سه رچاوه که ی له وشه (سورمه کیشراو) هه هاتوه، به واتای به کل ریژراو.

دوو نه سپه مه نزلت پی طه ده که ن تاسه ر حه دی مردن
به دیقهت (مه حویا) تیئفکره، شه و شه بدتیه، رۆژ نه شه هب

ل: ۳۰

ده لئی له دنبادا تا رۆژی مه رگه سات، دوو نه سپ هه ن نه جیهانهت پی ده گپرن (مه حوی)، نه و نه سپانهش به کیکیان شه وه و نه وی دیش رۆژ، دیاره لیره دا نه سپی شه ویش رهنگی (شه بدتیه) ده بی، چونکه له تاریکیدا رهنگ نیبه، لیره شدا ئامارویه به نه سپی شه بدتیه خوسره وی په روتیه، نه سپی رۆژیش کویته، که واته ژبان له دوو ماندوو بوون پیک دی، نابج مروّف به فریو بچی. شه بدتیه و نه شه هب دوو وشه ن بۆ رهنگ ولاغی به رزه به کاردین، که له زمانی فارسی و عه ره بییه وه وه رگیراون.

زوشت و ناشیرینه پیر، نه ما چ شیرینه نه گهر
چاوی خویناوی نه دامهت ریشی خورمایی بکا

ل: ۱۹

مه حوی ده فه رموی، که مروّقی پیر روخساری ناشیرین ده بی و له سه ر جوانییه کانی گه نجیتی نامینی، به لام پیر کاتیک جوان ده بی و شیرین ده بی نه گهر بیت و فرمیتسکی خوینینی په شیمانی له گونا هه کانی رابوردوی ریشی چه رمگی ته ر بکا و به رهنگی خورما سوور هه لگه ری. نه م دیره شیعه جوانترین تابلوی نیگار کیشیکه که گوزارشت له په شیمانی بکات.

به نیله بی نه باتی می صری لیوت
جلم، سووحم، هه موو هه ر شامه بی رووت

ل: ۸۲

مهحوی وشه ی (به نیله) ی بۆ واتای شین و تازیمانی به کارهیناوه، نه بات شه کریکی کلۆی سپیی شیرینه، کاتی خۆی زۆربوو وهکو نوقل و ابوو، له کاتی ریزگرتندا بۆ چا خواردنهوه وا داده نرا. که واته ماچی شیرینی وهک میصری لیوت، به شین و تازیمانی بکه ویتتهوه، چونکه رۆژو بگره بهرگه که شم وهکو خالی رهش، رهش و تاریکه.

نیله: به واتای شین و تازیمانی، به واتای شینی ئاوی نیلی ولاتی میسریش دئ که مه بهست رهنگه شینه که یه تی.

شام: به واتای (خاللی رهش) یان، (ئیتواران) که تاریک دادی و دنیا رهش ده بی.

به سهه روخساری زهدا جوگه له ی کیشاوه ئه شکی سوور

به یادی سهه رووی بالایهک ئه وهندهم شین و زاری کرد

ل: ۱۰۸

روخساری زهد: دهم و چاوی زهد هه لگه راوی دهستی عه شق و خو شه و بیستی که واته: نه خو شی.

ئه شکی سوور: فرمی سکی خو تین، که واته سوور به واتای خو تین به کارهاتوه.

شین: به واتای، شیوه و تازیباری.

واتای دیره که ش ده لی: به سهه دهم و چاوی منی نه خو شی مهستی عه شقدا که زهد هه لگه راوه، فرمی سکی خو تینیم جوگه له ی کردوه. چونکه من هه می شه له یادی خو شه و بیستی بالا وهک سهه روودا له گریان و شیوه ندام.

به خو تینم تینووه بانو شی کات و نو شی بی ئه ما

له سهه رچی، تو بلتی، ئه و لیوه مۆره وا له من بو سوور

ل: ۱۱۸

لیوی مۆر: واته داخراو، قفل کراو، هه می شه نه دوو

له من بو سوور: زۆر بلتی و له سهه ر چون پی داگرتن

ده لی، ئه گه ر دل به رم تینووی نو شینی خو تینی منه، با به رموئ و بیخواته وه، (با بکوژی)، به لام با من هه نده بزانه له به رچی ئه و ده مه داخراوه ی له خه لکی، هه می شه له من سوور و زۆر بلتی به و خراپه م ده لی.

به زهد و سووری دنیا زه رده واله ت لی نه گۆرابی

به هه نگی تی بگه ی، هه رنیشه، نو شیکی نییه زه نیور

ل: ۱۳۰

زهد و سووری دنیا: به واتای شتی جوانی به رچاوی، ئیستا بۆ مندالی جوانیش به کاردی.

دهلئى: شتى رهنگاورهنگ و له بهر چاو جوانى دنيا، نهكات زهردهواله (كه زهره و سووره) لىت بگورئى و بههنگى بزاني، چونكه زهردهواله تنها جزوى ههيه و پيوه نه دات و ههنگوينى نيبه پيئى بيه خستى كه واته به شتى جوان ههلمه خه له تنى نهگينا زهره رت پى دهگه يه نن.

له ئىعجازى موحه بيه ت چار فه صلّم جومله بؤ جه معه

سروشكم سووره، رهنگم زهرده، لىيوم وشكه چاوم تهر

ل: ۱۳۱

له موعجيزه ي خوشه ويستى كه هه موو وهرزه كاني تهمهن و سالى له يهك وهرزدا بؤ كوكر دوومه ته وه، نه ويش وهرزى نازاره، له بهر نه مه شه فرمىسكم خويته و رهنگم زهرده (نه خوشم، لىيوم وشك بووه و چاوه كانم هه ميشه به گريانن).

سروشكم سووره: به واتاي فرمىسكى خويئىن

رهنگم زهرده: نه خوشم

سىياپوش، له داخى خه طط و خال و لىيو و روو زولفت

وه نه وشه و ميسكى چين و ناوى خضر و لاله و عه نيه ر

ل: ۱۳۱

سىياپوش: رهش پوش: تازئى بار

دهلئى له خه م و داخى خه ت و خال و لىيو و روخسار و زلئت، وه نه وشه و ميسكى چين و ناوى حه ياتى خضر و لاله و عه نيه ر هه شپوش و تازى بارن چونكه هه موو كه تويان بينى هه ند جوانى، نه وان بؤ نه مانى جوانى بيه كاني خويان ناچار مان رهش بپوشن.

كه نه و لىيو و ددانهم دى به جارئى

له بهر چاوم هه موو له عمل و گه وه هر كه وت

ل: ۸۷

له عمل: مه به ستى سوور بيه كه يه تى،

گه وه هر: مه به ستى سپيئى گه وه ره كه يه

دهلئى كه ديم لىيوت هه نده سووره، سوورى له علم له بهر چاو كه وت.

كه ديم ددانت هه نده سپيه، چه رميئى گه وه هر م له بهر چاو كه وت.

دهمت چى؟ پر له دور، دورجىكى ياقووت

نیشانه و موزى چى؟ خه ططىكى زمرووت

ل: ۸۰

پر له دور: پر له ددانى وه كو دور سپى

دورجېکي ياقووت: سندووقېک ياقووتی سېی تېدا دابنری

نیشانه و موری چی: مۆر بهواتای هه‌لنه‌پچراو و کارخانه

ده‌لئ: دهمت پره له ددانی وه‌کو دور سپی، بۆیه ده‌کری دهمت به‌قوتووی هه‌لنه‌پچراوه‌ی
ياقووت دابنن، یان، نیشانه‌ی سه‌رمۆری دهمت ده‌کری خه‌تیکي شیننی زمووت بی، چونکه
جاران نیشانه‌ی ده‌س لی نه‌دان و نه‌کراوه‌ی قوتوو، مۆریکی شین بوو له‌سه‌ر قوتوو ده‌درا. بۆیه
(سه‌رمۆر) بهواتای هه‌لنه‌پچراو دی.

نه‌خۆشی عیشقی لپوت وه‌صیه‌تی کرد

بتاشن داری عوننابی به‌تابووت

ل: ۸۰

داری عوننابی: بهواتای داری سووری عوننابی، مه‌به‌ست نیشانه‌ی شه‌هید بوونی پښگای
عه‌شقه.

ده‌لئ: من که نه‌خۆشی ده‌ستی نه‌و لپوه جوانانه‌ی تۆم، وه‌سیه‌تی نه‌وهم کرد که تابووتیکم بۆ
بتاشن له‌ داری سوورعونایی، چونکه ده‌زانم له‌م عه‌شقه‌دا ده‌مرم و به‌شه‌هید له‌ قه‌له‌م نه‌دریم.

قوبولم که‌ی نه‌گه‌ر، لوظفیکي زۆره

به‌که‌متر هیندویکی، خالی هیندووت

ل: ۸۰

به‌که‌متر هیندویکی: که‌واته که‌متر له‌ کۆبله‌یه‌کی ره‌ش، چونکه هیندییه‌کانیش وه‌کو نه‌و
کۆبلانه‌ ره‌شن.

خالی هیندووت: خالی ره‌شت.

لپرده‌دا وشه‌ی هیندووی به‌ دوو واتای ره‌شی جیاواز به‌کاره‌پناوه (عه‌بدی ره‌ش و خالی ره‌ش)
که‌واته ده‌لئ:

تۆ لوظفیکي زۆرم له‌گه‌لدا ده‌که‌ی، نه‌گه‌ر به‌کۆبله‌یه‌کی ره‌شی خاله‌ ره‌شه‌که‌ی خۆتم قبوول
بکه‌ی.

تا له‌ ده‌وری لپوی ئالی خه‌ططی سه‌بزی بوو عه‌یان

عاشقان جومله‌ وه‌ک به‌نگی ده‌بینم گیژ و وپژ

ل: ۱۴۲

هه‌ر که‌ گه‌نه‌مووی ده‌ورو به‌ری لپوی یاره‌که‌م ده‌رکه‌وت له‌ جوانیدا، هه‌موو دل‌داره‌کانی که‌ وه‌کو
به‌نگکیش به‌سه‌رخۆشی و گیژ و وپژ ده‌بینم.

خه‌ططی سه‌بزی: لپرده‌دا مه‌به‌ست شینه، چونکه ئافره‌تی جاران ده‌سکاریی ده‌م و چاویان

نەدەکرد، ئەو گەنەموو بەرەکانەى لە دەورى لىويان شىن دەبوو بەمايەى جوانى لەقەلەم ئەدرا.

وەك داغى غەم نىيە سىبىبە داغى ئىنتىظار

چاوم بىيە، چاوه؟ كە موطنىقىيەتى بەياض

ل: ۱۵۷

خەم كە مەزۇف داغ دەكا و شوئىنەوار بەجى دىللى، وەكو داغى چاوه نوارى نىيە، چونكە چاوه نوارى زۆر كوئىر بوونە، بەلگەش بو ئەمە فەرموو بزانه چاوى من، چۆن تانەى سىبىبى بەسەر داها تووه و كوئىر بوومە.

سىبىبى: بەواتاى كوئىرى ها تووه

هەتا تو چوويه گولشەن، گول بەيىنى مسكى زولفت كەوت

كەوا ئەو رەنگە خوئشەى سىس و هەم يىنى بووه ضايع

ل: ۱۶۵

كە تو چويته گولشەن، گول كەوتە بوئى زولفت كە خوئى مسكە،

لەبەر ئەمەش بوو گول رەنگى جوانىبەكەى خوئى لە دەسدا و بوئىشى نەما.

ئەو رەنگە خوئشە: ئەو رەنگى روخساره جوانەى گول.

عیشق ئاگرىكە بەر بووه هەركەس دەبى بەكەس

گەر پۆژە رەش وەكو شەو بەبى بوو بەچراغ

ل: ۱۷۱

پۆژە رەش: پۆژى پر لە مەينەت و نەگبەتى و ناخوئشى و لى قەومان.

دەللى، ئاگرى عەشق لە هەركەس بەر بى، ئەوا ئەو كەسە ئەو كاتە دەبىتە كەسى راستەقىينە،

چونكە كانزا لە ئاگردا پاك دەبىتەوه و دەردەكەوى كە چەند بى غەل و غەشە. گەر پۆژىشى رەش

بى، ئەوا دەبىتە چراخان و دەردەوشىتەوه و رووناك دەبىتەوه، چونكە نوورى عەشق لە هەموو

رووناكىبەك رووناكتەرە.

دەستى حەنا نىگار و، موژە و چاوى سورمەدار

بو غەبىرى خان و خانمە فەندى نىيە موساغ

ل: ۱۷۲

حەنا نىگار: بەخەنە نەخشىنراو

موژە و چاوى سورمەدار: برژانگ و چاوى رەشكراو

دوو شىبواز بو رەنگ بەكار ها توون. بەبى ئەوهى ناوى وشەكانى رەنگى بەكار بردبى.

لالغاوهی واعیظ ئەمەرۆ مهوج ئەدا، دەم پر له کەف
ریشی قیروسیا کتیبی وه عظه کە ی بۆ بهر تەرەف
ل: ۱۷۴

ریشی قیروسیا: لێره دا قیروسیا به دوو واتا هاتوو، به کە میان به واتای گرنگ نییه،
دووهمیش به واتای رهشه وهک قییر، کهواته پیس و چلکنه و رهشه وهکو رهشی قییر و رهشی
تهنی.

روتبهی که ماله، رۆژه رهشی بۆ جگهر به خوون
ناکامه تاکه رهش نه بووه خوینی خامی مسک
ل: ۱۸۸

بۆ مرۆقی جگهر به خوینی عیشق، رۆژه رهشی ئەو روتبه و ناو نیشانی پیگه یشتنی، چونکه
ئەو خوینه سوورهی له نافه ی مامزی خه تاو خوته ندا ههیه به ناکام و پتی نه گه یشتوو داده نری،
کاتی کامل و بۆن خویش ده بێ که رهنگی رهش بی، کهواته رهش نیشانه ی کاملی و پیگه یشتنه.
رهش: به پیگه یشتن و کاملی

وتی: بۆچی وه ها بی تین و بی رهنگ
وتم: تو بۆچ ئەوهنده شوخیی و شهنگ؟
ل: ۱۹۸

بی رهنگ: نه خویش، رهنگ هه لبرکاو، زهرد و زه عیف
یه کێ عاشق به خوو، یه کێ طالیبی روو
یه کێ مه جبووری بو، یه ک مایلی رهنگ
ل: ۱۹۹

مایلی رهنگ: هه ز به جوانی کردن، رهنگ به واتای جوانی به کار هاتوو.
له چاوم خوینی جاری کرد و هه م رهنگی له روو بردم
ئەم ئاشووبی دل و دینه به لیبوی ئال و چاوی کال
ل: ۲۰۲

رهنگی له روو بردم: رهنگی تیکدام و نه خویشی خستم
لیوی ئال: لیوی سوور
چاوی کال: کال به واتای که می توخمه کانی هه رهنگی، کال سیفه تیکه ده دریتته پال رهنگ،
له م حاله ته دا به دژ واتای (تیر- توخ) دی.

به‌غمزه‌ی نازه‌وه ئه‌و سه‌روی نازه‌ که‌ی چووه‌ گولشه‌ن
که‌ نی‌رگز وا بووه‌ چاوی سپی، سه‌رووی بووه‌ توپال
ل: ۲۰۳

چاوی سپی: به‌واتای کوئیربون دی
ده‌لی: ئه‌و بالا سه‌رووه‌ به‌نازه‌ که‌ی چووه‌ گولشه‌ن و غه‌مزه‌ی چاوی کرد، ئیدی نی‌رگز کوئیر
ده‌بی و بالای ده‌شکیتته‌وه و ده‌بیتته‌ توپال.

بنا گۆشی له‌ چینی زولفیا ده‌رکه‌وتبوو ده‌تووت
ئه‌مه‌ بازی سپی صوبحه، چووه‌ بن بالی زاغی شام
ل: ۲۱۷

بازی سپی صوبح: به‌دوو واتا هاتووه، سپیده‌ی به‌یان، بازی سپی له‌ ده‌مه‌و به‌یاندا که‌ خۆر
لیی ئه‌دا و ئه‌چریسکیتته‌وه.
زاغی شام: به‌واتای قه‌له‌ره‌شی شام (سوریه)، به‌واتای قژی ره‌شی وه‌کو تاریکی شه‌و.
که‌واته، سپیتی بنا گوئییه‌کانی، له‌ توئی چین چینی زولفیا که‌ ده‌رکه‌وتبوو ده‌تووت، سپیده‌ی
به‌یانه و چۆته‌ بن بالی شه‌وه‌وه.

له‌ روو سووری عیباده‌ت لام روو زه‌ردی خه‌جاله‌ت مام
به‌ناوی سیوی ناوم باغه‌وان و، من به‌هی ده‌گرم
ل: ۲۱۸

روو سووری: به‌واتای سه‌ره‌رز له‌ ده‌رگای خودا و له‌لای مرۆف
روو زه‌ردی: شه‌رمه‌زاری دنیا و قیامه‌ت

له‌ باغی سیو و به‌ی دا باسی روخسار و چه‌نه‌ی که‌ی بوو
خه‌جل ما سیو و، به‌ی ترسا، که‌وا ئه‌و سووره‌ ئه‌م زه‌رده
ئه‌گه‌ر چی من گه‌دام، ئه‌و شا، له‌ عورفی عه‌شقددا «مه‌حوی»
به‌سه‌ نیسبه‌ت له‌ به‌ینا، من سیابه‌خت، ئه‌وسیا چه‌رده
ل: ۲۷۲

سوور و زه‌رد: به‌واتای په‌نگه‌کانی خۆیان به‌کارهاتوون به‌لام کینایه‌ن بو (شه‌رمکردن که‌
سوورییه) بو ترسان که‌ (زه‌ردییه)
سیا به‌خت: به‌خت ره‌ش: نه‌گه‌ت
سیا چه‌رده: خالی ره‌ش

که واته نیوان یه کییک به ختی رهش بی که (مه حوی) یه و یه کییک خالی رهشی بی که
(دولبه ره که یه تی) جیاوازیبه کی گه وره هه یه و ریژه له نیوان هم دوو حاله ته دا هه ر نیبه .

ناهووی خوته نه جیلوه ده کاتن له خه طادا
یا چاوی رهشی فیتنه گه ری سوورمه که شان!
ل: ۲۸۰

چاوی رهش: رهشی سیفه تی جوانیی چاوه .
سوورمه که شان: کلریت، به کل رهشکراو دی .

له رژی هه لدره نه و کونه خه میه ی تان و پویشینه
له سایه ییدا شه رابی به زمی عوشه رت گریه جویشینه
ده بیینی جییه ک نه مرۆ به زمی عهیش و باده نویشینه
سبه یینی زوو زه مانه وه ضعی گۆریه ، له نویشینه
له کی پرسم دلی بو پر له خوینی هه سرده ته یاقووت
عهزا پویشی چیه و کییه ؟ جلی پیروزه بو شینه!
ل: ۲۸۱-۲۸۲

خه میه ی تان و پویشین: ناسمانی به رین که رهنگی شینه
له نویشینه: سه رله نوئی تازی و شینه ، خه ریکی به زمی ژیان و خواردنه وه یه
عهزا پویش: جلی رهشی عه زیه تباری پویش
پیروزه: رهنگیکه له گروپی رهنگی شین
له سهیری خه سته خانه ی عیشیق ، نهوی سه وزه ی که وا شینه
له سه ر هه ر خه سته دی یا خویندنی یاسینه ، یا شینه
ل: ۲۸۳

سه وزه: نه سمه ریکی خوین گه رمی مه یله و سپی
یا شینه: مه به ست شیوه نه . «به واتای پیتی شینیش دی که نیشانه یه بو شین و شه پور .

شه هیدی غه مزه یه به عضی ، سه قیمی عیشوده یه جه معی
دیاره سه ر نوبشته تی نه هلی دل یا شینه یا سینه
ل: ۲۸۴

هه ندی کوژراوی غه مزه ی چاون و ، کومه لیکیش نه خویشی ده سستی عیشوه و نازن . دیاره
چاره نووسی دلداره کان ، یان شیوه ن و گریانه بو دولبه ر ، یان نه وه تا مردوون و یاسینیان ده خوینن .

دهرد و داغبکی دهررونی، گهر بیی یا رهنگ و پروو
سیس و موغبه ری. که مالّم بزّ جه مالّم بزّ چیه!
ل: ۲۹۲

رهنگ و پروو: به رهنگی و بی رهنگی روخسار، به واتای خولقیش دی.
گهر خودا دهروداگی دهررونیم بزّ بنیری، با رهنگ و پرووشم سیس و
گهر دی نیشتووی، چونکه من نه مالی دونیام، نه پیگه یشتنم بزّ جوانیی خۆم نبیه.
سه نه د و بی مۆر و خهط ده عوی مه حبهت کردنه (مه حوی)
ته عه ششوق بی دلّیکی داغدار و سینه بی ریشی
ل: ۳۰۴

سه نه د: قه باله ی خاوه نیتی زهویوزار و مولکی دنیا یه، سه نه دیش به خهت ده نووسری و مۆر
ده کری تا یاسایی بی و ته سدیق کرابی. بزّیه مه حوی ده لی سه نه دی ده عوا چیی خۆشه ویستی
دلّیکی پر خه م و برینداره،

نه گینا بی نه خهت و مۆر کردنه، سه نه ده که ناخوا و پوچ و بی به لگه ده بی.
ته رسا به دینی نه و یه دی به یضایه بوونه جووی
بزّ کوشتنم که دهستی که ده رینا له باخه لی
ل: ۳۰۷

کاتی خۆشه ویستی من دهستی له باخه لی دهرهینا بزّ نه وه ی بکوژی، که چی له و کاته دا
مه سیحیه کان ترسان و چوونه سه ر ئایینی خۆشه ویسته که م هه ره کو چۆن له کاتی خۆیدا
جووله که کان که دهستی دره وشاوه ی هه زره تی مووسایان بینی و چوونه سه ر ئاینه که ی نه و.
یه دی به یضا: دهستی سپی، ئامازه کردنه بزّ دهستی هه زره تی مووسا.

که چ نه برۆ، دیده ئاهو، شوپشین خوو، فیتنه جو، تورکی
خورۆش و شور و شینی خسته ناو نه هلی نه ظه ر له نوی
ل: ۳۱۵

شین: به واتای شیوه ن و ماته مینی

لاله روخسارم له سایه ی نه شکی خوینی رهنگه وه
چونکه روو سوورم له قایی عهین و شین و قاف و تی
ل: ۳۲۳

لاله روخسار: روو سوور

ئەشكى خوتىن: فرمىسكى خوتىن (سور)

روو سوور: سەر بەرز

لەبەر ئەوئە فرمىسكىم خوتىنە و بەروومدا دەپژى، لە ساىەئە ئەوئە روخسارم سوورە و لە دەرگای (ع+ش+ق+ت) عشقتدا سەربەرزەم.

رەشى بۆ كوشتنى يەك روورەشى بەدەستەو بە
بەدزىهەوتى: فتوادە، روخصەتم فەرموو
وتم: كە دەردەكەوئى زووكە ئەم غەزاكەرە تۆئى
بەدەستى سەوز و سىپى، بوونەوئە جەمال و روو
ل: ۳۵۲

رەشى: مەبەستى كەبىرەكى رەش پىستە، بەواتاى (عوام) دى.

روورەش: پىاوخراپ

بەدەستى سەوز و سىپى: دەستى سەوز: دەستى پىروژ، دەستى سىپى: بەواتە دەستى حەزرەتى موسا.

كەواتە كەبىرەكى عەوامى رەش پىستە هات و داواى فتواى لەمن كرد كە كەبىرەكى روو رەشى خراپەكار بكوژى. منبىش پىتم گوت ئەو غەزاكەرە گەر تۆبى ئەوا ئىستە دەستت سەوز دەبوو، وەكو موسايش دەستت سىپى دەبوو.

كە شاىەد بىتەوئە بۆ سەبرى شىنى ئەم سىبابەختە
بەمەرگى مەحوى ئەى نەى نالەيى وەى دەف خرۆشيكە

شىن: شىوئەن و ماتەمىنى

سىبابەخت: بەخت رەش و نەگبەت

لە شىنى فىرقتەتى ئەودا ئەوئەندە ئەشكى سوورم پىت
بەدەورى جىگەما تا بر دەكاتن دىدە گولزارە
ل: ۴۶۲

شىن: شىوئەن و ماتەمىنى

ئەشكى سوور: فرمىسكى خوتىن

ئەگەرچى مودەتیکە من لە ظولماتى سىبابەختى
ونە، زەرەئى و جودم، روژى رووناکم شەوى تارە
ل: ۴۶۶

سیابهختی: بهخت رهشیک

شهووی تار: شهوی تاریک و رهش

لهبو سهیرانی باغ و سهبزه تهکلیفم مهکن یاران

که سهبزه و گول له چاومدا بهبی نهو ههر خهس و خاره

ل: ۴۶۳

سهبزه: شینایهتی، باغ و دهشت و دهری سهوز

لهو رژژهوه جودا بووه لیم نهو پهری وهشه

رژژم رهشه شووعور و دلیم لی بووه جودا

ل: ۷

لهو رژژهوه نهو پهری روخسارم لی جودا بۆتهوه، رژژم رهشه و پره له مهینهتی و ههست و دلیم
لهلای خۆم نهماون

وهره دهستی بهخوونم که نیگارین

خووتنی من خهلاتت بی نیگارا

ل: ۹

نیگارین: رهنگاورهنگ

ئهشکهوتی دهمی بایهکه دهمی (واعیظ) که دیتته وهعظ

وهقتی سکوتی نهقشی سمیلتی لهقوو دهکا

ل: ۲۷

لهقوو دهکا: رهش و سپی بهوتینهی بالندهی قوو

دهم و زاری بیامابیتسهوه رهنگاری ربق نهما

پیالیتی عهقیقه، پر له بادیتی عهقیق نهما

رهنگاری ربق: خوشاو و پاشماوهی تفی دواى ماچی خوشهویست

پیالیتی عهقیق: پیالهیهک سوور وهکو ئاقیق

نهنجامهکان

۱- ههست بهرهنگکردن لهلای مهحوی زۆر بههیز بووه و بهسهرچاوهی جوانی دایناوه.

۲- جیهانی سۆفیگهری له رهنگ بی بهش نییه، نهگینا مهحوی وشه و واتاکانی رهنگ لهو
دیرانه دا بهکار نهدهیتنا که دهچنه ناو سۆفیگهرییهوه.

۳- مهحوی جگه له واتا و وشهکانی رهنگی کوردی واتا و وشه ی رهنگی عهههیی و فارسیشی

به کارهیناوه.

۴- هه‌ندی دهرپینی ئاینی لای عیسی و ئاینه‌کانی که‌ی جگه له ئاینی ئیسلام، وشه و واتاکانی په‌نگیان به‌کار بردووه، مه‌حویش له‌و دهرپینانه ئاگادار بووه به‌حوکمی ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی پین کردوون.

۵- په‌نگ جگه له هۆکاری ته‌ندبار کردن و به‌رجه‌سته کردنی شته‌کان به‌لای مه‌حویبه‌وه خۆی گرنگیبه‌کی هه‌یه، ئه‌و گرنگیبه‌ش له ژماره‌ی دووباره بوونه‌وه‌ی وشه‌کان و واتاکاندا به‌دی ده‌کرتین.

سه‌رچاوه‌کان

۱- هه‌زار: ۱۳۶۹ ک، هه‌مبانه بو‌رینه، فره‌نگ-کردی-فارسی، یک جلدی، ته‌هران، انتشارات سروش.

۲- مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌پیس: ۱۹۸۴، دیوانی مه‌حوی.

۳- احمد مختار عمر: ۱۹۸۲، اللغة واللون، کویت.

کاتی (مه حوی) وینهی سه ردهمی خوی بهوشی رهنگاورهنگ ده کیشی!

نه ههدهه سه لام

«به حهق هه ر حهق، به ناحهق ناحهق م و تووه له رۆژی بووم

وه کو (مه نسوور) نه گهر بيشمکوژن ناکه م له حهق لاده م»

هه ر ئايين و مه زه بيک يا هه ر تيؤز و فه لسه فه به ک بگري په يره و کاراني راسته قينه يان هه ميشه به و نياز هه ئه و ريبازه له ناميز ده گرن و ئاشقانه وه دووی ده که ون تا له و ريبه وه بتوان خزمه تيکی باش به کۆمه له که يان بگه به نن.

دياره ئاشکرا و روونه لای هه موومان که هه ر نووسه ر و شاعيريک بگرين ده بينين له رتي به ره مه کانيانه وه بوونه ته شايه دی سه رده می خویان، بۆيه ده بی هه ميشه به و حيسابه پرواينه شاعيران و نووسه رانمان که، که سانيکن زاده ی بيريان ئاويته ی زاده ی بيروبوچوونی که سانی سه رده مانی خویان بوون، ته نانه ت ده شی هه نديکيان کاربگه ريبان له سه رده می خويشيان تيبه راندي، به راده به ک به ره هم و ره فتاريان بوته زاد و تويشه به ره ی سه رده مانی دواي خويشيان.

وتی: میوهی به هه شته شيعری (مه حوی)

خـــــودا نه پري له باغم داری به ردار

مامۆستا کاکه ی فه للاح ده رباره ی مه حوی ده ئی:

(هيج شاعيريکی نه و سه رده مه مان وه ک مه حوی بايه خي به لايه نی کۆمه لايه تی کورده واری نه داوه و (که سيان و بويرانه) و به جه رگانه نه چوه به گژ داروباری زۆرداری و سته م و زۆر کاروباری ناره واوه، که له ژيتر په رده ی ئايين و به ناوی ئايينه وه بو سوود و به رژه وه ندي تاکه که سی و ده ره به گی کراوه).

له عاريف عامييه ک پرسى هه والی مه سلخ و قه سساب

به نه نگوستی شه هاده ی کرد ئيشاره ی مه حکه مه و ناييب

مامۆستا (کامل ژير) يش رايه ک ده رباره ی (مه حوی) ده رده پري و ده ئی:

« بيينه وه سه ر مه حوی بزاني به پيوانه ی (واقيع) مه حوی هه ستيار (شاعير) چون چۆنی نه بين هه لسه نگيندریت؟ چون چۆنی نه بي سه يری مه حوی بکه ين، ئايا نه بي سه يری مه حوی بکه ين وه ک خوی که هه بووه، يان و سه يری بکه ين وه ک ئيمه بمانه ويت بوويت؟».

بۆ وەلامى مامۆستا (ژېر) مەحوى شاعىر ھەردوو پرسىيارەكە بە دوو وەلامى حازىر بە دەستانە دەداتەو ۋە تا لە وەلامى پرسىيارى يەكەمى (ژېر) دا كاتى دەپرسى (ئەبى سەبرى مەحوى بىكەين وەك خۆى كە ھەبوو) مەحوى دەلى:

چىكەم، نە ئەو كەسەم كە كەسم بى لە لا بەكەس
خۆشم نە گەيمە ئەو كەسە ئەو من بىكە بەكەس

بۆ وەلامى پرسىيارى دوو مامۆستا (ژېر) كە پرسىيوپەتى (يان وا سەبرى بىكەين وەك ئىمە بمانە وىت بوو وىت؟)

شاعىر ھەر لەم قەسىدە يەيدا وا وەلام دەداتەو:

گەر ئىشى رۆختە، كە نەبوو كەس بە دەستەو
دەست ھەلگەر لە رۆح و مەبە ئىلبىتجا بەكەس

ھەر شاعىرە و بۆ خۆى مەبەستىكى بە زەقى كەردۆتە پىتخۆرى شىعەرەكانى و لە پال ھەموو ئەو شىعەرەنەى و توننى سىماى ئەو مەبەستە تايبەتەندەى خۆى بە زەقى دەپرىو، ھەر بۆ نمونە خانى و حاجى قادى كۆبى بە شىعەرى نەتەواپەتى ناسراون، (نالى) بە غەزەلىات، شىخ رەزى تالەبانى زىاتر بە شاعىرى داشۆرىن ناو و ناوبانگى دەركردو، گۆرانى شاعىر بە شاعىرى ئافرەت و جوانى ناسراو، ئىتر بەم چەشەنە ھەر شاعىرە و بەجۆرى، شاعىرى ئەم بابەتە شىمان (مەحوى) زىاتر سىماى تەسەوف و خوداناسى بە شىعەرەكانىيەو دەبىنرەن. ئەو نىبە دەلى:

لە حەق بىترى بوو بەحرى (أنا الحق) ھەر قەسىدەتكم
لە باتى جائىزە، واجب گەرا قەتلم بىكەن واجىب
يا لە شوپىنكى تردا دەلى:

موحەققەق ھەر كەسە مەسلەكە حەق و حەقىە مەنظور
سولوكى چوونە سەردارە طەرىقەى پىرىبە مەنصور

(د. عەبدوللا ئاگرىن) كە بۆ خۆى يەكەكە لە نەوئى مەحوى شاعىر سەبارەت بە مەحوى دەلى:

«مەحوى نەك تەنبا شاعىرەكە شىعەرى سۆفىزىمى ھۆنىو تەو بەلكو شاعىر خۆشى پروا و ئىمانىكى تەواو و بەھىزى پىتى ھەبوو و بەپلەكانى سۆفىزىمدا تىپەرىو، تا ئاكام بە مەرتەبەى ھەر بەرزى سۆفىزىم گەبىشتو».

«لەم شارە خۆ ھەموو رەوش و دەئىبى ئادەمى
يەكبارە بارى كەردو، دىن و حەيا خصوصى
نامەرد ئەوئەندە موعتەبەرن لەم زەمانەدا
مەرد ئىعتبارى كەم بوو، مەردى خودا خصوصى»

نەك من لێره دا بەلكو هەموو ئەو كەسانە بەش پێش من بە ناو دەربای قوول و بێ بنی شیعری ئەو شاعیرە دا گەراون و لە گەوهەر و مرواری شیعری (مەحوی) یان پشکنیوه، هێشتا لە سیحر و تەلیسمی شاعیرتیی ئەم شاعیرە یان بە تەواوی بۆ ساغ نەبوتهوه! ئەو تا شاعیرتیکێ وەکو مامۆستا (حەممە سەڵح دیلان) لە ئاستی شیعری مەحویدا دۆش دادەمێنێ و بەو هەموو پەسپۆری و شارەزاییهێ لە کۆن و نوێی شیعری کوردیدا بەرامبەر بە مەحوی دەلێ:

(شیعری مەحوی چە کوش کاریبە، قورسە. داخراوە، ئەبێ زۆر لێی وردبیتەوه، ئەبێ تەماشای کتیبی بۆ بکە، ئەبێ لە شەرە کانی حەدیث و تەفسیری قورئان و دیوانی شاعیرە گەورە کانی فارسی شارەزاییت هەبیت).

دیارم دەیری عیششقه، جێ بە سووتن بێ لەوێ دەگرم
 کە، من مشتێ چل و چێوم بەچی بێم کەلکی کێ دەگرم
 نەگەییبە دامەنی دەستی دوعا، جا دەبە خاکی پێی
 طەریقە ی گۆشەگیری بەردە دەم ئەمجارە ی دەگرم
 کە دادی یەئسی خۆم بردە لای ئەو عارفە توند بوو
 وتی: ئاخەر سبەینێ جەژنە، خوێنی تۆ لە (پێ) دەگرم

بە بروای من ئەم شیعەرە، ئەگەر کەسێکی وەکو مەحوی نە ی و تایە و هەر شاعیرتیکێ تر بیوتایە، دوور نەبوو تۆمەتی لە ی لادان و کوفریان بخستایە تە پالی! بەلام مەحوی نەك هەر لەم شیعەرەیدا بەلكو لە زۆری شیعەرە ئایینی و تەسە و فیه کانی تریشیدا ئەگەر تە جاوزیکیشی کردبێ ئەو هەر دیسانەو تە جاوزە کە ی بەو نیازەو بوو خزمەتیکێ زیاتر بە پێگا و تەریقەتی خۆی بگە یەنێ، هەر لەبەر ئەمە ی شە ئەو واتە یە دە یگرتەوه. کە دەلێ:

(المعني الشعر في قلب الشاعر!)

پەنگە یە کتیکێ وەکو مامۆستا (عەلانە ددین سە جادی) لە هەموو کەسێ زیاتر لە چەمک و مەبەست و غەرەزی شاعیر گە یشتیب و هەر بە پێوانە ی بۆچوون و فەلسە فە ی بێرکردنەو ی شاعیر توانیویەتی گە لێ پەردە ی نە یینی شیعەرە کانی مەحوی بۆ خوێنەرانی روون بکاتەوه، مامۆستا سە جادی لەو پروانگە یەوه بەم چەشنە شاعیرمان پێ دەناسینێ:

(شاگردی مە یخانە ی مە ی فرۆشانی مە عریفەت لە سۆزدا، خەلفە ی کۆری
 جلە و کێشی ئەشکە و تان لە خرۆشدا، شێخی سەر بەرمالی دل رووناکان،
 بەو چاوی پر لە فرمێسکی خوێنینهوه، پیری دیوێخانی پالەوانان بەو
 باوەری قایمی ئاسنینهوه، شەیدا بەگشتی قسە ی نەستەق لە باری
 ئایینی، والا بەزوشتی لە گەل نەفس پیسی راپەری بێ دینی. ئاشنا بوو
 بە عەشقی تەنھا بە باسی کردەوه بۆ رۆژی دوا یی، نەیداوه خەرمەنی

فیگیری به ددهس خه یالی شه ن و بای دنیایی، دانا بووه به
 فهلسه فهی ئه و ریگه به که ریتی ته ریه ته، زانا بووه به ورده کاری ئه و
 باوهره که بییری شه ریه ته، قسه ی ناوینه ی دلیه، شیعیری تیکه لاوی
 گلپه، نه فسسیه تی سوئی بووه، بییری تیژ و قسوولی بووه...
 ههر بو به لگه ی راستی ئه و قسانه ی ماموستا سه جادی با گوی له م چند دیره شیعیری شاعیر
 بگرین کاتی ده لئ:

خه یالی پووچی دنیا وا ده ماغ و دلمی پیچاوه
 قیامهت ههر مه گهر رژی قیامهت بیته وه فکر
 له پی که وتووم و نه فسم بو هه وا ده شنئ وه کو مندال
 له بهر پییری سه رم خوی ناگری و تازه پی ده گرم
 چیه سووچ و گوناھی؟ بوچی ده یکاته جه زاخانه؟
 له قهر هه لگه ن، هه تا رژی جه زا ده عوا چیه قهرم
 سبه ینی (یحشر المرء) ه برا گهل فرسه ته ئه مرؤ
 ته به را بن له من، باکس نه بی حه شری له گهل حه شرم

له کوردستانی ئیمه دا شان به شان چه ندین مه زه ب و ته ریه ته ئایینی دوو ته ریه ته سهره کی
 رۆلی کاریگه ری خویان گپراوه له په روره کردنی ریبازی ئایینی خه لکیدا، دیاره ئه و دوو
 ته ریه ته یش ته ریه ته نه قشبه ندی و ته ریه ته قادرین، وه کو ئاشکر اشه مه حوی شاعیر زیاتر
 پابه ندی ته ریه ته نه قشبه ندی بووه، ههر وه کو زانراویشه په یروانی ئه م ته ریه ته درتغیان
 نه کردوه له خزمه تکردنی رۆله کانی میله ته که یاندا به تاییه تی ره شوپووتی ناو میله ت و هه رییه
 ده بینین زورجار ئه م ته ریه ته بیان ته رخان کردوه بو هاندانی خه لکی تا له م ریه وه به گز زولم و
 زورداری و سته مکارییدا بچنه وه... له م رووه وه ماموستا محه مه دی مه لا که ریم له پیسه کی
 دیوانه کی مه حویدا ئه م راستییه مان بو روون ده کاته وه و ده لئ (ته ریه ته نه قشبه ندی خوی له
 خویدا ده ماریکی تیژی بیرکردنه وه و فهلسه فه کاری تیایه، له وانیه به شیکیشی له هیندییه وه
 هیتابئ و له که له پووری سامانه فهلسه فییه ده وله مهنده که ی ئه و ولاته بی، له باره ی ریه ی
 چینایه تیه وه ته ریه ته کان هه موویان به تاییه تی ته ریه ته نه قشبه ندی له پیشیا ریبازی
 ره شوپووت و هه ژار و چه وساوه کانی کومه ل بوون) وینه ی راستی ئه م ته ریه ته ی شاعیر ده توانین
 له م قه سیده یه دا به رجه سته بکه یین کاتی ده لئ:

ئهو ی ئه مرؤ به ده وری ته ختسیایه هه له هه له ی مه ظلومه
 له ده وری نه عشیا سبه ی ده بینی وه له وه له ی مه ظلومه

به پهل پهل کردنی سبحه‌ی نه‌گه‌ر بی‌وايه باوه‌ریان
 ده‌بوو قه‌ت به‌م سه‌وده نه‌بوایه بو دنیا په‌له‌ی مه‌ظلومه
 ده‌خاته فکری نه‌هلی مه‌عریفه‌ت شپوه‌ی جه‌جال (نه‌لحه‌ق)
 ده‌بینی به‌عزه نه‌شخاصی به‌دویا خه‌رگه‌له‌ی مه‌ظلومه
 وه‌ها پر فیتنه بوو عالم که ئیبلیس‌سیکی وه‌ک ئیبلیس
 نه‌ماوه مه‌ئمه‌نی غه‌یری کل‌یشه و که‌لکه‌له‌ی مه‌ظلومه
 له په‌رده‌ی جیلوه یه‌کتا رووخایه شووری سه‌د مه‌حشره
 نیقایی لاده له و چیه‌ره، ببینه زه‌لزله‌ی مه‌ظلومه
 به‌ئاری تیگه‌یشته‌ین ئیمه دنیا، هه‌ر سه‌رایی بوو
 هه‌موو ده‌شچن به‌خنکان و له و شیکله مه‌له‌ی مه‌ظلومه
 له‌سوقی ده‌هردا دوکانی هه‌ر که‌س موده‌تی عومره
 گوهره دانه به‌پشکل دانه (مه‌حوی) مامه‌له‌ی مه‌ظلومه

نه‌وانه‌ی سه‌ر و گیانیان له‌پتی راستی و قه‌ناعه‌تی باوه‌ریاندا به‌خت ده‌که‌ن و ده‌بینه قوریانی
 نه‌و ریبازه‌یان نه‌وانه هه‌میشه وه‌کو سونبلی قاره‌مانیتی و راستگویی له دل و ده‌روون خه‌لکیدا
 ده‌ژین یه‌کیتی وه‌کو (هه‌للاج) که ره‌مزی نه‌و خو به‌ختکارییه بووه له میژوودا ئیستا نه‌ک هه‌ر
 لای سو‌فیه‌کان ته‌نانه‌ت لای هه‌موو هه‌لگرانی ئالای ئازادی و بی‌ری رووناکي وینه‌ی له ویزدانی
 هه‌موو که‌سیکدا ده‌ژی و هه‌موو عاشقانی ئازادی له‌هه‌ر کوئ و سه‌ر به‌هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بن یادی
 ده‌نرخین و ستایشی بیروباوه‌ری ده‌که‌ن.

هه‌ر بۆیه شاعیری ئیمه‌یش مه‌حوی له زور شوینا به‌یادی عاشقانی ئه‌م ریبازه‌وه و توویه‌تی.

به‌پیری مه‌رگه‌وه فه‌رسه‌خ به‌فه‌رسه‌خ رو‌یون مه‌ردان

ئه‌وی باکی له مه‌ردن بی دياره بلح و نامه‌رده

یا له شوینیکی تردا ده‌لتی:

ده‌بینی بایه‌زیده، وه‌ک به‌زیدتیکی ده‌بینن خه‌لق

به‌بی په‌رده شه‌یاطینی له نه‌حوالی مه‌له‌ک ده‌دوی

هه‌ر سه‌باره‌ت به سو‌فیگه‌ریتی شاعیر برای نووسه‌ر (مه‌مه‌د ئه‌مین حوسین) ده‌لتی:

«مه‌حوی شاعیریش هه‌ر وه‌ک شاعیر له و بارودوخه ناهه‌مواره‌دا ده‌ژیا و سو‌فیگه‌ریش ده‌ریای
 پر له ئارام و هیتنی ده‌روونی سو‌فییه‌کانه، بۆیه له و بواره‌وه به هه‌لی ده‌زانی که ئازابانه و به‌بی
 سل کردنه‌وه وه‌ک شاعیر و سو‌فییه‌کی پیگه‌یشته‌وو هونراوه‌کانی ده‌کاته مینبه‌ری بانگی
 حه‌قبیژی»

ههتا حهق ناصیره ههه حهقمه مهنظور
وهکو (مهنصور) نهگهر بمکهه به دارا

یا له شونیتکی ترده دهلی:

حهق بیتری یهک گوناویه مهنصور و حهقمه من
نهم قهطعه گهر نیشانی نهدهم (مهحویا) بهکس

نهگهر وهک شایهه د حالیک لیتهدا له نزیکه وه له ههسه نگانندی بههایی و رۆلی شاعیر بدوین
ههلبهته کهسیکی وهکو (سۆران مهحوی) که نهویش یهکیکه له نهوهکانی شاعیر، دیاره
شایهه د حالیککی و نزیک بۆ نهم باسه ئیتمه و بۆ نهم شوینه سوود بهخوینه دهگه یه نه بۆیه
مه بهستمان بوو بری له راو بوچوونی مامۆستا سۆران تیتهه لکیش کهین بهم باسه تا بری راستی
تری شاعیرمان بۆ روون بیته وه، مامۆستا سۆران له پوخته یه کی قسه یه کیدا نووسیویه دهلی:

«بهلی راسته نهو رۆژگاره ی مهحوی تیا ژیا بوو وهک له ده لاقه ی شیعه ره کانیه وه به ده رده که ون
تا بلتی رۆژگاریکی ناخۆش و باری دوکه وتوویی کۆمه ل له گشت لایه نیکه وه لاسه ننگ و تیک
چوو بوو، به لام نهگهر به راوردیکی نهو رۆژگاره له گه ل نه مرۆدا له رووی پیشکه وتنی زانیاری و
گه شه کردنی باری نابووری و هه موو لایه نهکانی تری ته کنۆلۆژیا وه بکه ین. دیاره نه مرۆمان
پیشکه وتووتره، که چی له گه ل نه وه شدا لاسه نگی و تیکچوونی باری کۆمه لایه تیمان به ریژه ی
دوینی یا رابوردو وه پیم وایه هه ره سه رکه وتن و پیشکه وتنی له رووی غه صب کردنی (زهوت
کردن) مالی عیباده و کوشتن و تالان و پرۆ و ره وشت نرمی و درۆ و دوو رووییه وه به خو به وه
بینیی!»

نهگهر نهم نمونانه ی خواره وه ی شاعیر بخه یه روو راستی قسهکانی مامۆستا (سۆران) مان بۆ
ساغ ده بیته وه، نهو قسانه ی نزیکه ی سه ده سال له مه وه به ری شاعیر سه باره ت به گه نده لی و
ناله باری ناو کۆمه له که ی وتوونی، نهگهر ئیستا زیادیان نه کردیی باوه ر ناکه ن شتیکی نه وتویان
لی که م بوویته وه فه رموو سه رنج بده ن شاعیر ده لی:

نه ریابی غینا نه وه نده غه را به (زه ر) ن
بی بۆنی به هار و دیتنی (جـو) ده زه رن
نه میانه مه قام و به سته بیان ناشکوورییه
یه عنی ده وه رن، نه گهر (ده می بی) نه زه رن

یا بیینه کاتن ده لی:

له واعیظم پرسی، یه کی شوخانه جوابی دامه وه
وه عظی چی؟! سه ر لنگه ده ستاری کره ی ده ستاری هات

شیخ و طورهی میزهر و نهقل و نوقولی هیج و پوچ
من به طورهی بار نهسیرم، نو بهکۆلی تورهات

یاخود دهلی:

چیە دنیا ژنیکه هەر شهوی سک پر به سهەد فیتنه
سهینێ زوو بهخوینی جهرگی ئەهلی دل دهکا بیزوو
دهنی تهبعی بهجاری عالهمی داگرت ئەوا (مهحوی)
دەرنهگه ئیلتیججا به بهر دهری عالی جهنابی زوو

راستییهک له شیعرهکانی ئەم شاعیرهدا بهدی دهکرتن ئەویش ئەوهیه شاعیر ههمیشه
ویستووویهتی روهی راستی نایین و پیاوچاکانی نایینی له ریاکاران و بازرگانانی نایینی
جیاپکاتهوه، ئەمەیش بۆ سهردهمیتهکی وهکو سهردهمی ئەوسای ئەو بهپێوانهی ئەمڕۆ دهکری
بهکاریکی پیشکەوتن و جورتهتی را دهبرینی بۆ له قهلهم بدری، هەر باوهریک بتهوی بهپاکی و
بهراستی به خهڵکی بگهیهنی بیگومان له لایه بازرگانانی ئەو بیروباوهرهوه تووشی چهنهین
گیرهوکیشه دهبی و زۆر جار تووشی ههپهشه و گورهشه و بگره سه رنگوم بوونیش دهبی، ههپهشه
دهبین شاعیر له سه ره ئەو راستگۆیی و راست بیژییهی خوێ تووشی ئەو حالهتانه هاتوووه،
تیشکی ئەو راستییانه له زۆر شوینی شیعرهکانیدا به دیار دهکەون هەر بۆ نمونه ئەوهتا دهلی:

فهضیلهی ئەسل و فهسل ئینسانی پی نابی به ساحیب فهضل
که تۆ کۆسهی بهتۆ چی مامه ریشی باب و باپیرت!

یا له جییهکی تردا دهلی:

ریشییکی پان و تووکی بنا گووی درێژ و لوول
سوۆفی له دینی لادا به دیمه له جوو دهکا

زیاد له وهش لهم نمونه یه دا راستی ئەو ریاکارانه دهرده خا کاتی دهلی:

شیخی ههمه وهندیکی دها پهند و نهسیحهت
ئەو قور به سه ره دی دابوو بهر فهحش و فهزیحهت
وهلی کابرا خویش هاته جهواب و وتی: تۆ چه قته فهقهط
من قاطعی طه ربقم نه کو قوطاعی طه ربقهت

ئیمه وهک له شوینیکی تری ئەم باسه ماندا و تمان مهحوی شاعیر ئەوهنده شیعرهکانی
تهلیسموین ئەگه ریبواریکی ئەم ریبازه به عهشق و سووتانهوه خوێ ناهاو پته ناگرستانی
شیعرهکانهوه و دلسۆزانه قرچ و هۆر تیبیدا نه سووتی زۆر زهحمه ته بتوانی له مه بهست و
ناوه روکی تهواوی شیعرهکان بگات. کهواته که سیک بیهوی له دنیای ئەم شیعره بگات دهبی

وهك (سه‌مه‌ندهر) هه‌میشه دهرد و خولی شیعه‌رکانی بدا و خوئی به‌پیشکی ئەو ئاگرانه
بسووتینی تا جارتیکی تر دیسانه‌وه له‌ناویانا زیندوو بیتته‌وه.

هه‌ر بۆیه له‌کوژیی ئەم باسه‌مدا له‌زمانی شاعیره‌وه ده‌لیم:

له‌ناکەس کاریا خاکم به‌سه‌ر رۆیی به‌با عومرم
خودا تو بمرینه تا له‌به‌ر قاپی که‌سی ده‌مرم
به‌زایع چوو له‌ (مالا یعنی) یا وه‌قتم هه‌موو یه‌عنی
ده‌بی وه‌قتی له‌ (بو‌الوقت) بخوازم تا تیا بمرم

سه‌رچاوه

بۆ نووسینه‌وه‌ی ئەم باسه‌ سوود له‌م سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیراوه:

۱- دیوانی مه‌هودی: لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمیی موده‌ریس و
محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم.

۲- کتیبی له‌باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه: نووسین و ئاماده‌کردنی مامۆستا عه‌بدوڵلا عه‌زیز ئاگرین.

مرۆشی تراژیک - Tragic مه هوی وهک نموونه

که ریم دهشتی

بهشی دووهم

«بهشی به که می ئەم باسه له گۆڤاری رۆشنبیری کوردستانی ژماره (۳) ی سالی ۲۰۰۰
بلاویۆتهوه که به گشتی باس له سۆفیگه ریتی و بهرجهسته بوونی چه مکی مرۆشی تراژیک له نیتو
موته صه و فه کان ده کات»

شه و هات و ئەمن مهستی خه یالاتی که سیکم
مه شغولی نه فهس گرتنی موشکینی نه فه سیکم
«نالی»

دی کارت و توویه تی «رهنج و نازاری مرۆف له وهدا دیت که ئەو سه ره تا منال بووه.» ئە گه ر
به وردی له م چه مکه دا کار بکه یین بۆمان روون ده بیته وه، که مه بهستی ئە وه یه بلتیت مرۆف وهک
مندالیک وایه که هیچ خواست و ئاره زوو و ده سه لاتیکه نه بووه کاتیک فری دراوته ناو ئەم
ژیانه و به شداری نه کردوه له پیکه یینانیدا که چی که وتۆته ژیر یاسا و ریساکانیه وه، ئە مه یان
پتگهی بیرکردنه وه ییکه وجودیانه یه و زۆریه ی هه ره زۆری بیرمه نده موته صه و یفه کان و شاعیره
کلاسیکیه سۆفییه کان له ناو پانتایی ئەم بۆچوونه دا کاریان کردوه، ئە مه ش بیرکردنه وه یه ک نییه
په یه وست بی به هه لگه رانه وه له مه زه به ییک یا خود هه لوه شانده وه ی ئە قیده یه ک یا
به گژاچوونه وه بی بۆ چه مکه کانی ئاسمانی، به لکو بیرکردنه وه ییکه له ئە نجامی تیرامان و
دامانیکه زۆر له چه ندین پرسیاره وه دروست ده بی، به تایبته له و پرسیارانه ی سه ره به رمزی
«بۆ، که ی، چۆن» وهن، که تیکرا شیوه بیر و شیوه زاری مرۆقیکی کاره سات بار و نازارکیش
دروست ده کهن... ئە ویش مرۆقی تراژیکه .

مرۆقی تراژیک مرۆقیکی نیتشه ویه، به و مانایه ی که جوژی بیرکردنه وه ی هه وینی
کاره ساته کانیه تی یا خود پرۆسیسی بیرکردنه وه ی ئەم جوړه مرۆقه پرۆسیسی هه لکشانه به ره و
خاچ، به ره و مه رگیکی هه قی، ئە لپه ره وه یه تراژیدیای ئە و مرۆقه ده ست پیده کات و ده بیته
مرۆقیکی تراژیک، نموونه ی مرۆقی تراژیک هیتجگار زۆره له میژووی بیرکردنه وه و ئە ده ب و
هونه ر، که ده لپین مرۆقی تراژیک مه رج نییه کوتایی ئە و مرۆقه ته نها به مه رگی جه ستیه ی بیت،
چونکه هه ندی جار هه مان ئە و مه رگه له گبیره و کیشه ییکه بی کوتاییدا له ناو خه یاللدانی

مرۆڤی تراژیک دەژیت... ئەگەر بەوردی سەیری مێژووی بێرکردنەوێ مرۆڤی تراژیک بکەین بۆمان روون دەبیتەوێ زۆربەیان مرۆڤی عێرفانی و سۆفی بووبن، لەوانە سوهرەوێردی، حەلاج دوو نمونە زۆر بەرزى بێرکردنەوێ مرۆڤی تراژیک، ئەلێرەشدا مەحوى لەنیو ئەدەبى کلاسیكى کوردیدا نمونەى مرۆڤی تراژیک، کە شیعەرەکانى شەلالى گێرمە و کێشەبێكى رۆحى گەورەن لە میانى بەبالا بردنى رۆحى خۆى بۆ مەقامى خودا و دەرباز نەبوونى لە زەمینى بچووک کە جى خەونى ئەو نییە، بەلکو ئەو بە دواى خەونى ئەو فێردەوسەیه کە لەناو پانتایى بێرکردنەوێ ئەودا مەوداى بێكى زۆرى هەیە.

موحەققەق ھەر کەسێ مەسلەکیە حەقق حەققیبە مەنظور

سلوکی چوونە سەردارە طەریقەى پیریە مەنصور

بەکارکردن لەنیو ئەو کاتە گۆریایەى کە دەق تیمای فەلسەفەى وجودى ساغ دەکاتەوێ کە دەلیت «هەموو ئەو کارەى کە لەژیاندا دەیکەین بریتیبە لە بونیات نانى مەرگ» واتە مەرگ پارسەنگى بابەتیبە بۆ ژیان و ھەولەکانى، چونکە ئەو تاکە راستخەرى ھەردوو ئەو گۆتە ئابنگەراییبە کە چەمكى مەرگ و ژیان روون دەکاتەوێ بەوێ کە «ئەوێ ژیانى بەئیمە داوێ پاشان لیمانى دەسەنتەوێ» یاخود «ئیمە لەدایک دەبین و دەمرین» ئەمەشیان ترۆپكى کارساتەکانە کە مرۆڤ بەتەواوى لەناو ماناکانیدا دەژیت و ھەستى پیدەکات و کارى پیدەکات، بۆیە زۆرجار شاعیر ھەول دەدات ئەلتەرناتیبىکی ھۆنەندى بدۆزێتەوێ بەوێ کە تەنھا مەرگ ھەیه وەک چۆن مەحوى بەم دەلالەتەوێ لە ژیان رادەکات:

کەشک بەم مەحویا ھەر شەریەتى مەرگ

لەسەر ئەرزای نییە ئاوى گەوارا

یاخود بەھەمان ئەو چەمکەوێ کارساتەکانى ژیان دەکا بەو ئەلتەرناتیبىقە و مەرگ دەکا بە چارەسەر:

بەو ھەموو تالییبەوێ شەریەتى مەرگ ئەھلى حەیا

خۆش گەواراترە بۆى ئیستە لەشەکراوى حەیات

چونکە مرۆڤی تراژیک خودانى چەند رەھەندیکە لە بێرکردنەوێ کە دەکری بەمجۆرەى خوارەوێ پۆلەندى بکەین..

مرۆڤی تراژیک بەنیو ئاستانیبىکی ئەگزیستانسىالیزمى کەونیدا تیدەپەرى لەویدا ماناکانى مانەوێ مرۆڤ لەنیو بازنەبێكى بۆشدا وینا دەکا و ھیچ جەدواى بۆ بوونى مرۆڤى ناھیلیتەوێ و پیتی وایە بوونى مرۆڤ لەم سەر زەویەدا ھەسەرەتیکە چارەنووسى پەيوەستە بە خۆکوژى و مەرگ چونکە تروسکاییەک نامینى بۆ ئەوێ لە تۆنیللى وجوددا بەکارى بەینى، بەماناى بێكى دیکە جیھان دۆستى و ژیان دۆستى و ھەمیکە مرۆڤ بۆ خۆى نەخشاندووتى و ئەگەر لە بازنەبێكى

حقیقیدا سهیری ژيان بکهين همووی کارهساته، به گوته ییکی شکسیر له هاملتیت دا ژيان بریتیبه لهو مرؤقی گؤزی همیشی لیده دا و گؤرانیش ده لیت. مه حوی له م مه وایه دا واته له مه وای بیرکرده و هیکی وجودیانه ی تاینکه رای بی و نه وریکی هیجگار تراژیکه زور به وریش له م چند دپره شاعرانه ی وا به دیار ده که وی.

به خو کوشتن نه جاتی خو بده مه حوی وه کو فه رهاد

له زوری قه ره مانی عیشق نه فه ندم هه ر نه جهل به سته

مرؤقی تراژیک له مه وای را کردن له راره وی نه گزیستانسیالیزمه وه بو راره وی تاینکه رای... به شتیه یی که ناومیدی و بی مانایی ژيان هموو کایه کانی رؤحی مرؤقی تراژیک پرده کاته وه و پرستی هه ناسه دانی لی ده بری و ژيان دوست و جیهان پرستی ده بن به جوژیک له دؤزه خ که ناچار بی به وای سینه ری به هه شتیکدا بکه ری که دلنیا به نه م به هه شته ته نها به جیهه جی کردنی فه رمانه کانی ناسمانی ده ست ده که وی واته نه و ده بی به وای هموو نه و گوتارانده ا بکه ری که گوتاری پیروزن، بویه به ناچار په نایان بو ده بات و وه ک چون (نیستشه) له مه وداکانی نه گزیستانسیالیزم دا په نای بو دارشته کانی پیروزی ده برد و زه راده شتی ده کرد به مورشیدی خوی و دانستی ناسا فرجیلی له پیناوی میعراجی بیاتریس دا له گه ل خوی بو ته به قاتی ناسمانی ده برد... نه م پرؤسه یه پرؤسه یی که ده سترکد نیبه به لکو له سه رووی جه سته ی مرؤقی تراژیکه وه یه و له به رابه ریا ده سته پاچه یه ره نگه له مه شدا پرؤسیستی رؤحی (دانتی) هه ر له دؤزه خه وه تا گه یشتن به پاکستان (مطهر) و په رینه وه بو فیرده وس باشتیرین نمونه ی مرؤقی تراژیک بی، له مه شدا مه حوی به چه ندین دیری شاعر گوزارشت له خوی ده کات له په نابردن بو خودی ئینساندا.

نه گه یه نه و جه وانه گه یه پییری

مه ده د یا پییری پییرانی بوخارا

مرؤقی تراژیک له مه وای پاکستانه وه بو فیرده ووسی نه به دی و به هه شتی مه جازی، له و کاته ی که ته و او له ناو کاره ساته رؤحیه کانی خوی قال ده بیته وه و ده بیته یه ک پارچه بیرکرده وه و نازار، ده بی له نیو ته وقی تاینکه رای دا ریگه یه ک بدؤزیتته وه پیی داپه ریتته وه و ئیدی با وهری به میان به ک نه بیت بیگه یینیتته خواو، واته مرؤقی تراژیک وینه ی موته صه و فیکه گه وره وهرده گری که به ویت یه کسه ره گه ل زاتی خودادا تیکه ل بیت، تیکه ل بوونیک هیج جه سته یی که تیدا نامینی و نه وه ی هه یه ته نها رؤحیکه به قوناغه کانی دؤزه خ زه وی و پاکستانی رؤحی و فیرده ووسی خودا تیپه ریوه تا له گه ل نوری خودادا یا خود له ناو نوری خودا تیکه ل بیت... مه حویش له نه زمونی رؤحی خویدا نه م سی قوناغه گرنگه ی نه خشاندوه و به له نیوچوونی یه کجاره کی جه سته ی مه حوی رایده گه یینی که بی ته فر و تونا بوونی جه سته کاره کان بو دوا قوناغی مرؤقی تراژیک به رجه سته نابی له فیرده وس دا:

چ خه یالیکه لیقای بی به فه تاچوونی جه سه د
تا پریشان نشود کاربسامان نرسد

چهند نمونه یه ک لهو به یته شیعبریانه ی که مه حوی ده خه نه ناو سیفه تی تراژیکه وه:

(۱) غهیری وه حدهت له وجودا نییه که ثرت وه همه
ساده ته کراری یه که مه نشهئی نه وهامی عه دده
(وجود: خودا)

(۲) به لکه لهو رییه من په ی بهو عیمرانی به قا
مه حویا غهیری خه راباتی فه نا نیمه مه لاد
(به قا: فه نا)

(۳) موحه قهق هه ر که سی مه سله کیه حه قق و حه ققییه مه نظور
سولوکی چوون سه رداره طه ریقه ی پیبریه مه نصور
(ته ریقه ت: مه رگ)

(۴) به خو کوشتن نه جاتی خو بده مه حوی وه کو فه رهاد
له زوریبه ی قه ره مانی عیشق نه فه ندم هه ر نه جه ل به سته
(عه شق: خو کوشتن)

(۵) له سه ر تو بوومه په ندیی عالمی وتم وتی: مه حوی
به س بی موشریکی به س یا له دنیا یا له من لاده
(دنیا: قیامت)

(۶) چلۆن نهو دیته چاوی من که یه کسه ر عونصوری ناوه
مه حاله من که بچمه دلاییه وه دل کیشوهری به رده
(ژیان: دژ به ندی)

(۷) که شک به م مه حویا هه ر شه ریبه تی مه رگ
له سه ر نه رزا نییه ناوی گه وارا
(زهوی: مه رگ)

(۸) نه گه میه نهو جه وانه گه میه پیبری
مه دده یا پیبری پیبرانی بوخارا
(ته من: پیبری)

(۹) بهو هه موو تالییه وه شه ریه تی مهرگ ئه هلی صه با
خۆش گه وارا تره بۆی ئیسته له شه کراوی حه یات
(ژیان: مهرگ)

(۱۰) منی بهم حال و قاله دی که ده بوت
کتی بیکه غه ریم دیوه په بوت
(مرۆف: کاره سات)

(۱۱) تاسه ر نه بوته گو ده له دنیا ده تو شه قی
هه ر ئه م شه قه به کاره که واهه لدری له هه یج
(جیهان: هه یج)

(۱۲) چ خه یالیکه لیقایی به فه نا چوونی جه سه د
تا پریشیان نشود کاره سامان نرسد
(جه سه د: فه نا)

به مجۆره هه موو وجودی لای مرۆقی تراژیک و شاعیری تراژیک بریتیه له سووران وهی ئه م
که ونه له نیو باز نه یه کی بی جه مسه ر له وجوده وه بۆ مهرگ له مهرگ وه بۆ خودا ئایدیای بالا و
ئه به دیه ت.

بولبولی فہصلی خہزان

شمشادہ تہمہ، یا قہدہ، یا سہروی رہوانہ
یا عہرعرہ یا نہخلی مرادی دل و جانہ!
داخو تہمہ تہگریجہیہ پہخشاوہ بہسہردا
یا سونبولہ کردوویہ صہبا زولفی بہشانہ!
تہووی خوتہنہ جیلوہ دکات و لہ خہطادا،
یا چاوی رہشی فیتنہگری سورمہکہشانہ!
دل ہایمہ دائیم کہ تہمہ قہترہیہ داخو
یا جوزتیکی بی جوزتہ موسہما بہدہہانہ!
تہمہی صیفہتی خون خورہ وا نازک و سوورہ
یا قووتی لہبہ، یا گولہ، یا قووتی رہوانہ!
نالاندم و فہرمووی تہو تاوازہ حہزینہ
یا «مہحوی»یہ، یا بولبولہکہی فہصلی خہزانہ

مه‌هوی له پرۆژهی «فه‌ره‌نگی شاعیران» دا چهند سه‌رنجیگی مه‌نشه‌جی

نووسینی: مه‌بدوللا قه‌ردهانی

پیشه‌گی

ده‌کری ئه‌م پرۆژه‌یه هه‌ر به‌و چوارچێسه‌ گه‌شتییه، واته «فه‌ره‌نگی شاعیر» ، یان «فه‌ره‌نگی شاعیران» ناو بیری، به‌و مه‌عنایه‌ی وشه‌ی «فه‌ره‌نگ» مه‌عنایه‌کی به‌رفه‌وانی هه‌یه که پێوه‌ندی به‌زه‌مینه‌ی رۆشنییری شاعیره‌وه هه‌یه و، لێره‌دا ده‌بی ئه‌و رۆشنییرییه له شیعره‌کانیدا ره‌نگ بداته‌وه. هه‌روه‌ها «فه‌ره‌نگ» مه‌عنایه‌کی تایبه‌ت و، تا راده‌یه‌ک به‌ر ته‌سکی هه‌یه و پێوه‌ندی به‌مه‌عنا‌ی زمانه‌وانی ئه‌و وشانه‌وه هه‌یه که شاعیر له شیعره‌کانیدا به‌کاربان دێن. بێگومان، ئه‌و مه‌عنایه‌ی له‌م نووسینه‌دا مه‌به‌سته، یه‌که‌مین مه‌عنایه و، به‌مه‌ش ئه‌و فه‌ره‌نگه‌ ده‌بی بریتی بی له‌ په‌یکه‌ری گه‌شتی جیهان‌بینی شاعیر و، له‌ هه‌مان کاتیشدا بتوانی کللی خۆتندنه‌وه‌ی سیستماتیکی شیعره‌کان بدا به‌ده‌سته‌وه.

ئه‌گه‌ر ئه‌مه مه‌به‌ستی ئیمه‌ بی له‌ بواری «شاعیر ناسی» دا، ئه‌وه ده‌توانین به‌بی هه‌یج دوودلییه‌ک بلێین که له‌ ناستی کۆششیکێ تازه‌ دابن، واته کۆششیک که نمونه‌ی له‌ رۆشنییری کوردیدا نییه و، نه‌ک ته‌نها مه‌حوی، به‌لکه هه‌موو شاعیرانمان پێویستیان به‌وه هه‌یه که «فه‌ره‌نگی شیعی» یان بۆ دابنری، به‌تایبه‌ت شاعیرانی کلاسیک، له‌ هه‌مان کاتیشدا ده‌توانین بلێین که شاعیرانی صوفی، به‌تایبه‌ت مه‌لای جزیری و مه‌وله‌وی و مه‌حوی، پتر له‌ هه‌موو شاعیرانی دیکه‌مان پێویستیان به‌و جوژه‌ کۆششه هه‌یه.

ئه‌م چهند لاپه‌ریه هه‌ولیکه بۆ ده‌رخستنی لایه‌نه‌کانی ئه‌و پرۆژه‌یه:

پرۆژه‌ی «فه‌ره‌نگی شاعیر»

بیرۆکه‌ی ئه‌م پرۆژه‌یه لای به‌نده ده‌گه‌رێته‌وه بۆ نیوه‌ی دووه‌می هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابوردو، ریک بۆ سالانی ۱۹۸۶-۱۹۸۷، له‌و کاته‌دا کتیبیکێ فارسیم به‌رچاو که‌وت به‌ناو‌نیشانی «فه‌ره‌نگ اشعار حافظ»، و شیوازی لیکدانه‌وه‌ی زاروه‌ عیرفانییه‌کانی ئه‌و شاعیره‌ گه‌وره‌یه‌ی فارسی سه‌رنجی راکیشام و، ئه‌و ئاره‌زووه‌شی له‌ ناخدا خولقاند که شاعیرانی کورد و، له‌ ریزی پێشه‌وه‌شدا «مه‌حوی» ئه‌و هه‌له‌ی بۆ په‌خسابا که فه‌ره‌نگیکێ

ئاوہا بۆ شیعەرەکانی بکەوئیتە بەر چاوی خوئینەرانی.

لەو سەر دەمەدا لە خۆم رانە دەبینی، بەھۆی سەختییەکانی ژیان و نەبوونی سەرچاوە و کاتی پتیبست ئەو ئەرکە بگرمە ئەستۆ، بەلام پاش راپەرین ھەولێ زۆرم خستە گەر بۆ ئەوێ ئەو خەونە بەکۆمەڵ بێنێنە دی و، یەکیەک لەو کەسانەش کە ھەولم لەگەڵی دا، برای بەرپێز و خۆشەویستم دوکتۆر ئیبراھیم ئەحمەد شوان بوو، کە بەداخەو نەچووہ ژێر باری ئەم ئەرکەوہ، ئەگەرچی لە تیزی دوکتۆراکەیدا ژمارەییەکی باشی ئەو زاراوہ سۆفییانەیی کۆکردبووہ کە «مەحوی» لە شیعەرەکانیدا بەکاری ھیناون.

پاش ئەوێ ھەستم کرد دەرگای ھاوکاریم بەرپوودا داخراوہ، ناچاربووم بێخەمە ئەستۆی خۆم و، ناشزانم چۆن و بۆ پرۆژەیی فەرھەنگی شاعیر لای من لە سنووری «زاراوە سۆفییەکاندا» رانەوہستا، بەلکو پەلی بۆ ھەموو ئەو بوارانەش ھاوئیشت کە تیکرا زەمینەیی جیھانبینی شاعیر پیکدێن، وەکو: قورئانی پیرۆز، فەرموودەکانی پیتغەمبەر «د.خ»، ئوسوول، واتە «علم الکلام، عەقاید- بیروباوہی» و مەنتیق-یش.

تا ئێستا کارێکی باشم لەم پرۆژەیی کردوہ. ئەنجامی ئەم کارەم تا ئێستا ئەوہیە کە ئاواتەخوایم ھەموو شاعیرانییش ئەو کارەیان بۆ بکریت و، ئەم پرۆژەییەش کۆمەڵێک کیشەیی مەنھەجیی لەبەردەمدایە کە دەبێ چارەسەر بکریت. لە وردبوونەوہم لەم دەرەنجامەیی دواویی، ئەم باسەم دابەش بووہ سەر سێ بەش.

یەكەمین بەش

کیشەیی زاراوہ

لە ھەر پرۆژەییەکی ئاوەھادا کیشەیی زاراوہ سەرەکیترین کیشەییە، نەک تەنھا لەبەر ئەوێ پرۆژەکە پرۆژەیی «فەرھەنگی زاراوہ»یە، بەلکو لەبەر کۆمەڵە ھۆیک لە ئارادایە «زاراوە» دەخاتە خولگەبەکی ئەوتۆوہ کە لە دەرەوہی ئەو خولگەبەدا مەعنای راستەقینەیی خۆی بەتەواوی لە دەست دەدات. بۆ روون کردنەوہی ئەم راستییە پتیبستمان بەوہ ھەییە کە لەم چوارچێوہبەدا لە دوو گرووپە کیشە وردبیینەوہ، ئەو دوو گرووپە ئەمانەن:

۱- کیشەیی میتۆد: واتە ئەو کیشە سەرەکییانەیی کە دەرەنجامی راستەوخۆی لە دەرەنجامی خوئیندەوہ جوۆریە جوۆرەکانی شیعری یەکیەک لە شاعیرە خواوہن مەنھەجەکاندا دەرەدەکووی و ھیل و سنوورە ئیجگار باریک و نادیارەکانی نیوان خوئیندەوہی مەنھەجی و خوئیندەوہی نامەنھەجی روون دەکاتەوہ. بەنیسبەت مەنھەجی سۆفییانەوہ ئەم خالانە بنەما سەرەکییەکانن:

۱-۱- جیاوازی نیوان دبووی دەرەوہ «روالەت» و دبووی ناوہوہ: ئەم کیشەییە لەوہدایە کە ھەموو

گه وره پياوانی ته سه ووف کۆکن له سه ره ئه وهی خودی مه نه ه جی ئه م رتبازه بايه خ ده دات به ديوی ناوه وه «جه وه ره» ی مه سه له کان، له کاتیکدا که شه ريعه ت، بۆ نمونه، بايه خ ده دا به رواله ت. ئه مه ش به و مه عنايه نييه که ته سه ووف «ته ريقه ت» جيا وازه له شه ريعه ت و نا کۆکه له گه ليدا، به لکو به و مه عنايه ی که ته و او که رتتی له روانگه يه کی ديار يکرا وه وه.

لي ره وه، ته نه نه ت قورئانی پيرۆزيش لي کدا نه وهی سۆفيا نه ی تا يبه تی هه يه که بايه خ ده داته ورده ئامازه ناسکه کانی ئايه ت و سووره ته کان و کۆششه به ناوبانگه که ی ئيمام نه بولفا سمی قوشه يری له لي کدا نه وه، جه وت جه لدييه که ی قورئانی پيرۆز، که به «لطف الاشارات» نا ور وه، به لگه و به ره مه مکی ديار ی ئه م کۆششه يه. هه ره له م روانگه يه شه وه، له کاتی لي کدا نه وهی مه عنا ی هه ره زارا وه يه کی قورئانيدا که له لايه ن شاعير تکی سۆفيا نه ی به کار هتيرايی، ميتۆدی لي کۆليني وه ناچار مان ده کات پشت به لي کدا نه وهی سۆفيا نه ی ئه و زارا وه قورئانويه به ستين، هه ره ها ده بی بۆ فه رموده کانی پيغه مه ره يش په يره وی له هه مان رتبازه يکه ين.

۱-ب- لي کدا نه وهی سيستماتيکی له سه ره بناغه ی ميتۆدی سه ره به جيهان بيینی شاعير، مه سه له يه کی گرنگی ديکه يه که له بواری لي کدا نه وهی مه عنا ی هه ره زارا وه يه کدا بايه خ يکی گه وه ی هه يی. بۆ نمونه ش ده توانين ئامازه بۆ ئه و خاله جه وه رييه يکه ين که سوور بونی شاعير ی سۆفی له سه ره دا کۆکی کردن له جه ق، به هه مو لايه نيکيه وه، پا به ندييه به وه ی که ئه سلای شه ر «خراپه» له روانگه ی ته سه ووفه وه له و خاله وه سه رچا وه ده گری که هه لپه يه کی نا به جی هه يه بۆ تير کردنی ئاره زوه مادديه کانی جيهان و، ئه مه ش ئه گه رچی بتوانی له گه ل بۆ چوونی چينا يه تی، يان نه ته وايه تی له چه ند خالتي کدا بگويجی، به لام له هيج تيووری و ميتۆديکی نه ته وايه تی و چينا يه تيه وه هه لئه قوولا وه.

۱-ج- له مه سه له ی لي کدا نه وهی زارا وه دا ده بی ئه و راستويه فه رامۆش نه کری که ره وان بيیژی، به هه مو بواره کانه وه، ئامرازی رازانده وهی دارپشته و نا کری ئه م ئه رک «وه زيفه» يه پتر له مه په ره ی پي بدری و، ئه رکي په ره پيدانی چه مکيشی پي بسپيرين.

۱-د- ميتۆدی سکولاستيکی و سه پاندي هه ره ميتۆديکی نامۆ به سه ره جيهان بيینی شاعير دا، ئه گه ره بواری لي کدا نه وهی مه عنا ی زارا وه کاندایه رنگ بداته وه، بينگومان به ره و کۆمه ليک کيشه ی مه نه ه جی گه وره مان ده بن. که ده بنه مايه ی شيواندي هه ردوو کۆششی لي کدا نه وهی سيستماتيکی و فه ره نگه سازيمان.

۲- کيشه ی بواری گرنگی «زارا وه» له هه ره بواریکی تا يبه تدا ئه وه يه که له چوار چيوه ی بونياديکی چه مک و پر نسيب «مبادی» و کاتيگۆری «مقوله» دا مه عنايه کی تا يبه ت و جيا وازی هه يه و، ئه م تا يبه تمه ندييه ده ييته مايه ی جيا وازی و تا يبه تمه ندي و ره سه نايه تي بواره که. ئه م کيشه يه له جيهان بيینی سۆفيا نه ی مه حويدا و، له بواری پرۆسه و کۆششی فه ره نگه سازيدا ناچار مان ده کات وربا بين هتيدتيک له و سنورانه نه به رتبن که بوونه ته

مايهی جياوازی و رەسە نايە تيبی رپيازی تەسە و وافی لای مەحوی. ئەو سنوورانەش ئەمانەن:

۲-أ- کيشەى سەرەتايی تەسە و وافی دوو گریمانەى عەمەلى، يەك تيبورى جەمسەرەکانیەتى، يەكەميان ئەوديه كە كۆششيتيەكە بەمەبەستى رەتكردەنەو (نفى) كردنى خود لە پيتناوى گەيشتن بە «بوون» يان بەمانەو ديه كى پايەدار تر كە بە «مانەو دى پاش فەوتان- البقاء بعد الفناء» ناسراو. گریمانەى دوو هەميش ئەوديه كە ئەو كۆششە، هەر لە سەرەتاو بەندە بەو مەرجەى كە خۆشەويست «خودا» رەزامەندىي لەسەر هەبیت. ئەم دوو بنەمايهش، كە دوو گریمانەى سيستماتيەكن تەسە و وافی ئيسلام لە نەزە رۆحيبە هيندۆسى و مەسيحيبەكان و هەموو نەزەكانى ديكە جيا دەكاتەو.

۲-ب- بەهەلە رۆژەهەلاتناسان دوو ئاراستەيان لە تەسە و وافی ليك جودا كردۆتەو و گوتويا كە «تەسە و وافی عەمەلى» و «تەسە و وافی تيبورى» هەيه و، دەرکيان بەو راستيبە نەكردووه كە تەسە و وافی لە جەو هەردا ئەزمونيتيەى عەمەليەى سەخت و ئاناساييبە و دەرئەنجام و رەنگدانەو هەکانيشى ئاناسايين، بۆيه نايە بخريئە بەرچاو و گوتى ئەوانەى لە دەرەو دى ئەزمونەكەدان، كە بە «نامەحرەم» ناويان بردوون. ئاسايى نەبوونى ئەو «راز»انەى هيندۆ گەورە سۆفى درکاندوويان بۆتە مايهى بەهەلە تيبگەيشتن و ناو زەكردنى ئەو رازانە بەو دى گوايه كۆششى تيبورين.

۲-ج- خودى ئەو ئەزمونە جياوازه، چونكە پيتويستى بەو هەيه بەزمانى ئاسايى هەست تەعبيري لى بکرى، بۆتە مايهى پەيدا بوونى دەيان هيتما و رەمزى ئالتۆز. لە دەرەو دى بوارى تەسە و وافييشدا، گرنگترين ئەو بوارانەى مەحوى زاراوەکانيانى بەکارهيتناو، ئەمانەن:

۲-د- فيقه (شەريەت). لە زاراوەکانى ئەم بواردە پيتويستە ئاگادار بين كە مەحوى شافيعى مەزەهەب بووه، بەلام بۆ هيندۆ مەبەستى ناسك سوودى لە هيندۆيك لە تايبەتەنديبەکانى مەزەهەبەکانى ديكەى «ئەهلى سوننەت و جەماعەت» وەرگرتووه.

۲-ه- لە بوارى (علم الکلام - عەقايد - بيروباوەر) دا كە بەبوارى (ئوسوول) يش ناسراو، پيتويستە سەرنجى ئەو راستيبە بەدين كە مەحوى سەر بەمەزەهەبى كەلاميبى «ئەبولخەسەنى ئەشعەرى» يە و دژى هەموو بۆچوونەکانى كە نارگيران (المعتزله) يە و، لەم بواردەشدا كاريگەربى تەواوى ئيمام (محەمەد ئەبو حاميدى غەزالى) ي بەسەرەو ديه.

۲-و- لە ليكدانەو دى زاراو قورتانيبەکاندا پيتويستە ئەو راستيبە رەچاو بکرى كە «مەحوى» لايەنگيرى ليكدانەو دى پيشينان (السلف) ه بۆ قورتانى پيرۆز.

۲-ز- لە هيتانەو دى فەرموودەکانى پيغەمبەردا (د.خ) زۆر پيتويستە رەچاوى ئەو بکرى كە فەرموودەى دانراو (موضوع)، يان لاواز (ضعيف)، هەن كە مەحوى بەكارى هيتاون و،

ئەمەش لە جەوهەردا یەکیکە لە کیشە گەورەکانی کۆششی فەرھەنگسازی بۆ مەحوی.
۲-ح- ھەموو بەکارھێنانێکی زاراوی مەنتیقی لە شیعری مەحویدا لە چوارچێوەی مەنتیقە
شەکلێیەکی ئەرستۆ داوە، پشت بەستنی بەھەر مەنتیقیکی دیکە ھەڵە لێ
دەکەوتتەو.

دووەمین بەش کیشە ی سەرچاوە

ھەموو سەرچاوەکانی تەسەووفی ئیسلامی لە کتیبی بەناویانگی ئەبو نەسری سەراجی
تووسی و «قوت القلوب» ی ئەبو تالیبی مەکیبەو تا گەورە سۆفیەکانی سەدە ی شەشەم و
ھەتەمی کۆچی، دەتوانرێن بکرتێن سەرچاوەی لێکدانەوێ مەعنای زاراوەکانی لای «مەحوی».
بەلام «شیخ محبەدینی ئیبن عەرەبی» پتر سوودبەخشن لە بواری قوولبوونەوێ لە چەمکەکاندا،
بەتایبەتی چەمکی «کات».

لە بواری عەمەلێشدا، وەکو بەکیتک لە پەپرەوانی رێبازی نەقشبەندی، رێ و رەسمەکانی ئەو
تەریقەتە و رێنمایییەکانی شا عەبدوللای دەھلەوی و مەولانا خالید و مورشیدە راستەوخۆکانی
زۆر گرنگن بۆ تێگەشتنی زاراوەی سۆفیانە ی لای مەحوی، وەکو بنەمای سلووک.

سێیەمین بەش کیشە ی داھێنان

مەحوی سۆفیەکی خاوەن ئەزمونی داھێنەرانی بوو، لەم بواردەدا ئەوێ گرنگە پرچاو
بکری ئەوێ کە:

۳-أ- لە شیعەرەکاندا مەحوی جاری وا ھەبە پابەند بوو بە مەعنای زاراوە سۆفیە باوەکان و
جاری وا ھەبە مەعنای دیکە ی پێ بەخشیو، بیان وەکو زاراوەیەکی ناسۆفیانە بەکاری
ھێناون.

۳-ب- لە سەر بنەمای جیھانە گشتییەکی تەسەووف ھێندێ زاراوەی وردی خاوەن مەعنای
تایبەتی داتاشیو، لەوانەش پێغەمبەرستان، وحووشستان و سەرابستان و ... ھتد.

ناوه پښتو

- 3 وتهى بهرېز نيچيرقان بارزاني له فيستيفالي مه حوى
- 11 نهم دهستپيشخهريه پيروزه پتويسته بهرز رابگيريت - دكتور عهبدوللا ناگرين
- 13 شيعرى مه حوى - له نيتوان سؤفيزم و دهرويشيزمدا - دوكتور مارف خهزنه دار
- 31 مه حوى له خوتدنه وهيه كى به كاوه خؤى ديوانه كهى و... : محمه مد مه لا كهريم
- 41 مه حوى ميرانگرى په يام و هه لوتىستى جواميرانه ي مه ولانا خاليد، محمه مد حه مه باقى
- 51 له نيتوان دوو غه زه لى شهو و رؤزى حه مدى و مه حويدا ليكؤلينه وه و به رامبه رى: ابراهيم احمد شان
- 67 كيش و سه روايه كانى شيعرى مه حوى: شوکور مسته فا.....
- 81 دهقى كراوه له هؤنراوه كانى مه حويدا: ره نؤف عوسمان
- 93 باسيتك له شيعرى سؤفيگه رى مه حوى: عه بدولوه هاب چروستانى
- 103 وینهى شيعرى له هؤنراوه كانى (مه حوى) دا: كهريم شاره زا
- 117 هه لبه سته كانى مه حوى و لايه نه هونه رييه كانى هه لبه ست: كامل ژير
- 133 مه حوى شاعيرتكي شؤرشگير له روانگه ي نايينيه وه: كه مال غه مبار
- 143 ديارده ي رهنك له لاي (مه حوى) ي شاعيردا: مسته فا زه نگه نه
- 157 كاتى (مه حوى) و يتهى سه رده مى خؤى به وشه ي رهنكا وره نك ده كيش: نه حمه د سه لام
- 165 مرؤقى تراژيك - Tragic مه حوى وهك نمونه. كهريم ده شتى
- 171 مه حوى له پرؤزه ي «فه ره نكي شاعيران» دا، چه ند سه رنجيتكى مه نهه جى: عه بدوللا قه رده داغى